

Asc.
Rmk I. 1410. 1411. 1391
2. példa
BIBLIOTHECA CONV. O. F. M. PAPA
ORSZ. SZÉCHÉNYI-KÖNYVTÁR
Nyomtatott 39 pló
1952 év D 1738

...eg-ſza-
...ékét.

KÖVETKEZNEK
Ékes Rhytmuſu
HYMNUSOK,
Az Eſztendőtſzakai Innepeknek rendi ſzerént.

...ZEUM KÖNYVTÁRA

ADVENTRE.

UJ világoſság jelenék, régi tévelygés tsendeſzedék, Iſten Igéje jelenék, újonnan nékünk adaték.

Evangelium erejét, Chriſtus áldott ſzent Igéjét, Atya Iſten jó kedvét, megmutatá ő kegyelmét.

Kit ſok ſzáz eſztendeiglen, el-titkolt vólt Atya Iſten, mint meg mondá jövendőlvén, Amos Proféta könyvében.

Ezt a' mi hitetlenſęgünk, érdemlette tévelygésünk, és nagy telhetetlenſęgünk, emberbéli reménségünk.

Igaz az Iſten igéje, kivel él ember el-

Világosítsd elméinket, szenteld meg ni szíveinket, hogy értheßük szent igédet, utálhaßuk bűneinket.

Hogy mikor el-jösz itélni, szívek titkait ki-venni, a' joknak minden jót adni, a' gonoszokat bűntetni.

Akkor tőled bűneinkért, ne veßs-el, lám te azokért, magas kereszt-fán ontál vért, sőt idvezits érdemedért.

Ditsiret és nagy ditsőßég, adaßék néked tiszteßség, ki Atyával edgy Istenség, szent Lélekkel vagy edgy felség. U. L.

M A S.

MEnyből az Ige le-jöve, régen Atyától ki-jöve, szűleték idvőßegünkre, és fogságinkból ki-mente.

Te vagy Atyának Igéje, kit Adámnak meg-igire, és Ábrahámnak hirdete, Dávidnak-is meg-jelente.

Botsáßd-meg azért bűnünket, világoßítsd meg szívünket, erőßítsd bennünk hitünket, nyerheßük idvőségünket.

Jelents meg nékünk igédet, kiből hiheßünk tégedet, és légy minékünk épület út, igaßág, örök élet

Hogy mikor itélni el-jösz, légy kegyelmes fiadhoz, és végy minket szent Atyádhoz, életeddel ajándékozz.

Ditsőßég Atya Istennek, és tenéked Igéjének, ditsiret a' szent Léleknek, Sz. Háromságnak edgy Istennek. U. L.

M A S.

AZ Idvőzitőt régenten, mint megigirte az Isten, ezt azt utólso időben, meg-adá Szűznek méhében.

Szűz Máriához az Isten, Gábriel Angyalt el-küldvén, idvőzlé őtet ékeßen, Istennek kedvét jelentvén.

őrülly ugy-mond, szent Szűz, igen, kedves vagy az Urnál ingyen, áldott vagy a' te nemedben, mert fiat fogadtz méhedben.

Szent Lélektől fogontatik, Isten Fiának hivatik, Dávid székin uralkodik, orßága nem végeződik.

Nevezed őtet Jeßußnak, mert idvőßége népének, kik az ő nevében hißnek, bűnökből meg-menekednek.

Mojses régen igy irt vala, aßzßonyiállatnak magva, kigyónak fejét megrontya, és birodalmát el-bontya.

Eßaiás-is ezentől, Szűz szűl Fiát, úgy

jövendöl, kinek az egész nép örül, velünk Isten lesz nevéről.

Ezt magasztallya Mária, idvösségét tőle várja, kihez minket-is igazit, mert ez Istenhez igaz út.

Imé nagy tsuda Istentől, Fiu születik anyától, ki született vólt Atyától örök-től, fogva Istentől.

Le szálla ditsősségéből, hogy minket fel vinne (az) földről, lőn mi érettünk szegénnyé, hogy minket gazdagság tenne.

Folyamjunk azért Jesushoz, Szüz Mária szülöttéhez, ki küldeték az Istentől, hogy meg-mentene a' bűntől.

Ur Jesus kérünk tégedet, botsásd-meg mi bűneinket, adgyad Sz. ajándékodat, hogy követhessük útadat.

Légyen a' Szüznek élete, mi életünknek tükőre, hogy követhessük hitiben, és jó tselekedetiben.

Ditsősség légyen Atyának, és tenéked ő Fiának, a' mi Szent Vigasztalónknak, a' ditső szent Háromságnak.

M A S.

MIndeneknek teremtője, és hiveknek éltetője, Atyának edgyetlen-edgye, Christus bűnősök reménye.

Hal-

Halgasd-meg mi kérésünket, néked adtuk mi magunkat, Atyadhoz hogy vigy mind minket, hozzád igazgasd útunkat.

Ez világnak veszedelmét, szánád és ő nagy esetét, kedvedet hozzá jelentéd, a' testet Szüztől fel-vövéd.

Bűnősökért te meg-halál, minket véreddel meg-váltál, pokoltól meg-szabaditál, Atyád kedvében jutatál.

Te vagy Jákob lajtorjája, nálunk Atyádnak záloga, útunk minékünk hozzája, Angyaloknak vigasága.

Te Noë bárkájának ajtaja, menyországnak szent kapuja, bűnősöknek áldozattya, és tsak edgyetlen-egy Ura

Azért néked esedezünk, buzgó sziből mostkönyörgünk, életünkben hogy légy velünk, e' világ ellen oltalmunk.

Te igédnek ellenséget, te hitednek ellenzőjét, törd meg hogy a' te hiveid, népek mondhassák vétkeit.

Ditsiret légyen Atyának, és tenéked ő Fiának, ezeknek ajándékának, a' ditső szent Háromságnak. U.L.

MAS.

TSillagoknak alkotója, hiveknek örök világja, mindeneknek megváltója, Chriſtus életnek adoja.

Ki mi rajtunk könyörülvén, és veſzedelmünket nézvén, idvezitéd e' világot, nyújtván néki oltalmadat.

Az avúlt világnak végén, ágyas házbol mint Vő-legény, hozzánk Atyád tettzéſéből, jövél ſzent Szűznek méhéből.

Kinek hatalmaſságának, minden térdek meg-hajolnak, mennyen földön mind kik vadnak, nagy engedelmet mutatnak.

Az nap ő el-nyúgovását, az Hóld az ő újulását, Tsillagok ragyogáſokat, meg tartyák ő járáſokar.

Téged kérünk mi meg-váltónk, mi Urunk és mi életünk, oltalmazz minket eſettől, és ördögi tsalárdságtol.

Ditsőſſég legyen Atyának, véle őſzve ő Fiának, ezeknek ajándékának, a' ditső ſzent Háromságnak. U. L.

MAS.

JStentől váláſztott népek, mindnyájan edgybe gyűllyetek, tiſzta ſziből örűllyetek, az Ur Iſtent ditsirjetek.

Es

Es néki hálát adgyatok, lélekben magaſztallyátok, mert hűséggel igiretit, be-tellyeſité mondáſit.

Mig a' Propheták által ſzólt, nekünk ő Királyt igirt vólt, ki a' pokolnak kinyától, meg mentene ellenſégtől.

Kit régen a' Szentek várták, kivánsággal ohajtottak, el-jőtét ſzentűl visgálták, lelki ſzemekkel tartották.

Sem kéſik ſem ſiet Iſten, hatalmas ő mindenekben, bőlts minden rendeléſében, nints hiba igiretiben.

Mert mikor a' tellyeſſégnek, el-jött ideje Iſtennek, ſzent Fia teſtben őltözék, Szűztől nékünk meg-adaték.

Senki immár az ördögtől, ne féllyen ſem az pokoltol, ſe bűntől ſem e' világtol ſem a' törvénynek átkától.

Sőt minden nagy bátorſágban, légyen a' Jeſus Chriſtusban, ki-ki mondhattya magában, Iſtent Attyának biztában.

Illyen nagy irgalmaſságért, velünk nagy jó tételejért, az Ur Iſtent ſzivünk ſzerént fel magaſztallyuk korosként.

Annak mind földön mind mennyen, illendő tiſztteſség legyen, és minden ſzájában zengjen, valaki ő hozzá megyen.

Seregeknek bóldog Ura, idveſſégünknek tútora, áldott légy te ſzent Fiaddal, és az mi vigaſztalónkal. U. L.

M A S.

MIndnyájan kik egybe gyültünk, Atya Iſten moſt könyörgünk, e' mái napon légy velünk, hogy ne ártson ellenségünk.

Nyelveinket óltalmazzad, ſziveinket tiſztán tartsad, lépéſinket igazgaſſad, és gonoſzra ne botsáſſad.

Hogy mi téged tiſztelheſsünk, ſzivből igazán valhaſſunk, minden joban éppülheſsünk, és általad meg-tartaſſunk.

Ditsiret légyen Atyának, és mi Urunknak Chriſtuſnak, Atya előtt ſzóſzolónknak, és a' mi Vigaſztalónknak. U. L.

M A S.

JŐvel meg-váltója népeknek, mutaſdmeg ſzülését Szűznek, kinn e' világ tsudálkozik, hogy Szűztől Iſten ſzületik.

De nem férfiui magból, hanem ſzent Lélek Iſtentől, az ige teſtben öltözék, Szűznek méhe virágozék.

Szűznek méhe nevekedék, ſzűzeſſége meg-tartaték, tiſztasága éppitteték, Iſten méhben viſelteték.

Szár-

Származék ágyas házából, a' ſzép Szűznek Sz. méhéből, Iſtenes ember egy ſzemélyben, jelenék nékünk a' teſtben.

Szent Atyától földre jöve, pokolra ſzálla meg-győzé, ſzent Attyához emelteték, Iſten ſzékiben ülteték.

Atya Iſtennek ſzent Fia, Szűz Máriának-is Fia, te népednek ſulyos baja, rád ſzallott, légy baj vivója.

A' te záſzlod immár fénlik, új világ éjel tündöklik, melly miatt éjel enyéſzik és setétség fogyatkozik.

Ditsőſſég néked Urunknak, mi kegyelmes meg-váltónknak, dirsőſſég te Sz. Atyádnak, és a' mi Vigaſztalónknak. U. L.

KARATSONRA TARTOZÓ *HYMNUSOK.*

AZ Atyának orſzágából, ez világra Iſten jöve, nevezteték örök Iſtennek, idveſſégnek kút fejének, mindeneknek kik vóltanak, és kik léſznek örökké.

Boldogságos ſzületés lőn, mikor Jeſus e' világra, ſzületék idveſſégünkre, fogantatván Sz. Lélektől, Atya Iſten haragjának engeſztelője örökké.

Ennek azért énekellyünk, ezt ditsirje föld és a' meny, és ditsirjék minden nyelvek, és minden hatalmaſságok, nagy felſzóval magaſztallyák, az UR Iſtent örökké.

Mert im el-jött az Ur Jeſus, kiről régen az Prophetàk jövendöket mondottanak, Mojſeſnek ö törvénye, áldozattal meg-jelenté, kit ditsirjünk örökké.

Téged minden féle népek, vének, ifjak, és gyermekek, és minden tiſztbéli népek, egyenlö ſzóval vallanak, nagy örömmel és nagy vigan, ditsirnek mind örökké.

Néked Chriſtus ſzent Atyáddal, vigaſztaló Sz. Lélekkel, mindenható edgy Iſtennel, legyen örök ditsöſſég, hálá-adás birodalom és orſzáglás örökkén. U. L.

AZON HYMNUS.

Igy vagyon a' Fejérvári Graduálban.

AZ Atyának orſzágából, Iſtenſégnek tanátsából, örök Ige hozánk jöve, kinek velünk Iſten neve, mert idvöſſégnek kút feje, mindeneknek éltetöje.

Boldogságos ſzületés lön, mikor JESUS világra lön, idveſſég újonnan meg lön, mert tömlötzből minket ki vön,

vön, és haragot rolunk el-vön, vel illy nagy ſok jokat tön.

Ennek azért énekellyünk, földön mennyen ezt ditsirjük, minden nyelvek magaſztallyák, hatalmaſságát imádgyák, térdet fejet néki hajtsunk, s' engedelmünket mutaſſuk.

Mert im el-jött a' Meſſiás, kiről jövendölt az Irás, kit régen várt ſok nyavalyás, mert nála a' meg-maradás, törvénybéli ſok áldozás, ezt mutatá ábrázolás.

Téged minden féle népek, vének iffiak, és gyermekek, és minden rendbéli hivek, egyenlö ſzoval ditsirnek, mint ſzabaditót tiſztelnek, mint Urokat téged félnek.

Mondván: édes Idvezitönk, tsak tégedet ditsöitünk, néked ſzivünkben örvendünk, téged áldunk és imádunk, ſegitségre hitből hivunk, maradgy on áldáſod rajtunk. U. L.

M A S.

A Solis ortus cardine, &c.

TEllyes e' ſzéles világban, ditsiretes, ditsiretes; minden földnek határiban, ditsiretes Atya, föld, meny mind. ötet áldgya, és ſzent Fiát imádgya.

Azon

E. *Azon Hymnus, Más notára.*

TEllyes e'ſzéles világban, minden földnek határiba, örvendezzünk a' Chriſtusban, Szüztül ſzületet Királyban.

Ez világnak teremtője, teſtünket reá fel-vövé, teſtel teſtet hogy mentene, teremtését ne veſztené.

Méhében a' tiſzta Szűznek, kegyelme a' nagy Iſtennek, bé-ſzálla hogy viſeltetnék, s' ez titok onnét jelenék.

Szűznek méhe nevekedék, Angyali ſzó hogy hallaték, ſzüzeſſége meg-tartaték, férfiutol nem illeték.

A' ſzűz Leány fiát ſzüle, mint Gabriel jövendöle, kit még annyának méhében, János iſmére örülvén.

A' kis gyermek ſzénán fekvék, jáſzoltol nem iſzonyodék, kitsiny téjjel nevelteték, kiről világ meg-tartaték.

Menyben mindenek örülnek, az Angyalok énekelnek, páſztorok örvendeztetnek, új ſzületéſével ennek.

Ditsőſſég Atya Iſtennek, és az ő edgy ſzülöttének, s' vigaſztaló Sz. Léleknek, úgy légyen mondgyák mindenek, U. L.

MAS.

M A S.

JÓvel népeknek meg-váltója, Szűznek nemes ſzép virága, e' világnak vigaſsága, Iſtennek hatalmaſsága.

Az Ige teſtben öltözék, Szűznek méhe meg-virágzék, de nem férfiui magtol, hanem ſzent Lélek Iſtentől.

Szűznek méhe nevekedék, ſzeplőtelen meg-tartaték, Iſten hatalma jelenék, Szüztől Chriſtus ſzületteték.

Egyenlő Atya Iſtennel, és ſzent Lélek Ur Iſtennel, edgyesüle emberſéggel, és emberség Iſtenſéggel.

Ditséret légyen Atyának, és egyetlen egy Fiának, ezeknek ajándékának, a' tellyes ſzent Háromságnak. U. L.

M A S.

A Solis ortus cardine, &c.

NAp támadattol meg-fogván, mind a' föld határáiglan; Szűznek ſzülöttét nagy vigan, fel-magaſztallyuk mindnyájan.

Mert világ bőlts alkotója, ſzolgai formát vön reá, hogy mi értünk vért ontana, pokoltul ſzabaditana.

Iſtenek el-titkolt Fia, Szűznek méhében

ben bé-szálla, miként a' terméſzet ſzokta, edgy ideig ott múlata.

Szűz Fiát ſzűle világra, mint Gabriel mondta vala, ki még hogy annyánál vala, ſzent János meg-iſmért vala.

A' kis Jeſus ſzénan fekvék, e' világra hogy ſzűleték, tsak kevés téjjel tartaték, ki által élnek mindenek.

Menyben mindenek őrűlnek, ſzent Angyalok énekelnek, páſztorok földön örvendnek, ſzűletet Idvezitőnek.

Ditsőſſég légyen Atyának, és edgyetlen egy Fiának, és a' mi Vigaſztalónknak, a' ditső Sz. Háromságnak. U. L.

ALIUS.

Commendatio amoris DEI erga nos

Ad notam: *Az Atyának.*

JEr ditsirjük Kereſztyének, nevét az nagy Ur Iſtennek, ki minékünk bűnősöknek, Fiáért meg-kegyelmezett, minket a' több ſok el-veſzett, emberek közzül ſzeretett.

Sok ſzámtalan bűneinket meg-botsátta, és már minket, fiui méltóságba vőtt, azért néki könyörögjünk, ſemmit-is ne kételkedgyünk, mert megadgya a' mit kérünk.

Mellyet ezzel bizonyita, hogy Sz. Fiát nékünk adta, e' világra botsátotta, hogy meg-ſzabaditson bűntűl, kárhozattul és őrdőgtűl, a' rettenetes haláltul.

A' Próféták ezt hirdetik hog' ő nékünk ſzűlettetik, értünk nagy kinra adatik, sőt bűnünkért meg-őletik, mert bűnünk reá vettetik, s' vérével el-törőltetik.

Oh Iſtennek nagy kegyelme, bűnősökhöz nagy ſzerelme, hallatlan jó tétemény e, mint meg-vala jövendölve, Szent Fia hozzánk el-jöve, és kárhozatból ki-vőve.

Ezért vallyon mi mit adgyunk, néki mivel kedveskedgyünk, holott nintsen annyi erőnk, hogy néki meg felelhesſünk, ezt néki meg-hálálhaſſuk, elégképpen meg-köſzönnyük.

Ő adománya mindennek, néki veſzendő ezűſtnek, nem kell; de kivánnya tőlünk, hogy mi ő hozzá meg-térjünk, ſzent Fiában igen hidgyünk, és mi tsak ő tőle függjünk.

Azért illik Kereſztyének, hogy mi áldgyuk nevét ennek, gazdagságát kegyelmének, hirdeſsük-ki mindeneknek,

mert nints vége szerelmének, hozzánk való jó kedvének.

Ezt ditsirjük életünkben, kiért minket Atya Isten, vött mindnyájan szerelmében, ezért állyunk kegyelmében, és által megyünk mennyégben, nagy örömmel jövendöben.

Ditsirtessél Atya Isten, áldassál Fiu Ur Isten, Sz. Lélekkel egyetemben, Sz. Háromság egy felségben, ki uralkodol mennyégben, örökkön örökké, Amen. U. L.

M A S.

JO Keresztyének kik vagyunk, az Istennek hálát adgyunk, ki könyörülvén mi rajtunk, Sz. Fiát adá érettünk.

Szent Lélektöl fogantaték, Szüz Máriától születék, bünéinkért meg-feszitteték, idvességünkre adaték.

Ditsirtesség Sz. Háromság, egy Isten örök bóldogság, kit meg nem foghat okosság, kitöl le száll irgalmasság. U. L.

M A S.

ATya Istentöl születék, a' világnak kezdeti elött, elsönek és utólsónak mondatik, ö kezdése és vége a' mik vadnak, és jövendöben léfznek, mind örökkön örökké.

Oh

Oh boldogságos születés ez, hogy ezt a' Szüz nékünk szülé, a' mi idvösségünkre, a' szent Lélek Istentöl, és a' gyermek lön váltságunk, mint meg-mondták a' Próféták, mind örökkön örökké.

Enekellyen a' menyország, örüllyenek az Angyalok, és minden hatalmasságok, az Isten ditsiretire, minden nyelveknek szózati, ditsiretet mondgyanak, mind örökkön örökké.

Imé a' ki az Atyáknak, régen megigirtetett vólt, kit a' Próféták meg-jövendöltek vólt, menyországbol le-szállott, minden állatok ö néki tiszteséget tegyenek, mind örökkön örökké.

Téged vének és gyermekek, atyák, anyák és szép szüzek, egyenlö szóval és akarattal, mindenkoron ditsirjenek, benned biznak és szeretnek, néked hálát adnak, mind örökkön örökké.

Néked áldott Jesus Christus, az Atya Ur Istennel, és szent Lélekkel egyetemben, légyen nagy ditsiret, tiszteség, és nagy ditsöség, hatalmas gyözedelem, mind örökkön örökké. U. L.

IN

IN DIE EPIPHANIARUM.

HErodes dühös ellenség Chriſtuſt eljöni mit féled, nem az el-múlandót kévánnya, ki a' meny-országot adgya.

Mennek vala a' Bőltsek, tsillagot latván előttök, világot keresnek világnál, Istent vallyák ajándékokkal.

Nagy sok keserves anyák sirnak, halálán édes magzattyoknak, Herodes kiknek vérekkel Chriſtus halálát jelenté.

A' tiſzta viznek örvényét, mennyei Bárány illeté, a' bűnt ki nem illette vőltminket meg-mosván el-törlé.

Az ő sok tsuda tételivel, Istenségét bizonyitá, kór betegeket gyogyita, és halottakat támaſzta.

Uj hatalmaſságnak neme, a' Sidók vedre vereslik, mert a' Chriſtuſnak ſzávára, a' viz változik magában.

Ditsőſség légyen Chriſtuſnak, ki megjelenék a' földnek, Atyának és Sz. Léleknek, most és örökkön örökké.

MAS.

GOnosz kegyetlen Herodes, új Királytól vagy félelmes, nem vészen el-múlandokat, de ád örökké valókat.

Nap

Nap keletről Bőltsek mennek, vezér tsillagot követnek, mellynél világot keresnek, hogy új Királyt tiſztellyenek.

A' Kereſztségnek vizével, mennyei Bárány vérével, mosá Chriſtus bűnünket-el, kiért Atya immár kedvel.

Urunk első nagy tsudáját, ez nap tévé hogy hatalmát, Vő legénynek meg-mutatná, vizet borrá változtatá.

Ditsőſség Urunk tenéked, ki ez nap magad jelentéd, menyekzősöket ſegitéd, Kánáth azzal hireſitéd. U. L.

POST EPIPHANIAS.

TEremtő UR, kérünk téged, ki a' napalt fel-derited, és az éjelt ſetétided, ez napot-is boldoggá tedd.

Teſtünket nyúgoſd dologtúl, elménket úritsd gondoktul, és minden gonosz bánattul, oltalmazz-meg nyavalyátul.

Tenéked hálákat adunk, s' mind eſtve reggel könyörgünk, vedd-el bűneinket tőlunk, mellyekkel téged ingerlünk.

Gonosz tévelygés mi köztünk, és hitetlenség mi bennünk, ne találtaſsék, Istenünk, tégedet hadd tiſztelhesſünk.

Tiſzta ſziből ditsirhesſünk, tellyes hitből

ből szeretheſsünk, és nagy fel-szóval áldhaſsunk, s' vig elmével imádhaſſunk.

Ditsőſség néked menyekben, áldaſsék neved mindenben, hitünk ſz. igiretedbē meg-nyugott nagy kegyelmedben. U. L.

INDIEBUS QUADRAGESIMALIBUS.

Ex Pauli ad Corinthios 6. Cap.

HAlgaſſuk figyelmeteſſen, mire Pál Apoſtol intsen, az Iſten rettenetesſen, hogy minket meg-ne bűnteſſen.

Ez a' kellemetes idő, melly idveſſęghez illendő, a' kivűl minden veſzendő, és örök tűzre menendő.

Imár azért fel-ſerkennyűnk, mint mély álomból fel-kellyűnk, a' bűntől mi butsút vegyűnk, ſzent életre igyekezzűnk.

Iſtennek ſzavát halgaſſuk, parantsolattyát meg-tartsuk, álhatatos hittel vallyuk, ſegitſęgre őtet hijuk.

őrizkedgyűnk az őrdőgtűl, távozzunk hitetlenſęgtől, ſok emberi ſzerzéſektől, mellyek el-vonſznak Iſtentől.

Mert a' mi régi ellenſęgünk, olálkodik mi utánnunk, azt akarja tenni velünk, hogy véle edgyütt gyötrődgyünk

Tehát

Tehát illik hogy vigyázzunk, és arra légyen nagy gondűk, a' ſzám adásban mit mondgyunk, mikoron innét ki-múlunk.

Ezekre minket ſegéllyen, az Ur Iſten, kinek légyē, nagy ditsőſség magas menyben, örökkön örökké, Amen. U. L.

MAS.

DItsirjűk a' nagy Ur Iſtent, ſzeretettel intünk mindēt, hálákat adván ő néki mert nagy veſzélyből mente-ki.

A' törvény és a' Próféták, azt régen nyilván mondották, hogy Chriſtus leſz mi vezérünk, életünk és idveſſęgünk.

Tehát immár ennek éllyünk, kivánſágának engedgyünk, ſzentül, igazán, józanon, éllyünk ez árnyék vilagon.

Távoztaſſunk minden gonoſzt, mint melly idvőſſęgtől meg-foſzt: őrdőgi kegyetlenſęgnek, ne adgyunk helyt kevélységnek.

Minnyájan meg-hunyáſzkodgyunk, Chriſtus Biro előtt ſirjunk, nagy haragját engeſztellyűnk, és imigyen könyörögjűnk.

Oh kegyelmes mi meg-váltónk, kárhozattól ſzabaditónk, melly igen keſerves nékünk, hogy ellened illy ſok vétkünk.

Esedezünk felségednek, ne nézd sokt ságát vétkünknek, gyarló fiait Adámnak, ne hadd birni a' Sátánnak.

Sőt botsásd-meg bűneinket minden jóban épits minbet, és az élet utan veled, menyben lakálunkat engedd. U.L.

MAS.

NEvét a' nagy Ur Istennek, áldgyátok hű Keresztyének, nagy hatalmát rettegjétek, kegyes vóltát reménlyétek.

Aldott légy édes fő Papunk, ki könyörülél mi rajtunk, s' magát értünk nagy kinokra, adád keserves halálra.

Távoztass tőlünk tévelygést, minden hamis vélekedést, adgyad tehessünk nevedről, bátran igaz vallást- hitből.

Erdemedet, téged kérünk, kegyelmessen közöld velünk, és kérj Atyádtol Sz. Lelket, ki által vigasztaly minket.

Vedd-el rólunk haragodat, engedd-meg adosságunkat, mutasd hozzánk jó kedvedet, szentely-meg minket népedet

Engedd-meg nékünk ezeket, hogy ez után életünket, néked szentelhessük éppen, s' téged szolgálhassunk szépen.

Ugy Légyen.

MAS.

MAS.

SZent igijét az Istennek, halgassuk hű kereszтyének, es magunkat a' bűnöktől, oltalmazzuk mint a' tűztől.

Mértékletesség éltünket, és jámborság erköltsünket, álhatosság hitünket, ékesitse beszédünket.

Minden gonoszt hátra hadgyunk, sziveinkből ki-rekeszszünk, hogy helyt nálunk ne találljon, az ördög, és meg ne tsallyon.

Kiáltsunk a' nagy Istenhez, artzal borulván székihez, hogy könyörüllyön mi rajtunk, fejenként imigyen szóllyunk.

Tégedet mi szent Ur Isten, sok bűnnel bántunk szüntelen, de nagy buzgó szivből kérünk, hogy légy kegyelmes minékünk.

Emlekezzél-meg mi rólunk, mert te teremtésid vagyunk, ne hadgy bűnünkben el-veszнünk, és ördög torkában esnünk.

Botsásd-meg mi bűneinket, hittel ajándékozz minket, hogy nálad kedvesek legyünk, országodban részesüllyünk.

Engedd-meg nékünk ezeket, hogy az egekben tégedet, Sz. Fiaddal Sz. Lélekkél, vég nélkül áldgyunk örömel. U.L.

MAS:

Chriſte, qui lux es & dies, &c,

JEſus Chriſtus mi Meg-váltónk, bűn ſetétségét fedezőnk, te vagy igaz világoſság, kérűnk légy nékűnk vidámság.

Oltalmazz minket ez éjel, takargaſs Sz. kezeiddel, hogy mi tsendeſen nyughaſsunk, és jó napra virradhaſſunk.

Bűnnek ſulysága mi rajtunk, ne regnállyon téged kérűnk, minden gonoſz ellenſégűnk, távoly járjanak mi tőlűnk.

Mi ſzemeink ha el hunnak, ſziveink rád vigyázzanak, hogy még álmunk-is ſzent légyen, és alváſunk néked kellyen.

Eőrizz minket a' Sátántul, gonoſz ember ſzándékátul, őrdőgi rút képzéſektűl, és ſzűbéli rettegéſtől.

Ne felejts-el édes Urunk, hogy véreddel meg-váltattunk, és mi te ſzólgaid vagyunk. s' oltamat tsak tőled várunk.

Légyen ditsőſség Atyának, és tenéked ſzent Fiának, a' ſzent Lélek Ur Iſtennek, nékűnk édes vendégűnknek.

MAS.

MAS.

Audi benigne conditor, &c,

HAlgaſs meg minket Ur Iſten, tekints reánk kegyelmeſſen, és ez jelen való napon, könyőrgésűnk hozzád juſſon.

Te vagy ſzivek viſgálója, veſęknek által-látója, jól tudod gyarló vóltunkat, és ſok fogyatkozáſunkat.

Ellened igen vérkeztűnk, de légy kegyelmes minékűnk, mert mindnyájan el kell veſznűnk, ha ingyen jól nem téſz velűnk.

Emlekezzél meg mi rólunk, mert te teremtéſid vágyunk, ditsőſségét ſzent nevednek, kérűnk ne add idegeanek.

Vedd-el rólunk bűneinket, őregbits bennűnk a' hitet, hogy mi jó gyűmőltsét annak, teremtsűk néked Atyánknak.

Igy tégy velűnk ſzent Háromság, kitől árad minden jóság, hogy a' te ſz. orſzágodban, réſzesűllyőnk őrők jókban Ugy légyen.

IN DIE PALMARUM.

ÖRvendezzen már e' világ, légyen mindenben vigaság, mert Christus mindenért váltság, világ bűnejért orvoság.

Halála előtt hatod nap, fel-méne Bethaniában, hogy Lázárt fel-támasztaná kinek már negyed napja vala.

Hol a' Sz. Aszszony Mária, drága kenettel járula, Christus lábát mosogatá, és haiával szárogatá.

Onnan fel Jerusalemben, indula nagy szelidségben, szamártvemhével egyemben, hozatá ő seregében.

Oh melly nagy alázatoság, Istentől nagy irgalmaság, hogy szamáron ül uraság, kié mind e' széles világ.

Zacharias szent Próféta, mert ezt régen meg-mondotta, örüly már Sion leánya, örvendez nagy vigaságba.

Ne fély mert imé te hozzád, a' te Királyod jő néked, szamár vemhén telepedett, mutatván nagy szelidséget.

Véle vagyon Istensége, mondhatatlan nagy kegyelme, jó volta idvezitése, mert ő mind ezeknek feje.

Elől utól nagy serege, Sz Lélek tellyes-

lyességében, hosánnát kiált a' menyben, David fiának örömben.

Némellyek ruházattyokkal, Christus útát méltósággal, némellyek hintik ágakkal Királyt tisztelik azokkal.

Kinek bé-menetelében, a' város lön zendülésben, Sidó gyermekek ékesen, idvözlég Christust mentében.

Mi-is azért Királyunknak, mennyünk eleiben Urunknak, vigyünk szép Palma ágakat, hitünk győzedelmes vóltát.

Ditsőség Atyának menyben, mi Királyunknak akképpen, Sz Lélekk elegyetemben, mostan és minden időbe. U. L.

IN DIEBUS MAJORIS HEBDOMADIS.

OH mi kegyelmes Christusunk, ki vagy nékünk igaságunk, békeségünk és váltságunk, kellyen kérünk imádságunk.

Mi szivünket kegyes Isten, igaz hitben reménségben, kiváltképpen erősitsed, bizhassunk tsak te benned.

Te Isteni jó vóltodat, ismérhessük hatalmadat, mellyet hozzánk meg-mutatál, mikor értünk áldoztatál.

Tsak egyedûl e' világnak, viseléd térhét bajának, nyerél nékünk idvôsséget, és mennyei ôrôkséget.

Azért illy nagy szerelmedért, kérünk ne vess-el bûnünkért, ne veheſſen ellenségünk, dühôséggel erôt rajtunk.

Oh mi irgalmas Királyunk, és gyôzedelmes Hadnagyunk, hozzád hitbôl folyamadunk, tudgyuk meg nem szégyenülünk.

Kérünk illy nehéz igyünkben, ne hagy ellenség kezében, ne vesd bûnünket elôdben, végy-bé minket kegyelmedben.

Keresztyéni edgyességben, nevednek szentelésében, szent igédnek értelmében, tarts-meg minket mind végiglen.

Birjad lelki országodat, véredben vött jószágodat, hogy e' siralom vôlgyében, legyünk tsendesek szivünkben.

Adgy állandó egésséget, lelki testi békeséget, hogy meg-futván itt a' pályát, veheſsük-el a' Coronát.

Ditsirtesél áldott Isten, ki minket kônyôrgésünkben, meg-halgatz nagy kegyelmeſſen, és részeltetz mind ezekben. Ugy Légyen.

MAS.

MAS.

JEr hirdesûk mi Urunknak nagy ditsô baj-vivását, és mondgyuk-meg szent halálát, mondgyuk-meg akarattyát mint áldozott és meg-rontott, pokolbéli nagy hatalmát.

Ez világnak teremtôje, Adámon szánakozék, ki az almában mikor ôvék, az halálban bé-esék, Christus néki igirteték, Adám ott meg-bátorodék.

Igy kell vala ennek lenni, mi lelkünknek idvôzülni, mert az ôrdôg tsalárdsága, minket bûnben bé ejte, de Christusnak Sz. halála, minket onnét ki-mente.

Mikor azért az idônek el jôve tellyes vólta szûleték szûz Máriától, mint az Atya meg-mondta ez világnak meg-váltója, és meg-szabaditója.

Sir az Jesus a' nagy hidegben tétetvén jászolban, takargattya szûz Mária Sz. tagait posztóban, kezét lábát bé polálván, betlehemnek városában.

Mikor Jesus immár harmintz három esztendôs vólna, és Attyának akarattyát bé tôlteni akará magát adá a' nagy kinrá, bûnôs népnek valtságára.

A' kereſzt-fán mérget iſzik, artzúl nyállal pókdóſik, gyenge teſtét lantsával ſértik vas ſzeggel ſzegezik. ó ſzent vére ki-folyamik, véle bűnünk el-moſatik.

Ezt érdemlék mi bűneink, hogy Chriſtuſt meg-kinzanák, mert igy fordula el-rolunk terhe Iſten átkának, és igy leheténk viſzont örökösi menyorſzágnak.

Bűnös ember ha ezt hiſzed, hogy te éretted jött-el, és te éretted öletett meg, halálbol támad fel, te a' bűntől és haláltul, immáron meg-menekedtél.

Adgyunk immár hálát azért az Atya Ur Iſtennek, az meg-váltó mi Urunknak, és Sz Lélek Iſtennek, ditsiretlégyen Ur Iſten, néked kegyes életünknek. U L.

M A S.

KEreſztyének örvendezzünk, mert orſzágol mi Királyunk, fénlik immár a' mi záſzlónk kin haláltul meg-váltattunk

Mert a' Chriſtus Kereſzt-fára, értünk mene nagy halálra, hogy bűnünknek lenne árra, azt fel-vövé ſzent vállára.

Kereſzt-fára feſzitteték, vas-ſzeggel meg ſzegezteték, a' lántsával ökleltetéték, és méreggel itattaték

Vérét rajta ki-botsátá, vizzel egyben ki-

ki-áraſztá, minket azzal meg-tiſztita, és lelkünkben meg-orvosla.

Ezt ſzent David lám meg-irta, hogy Chriſtus fán orſzáglana, rajta halált megrontana, ördöggel a' bajt meg-viná.

Az ördögöt, és meg-gyözné, a' nagy poklot ő megtörné, embereket meg-mentené, és menyorſzágban bé-vinné.

Jeſus Chriſtus a' mi fejünk, edgyetlen-edgy mi váltságunk, közben járónk és mentſégünk, ſzóſzollónk és idveſſégünk.

Moſtan te hozzád kiáltunk, és tiſzta ſziból könyörgünk, botsáſd meg a' mi bűnünket, és add meg mi idveſſégünket.

Ditsőſség néked Urunknak, mi menyei Királyunknak, örök élet foglalónknak, és abban bé-iktatónknak. U. L.

M A S.

Jam ter quaternis trahitur.

MOſtan el-jöttek azidők, mikor meg-jelent minékünk az igaſságnak ő napja, Iſtennek jó akarattya

Moſtan hitnek igéjében, ſzivünk erőſsödve légyen, hogy az ördög meg ne tsallyon, hitben meg ne tántoritson.

Légyen fégyverünk tiſztaság, ez élet-

béli jozanság mellyel ellenséget tőlünk, mindenkor meszsze ůzhetünk.

Es a' tobzodás testünket, ne terhellye meg elménket, hanem vigyázzunk azokra, mellyek útak menyországra.

Ditsiret légyen Atyának, és edgyetlen edgy Fiának, ezeknek ajándékának, a' ditső szent Háromságnak. U. L.

M A S.

MInden mi szenvedésinknek, idei már el-jöttenek, hog' mi testünkbe szenvedgyünk, és lelkünkbe tisztáknak legyünk.

Hogy az el-veszett helyünket, megtalállyuk életünket, magunkat az igaz hitben, foglallyuk szent erkőltsökben.

Ur Isten tégedet kérünk, légy segitségel minékünk, hogy jobbithassuk magunkat, követhessük szent útunkat.

Minden el-múlt bűneinktől, s' mind penig az jövendőktől, mellyekre hajlandók vagyunk, általad meg szabadullyunk.

Hogy minden mi bűneinktől, meg-szabadulván nagy szentül, te hozzád Atya, Ur Isten, vágyodgyunk fel az egekben

Engedgyed nékünk ezeket, szent Fiadért a' ki minket, ingyen olly igen szeretett, hogy mi velünk edgyesedett. U. L.

IN

IN FESTO RESURRECTIONIS DOMINI.

FEnlik a' Nap fényességgel, zeng az Eg nagy ditsirettel, ez világ őrül örömmel, ordit pokol rettegéssel.

Mert Király Christus ereje, halálnak mérgét meg győzé, pokol torkát bé-rekeszté, minket nagy kintül meg-mente.

Koporsóban temetteték, vitézektül őrizteték, hatalomban ditsekedék, halál tőle győzetteték.

Meg-mentt immár a' kinoktúl, pokolbéli ellenségtől, mert fel-támadt a' halálbol, mint mondaték az Angyaltól.

Meg-holt vala bűneinkért, fel-támadt igasságunkért, hogy mi is egyemben véle, támadgyunk őrők életre.

Ez husvéte innepekben, vigadozzunk örömünkben, mert a' Christus nagy örömmel, ditsőült testben támadt-fel.

Te kegyelmes Király minket, birj, és az mi sziveinket, adgyad nékünk Sz Lelkedet, hogy ditsirhessünk tégedet.

Kérünk illy nagy örömünkben, ez Husvéti innepünkben, oltalmazz minden gonosztul, lelki testi nagy veszélytül.

Hálákat adunk tenéked, mert mi tőlünk azt érdemled, mint ki halálból felkelél, s' minket azzal meg-éleſztél. U. L.

M A S.

EZ világnak fényſſége, és Szenteknek idveſſége, Chriſt' Jeſus egy reménye, menynek földnek teremtője.

Kegyetlen halált meg-győzvén, őrdög hatalmát el vővén, pokol torkát bérekeſztvén, bűnünket rólunk el vővén.

Te általad meg-váltattunk, te általad ſzabadúltunk, te általad igazúltunk, és általad idvezültünk.

Alázatoſan könyörgünk, buzgó ſziből eſedezünk, légy minékünk ſegitségünk, mert jól látod melly ſok bűnünk.

Add Szent Lelked ajándékát, örök életnek jutalmát, engeſzteld Atyád haragját, láthaſſunk ő ſzent irgalmát.

Te vagy menyország kapuja, és idveſſégnek ajtaja, bűnösöknek ſzőſzőllője, és tsak egy közben járója.

Ditsőſség légyen Atyának, tenéked ő Sz. Fiának, és a' mi vigaſztalónknak, a' tellyes ſzent Háromságnak. U. L.

M A S.

KEreſztyéneknek ſerege, Huſvét Innepét ditsirje, eſztendőnként énekelvén, nagy fel-ſzóval örvendezvén.

A' győzhetetlen Oroſzlán, mert a' Sárkánt kia' Sátán, a' halálból fel-támadván, meg-győzé fejét meg rontván.

Kinek fenn áll nagy hatalma, mig el-jő itilet napja, akkor is azt ki-mutattya, mert holtakat fel-támaſztya.

Pokolnak kegyetlen torka, melly fogolyokat el-nyelt vala, meg-váltá Chriſtus halála, kiket magának foglala.

Moſtan immár uralkodik, hatalmában ditsekedik, földet mennyet edgyé tévén, s' nékünk örömet kéſzitvén.

Azért ötet jer mindnyájan, áldgyuk magaſztallyuk vigan, minket kérjük, nagy biztunkban, vigyen bé ſzent orſzágában.

Örökké való ditsőſség, földön mennyen nagy tiſzteſség, mindentől néki adaſsék, mint meg-váltó imádtaſsék. U. L.

M A S.

KEreſztyéneknek ſerege, Huſvét Innepét ditsirje, eſztendőnként énekelvén, nagy fel-ſzóval örvendezvén.

Mert

Mert im a' Christus meg-győzte, a' bűnt és poklot meg-törte, a' kárhozatot el-vőtte, őrdőg hatalmát veszтette.

Adámnak nagy vala vétke, és rút engedetlensége, mellyel minket meg-sebhete, edgyűl edgyig mind el-veszte.

De mihelyt Christus fel-kele, őrdőg ottan meg-rettene, az ő országa fillyede, hatalma veszni erede.

Győzője-lőn ellenségnek, félelme hitetleneknek, reménye a' meg-térőknek, őröme benne hivőknek.

Ennek azért jer szolgállyunk, parantsolattyában járjunk, beszédének hitelt adgyunk, Sz. nevét vég nélkűl áldgyuk.

Ditsőség légyen Atyának, és az ő edgy Sz. Fiának, ezeknek ajándékának, a' ditső szent Háromságnak. U. L.

M A S.

SZenteknek te vagy Christus ékessége, és az Keresztyéneknek reménsége, mert az őrdőgnek fejedelemsége, el-veszve mérge.

Te minden szólgaidat kegyelmesen, kérűnk tartsd meg e' szent innepekben, hogy győzedelmes ellenségiden, áldgyuk kedvesen.

Ez

Ez az Husvétnek győzedelmes napja, mellyen a' Christus az halált tsufollya, fel-támadt testét menyben nyúgottya, ditsőségben tartya.

Mert most mint Király magas menyországban, Királyi székben űl az Atya jobján, honnét még el-jő itilni igazán, mindent ez után.

Kérűnk téged áldott Fiu Isten, szent Lelked által lakozzál szivűnkben, hogy bátran akkor az meg újult testben, állyunk elődben.

Engedgyed nékűnk ezt Atya Ur Isten, és meg-szentelő Szent Lélek Ur Isten, kikkel a' Christus országol egyemben, minden időben. U. L.

M A S.

Azon Notára.

ŐRűllyetek most mindnyájan Keresztyének, még Angyalok-is menyben őrűllyenek, mert a' Jesus Christus ellenségünkön, győzödelmet vőn.

Erős Királyunk meg-rontá az halált, el-vővé rólunk a' törvénynek átkat, és meg-tsufolá pokolnak hatalmát, bé-duga torkát.

Oh győző Király te birj immár minket igaz-

igazgasd kérünk a' mi sziveinket, ditsiretedre mozgasd nyelveinket, gerjezd elméinket.

Nyújts vigasztalást keserűségünkben, végy oltalmadban öldöztetésünkben, és lelki testi nagy veszedelmekben, tarts-meg kezeidben.

Tekints mi reánk szegény árvaidra, világositsd szemeinket látásra, vezérely az idvességnek útára, az igasságra.

Noha Sz. Atyádnak jobján ülsz menyben, de szent Lelked által lakjál mi szivünkben, hogy el ne tsüggedgyünk az keresztben, az igaz hitben.

Hogy mikor meg-térsz hozzánk itiletre, mindenektől nagy szoros számvételre, álhassunk akkor elődben jobb kézre, örőm vételre.

Halgass-meg minket ez könyörgésünkben, hogy mi mig élünk ez nyavalyás testben, te kegyelmedben elménk tsendes légyen, minden időben.

Ditsősség légyen néked szent Atyáddal, és szent Lelkeddel mi Vigasztalónkal, áldunk téged minden szent Angyalokkal, szüntelen szókkal, U. L.

IN

IN DIE ASCENSIONIS DOMINI.

MOstani ékes Innep nap, és lelki nagy örőmek, indittyák elménket jeles énekléseкre, mert imé a' Christus fel méne székiben, mennyeknek kegyes Királlya.

Fel-méne nagy örőmel, vigadván az mennyekben, szenteknek seregi hirdetik ditsőültnek, éneklik az Egben az Angyali, karok, Győzőnek nagy ditsőséget.

Ki menvén a' mennyekben poklokat ő meg-kőté, adván mind a' földieknek sok ajándékokat, ditsőült testben jő-el minket itilni, ki kegyességgel fel-méne.

Könyörgünk néked nemes teremtő Istenünk, a hitatos szólgaidat hogy te meg-halgassad, hogy a' meg-dühödt pokolbéli ördög minket pókolra ne vigyen.

Hogy mikoron fényes kődben megtérsz az itiletre, el-titkolt bűneinket, igazán itilni, ne adgy rettenetes kinokat a' mi bűneinkért, de szent Fiadnak add érdemét.

Engedgyed ezt minékünk örők mindenható Úr Isten, oh te Atya Istennek Fia, és szent Lélek Isten, uralkodó egyenlő ditső Sz. Háromság, mostan és mind örőkkön örőkké. U. L.

MAS.

M A S.

JEsus Christus mi Királyunk, teremtőnk és kivánságunk, meg-váltónk és vidámságunk ki testben öltözél értünk.

Honat érdemlettük tőled, hog' bűneinket el-vegyed, a' szörnyű halált megszenvedd, e' világot kedvedben vedd.

Pokolra értünk le-szállál, fogságból ki-szabaditál, a' halálból fel-támadál, menyben nékünk helyt foglalál.

Kérünk azért édes Urunk, légy szószolló mi érettünk, és mikor innen kimúlunk, adgyad szent szinedet látnunk.

Ditsőség légyen tenéked, Atyádnak egyemben veled, áldasék a' te szent Lelked, kit nálunk hagyal helyetted. Ugy Légyen.

IN FESTO PENTECOSTES.

JŐvel teremtő Szent Lélek, és hiveiddel légy vélek, szent ajándékiddal szivek, újollyon és tellyesedgyék.

Ki ható vigasztalónak, és Isten ajándékának, avagy hét ajándékunak, s' Isten jobb keze újának.

Mondatol élő kút főnek, tűznek és lelki

lelki kenetnek, Atyának igiretinek, és az igaz szeretetnek.

Gerjesz világot elménkben, önsz szeretett szivünkben, erősits minket testünkben, és nagy erőtlenségünkben.

Adgy nékünk tellyes őrömet, idvősség hozó kegyelmet, köztünk minden gyűlölséget, ronts-el és adgy edgyességet.

Távoztasd ellenségünket, és add meg békeségünket, mindenkor vezérely minket, utálhassuk bűneinket.

Adgyad ismérnünk az Atyát, és az ő edgy szűlőtt Fiát, és hinnünk hogy mind kettőtül szentül származott vég nélkül.

Ditsősség az edgy Istennek, Atya, Fiu, Sz. Léleknek, kedves ajándéka ennek lakjék szivében mindennek.

M A S.

JŐvel Szent Lélek Ur Isten, vigasztaly minket szivünkben, bátorits-meg félelmünkben, a' Christusnak érdemejért.

Jővel, jővel, téged kérünk, ajándékod közöld velünk, a' gonoszt fogyassad bennünk, a' Christusnak érdemejért.

Jővel lágyits a' kő szivet, ronts meg a' nagy gyűlölséget, plántály közzénk edgyességet, a' Christusnak érdemejért.

Di-

Ditsőſség néked Urunknak, és kedves vigaſztalónknak, ki el-foglalál magadnak, minket lakó hajlékidnak. U. L.

M A S.

JÖvel Szent Lélek Ur Iſten, ki Atyával vagy edgy Iſten, tégy mi velünk kegyelmeſſen, a' Chriſtuſnak érdemejért:

Bűnősök vagyunk előtted, mert nem fogadtuk intéſed, de bűneinket el-fedezd, a' Chriſtuſnak:

Ald-meg ſzent Lélek ſzivünket, ſzenteld-meg a' mi lelkünket, újits-meg terméſzetünket, a' Chriſt:

Te vagy ſzivünknek világa, minket tart bűnnek fokſága, ne legyünk ördög orſzága, a' Chriſt:

Hitetlenſégünknek bűnét kegyetlenſégünknek terhét, rontsd-el kárhozatnak kötelét, a' Chriſt:

Viſellyed a' migondunkat, néked adtuk mi magunkat, vezéreld a' mi útunkat, a' Chriſt:

Szent Lélek kérünk irgalmazz, és minden bűntül oltalmazz, kárhozat ellen légy támaſz, a' Chriſt:

Minden keſerűſéginkben, életünknek ő rendiben, bátorits minket hitünkben, a' Chriſtuſnak:

Az igaz hitnek gyümöltsét, a' ſzeretet edgyeſségét, plántállyad mindenütt jó hirét, a' Chriſt:

Setétſégünknek világa, mi ſzivünknek nyájaſsága, lelkünknek légy boldogsága, a' Chriſt:

Szent Lélek kérünk tégedet, oltalmazd a' te igidet, iſmérheſsünk meg tégedet, a' Chriſt:

Ditsőſség Atya Iſtennek, Fiunak idvezitőnknek, a' Sz. Lélek Ur Iſtennek, ſzent Háromság egy Iſtennek. U. L.

IN FESTO S.S. TRINITATIS,

IDvőz légy édes Jeſuſunk, és mi kegyelmes Királyunk, idvőz légy Chriſtus mi Urunk, Atya előtt prokátorunk.

Aldot légy Mária Fia, Atya Iſtennek is Fia, ſzivünknek bátoritója, és Lelkünknek meg-tartója.

Tanits az igaz vallásra, Iſtennek igazságára, Sz. nevednek áldására, igidnek halgatására.

Præ-

Prædikáltasd szent igédet, hirdetteſd bőltseſségedet, szent Evangeliomodat, őregbitsed országodat.

A' te mennyei szent Atyád, a' mit nem plántált ki irtsad, a' hamisságot gyomlállyad, a' gonoszt köztünk fogyasszad.

Gonosz dél-béli őrdögtől, tévelygő vak sötétségtől, és minden ellenségünktől, oltalmazz minket ezentűl.

Te szent igidnek fegyverét, add nékünk igaz értelmét, mert ellenségnek erejét azzal ronthattyuk meg-fejét.

Téged Uram nem ismérőnk, mig viſel vak okosságunk, mert romlott természetünknek, hamisság tetszik kedvesnek.

Igen jól ismérsz bennünket, tudod erőtlenségünket, szivünkben hamar bérepűl, a' hamisság igasságul.

Ha szent igidnek világát, meg-óltod azért lámpását, lészünk Sodomabéliek, és mind Gomorrhabéliek.

Jaj annak a' nemzetségnek, mellytől világát igidnek, meg-vonszod mert hamarsággal, meg-vered őtet vaksággal.

Nagy lelki éhséget menten, botsátasz arra Ur Isten, mellyért őrökké mind testben, éhezik, és mind lélekben.

Oltal-

Oltalmazz kérünk tégedet, ez illyen vakságtul minket, nyisd meg lelki szemeinket, hogy veheſsük szent igidet.

Adgyad nékünk Sz. Lelkedet, világositsd-meg elménket, hogy ismérheſsünk tégedet, és ditsirheſsük nevedet.

Kegyes tanitó Mesterünk, botsásd-meg bűneinket kérünk, hogy meg ne éhezzék lelkünk, szent Igid zengjen közöttünk.

A' pokolbéli tudományt, minden emberi találmányt, ronts el: hogy tsak Sz. igidből, idveſséget várjunk hitből.

Ditsirünk tégedet Urunk, és Sz. nevedért most kérünk, nevellyed igidet köztünk, hogy az által mi élheſsünk. U. L.

M A S.

OH te ditső Sz. Háromság, és tökéletes igazság, kérünk tőlünk a' hamisság, távozzék és minden hivság.

Oh teremtő Atya Isten, és meg-váltó Fiu Isten, szentelő szent Lélek Isten, légyen áldásod népeden.

Tiéd légyen a' ditsőség földön mennyen a' tiszteség, mert egyedül vagy olly felség, kit nem imádni nagy vétség. Ugy Légyen.

MAS.

OH teremtő Atya Isten, ki uralkodol mennyekben, tekints reánk insęginkben, ne veszszünk el bűneinkben.

Oh meg-váltó Jesus Urunk, edgyetlen egy Prokátorunk, engesztellyed Sz. Atyádat, ne ronts-el szentegyházadat.

Szentelő Sz. Lélek Isten, lakozzál a' mi szivünkben, tarts meg minket igaz hitben, és nagy buzgó szeretetben. U. L.

SEQVUNTUR

HYMNI QUOTIDIANI,

ac in primis

DE OPERIBUS SEX DIERUM.

Hymnus Primi Diei.

LUCIS CREATOR.

Prima dies chaos ex nihilo lucemq; creavit.

FElsęges Isten menynek földnek Ura, és mindeneknek nagy bőlts alkotója, világosságnak tsudálatos Atya, és formálója.

Hogy meg-mutatnád te nagy jó vóltodat, bőltseségedet és nagy hatalmadat, te foghatatlan világosságodat, boldogságodat.

Az

A' menynek földnek ő teremtésében, hogy még e' világ vólna sötétségben, világosságot teremtél az Egben, szép tündöklésben.

Te meg-választád akkoron a' napot, a' sötét éjtől a' világosságot, dolog tételre rendeléd a' napot, a' szép világot.

Fáradsag után el-aluvásunkra, szerzéd az éjet mi nyúgodalmunkra, és hogy az élet minket mig el-hadna, és meg-nyúgotna.

Akkor változik el testi világunk, és következik kedves nyúgodalmunk, jusson előbben azért imádságunk, fohászkodásunk.

Ne hadd lelkünket bűnnek el-birnia, örök élettől itt el-szakadnia, gonoszság miatt ne hadd kárhoznia, meg-romlania.

De gerjesz minket a' mennyei jókra, örök életnek szép kivánságára, minden bűnöknek távoztatására, utálására.

Add-meg ezeket nékünk kegyes Atyánk, te Sz. Fiaddal ki minékünk Urunk, és szent Lelkeddel légy kegyelmes hozzánk, tekints mi reánk. U. L.

ALIUS SECUNDI DIEI.

Altera bis quintos cœlos, ac aëra vastum.

MEnynek és földnek nemes teremtője, minden dolgoknak böltsen rendelője, az Eg a' földel hogy edgyütt ne lenne, de külön lenne.

Te el-választád másod napon öket, az ég a' föld közt szerzél meszszeséget, a' fellegeknek tágas üreséget, a' hidegeket.

Hogy a' nagy vizek mind az egész földet, el ne boritnák a' szép szigeteket, tsudálatossan fel függesztéd öket, a' bő esőket.

Annak-felette az Egi tüz minket, mind ne vesztené-el a' földieket, te azok által meg-enyhitéd öket, úgy éltetz minket.

Ne essünk ismég új veszedelemben, az ördög miá nagy keserüségben, mikor vétkezünk ne hadgy a' bünökben ördög kezében.

Adgy igaz hitet e' világban nékünk, melly minden jóval tündöklyék mi bennünk, minden hivságot utáltass meg velünk, lakozzál mi bennünk. U. L.

ALIUS TERTII DIEI.

Tertia cum terris plantas, potumque profundum.

AZ széles földnek nagy bölts teremtője, és tengereknek tsuda intézője, hogy a' viz és föld mind tsak egy ne lenne, de külön lenne.

Te harmad napon hogy teremtsz vala, mikor a' vizzel a' föld edgyütt vólna, mind a' vizeknek parantsoltál vala, igy szóltal vala.

Vállyanak magoknak a' vizek e' földtől, és légyen külön a' föld az egektől, emberek vadak birjak lako helyül, és örökségül.

Hogy bövölködgyék minden-féle fákkal, sok külömb-külömb nagy szép virágokkal, és gyümöltsözzék éltető sok jókkal, drága magokkal.

Akkoron lőnek a' széles tengerek, az egész földön nagy szép folyó vizek, tsörgő patakok és kedves kút-fejek a' kik éltetnek.

Gyogyits-meg Uram lelki sebeinket, tisztitsd-meg a' mi fertelmeséginket, adgyad siratnuuk hitetlenséginket, sok büneinket.

Birja szent Lelked a' mi szíveinket, semmi gonoszra ne botsásson minket, de minden jóban épitsen bennünket, erőtleneket.

Es bátoritsa fęlelmes szívünket, tartsa tsendesen te benned hitünket, semmi rettegés ne illessen minket, te hiveidet. U. L.

ALIUS QUARTI DIEI.

Cum stellis quarta locavit in æthere Phœbum.

OH magas menynek szentsęges Istene, széles egeknek meg erősitője, negyedik napon szépen épitője, és rendelője.

Ki fejünk felett mint edgy fel vont sátort, meg ékesitéd a' nagy magaságot, akkor teremtéd te a' fényes Napot, és a' szép Holdot.

Hogy e' világnak a' Nap ő fényével, nappal szolgálna el-kerülésével, a' Hold világ-is azon-képpęéjel, szolgalna szerrel

Kik ezen közben az ő folyásokkal, jegyek lennének ő el-fogyásokkal, esztendő, holnap, és hét szám-tartással, mi nagy hasznunkal.

Ezekkel szerzéd a' szép tsillagokat, mint egy hatalmas nagy országos hadat, hogy

hogy meg-mutatnád te nagy hatalmadat, birodalmadat.

Világositsd-meg az embereket-is, vedel homályát a' mi szívünknek-is, óld-meg a' bűnnek kemény kötelét-is te birj minket-is. U. L.

ALIUS QUINTI DIEI.

Quinta dedit pisces undis, cœloque volucres.

OH nagy hatalmas felsęges Ur Isten, ki tsudálatos Ur vagy az egekben, onnét teremtéd kik járnak az Egen, s' a' viz feneken.

Ötödik napon adál madarakat, szép kivánatos szárnyas állatokat, ő vélek edgyütt a' vizben valókat, és sok halakat.

Vallyon s'nem elég tsuda-é ez nékünk, azon edgy vizből mit adtál minékünk, kiknek némellyike égen jár felettünk, meszsze mi tőlünk.

Némellyek penig vizeknek fenekén, széles tengernek az ő nagy ősvenyén, és örvényeknek mélysęges sok völgyén, szabadon élvén.

Adgyad minékünk bűnös fiaidnak, te szent Fiadat meg-igazultaknak, vethessünk véget minden álnokságnak, és gonoságnak.

Ne birjon minket a' lelki nagy vakság, és bálványozó, szertelen kábaság, és a' pogányi sok utálatosság, semmi hamisság. U. L.

ALIUS SEXTI DIEI.

Sexta feras sylvis, & humi repentia. Adamum.

EMberi nemnek teremtő Istene, minden dolgoknak szépen rendelője, valamit éltet az egész föld szine, te vagy szerzője.

Hatod nap adád a' fene vadakat, akkor teremtéd földből a' barmokat, a' tsúszó mászó földi állatokat, és az Adámot.

Te igy rendeléd azoknak dolgokat, hogy ember birná e' földön azokat, minden nagy testű erős állatokat, mint egy rabokat.

Őrizz Ur Isten nagy oktalanságtul, minket szüntelen gonosz kévánságtul, testi rabságtul, minden bú-bánattul, és nagy romlástul.

Birjad Lelkeddel a' mi erköltsünket, és vezérellyed tselekedetünket, Christus vérével mosd-el bűneinket, undok szennyünket.

A' magas menyből adgy örömet nekünk, szent ajándékod közöllyed mivelünk, minden gyűlölség légyen távoly tőlünk, lakozzál velünk. U. L.

ALIUS SEPTIMI DIEI.

FElséges Isten menynek földnek Ura, és mindeneknek vagy teremtő Attya, a' magos egnek szépen alkotója, és vagy birója.

A' mi kedvünkért a' szép fényes Nappal, te meg ruházád az egeket azzal, és az étszakát a' világos Holdal, mint egy lámpással.

Hogy meg-nyugoszan a' mi munkáinktól, törődésinktől és fáradságinktól, néha peniglen mi nagy bánatinktól, és siralminktól.

Nagy hálát adunk kegyes Atyánk néked, hogy te ez napon nékünk ezt engedted, nagy szép békével élnénk te előtted, ditsőség néked.

Immár a' napnak az ő kezdetiben, néked könyörgünk Atyánk igaz hitben, segits-meg minket minden szükségünkben, áldgy-meg lelkünkben.

Hogy tiszta sziből áldhassunk tégedet, szép énekszóval ditsirjünk tégedet,

jozan elmével imádgyunk tégedet, mint Istenünket.

A' setét éjnek reánk jövéségben, adgyád hogy lelkünk ne légyen setétben, se penig hitünk tökélletlenségben, és tévelygésbe

Ha az mi testi szemeink alusznak, lelki szemeink reád vigyázzanak, az mi bűneink mind el-aludgyanak, és meg-hallyanak.

Tarts tisztán Uram testünket lelkünket őrizz meg bűntől álmunkat is minket, az álnok ördög ne birjon-el minket, erőtleneket.

Adgy békeséges nyugodalmat nékünk, és tennen magad vigyázz Uram értünk, nagy szép békével légyen fel-kelésünk, tellyes életünk.

Tégedet kérünk Istennek Sz. Fia, néked könyörgünk mi Urunknak Attya, hogy a' mit kérünk Szent Lelked megadgya, s' meg koronázza.

AD MATUTINAS PRECES.

AZ nap fel jövén immáron, kérjük az Istent mindnyájan, hogy ezen az egész napon, bűntől minket oltalmazzon.

Nyelvünket meg-tartoztassa, és a' bűnre ne botsássa, szemeinket bé-takarja, gonoszra nézni ne hadgya.

Sziveink tiszták legyenek, gonosz bűnt bé ne vegyenek, kevélységet gyűlöljenek, ételt italt mértéklyenek.

Hogy mikor a' Nap el-nyúgszik, és az éj el-alkonyodik, mi egészszen tiszták légyünk, és őtet vigan ditsirjük.

Ditsiret légyen Atyának, és edgyetlen edgy Fiának, és a' mi vigasztalónknak, kitől minden jók származnak. U. L.

MAS.

MOstan ô Szent Lélek Isten, ki Atyával vagy edgy Isten, Fiuval hasonlóképpen, kérünk szály-bé sziveinkben.

Hogy mindnyájan tiszták legyünk, téged szüntelen ditsirjünk, szeretet légyen mi bennünk, egymás közt edgyesek legyünk.

Ezt tselekedgyed mi velünk, mert te vagy tútorunk nékünk, igazgatást tőled várunk, mivel tsak reád maradtunk. U.L.

MAS.

IGaz Biró nagy Ur Isten, ki állatz mindent jó rendben, reggel Nap fénnyel derited, és a' délt meg-melegited.

Oltsd-meg patvarinknak tűzét, vedd-el bűneinknek terhét, adgy minékünk, egéſséget, lelki teſti békeséget.

Ditsőſség néked Atyánknak, és edgyetlen-edgy Fiadnak, tiſzteſség adaſſęk annak, ki tútora az árváknak. U. L.

M A S.

ALlatoknak meg tartója, Egeknek igazgatója, Napnak égen forgatója, Holdnak bőlts változtatója.

Adgy minékünk itt úgy élnünk, hogy bűnünkben el ne veſzſzünk, hanem mennyekben meheſsünk, s' veled őrökké élheſsünk.

Ditsőſség légyen tenéked föld-meny magaſztallyon téged, mert mindenekre kegyelmed, mint a' bő ár-viz ki-terjed. Ugy Légyen.

M A S.

LAtod Iſten ſziveinket, látod erőtlenſęginket, el nem rejtyük bűneinket, várjuk kegyelmeſſęgedet.

Mindnyájan artzra borulunk, s' néked ſzent Atyánk könyörgünk, felejtsed el bűneinket, tengerben el-bé-veſd őket.

Világoſitsd elmeinket gerjezd-fel mi ſzíveinket, hogy ditsirheſsünk tégedet, és áldhaſſuk ſzent nevedet. Haj-

Hajlékoddá mi ſzivünket, ſzentellyed kérünk tégedet, ſziveinkben lakodalmat, ſzerezz és nagy nyugodalmat

Igy tselekedgyél mi velünk, ſzent Fiadért, ki minékünk, nálad bizonyos reményünk, és hozzád egyenes útunk. U. L.

M A S.

FElſęges Atya Ur Iſten, ez napnak ő kezdetiben, könyörgünk tarts meg hitünkben, és az igaz ſzeretetben.

Bűneinket meg-botsáſſad, és ſzivünket vigaſztallyad, vallaſunkat bátoritsad, a' ſzent Lelket nékünk adgyad.

Hogy ne ártson az ellenség, távuly légyen minden kétség, teſti lelki fertelmeſſęg, és az gonoſz eretnekség.

Oltalmazz kérünk gonoſztúl, őrdögtúl hitetlenſęgtől, a' bűnnek kiſirtetitől, hirtelen való haláltúl.

Adgyad nékünk életünkben, ſzeretheſsük edgymáſt ſzűben, élheſsünk nagy békeſęgben, és hitnek jó gyümőltsében.

Munkánkat nékünk meg-áldgyad, életünket ſzaporitsad, hivalkodáſra ne botsáſs és tobzodáſtul tartoztaſs.

Lelkünket és jóſzágunkat, néked ajánlyuk

lyuk magunkat, vezérellyed mi útunkat, viſellyed jóra gondunkat.

Engedd ezeket Chriſtuſért, te egyetlen edgy Fiadért, és minékünk ſzólzóllonkért, edgy elég áldozatunkért.

Hálákat adunk Ur Iſten, te Sz. Fiadnak akképpen, Sz. Lélekkel egyetemben moſtan és minden időben. U. L.

M A S.

Könyörögjünk az Iſtennek, Chriſtus által mint Atyánknak, hogy iſmérjen fiainak, kegyelmezzen bűneinknek.

Az ördögnek hatalmától, és a' bűnnek fokságától, minden-féle ellenſégtől, oltalmazzon és haláltul.

Vigaſztallyon ſzent Lelkével, igazgaſſon beſzédével, ne boſzſzontsuk bűneinkel, nagy ſok hitetlenſéginkel.

Mái nap mi életünkben, ne eſsünk ſemmi vétekben, nagy jozanság életünkben, légyen minden beſzédünkben.

Hitünk légyen tökélletes, mi életünk olly ſzentséges, nálunk légyen utálatos, hitlenség mert kárhozatos.

Szent Angyalid őrizzenek, és kezekben viſellyenek, nyomorgatni ne hadgyanak, ſe embernek ſe ördögnek.

Di-

Ditsiret néked Ur Iſten, ki minket nézz kegyelmeſſen, halgaſs-meg moſtan kegyeſſen, hogy könyörgünk ſzükſégünkben. U. L.

M A S.

SOk nyavalyánkban Atyánkhoz kiáltsunk, mert ſegedelmet ſohol nem találunk, tsak ő minékünk Atyánk és gyámolunk, minden oltalmunk.

Tégedet azért alázatos ſzivel, kérünk oltalmazz Atyánk jób kezeddel, és táplály minket a' te Sz. igiddel, lelki étellel.

Itt ez árnyékban miglen mi nyomorgunk, tsak ſegedelmed alá mi folyamunk, mert igen kegyes Atyánk vagy minékünk, minden életünk.

Pokol ajtája bűnért reánk nyila, hogy az Iſtennek haragja indula, minden nyavalya ottan reánk ſzálla, bűnek jutalma.

Ha bűneinket ſzámlálod Ur Iſten, ſenki közzülünk nem mehet előtted, mert mi fétrengünk ſzámtalan ſok bűnben, undok életben

Azért könyörgünk ne nézd bűneinket, de tekints kegyes ſzemeiddel minket, az te Fiadért ſzereſs igyen minket, ſzabadits minket.

Ne

Ne tégy mi velünk az mi bűnünk szerént, de tekints minket kegyességed szerént, a' Christus Jesus kedves vólta szerént, érdeme szerént.

Végy-el mi rólunk ennyi sok insséget, adgy nékünk kérünk immár tsendességet, ne fogyatkozzunk-el sok inség között, adgy nékünk erőt.

Sok nyavalyáink le-tsendesedgyenek, hogy hatalmasok tégedet féllyenek, és mindenkoron téged ismérjenek, örök Istennek.

Ditsiret légyen az Atyának menyben, ő szent Fiának örök ditsőssségben, és Sz. Léleknek vélek egyetemben, örökké Amen. U. L.

M A S.

MIndenkor téged Ur Isten, magasztalunk mi szivünkben, bizakodunk kegyelmedben, ditsekedünk Sz nevedben.

Eörvendez Sz Atyánk lelkünk, mert biztat minket mi Urunk, békessségre hogy már dolgunk, hozatot mindé mi igyünk.

Mihelyt bajunkat fel-vővé, és magát kezessé tővé, leg ottan meg-igazita, félelemből szabadita.

Imár kegyelmessségedet, várjuk Uram te

te kedvedet, imádgyuk tsak szent nevedet, ne nézzed mi érdemünket.

Mert ő rajtunk keseredék, bűneinkben fűződözék, halálunkban részesedék haragod rólunk igy múlék.

Hamissak valánk előtted, rettegünk vala tőled, de el-tévedt juhaidat, megtérité te szent Fiad.

Vállán őket az akolban, bé-vivé nyúgodalmában, meg-biztatá kegyelmében, meg gyógyitá sserelmében.

Néked azért örvendezünk, te benned most ditsekedünk, edgyetlen-edgy mi életünk, néked örökké éneklünk.

Ditsőssség néked Atyának, és edgyetlen-edgy Fiának, s' szivünk bátoritójának, és meg-vigasztalójának. U. L.

M A S.

ATya Istennek egy Fia, e' világnak ő birója, Christus Jesus meg-váltója, árváknak vigasztalója.

Atyának vagy bőltsessége, ábrázattya fényessége, minden szentek ditsőssége, bűnösöknek reménsége.

Le szállál magas mennyekből, szent Atyádnak kebeléből, emberi testet reád vől, hogy mentenél-meg bűnünktől.

Ezt

Ezt mi nem nagy érdemünkkől, se jó tselekedetünkből, de mi veled kegyelmedből, hozzánk való szeretetből.

Te minékünk váltságunkra, kereszt-fát fel-vőd válladra, ekképpen menél halálra, igy lől e' világnak árra.

Mi azért tiszteségedre, néked nagy ditsőségedre, térdet hajtunk Jesus nevére, e' világnak négy részére.

Es sziből kérünk tégedet, segits minket hiveidet, vedd-fel romlott edényidet, láthassuk-meg szent szinedet.

Tellyes vagy felséges jókkal, minket-is azért azokkal, részeltess, hogy nagy kinokkal, ne győtresünk gonoszokkal.

Adgy nékünk tsendesz időket, és állandó békeséget, atyafi szent szeretetet, benned való igaz hitet.

Hogy látván illy jó vóltodat, reánk való nagy gondokat, magasztallyunk mint Urunkat, hatalmas szabaditónkat.

Ditsőség menyben Atyának, és edgyetlen-edgy Fiának, ezeknek ajándékának, a' ditső szent Háromságnak. Ugy Légyen.

MAS.

MAS.

AZ étszakai sötétség, tévelygő rút esztelenség, távozzék, mert már idves-ség, ragyog mint napi fényesség.

Múllyék homálya elménknek, kételkedése szivünknek, világa az igaz hitnek, fénlyék mint meg-gyúlt szövétnek.

Téged mert Christus ismérünk, néked már hitből könyörgünk, szent Igid lakozzék bennünk, az légyen nékünk vezérünk.

Ne nézd sokságát vétkünknek, undokságát esetinknek, főrődőjével vérednek, mos-meg hogy kellyunk Istennek.

Ditsőség légyen Atyának, és tenéked ő Fiának, a' mi edgy Vigaszért, és Annak, a' ditső szent Háromságnak. U. L.

MAS.

OH mennyeknek fényessége, és Szenteknek ditsőssége, bűnősöknek reménsége, edgyetlen-edgy segitsége.

Te előtted vallást tészünk, hogy mi minnyájan el-vesztünk, méltó haragodban estünk, s' örök halált érdemlettünk.

Mert imé már a' mi bűnünk, hatalmasan regnál bennünk, mellyért a' mi ellenségünk, jusát mondgya lenni rajtunk.

Nints

Nints ſzivünkben reménségünk, nints lelkünkben tsendeſségünk, magunkban meg-fogyatkoztunk, halál miatt nyomorottunk.

Kônyörüly azért mi rajtunk, Ur Iſten kônyörüly kérünk, ſzent Fiadért eſedezünk, ſzány-meg és ne hadgy el-veſznünk.

Veſſed reánk ſzemeidet, vedd el rolunk bűneinket, igazits-meg bűnből minket, vigaſztald-meg ſziveinket.

Ditsőſſęg néked Atyáknak, veled-edgyüt meg-Valtónknak, és a' mi Vigaſztalonknak, a' ditső Sz. Háromſágnak. U. L.

M A S.

Mindgy nei Atya Ur Iſten, néked hálát adunk ezen, hogy ez éjel egéſségben, meg-tartottál az életben.

ördög ellen Angyalidal minket meg-óltalmaztattál, mikor tsendeſen nyúgad tál, értünk te magad vigyáztál.

Gonoſz ember ſzándékától, az ördögnek tagaitól, tolvajoktól és lopóktól, meg-őriztél minden kártól.

Lelkeinket tsendeſségben, tartottad ſzent kezeidben, nem hadtad eſni kétſęgben, ördögnek kiſirtetiben.

Teſtün-

Teſtünket-is egéſségben, meg-őrizted ſzép épségben, az éjeli sőtétségben, ne jutnánk ſemmi veſzélyben.

Kérünk mi is mind Atyánkat, tekintsed meg fiaidat, áld-meg minden munkáinkat, ſzaporitsad joſzágunkat.

Hogy abból néked élheſsünk, tiſzteſſęgedre kőltheſsünk, ſzegényeket táplálhaſſunk, mindenekkel jól teheſsünk.

Szent igidet tanulhaſſuk, magunkat ahoz ſzabhaſſuk, bűntül magunkat ohaſſuk, ſzentül jámborul élheſsünk.

Mint a' fényes napra nézünk, igidre úgy figyelmezzünk, tégedet el ne felejtsünk, mindenben tsak tőled fügjünk.

Ezeket add-meg Chriſtusért, és a' ſzerelmes Fiadért, mi edgyetlen-edgy Urunkért, ki lőt áldozat bűnünkért. U. L.

M A S.

OH mennyei mi Szent Atyánk, tekints menyből moſt mi reánk, juſſon elődben nyavalyánk, kérünk ne hadgy mi ſzent Atyánk.

Mert lattyuk roſz érdemünket, jól iſmérjük el-veſztünket, érezzük ſok bűneinket, nem viſelhettyük terhünket.

Bűneinkben el-áradtunk, mindnyájan

jan el-hanyatlottunk, sebeinkben néhezültünk, ditsőſſégtül meg-foſztattunk.

Nintsen nékünk ſegedelmünk, ſohol nintsen bátorságunk, egyedül vagy te oltalmunk, ſebeinkből gyogyulálunk.

Ha minket te el-hagyándaſz, jó vóltodtúl meg foſztándaſz, kezeidből kiveténdeſz, oltalmadból ki-rekeſzteſz.

Kéſz példa léſzünk ördögnek, vigaſág ellenſęginknek, tiédből néked boſzſzúſág, nékünk tsak a' nyomoruság.

Mutaſd rajtunk irgalmadat, ſzánnyad Atyánk halálunkat, ditsőitsed jó vóltodat, ne veſzeſd-el ſzolgaidat.

Tekints reánk a' Chriſtusért, tekints az ő haláláért, érdemlye ezt a' mi Urunk mi edgyetlen edgy reményünk.

Ditsőſſęg néked Atyánknak, ditsőſſęg te Sz. Fiadnak, és Sz. Lélek Ur Iſtennek, ki vagy Ura mindeneknek. U. L.

M A S.

IDvőz légy Chriſtus e' világnak Ura, Atya Iſtennek ſzerető Sz. Fia, bűnös népeknek ki vagy bizodalma, és vigasága,

Halgaſd meg moſtan mi könyörgésünket, fordits mi reánk kegyes ſzemeidet, jelentsd-meg hozzánk a' te jó kedvedet, és ſzerelmedet. Ké-

Kérünk Ur Iſten hogy légy ſegitſęgül, gondot viſelvén a' mi életünkről, lelki és teſti minden ſzükſęginkről, idveſſęgünkről.

Ne nézzed a' mi ſzámtalan bűnünket, birjad lelkünket és mi életünket, tsak te viſellyed minden igyeinket, ne hadgy bennünket.

Senki bűnünkből meg nem ſzabadithat, ſenki lelkünkben meg nem vigaſztalhat, ſenki kivüled meg nem oltalmazhat, s' meg nem nyúgothat.

Mert te egyedül érettünk fáradtál, a' mi bűnünkért tsak te ſzomjuhoztál, kegyetlen halált mikoron koſtoltál, hogy értünk áldoztál.

Te vagy azért a' mi óltalmazónk, te vagy meg-váltónk és meg-ſzabaditónk, te vagy életünk és edgy bizodalmunk, minden jóſzágunk.

Tsak te veled adhatunk mi ſzámot, tsak te általad láthattyuk Atyádot, mert ő minékünk tégedet ajánlott, halgatnunk hagyott.

Tekints ránk azért kegyelmes Iſtenünk, ki vagy minékünk egy ſzerelmes Urunk,

Urunk, ne hadgy te tőled el-idegenűlnűnk, és el-szakadnunk.

Adgy kőzzénk igaz és bőlts vezéreket, és adgy keresztyén jó Fejedelmeket, kik oltalmazzák az te szent igidet, s' az te népedet.

Hirdettessék mindenűtt az te szent igéd, magasztaltassék ditsőséges neved, ditsirtessék vég-nélkűl szent felséged, minden jó téted.

Világosits minket te szent igidből, hogy mi meheſsűnk-ki az sötétségből, támadhassunk-fel az hitetlenségből, nagy bűneinkből.

Ne uralkodgyék az bűn mi szivűnkben, semmi tévelygés ne légyen lelkűnkben, hogy az ördőgnek ne essűnk kezében, álnok tőriben.

De erősődgyűnk a' te szent hitedben, maradhassunk meg szent ismeretedben, őrvendezhessűnk vólta-képpen ebben, őrőkké Amen.

Ditsiret légyen Atya Ur Istennek, és néked edgyetlen-edgy szűlőttének, és egyetemben szent Lélek Istennek, megszentelőnknek. U. L.

MAS.

MAS.

OH Felséges Atya Isten, ki uralkodol mennyégben, ditsirtessél hiveidben.

Hogy minket ez el-múlt éjjel, megtartottál szent kedveddel, Attyai kegyesſégeddel

őrdőgnek tsalárdságától, hirtelen való haláltul, bűntől és minden gonosztól.

Mi testűnkben meg-nyúgodtál, kedves álommal meg-áldál, és munkánkra erőt adál.

Ma is kegyelmes Istenűnk, adgy szerentsés napot nékűnk, az te szent nevedért kérűnk.

Hogy a' te áldásodban, járjunk el-hivatalunkban ditsérvén tégedet abban.

Elhessűnk az igaz hitben, és Isteni félelemben, lehessűnk szent szerelmedben

Halgasd-meg könyőrgésűnket, Atya Isten áldgy-meg minket, add meg lelki szűségűnket.

Az te áldott Szent Fiadért, mi Urunk Jesus Christusért, légy kegyelmes ő kedveért.

Hogy mi fáradságunk után, meheſs-

sünk nyúgodalmodban, mennyei szent boldogságban U. L.

M A S.

JEsus Christus edgy Mesterünk, mennyei szent bőltseségünk, és nékünk bizonyos idvességünk.

Mostan néked mi könyörgünk, szent nevedért esedezünk, a' te szent Lelkedet adgyad nékünk.

Mi szivünket meg-újitsa, sebeinket meg-gyogyitsa, veszett erkőltsinket meg-jobbitsa.

Munkáinkat meg-szentellye, bennünk az hitet nevellye, útunkat hazánkban vezérellye.

Bőltseségre meg-tanitson, hogy őrdög meg ne tsábitson, kisirteti ellen bátoritson.

Plántállyon nagy erősséget, igaz és szent szeretetet, szivünkben Istent sellelmet.

Hogy téged bátran vállhassunk, ez földön néked élhessünk, menyben osztán veled lakhassunk U. L.

M A S.

JEsus Christus Istennek edgy Fia, szent Atyádnak ki-jedzett ábrazattya, ő di-

tsősségének tündöklő világa, általad jelenék hozzánk akarattya.

El-jövél Atyádtól mi hozzánk, szerelmedet igyen mutatád hozzánk, edgyesülvén velünk hasonló lőtt hozzánk, testünkben fel-öltőzvén, úgy jövél mi hozzánk.

A' mi bűnünk igen szörnyű vala, mert őrdög hatalma ránk szálott vala, és Sz. Atyád haragjában estünk vala, kárhozatra mi mindnyájan tartatunk vala.

Végetlen hozzánk való kedvéből, tsak te szabaditál-ki mind ezekből, a' rettenetes veszedelem töriből, ki ragadál őrdögnek kegyetlen torkából.

Szentségedben és fel-öltőztetél, igasságodban minket helyheztetél, te szent Atyádnak eleiben úgy vivél, nyomorúlt fejünknek ott te kegyelmet nyerél.

Tsak te egyedül vagy élteтője, hiveidnek nagy gond-viselője, szegény elesteknek vagy fel-emelője, keserves szíveknek vagy meg-elevenitője.

Hiveid azért könyörgünk néked, kik keserves szivel állunk előtted, hajts-le hozzánk a' te kegyes füleidet, és halgass meg minket te keserves népeidet.

Rettentnek minket mi ſok bűneink, és vádolnak előtted ellenſęgink, nem tágitnak minket ſok ſzidalmazóink, rongálnak és ſanyargatnak háborgatóink.

Haragodban ne itily meg minket kegyelmedből ſzány meg illy veſzetteket, irgalmaſságoddal fődd el bűneinket, igaſságoddal igazitsd benned hivőket.

Szent Atyádnak kőnyőrőgj érettünk, hogy haragját vegye már mi kőzzülünk, tegyen kegyelmeſſęget éretted velünk, dögöt, fegyvert, rabságot távoztaſſon tőlünk.

Maraſzſzon meg minket ſzent nevedért, kereſzt fán értünk áldozatodért, drága véred azon ki ontáſodért, és bűneinkért való te ſzent halálodért.

Hogy nagy vigan néked énekellyünk, edgyütt téged Sz. Atyáddal ditsirjünk, és ſzent Lélekkel őrőkké magaſztallyunk, Angyalokkal s' minden ſzentekkel igy zengjünk:

Szent az Atya mi édes teremtőnk, Sz. a' Fiu ſzerelmes Idvezitőnk, Szent a' ſzent Lélek mi kedves meg-ſzentelőnk, Szent a' ſzent Háromság mi edgy őrők Iſtenünk. U. L.

MAS.

MAS.

Kőnyőrőgjünk az Iſtennek, mint kegyelmes éltetőnknek, mert irgalmas mindeneknek, kik ő hozzája megtérnek, jer imádgyuk azért őtet, mint a' Chriſtus tanit minket.

Mi mennyei kegyes Atyánk, noha meg-bántódtál miánk, ſzent Fiadért tekints reánk, mert ſok itt a' mi nyavalyánk, kérünk téged édes Atyánk, hogy légy kegyelmes mi hozzánk.

Szenteltetſęk áldott neved, ditsirteſſęk Iſtenſęged, magaſztaltaſsék felſęged, hirhedgyék kegyelmeſſęged, és nagy engedelmeſſęged hozzánk való ſzereteted.

Jőjön el hozzánk orſzágod, a' te igaz tudományod, mellyből éppűllyőn ſzent házad, légyen kőzőttünk lakáſod, velünk edgyütt maradáſod, hogy láſſuk te ſzent orſzágod.

Légyen meg te akaratod, mennyen végben decretomod, őrőkké való tanátsod, add nékünk ſzent ajándékod, hogy a' mint tőlünk kivánod, teheſsük ſzent akaratod.

Miként menyben az Angyalok, tettzéſed ſzerént ſzőlgálnak, idvezült ſzentek

tek imádnak, és tiſztek kivül nem járnak, mi is hatalmaſságodnak, ſzólgállyunk, ne az Sátánnak.

Mindennap kenyerünket, és minden mi életünket, mellyel táplállyuk teſtünket, s' teſzſzük minden ſzükſéginket, adgyad meg nékünk naponként, hogy követhesſük tiſztünket.

Adgy minékünk békeſſéget, és adgy jó Fejedelmeket, adgy bölts igaz vezéreket, kik hirdeſsék Sz. Igidet, igazgaſsák ſeregedet, rontsák a' tévelygéſeket.

És botsáſd meg bűneinket, minden gonoſz életünket, mellyekkel gyakran tégedet, velünk jól tött Iſtenünket, meg bántottunk, de a' mellyet bánunk, ſzánd veſzet fejünket.

Miként mi is meg botsátunk, vétkezteknek mi ellenünk, légy ſegitſéggel mi nékünk, hogy ellened ne vétkezzünk, hanem tsak tégedet féllyünk, mindnyájan igazán éllyünk.

Ne vigy minket kiſirtetben, álnok ördögnek tóriben, kegyetleneknek kezekben, ne jutaſs keſerüſségben, ne hadgy eſnünk tévelygésben, hogy mi ne eſsünk kétſségben.

De

De ſzabadits meg gonoſztul, az ördögnek hatalmától, bűnnek ſzorult rút vakságától minden eretnekſégektől, lelki teſti ellenſégtől, és az örök nag' haláltul.

Bizván kérünk mint Atyánkat, haldmeg mi kiáltáſunkat, láſd meg illy ſok nyavalyánkat, ne hadd el veſzni munkádat, ne utály nyomorultakat, ſzánd meg veſzett juhaidat.

Mert tiéd az örök orſzág, holott vagyon nagy boldogság, és tiéd a' hatalmaſság, mellyet fél minden úraság, téged illet a' méltoság, mennnyei fény világoſság. U. L.

HYMNI

Sub veſperis diebus Dominicis canendi.

OH mi ſzent Atyánk kegyes gondviſelőnk, ô Jeſus Chriſtus tiſztelendő Urunk, O ſzent Lélek éltetőnk, vigaſztalónk, tsak egy Iſtenünk.

Oh ſzent Háromság, ki vagy erős egység, bizony Iſtenség és mennyei felſség, Angyaloknak fény, árváknak idveſſég, és nagy reménség.

Néked ſzólgálnak kiket teremtettél, téged ditsirnek a' kikkel jól tőttél, mi is téged áldunk nagy ditsirettel, vegyed jó kedvel.

Ditsiret néked mindenható Isten, ki vagy három személy edgy Istenségben, tiéd a' ditsőſſég földön és mennyen, végnélkül, Amen. U. L.

M A S.

OH áldott Atya UR Isten, ki uralkodol mennyekben, s' egész föld kerekségében, bizváſt járulunk elődben.

Halgaſd-meg könyörgésünket, botsáſd-meg mi bűneinket, ſzent Fiadért ſzereſs minket, ne késleld ſegitségedet.

Most ſzükſégünknek idején, e' nyomoruſágnak helyén oltalmazz ellenségidet, győzd-meg hogy féllyék nevedet.

Ne ſzámláld-meg bűneinket, ne ródfel ſok eſetünket, nézd Chriſtuſt mi érdemünket, és érette tarts-meg minket.

A' mi gonoſz ellenségünk, ne engedd hogy ártson nékünk, mert Fiad vérén vétettünk, és te ſajátoddá lőttünk.

A' mint igirted minékünk, mindenkoron légy mellettünk, hogy mig hazánkban bé-érünk, útunkban ne tévelygjünk.

Ditsiret néked Atyánknak, veled egyemben Fiadnak, ésa' mi Vigaſztalónknak, kegyelmes igazgatónknak. U. L.

HY-

HYMNI

Cœnæ Domini adminiſtrationis tempore dicendi.

URnak Vég-Vatsorájára, és az ő áldozattyára, Kereſztyén népek mennyetek, hogy erős légyen hitetek.

Kinek ő ſzentséges teſte, magas kereſzt-fán ki terjede, roſa ſzinű ſzent vérével, ſzabadita bűneinkből.

A' verekedő Angyaltul, és kegyetlen Pharahotul, vőrős tengert által-menvén, oltalmazá kegyelmeſen.

Oh bizony méltó áldozat, ki által pokol meg-romlott, el-veſzett nép megſzabadúlt, örök életre meg-újult.

Már mi jutalmunk a' Chriſtus, kinek halála hathatós, ő ſzent Attyánál érdemes, mindenkoron kellemetes.

Tégedet kérünk Ur Isten, ez idvőſſégnek idején, te népedet oltalmazzad, ſzent Lelkeddel bátoritsad.

Nálad nélkül mi el-veſzünk, és ſemmi jót nem tehetünk, bűnben igen el áradtunk, ördög miatt tsalatkoztunk.

Botsáſd-meg mi bűneinket, vigaſztallyad ſziveinket, hogy téged minden időben, ditsirheſsünk a' mennyekben.

Ditsőſſég légyen Atyának, és edgyetlen-edgy Fiának, ezeknek ajándékának, a' ditső Sz. Háromságnak. U. L.

MAS, *Azon Notára.*

SZükség meg-tudni mindeneknek, és érteni az hiveknek, mint ſzenvedett és nyomorgott, a' Chriſtus mikor áldozott.

Szólga formában öltözék, mind földig le-botsátkozék, Iſtenségből üreſſedék, Attyának igy kedveskedék.

Edgy ſzemélyben tsuda-képpen, két terméſzet edgyesülvén, akara lenni váltságunk, két-fél közt békeſség ſzerzőnk.

Nagy ſok inséget, nyavalyát, ſzenvede pokolnak kinnyát, mert bűneink mindeneſtül, rá rakatának Iſtentől.

Hogy bűnünket reá vővé, bűn ſoldgyát is ő fel-vővé, halálával meg-fizeté, ördög hatalmát el-veſzté.

Sidoktúl el-adattaték, oſtoroztaték, kinzaték, tsufoltaték, pökdöſteték, nagy kinokkal meg-öleték.

Erettünk ő igy onta vért, igy lőn áldozat bűnünkért, fizet ő adoſságunkért, elégség igaſságunkért.

Szánd nékünk nyavalyánkat, ördög miá rabságunkat, törvény átkában eſtünket, pokol torkába letünket.

Azért ſzálla le-pokolra, mondhatatlan nyavalyákra, Ur haragjának kinnyára, foglyok ſzabaditására.

Születéſe újuláſunk, ſzenvedéſe ſzábadságunk, vér-ontáſa tiſztuláſunk, ſzent halála lőn váltságunk.

Jól mondgya a' ſzent Pál azért, hogy meg-hólt mi bűneinkért, fel-támadt igaſságunkért, menyben ſzót ſzóll már ügyünkért.

Kérjük tehát moſt az Atyát, nézze vérben fagyott Fiát, adgya kegyelme zálogját, ſzent Léleknek ajándékát.

Ditsirünk téged Ur Iſten, ki minket meg-vól véreden, el-veſzett örökségünkben, igy állatál-bé iſmétlen. U. L.

MAS. AZONRÓL.

OH idvőſſéges áldozat, ki meg-nyitád, menyorſzág kapuját, el-vővéd Iſtennek haragját, az örök halálnak hatalmát.

Urunk Jeſus kereſzt-fán meg hala, draga Sz. vére ott ki-omla, lőn idvőſſégünknek árra, mi bűnünkből meg-tiſztíta-

Tsak ebben függ azért az mi hitünk, hogy Chriſtus meg-holt érettünk, idvőſſéget nyert minékünk, mert kedveért kedveſſé-lőttünk.

Bizonyságot valláſt erről teſzünk, ſzent teſtének jegyét ha eſzſzük, és ſzent vérének jegyét iſzſzuk, ſzent halálárol emlekezünk.

Hitünkel kell Chriſtus teſtét ennünk, mert menybe vitetett mi tőlünk, eſedezik ott érettünk, valakik az ő nevében bizunk.

Ez Vatsorát azért hadta nékünk, hogy ő véle edgyesülheſsünk, és lelkünkben ne rettegjünk, mert kegyelmet nyert Attyától nékünk.

Jámborságot azért kőveſsünk, hogy Chriſtus tagjai leheſsünk gyűlőlſéget el-tavoztaſſunk, átyafiui ſzeretetben éllyünk.

Méltatlanul ezzel ne éllyünk, de magunkat meg-probállyuk, új életre mi igyekezzünk, hitetlenſéget el-távoztaſſunk.

Hálát adűk tenéked Ur Iſtē, hog' minket olly igen ſzerettél, hogy ſzent Fiadnak nem kedvezél, veſzedelemtől megmentél. U. L.

TE DEUM LAUDAMUS.

TEged Iſten ditsirünk; Téged Urnak vallunk.

Téged őrők Attya Iſtent minden földi állat tiſztel.

Téged mind az Angyalok, téged menyorſzág és minden benne való hatalmaſságok.

Téged Cherubin és Seraphin, Angyalok ſzűntelen ſzóval ditsirnek mondván.

Sz. Iſten, Sz. Ur, Sz. ſeregeknek Uralſtene.

Tellyes menyorſzág és az föld felſéged-
nek ditsőſſégével. (ſága.

Téged Apoſtoloknak ditsőſſéges ſok-

Téged Profétaknak ditsiretes ſzámok.

Téged Mártyromoknak fényeſſéges ſerege ditsir.

Téged földnek ſzéleſſégén Kereſztyén nép igazán vall ſzivnek tiſztaságában,

Atyák mértékhetetlen felſégnek, Es az te tiſzteletes edgyetlen-edgy Fiadat,

Es az vigaſztalo ſzent Lélek Iſtent.

Te ditsőſſégnek Királlya Chriſtus, Te Atya Iſtennek terméſzet ſzerint való Fia vagy.

Te az emberi nemzetnek meg-ſzabadulásáért a' teſtet fel-venni nem utá-

lád szűznek méhéből.
Te meg győzvén az halálnak erejét, benned bizóknak meg-nyitád menyországnak kapuját.
Te ülsz Atya Istennek jobjára, menyországnak ditsőségében.
Hiszünk tégedet igaz birónak lenni.
Kérünk azért téged légy segitséggel, az te szolgaidnak, kiket szent véreddel meg-váltottál.
Eőrök ditsességben engedgyed szentiddel egyetembé meg-ajándékoztassúk.
Idvözitsd az te népedet Ur Isten, és áldmeg az te örökségedet:
Es birjad őket, és ditsősségre örökké fel-magasztallyad
Téged felséges Ur Isten szüntelen való napon áldunk, Es ditsirjük a' te Sz. nevedet, mind örökké.
Oltalmazz meg minket naponként Uram Isten, minden gonoságtul.
Könyörüly Ur Isten mi rajtunk, és irgalmazz minékünk.
Légyen a' te kegyességed Ur Isten mi rajtunk, mert tsak te benned biztunk.
Te benned biztunk Ur Isten, hogy örökké meg ne tsalattassunk. U. L.

SYM-

SYMBOLUM
ATHANASII.

VAlamelly ember idvözülni akar, mindeneknek előtte szükség hogy a' keresztyéni hitet vallya.

Mellyet a' ki igazán és éppen meg nem tartánd: kétség nélkül örökké el-vész.

Ez pedig a' közönséges keresztyéni igaz hit: hogy az edgy Istent Háromságban, és az Háromságot edgyességben tisztellyük.

Az személyeket edgymástol meg-választatván, Es az állatot el nem osztván.

Mert külömb az Atyának személye; külömb az Fiué, külömb az Sz Lélekké.

De az Atyának és Fiúnak és a' szent Léleknek edgy Istensége vagyon; egyenlő ditsősége és örökké való felsége.

Minémű az Atya, ollyatén az Fiu: ollyatén az szent Lélek.

Teremtetlen az Atya, teremtetlen az Fiu, teremtetlen az szent Lélek.

Mértékletetlen az Atya, mértékletetlen az Fiu: mértékletetlen az Sz Lélek.

Örökké való az Atya, örökké való az Fiú: örökké való az szent Lélek.

De

De maga nem három örökké valók: hanem edgy az örökké való Isten.

A' mint nem három teremtetlenek, sem három véghetetlenek: de edgy teremtetlen és edgy véghetetlen Isten.

Azon módon mindenható az Atya, mindenható a' Fiú; mindenható a' Sz. Lélek.

De maga nem három mindenhatók: hanem egy a' mindenható Isten.

Azon-képpen Isten az Atya, Isten a' Fiú, Isten a' szent Lélek.

De maga nem három Istenek: hanem tsak edgy az Isten.

Azon-képpen Ur az Atya, Ur a' Fiu: Ur a' szent Lélek.

De azért nem három Urak: hanem tsak edgy Ur Isten vagyon.

Mert a' mint Keresztyéni igasság szerint erre kénszerittetünk: hogy mindenik személyt Istennek és Urnak vallyuk.

Azon-képpen három Istent avagy három Urat vallanunk: a' Keresztyéni hitnek méltósága szerint meg tiltatunk.

Az Atya senkitől nintsen: sem teremtetett, sem született.

Az Fiú tulajdon tsak az Atyától vagyon: nem lött, sem teremtett, de született.

A' Szent Lélek az Atyától és Fiútul nem szereztetett: sem teremtetett, sem születtetett, hanem származik.

Egy azért az Atya nem három Atyák, edgy a' Fiu nem három Fiak: edgy a' Sz. Lélek, nem három szent Lelkek.

És ez háromságba semmi nintsen előbb való sem utólso, sem nagyobb, sem kissebb: De mind a' tellyes három személyek egyenlő örökké valók, és egymáshoz való egyenlőséggel vannak.

Ugy az mint immár oda fel meg-mondottuk, hogy minden-képpen az Isteni edgyeség az Háromságban: és az Háromság az edgyeségben tiszteltetik.

A' ki azért idvözülni akar: ekképpen való értelme légyen a' Sz. Háromságtól.

De szükség az örök idvességhez: hogy ember, az mi Urunk Jesus Christusnak meg-testesülését-is tökélletessen hidgye.

Ez azért az igaz hit, hogy hidgyük és vallyuk: hogy a' mi Urunk Jesus Christus

ſtus az Iſtennek Fia Iſten és ember.

Iſtensége ſzerint az Atyának állattyából örök időknek előtte ſzületett: emberſége ſzerint penig annyának álattyából idő ſzerint ſzületett.

Egéſz Iſten, egéſz ember okos lélekből és emberi teſtből lévén.

Haſonlatos az Atyához Iſtensége ſzerint: kiſſebb az Atyánál emberſége ſzerint.

Ki jollehet edgy Iſten és ember: de maga nem kettő, hanem tsak edgy az Chriſtus.

Edgy penig az Iſtenſégnek teſté való változásával: De az emberségnek Iſtenſégre fel vételével.

Edgy a' Chriſtus mindeneſtűl fogva, nem az ő állattyának elegyitéſével: De ſzemélyének edgyeſſégében.

Mert miképpen az okos Lélek és a' teſt egy ember: azonképpen az Iſten és ember edgy Chriſtus.

Ki a' mi idvőſségünkért kint ſzenvede és pokolra ſzállott, harmad napon halottaiból fel-támadott.

Fel-méne menybe, űl az Atya mindenható Iſtennek jobjára: Onnan léſzen

ſzen el-jővendő itilni eleveneket és holtakat.

Kinek el-jővetelire minden embereknek az ő teſtekkel fel kell támadniok: és az ő tulajdon tselekedetekről ſzámot kell adniok.

Es a' kik hitből jót tselekedtenek az örök életre mennek; a' kik penig gonoſzt tselekedtenek örök tűzre.

Ez azért az igaz Kereſztyéni Hit: mellyet valaki bizonnyal és tőkélleteſen nem hiend, általán fogva nem idvőzűlhet.

VÉGE.

A' SOL-

A' SOLTAROKBOL való ISTENI DITSIRETEK.

Elsô Ditsiret.

BOldog az ollyan ember az Istenben, ki gonoszoknak nem ment tanátsokban, kegyetleneknek nem járt ô útokban, hamis itélet nem forgott szájában.

De az Istennek igijét halgattya, erre fô-képpen vagyon minden gondgya, erre néz néki minden akarattya, ezt éjel nappal eszében forgattya.

Mint a' folyó-viz mellet szép termô-fa, melly leveleit az hideg nem bántya, ô idejében gyümöltsét meg-adgya, jó szerentséssen lészen minden dolga.

De nem ugy lészen mind azoknak dolgok, kik az igiről nem viselnek gondot, mint a' szél hinti széllyel az apro port, akképpen hánnya Isten el-azokat.

Min-

Minden emberek mikor fel támadnak, és életekről ha ôk számot adnak, az hivek közzül ezek ki-hányatnak, és véghetetlen kárhozatra jutnak.

Mert az hiveknek útokat az Isten, birja forgattya kegyelmes kezében, az kegyetlenek ô keménységekben, veszsznek és esnek örök setétségben.

Mikor e' Soltárt a' szent Dávid irá, ebben az igét minékünk ajánlá, boldognak mondgya a' ki ezt fogadgya, boldogtalannak a' ki meg utállya.

II. DITSIRET.

Nota: *Régen ô Törvényben.*

SZent Dávid Prophéta második énekében, a' szent Lélek által fel gerjede szivében, és el-álmélkodván Christus személyében igaz Istenségében.

Látván a' Christusnak a' menyből leszállását, és emberi testben érettünk áldozását, sok ellenségeinek és fel-támadását kiről igy nyújtya szavát.

De mit zúgolódnak vallyon mit morgolódnak, dühös pogány népek Christus ellen támadnak, minden hitlen népek kik a' Christus ellen hivságot gondolnak.

Mel-

Mellékek állottak földi hitlen Királyok nagy Fejedelmekkel mind egyenlő tanátsok, az Ur Isten ellen és szent Fia ellen végezések szavok

Jer mi ne engedgyünk az ő tudományának, semmi helyt ne adgyunk beszédének szavának, vesső-el mi rólunk és mind ellent tartsunk, ő kemény igájának.

Az Ur Isten penig a' menyből nézi őket, hogy bolondoskodnak és tsak neveti őket, végre nem türheti, de megszégyeniti és meg-tsúfollya őket.

Akkor szóll ő nékik az ő nagy haragjában, midőn ejti őket nagy hirtelen rabságban, léznek nagy romlásban és veszedelmekben, számtalan sok kinokban.

Ezt mondgya az Atya: En tőttem én Fiamat, Királlyá és Pappá az én szentegyházamban, és mindenek ellen én őtet meg-tartom, az ő Királyságában.

A' Fiú azt mondgya: Kész vagyok meg-hirdetnem, a' te el-végezett örök decretomodat, parantsolatodat, irgalmasságodat, Evangeliomodat.

Mert én Uram Atyam te azt mondottad

tad nékem, te vagy az én Fiam én ma szültelek téged, mind öröktül fogván ez mái napiglan, edgy Isten vagy én velem.

Te kérjed én tőlem és én adom tenéked, a' Pogány népeket, léznek te örökséged, a' földnek határin mindenütt terjesztem, táplálom te sereged.

Vas veszszővel birod és meg-enyhited őket, öszve-törőd őket mint rosz föld edényeket, valakik ellened támadnak tenéked, és nem halgatnak téged.

A' Prophéta azért igy szóll néktek Királyok, itélő mesterek kik e' földet birjátok, mostan meg-értsétek hogy az Christus ellen ti fel ne támadgyatok.

Sőt nagy félelemmel ő néki szólgállyatok, ötet örvendezvén rettegvén tiszteliyétek, az Istennek Fiát hittel tsokollyátok, és szavát fogadgyátok.

Hogy az ő haragja ne gerjedgyen reátok, nagy hirtelenséggel és ne szállyon reátok, mert mikor ez lészen a' kik benne biznak, tsak azok a' boldogok.

AZONROL.

Nota: *Nagy bánatban Dávid.*

Z Ugódik dúl-fúl magában e' világ, mikor fel-támad köztünk az igazság,

ság, de ha tekinted dolgát tsak bolondság, és minden-képpen el-múlandó hivság

Ezt nyilván lattyuk a' hitetlenekben, nem gyönyörködnek az élő Istenben, sem az ő tőle ki-adott tőrvényben, hanem tsak az ő kába szerzéseikben.

Leg elsők ebben a' földi Királyok, a' Fejedelmek a' Pap Uraságok, szent Dávid mondgya nem tagadhattyátok, kik az Ur ellen tanátsot tartotok.

Eőszve gyűléstek ha országul vagyon, az Ur Istenre ott kitsiny gond vagyon, az fő végezés Christus ellen vagyon, hogy mint romollyon az Evangelium.

Mondván: ne hadgyuk rajtunk uralkodni, az ő beszédét közőttünk hirdetni, mert zabolából akar mind itatni, szabad életet majd nem hagy követni.

Ennek okáért ne utallyuk őtet, és ne halgassuk ugy mint Mesterünket ne igazgassa a' mi életünket, ne idvőzitse érdeme lelkünket.

Rontsuk mindenütt az ő uraságát, törjük izenként nyakunkból igáját, vessük ki szánkból az ő zaboláját és semmiképpen ne fogadgyuk szavát.

Im

Im meg-mondom már mint lészen dolgotok, a' magas menyből Isten néz reátok, ki tsak neveti a' mit tanátskoztok és meg-tsúfollya a' mire vágyodtok.

Lassú beszéddel szólt az előtt néktek, de jó tanátsát elő nem vőttétek, már nagy haraggal riaszt benneteket, és megrettenti ti kevélységteket.

Az én Fiamat im meg-utáltátok, kit Fejedelmé tőttem ti rajtatok, Sionnak hegyén hogy őt uralnátok, és mindenekben őtet halgatnátok.

Szómat meg mondta és akaratomat, meg beszéllette az én tanátsomat, modván énnékem az Ur igyen szóllott: En ma szültelek tégedet Fiamat.

Légyen mind tiéd a' föld kerekssége, ha azt kévánokd minden őrőkssége, az pogányoknak nagy sok nemzetsége, teneked adtam ám te birj mind véle.

Hanem engednek rontsd mind őszve őket, nagy vas páltzával mind-föld edényeket, hanem tiszteltnek mind el-pusztitsd őket, a' földnek szinén hogy ne élhessenek.

Serkennyetek-fel azért Fejedelmek, földnek Birái e' világi bőltsek, tanullyátok

tok és vegyétek értelmét, és kövessétek Isteni félelmet.

Es szolgállyatok a' nagy Ur Istennek, nagy félelemben néki örüllyetek, az ő szent Fiát igen bötsüllyétek, tsokolgassátok igen szeressétek.

Mert ha valóban meg nem térendetek, szent igéjében ha meg nem éppültök, az ő szerzését nem követénditek, haragja miatt mind el kell veszнetek.

Sok ideje már hogy ő hiv bennetek, és gyakorta int hogy hozzá térjetek, tüzel emészt meg ha őt nem vészitek, el kell veszнetek bizonnyal hidgyétek.

Boldogok azok kik ő benne biznak, mint Királyoknak örömest szolgálnak, és szükségekben ő hozzá folyamnak, igaz hit által ő benne nyugosznak.

Ditsősség légyen az Atya Istennek, ő szent Fiának mi idvezitönknek, és vigasztaló szent Lélek Istennek, a' szent Háromság egy örök Istennek.

III. DITSIRET.

Nota: *Nagy bánatban Dávid.*

SZent Dávid Király háboruságában, imádkozik vala nagy búsultában, vigasz-

gasztalván ő magát nagy búvában, ez éneket éneklé ő útában.

Uram melly sokan vadnak én ellenem, sokak támadtak én háborgatoim, ellenem rohanván búsitnak engem, nints nyúgodalma fejemnek semmi hellyen.

Sokan mondgyák búsitván én lelkemet, nintsen ugy-mond reménsége föld felett, ő Istene róla el-feletkezett, nem szabaditt ya-meg immáron ötet.

Te peniglen Isten én oltalmam vagy én reménségem és ditsőségem vagy, életemnek te fel-emelője vagy, imadságomnak meg-halgatója vagy.

Nagy könyörgéssel Istenhez kiálték, és az ő szent hegyéről néki szóllék, imádságom tőle meg-halgattaték, és én szivemnek vigaság adaték.

En az én ágyamban bátran aludtam, az én testemet mély álomtul ódtam, és ismétlen álmombúl fel-serkentem, mert az Isten oltalmazott engem.

Nem félek semmit ezer ellenségtől, kik meg-környékeztek engem fegyverrel, támadgy-fel Uram Isten segitségül, és szabadits meg én ellenségimtül.

Mert te meg-rontottad ellenségimet,

met, kik ok nélkül háborgattak engemet, ôszve rontottad nékiek fogokat, és el vötted ô nékik hatalmokat.

Mert te nálad vagyon Uram idveſség, és néked adatik minden ditsôſſég, megſzabaditónak vall Kereſztyénség, népednek tôled áldomás adaſsék.

Háboruságában minden Kereſztyén, igy könyörög az Iſtennek ſzüntelen, mint Sz. Dávid az ô Soltár Könyvében, irva hagyá a' harmadik réſzében.

Ditsirteſsek Iſten ô felſségében, Atya, Fiu, ſzent Lélek nevezetben, három ſzemély de tsak egy állattyában, ezt kérjük tartson meg az igaz hitben.

V. DITSIRET.

AZ Sz. Dávid ötödik énekében, Saul Király elôtt bujdoſtában, nagy félelmében, ekképpen ſzóll könyörgéſsében.

Meg-halgaſſad Uram én beſzédemet, és meg értsed én gondolatimat, ohajtáſsimat, meg-tekintsed kiáltáſsimat.

Mert Királyom Iſtenem vagy énnékem, azért hozzád vagyon kiáltáſom, és könyörgéſem, rólad vagyon minden énekem.

Igen

Igen reggel fel-kelek hozzád megyek, még jó reggel te hozzád indúlok, és vallást téſzek, ſegedelmet te tôled véſzek.

Mert tsak te vagy a' ki gonoſzt megtiltod, gonoſz embert melletted nem tartod, tôled taſzitod, ſzined elôtt meg nem maraſztod.

Hitlenſségben kik maradnak gyülölôd, végre ôket és el nem ſzenveded, de meg-bünteted, hazugokat te mind elveſzted.

A' gyilkoſt és az álnakot utálod, a' vér ſzopót ſzomjuhozót, tôled nagy meſzſze veted, nagy kenyen bünteted.

En penigien bizván ſok jó vóltodban, bé-megyek tégedet imádásban, Sz. templomodban, téged félvén a' te ſzavadbã.

Vezérely engem a' te igaſságodban, hogy én ellenſségimnek ne eſſem, az ô ſzájokban, és igazgaſs a' te útadban.

Nints azoknak ſzájokban az igazſág, ô ſzivekben mindenkor tsak forog az nagy hamiſság, kell ô nékik minden gonoſság.

Torkok ſzájok mint a' meg nyilt koporſó, mert mindenik tsak Iſten káromló, ellened ſzólló, hizelkedô hazugság ſzólló.

El-veszeſſed őket hamiſſágokban, meg-eſſenek az ő tanátsokban, gondolatyokban, te ellened támadáſokban.

Vigadgyanak minden hű Kereſztyének, kik te benned biznak örvendeznek, te vagy őrőmők, és tsak te vagy ő reménségek.

Mert te Uram az igazat meg-áldod, jó vóltoddal mint erős paiſſal, meg-oltalmazod, környűl-véſzed éppen megtartod.

VI. DITSIRET. G. Sz.

SZent Dávid Király bűnei ellen igy panaſzolkodik, de az Iſtennek kegyeſſégében nagy erőſſen bizik, és tellyes hitből könyörgésében igen imádkozik.

Hatalmas Iſten nagy haragodban kérlek ne fedgy engem, te haragodnak nagysága miatt ne oſtorozz engem, mert haragodnak nagysága miatt kellettik el-veſznem.

De sőt Ur Iſten könyörűly rajtam mert tsak alig vagyok, tudod Ur Iſten melly beteg vagyok mert nagy bűnös vagyok,

vagyok, gyogyits-meg engem e' fájdalomból mert gyogyuláſt várok.

Az én teſtemben felſęges Iſten ſemmi épség nintsen, tsontaim kőzzűl annyira juték hogy edgy helyén nintsen, minden erőmtűl meg-fogyatkoztam ſemmi jó bennem nints.

Háborusága az én lelkemnek olly igen nagy vagyon, minémű ſzél-vész és nagy háboru az tengeren vagyon, de mig reám nész felſęges Iſten az tsak addig vagyon.

Térj hozzam Uram és ſzabadits meg el-búſult lelkemet, jelentsd meg bennem te véghetetlen kegyelmeſségedet, tarts-meg Ur Iſten irgalmaſságodért az én életemet.

Vallyon vagyoné ki az halálban rolad emlekezzék? pokol fenekén kegyeſſęgedet nintsen kik emlitsék, mert haragodnak boſzſzú-állását akarod hogy értsék.

Ne hadd Ur Iſten eſni lelkemet őrdőgnek torkában, kit te ſzerzettél tiſztеſségedre ne hadd káromlásban, vigybé engemet őrők életre te ſzent orſzágodban.

Mert nem ditsirnek azok tégedet kik vadnak pokolban, de sőt káromlyák te szent nevedet őrők káromlásban, téged ditsirlek ha bé-viendesz őrők országodban.

Régulta immár tsak veszekedem fohászkodásomban, el-nedvesitem az én ágyamat könyhúllatásimmal: nyoszolyám immár ugyan el-áradt az én siralmimmal.

En szemeimet homály fogta-bé keserűség miatt, immár ezentűl meg emésztetem sok bűneim miatt, de kérlek téged tekints én reám fogadásod miatt.

Hatalmasságát te szent igidnek adgyad hogy hihessem, szabadulását az én lelkemnek adgyad hogy várhassam, igireted te szent Fiadban adgyad hogy vallhassam.

Őrvendez lelkem noha sok bűnöm te benned Ur Isten, mert meg-halgatád könyörgésemet hatalmas Ur Isten, bizzál jó hiam az én lelkemben azt mondgya az Isten.

Távozzátok el azért én tőlem minden ellenségim, mert Isten előtt kellemetesek az én imádságim, őrvendez lelkem mert sohol nintsen nékem ellenségim.

Mihelyt az Isten imádságomat eleiben vővé, ottan lelkemet őrdög markából hamar el ki-menté, az én szivemet bizodalomra ottan fel-éppité.

Ellenségimet meg-háboritá és el-szégyenité, nagy hamarsággal szégyen vallással mind viszsza térité, bizodalomra a' bűnősöket én általam inté.

Senki bűnétől meg ne ijedgyen tsak Istenben hidgyen, el-botsáttatik sz. áldomással ha ő hozzá mégyen, én rolam példát ez ditsiretben mind e' világ vegyen.

Szent Dávid irta Soltár könyvének hatodik részében, a' bűnősöket bizodalomra inti ez énekben, mindennek vallya őrők életét ki hiszen Istenben.

VII. DITSIRET. *G. Sz.*

SZámkivetésre Dávid mégyen vala, Sémei mikor szidalmazza vala, kővel és földel hajigállya vala, Dávid szolgainak ezt mondgya vala.

Ezt én reám az Ur Isten botsátta, hogy szidalmazzon néki parantsolta, hiszem bűneimért reám botsátta, azért senkii közzületek ne bántsa.

Gondolkodván Dávid Király magában, bizik Istennek irgalmasságában, semmit sem fél bátor igasságában, ezért illyen könyörgést tön magában.

En Istenem mindenkor benned biztam, mint erős kő-falhoz ugy támaszkodtam, mindenkor sirván hozzád fohászkodtam, mikor ellenség miá nyomorgottam.

Dúl fúl ellenségem irigységében, mint éh oroszlány kegyetlenségében, lattya elő-menetemet mindenben, azért gyűlől illyen igen szivében.

Isten te tudod hogy álnok nem voltam, az Saulnak vérét nem szomjuhoztam, ellenségi ellen én hadakoztam, mint fejedelmemet hiven szolgáltam.

Légyen Isten bizonyságom énnékem, hogy ha én néki marháját el-vettem, vagy tiszteségében őt meg sértettem, tőled Ur Isten bár meg itéltessem.

Ellenségemet is ha meg-sértettem, valakinek egyszer én meg-eskűdtem, hogy ha méltatlan jószágát el vőttem, bator az Istentől meg büntettessem.

Rajtam essék ellenségem fegyvere, életemet ám üldözze kergesse, minden tisz-

tiszteségemet el-veszesse, ortzámat bár a' sárban keverje.

Igasságomban támadgy-fel mellettem, igaz Isten te álly boszszút érettem, mert nem tudom mit ellene vétettem, azt tudom hogy sokszor véle jól tettem.

Nám ajánlod igaz itiletedet, hogy meg-rontasz minden kegyetleneket, o'talmazd meg nyomorodott fejemet, hogy ditsirjem mindenkor felségedet.

Tsak te itilhetz meg igazság szerint, te szivemet jól látod vólta szerint, itilly meg engemet igasságod szerint, nem vétettem nékik tudásom szerint.

Jól látod Uram ő álnok szíveket, kiért mindennap fenyegeted őket, mikor hallod kivül szép beszédeket, más felől jól látok álnok szíveket.

Szünnyél meg immár ennyi gonosságtúl, én ellenségem az kegyetlenségtúl, hogy nem rettensz meg az igaz Birótúl, a' ki majdan számot vészen mindentől.

Ha meg nem téréndesz nagy hamarsággal, Istennek fenyegető ostorával, bizony meg lő az ő mérges nyilával, fegyverrel éhséggel és dög-halállal.

Fiat fogadtál vólt a' te méhedben,

hamiſságot vőttél vólt bé ſzivedben, majd ſzűlſz bánatot nagy keſerűségben, kit az útzán karon hordoſz őledben.

En ellenem tanátsot végeztetek, hogy Uram haragját rám ingerlyétek, hogy tsak ti magatok uralkodgyatok, de gondolattokban meg-tsalatkoztok.

Hiſzem azt én hogy ha Iſten akarja, az előbbi tiſztemet meg-adhattya, ha peniglen ő felsége azt mondgya: nem kelleſz? ám légyen ugy mint akarja.

A' melly vermet ti énnékem áſtatok, az árokban ti magatok bé-eſtek, mert a' ki más embernek ásánd árkot, önnön maga eſik-belé tudgyátok.

Hálát adok Ur Iſten jó tétedért, hozzám való nagy kegyelmeſſégedért, velem jól tőtt igaz itéletedért, ellenségtől való ſzabadulásért.

Sz. Dávid irta ezt ditsiretiben, az ő könyvének hetedik réſzében, ki méltatlan ſzenved boſzſzút éltében, azt vigaſztallya Dávid ez énekben.

VIII. DITSIRET.

Nota: *Oh én két ſzemeim ti az &c.*

REgen ő törvényben, Moyſeſnek könyvében, ditsirték az Iſtent ſzép lelki

lelki énekekben, hálát adtak néki az ő jó vóltáról, minden nemzetſségekben.

Ezt eſzünkben vegyük és erőſſen hirdeſsük, hogy mi Chriſtus által idveſſégünket nyertük, igaſságnak útát immár meg iſmértük, kérlek el ne felejtsük.

Immár az Ur Iſten az ő nagy ditsőſſégét, el ki-jelentette és az ő ſzent igéjét, hogy az hitetlenek Iſten ſzéki előtt magokat nem menthetnék.

Oh felſséges Iſten melly igen tsudálatos, té Iſteni neved mind e' földön hallatos, meg ditsőittetett fel-támadás után, nékünk melly haſználatos.

Mert fel-emeltetett te nagy hatalmaſſágod, egeknek felette te nagy irgalmaſſágod, mert nékünk engedted te Sz. igéd által a' lelki ajándékot.

A' kiſdedek által ditsirtetni akartál, te ellenſségidért vélek prédikáltattál, hogy hitetlenek téged boſzſzontókat ekképpen meg-rontanál.

Chriſtus Sz. Máthénál Sz. Atyának ezt mondgya, én ſzentſséges Atyám légyen néked nagy hálá, idveſſégnek útát hogy a' kisdedeknek te adtad meg-tudnia.

Azért immár láttyuk az hiv Kereſz-

tyéneket, miként fejünk felett az igen szép egeket, Isten hatalmával égen teremtette holdat és tsillagokat.

A' mennyei Isten lakozik az hivekben, fénlik és villámik mint a' szép nap az égen, igazságnak Napja ő nékik feltámadt a' szent igéretekben.

Dávid tsudálkozik az emberi állaton, kiről az Istennek illyen nagy gondgya vagyon embernek fiáról, hogy kit az Ur Isten sok jóval látogassón.

Ugy mond Uram Isten de mitsoda az ember? kiről te szivedben illyen szorgalmatos vagy, hogy minden időben te gond viselésed ő reá olly igen nagy.

Ótet Angyaloknál ugy tettzik edgy ideig, meg-aláztad vólna földnek nagy mélységéig, de az Angyaloknál minden ditsőséggel fellyeb ditsőittetik.

Mert ótet mindennek Királlyává szenteléd, és mindennél ótet méltóságosbá tötted, meg koronáztattad, és minden állatnál ótet fellyeb szereted.

Ez ember a' Christus ki illyen tsudálatos, e' világiaknál ő igen utálatos menyben az Istennél igen drágalátos és igen szerelmetes,

Az

Az Atya Istentől menyből alá-küldeték, itt meg-fogattaték, értünk megölletteték, és el temetteték, Sidók ezt mivelék, de meg-elevenedék.

Azért hálát adgyunk mi édes báj vivónknak, sok ellenségünktől mi meg-szabaditónknak, bűntől és ördögtül, haláltul, pokoltul mi édes meg-váltonknak.

Ki mi fogságunkat ő nagy ditsőségével, menybe fogva vivé hatalmas nyereséggel, kik ő benne biznak meg-ajándékozza őket nagy ditsőséggel.

Immár mi örűllyünk kik az Istenben hiszünk, mert mi az hit által Isten fiai lőttünk, minden örökségben a' Christus Jesussal köz örökösi lőttünk.

Ditsiret ditsőség légyen Atya Istennek, véle egyetemben az ő edgy szülöttének, a' Christus Jesusnak, örökkön örökké a' szent Lélek Istennek.

AZONROL.

Nota: *Nagy bánatban Dávid.*

MElly hatalmas a' mi Urunk az Isten, hire terjed a' nagy föld kerekségén, mert ki légyen jelenti földön mennyen, széki égben sámollya a' föld szinén.

Erős hatalmát mindenütt jelenti, az

eget

eget földet valaki meg-nézi, hanem tudta már bizonnyal hiheti, hogy erős Isten vagyon meg-értheti.

Leg nagyobb mivólta tettzik az égen, mert a' fzéleſſég erei a' földön, a' vizeken minden teremtetteken, éltet az ég minden nyi kerekségen.

Hogy a' tsetsemő gyermekeket nézem, nagy bőltseſſegedet innen iſmérem, annya tsőtsin mint neveled intézem, kitsinyből nagygyá mint téfzed itélem.

Nem mondhattya tehát az iſtentelen, tsak ezt nézze, hogy ſohul Iſten nintsen, minden állat tsak ő kéjén lőtt légyen, tsak történet a' mi eſik emberben.

Az eget, földet az ember tekintse, hogy Iſten vagyon innét-is iſmérje, nem ſemmiből lőtt mind ez valamivé, nem magától léfzen kitsinből bőltsé

Gyermek kitsiny vérből tsudán fogonik, annyán belől kivül mint nevekedik, váſtaggá mindenben mind őregbedik, nem ember ki ezzen nem álmélkodik.

Immár midőn a' nagy Egre tekintek, Napot Holdat, Tsillagokat meg-nézek, kezed fzennye miveit el fzemlélek, az embert hogy tekintem igy beſzéllek.

Az

Az embert melly nagy tiſztteſſégre fogtad, mikor őtet teremtéd és alkotád, mi dolog hogy ugyan meg-koronázád, minden felett e' földön magaſztalád.

Iſteni lelket ő belé botsátál, mellyet néki bőltsen magad formálál, te mindenkor olly igen rá gondolál, minden dolgaiban te igazgatál.

Serény lelket és eſzt belé adál, mellyel egy aránt áll az Angyalokkal, mellyel nagyobb minden féle állatnál, teſte ſzerint tsak kiſſebb angyaloknál.

Temérdeki ſok jót e' mellet adtál, hogy éllyen birjon ennyi javaiddal, gyönyörködgyen minden gazdagságokkal, ſumma ſzerint illyen nagy uraſággal.

Ezeket hogy látom igen tsudálom, én Iſtenem te rolad én azt vallom, nintsen olly föld világ bizonyal mondom, hogy ne hinnék hogy Iſten légy azt tartom.

Nyoltzad énekben Sz. Dávid ezt mondá, teremtéſről az Iſtent magaſztalá, emberekre melly gondgya volt ezt látá, mi állat az ember azon tsudála.

X. DITSIRET. *G Sz.*

Noha: *Oh melly igen rövid volt &c.*

TEkints reám Iſtenem nyavalyámban,

légy

légy gyámolom segitségem gondomban, mert nem tudok mit tenem búsultombã.

Vallyon s' mikor veted reám szemeidet, siralmimra ha forditod fûleidet nem tûrhetem sanyaru kezeidet.

Az ellenség fejemre tôrekedik, erejében hatalmában bizakodik, sok tûréssel én lelkem fogyatkozik.

Ditsekedik kérkedik kevélységben, soha nem jút Isten-is ô eszében, mert nem vallot semmi kárt életében.

Ebbôl vészen bizodalmot bátorságot nagy sokáig hogy el-tûrsz gonoságot, mert nem bûntetz hamar kegyetlenséget

Fején vagyon áldomásod segitséged, én fejemre hogy üllyön te segélled, azért nem fél mert soha nem bûnteted.

Az ô szájok tellyes sok szidalommal, szive lelke gerjedez álnoksággal, nem gondol ô semmit nagy haragoddal.

Halálomra tsikorgattya az ô fogát, áll útakon titkon meg vonta magát, hogy nyakamban keritse ô hálóját.

Mint a' farkas juh után olálkodik, bárány után az oroszlány sivalkodik, mindenkor tsak utánna leseskedik.

A' gazdagság kevélységre kénszeriti az

az ô lelkét kárhozattol nem félti, hogy Isten légy soha ô azt nem hiszi.

Te erôdet hatalmadat ô nem tudgya, hogy irgalmas igaz vagy nem gondollya, minden dolgát tsak szerentsének tartya.

Induly azért Istenem oltalmamra, illy késôre tekints reám árvádra, vigasztaly meg ennyi sok siralmimra.

Szent nevednek káromlását hogy tûrheted, kevélységét miért hogy nem bûnteted, tûréseddel bûnében keményited.

Minden dolgát jól hiszem hogy felróttad nyavalyámat siralmimat fel-irtad, a' bûntetést utolra hallasztottad.

A' bûn ellen mutasd meg haragodat, bûntetéssel jelents igaságodat, hogy rettegjék mindenek hatalmadat.

Hogy az árvák ôzvegyek Istene vagy, szûkségemben szememmel hadd lássam meg, szabadulást most azért nékem te adgy.

Ezt Ur Isten nem kérem bosszúságból, tsak kivánom térését bûneibôl, ne támadgyon ellenem kevélységbôl.

Ismérje meg por hamu féreg voltát, soha többé ne hidgye-el ô magát, de szolgállya alázatosan Urát.

A' szent

A' szent Dávid igy tanít könyörgeni, a' szomorú szíveket vigasztalni, szokták tized Soltárban énekelni.

AZONROL.

Nota: *Háborusága Dávid &c.*

MEg nyomorodván ellenségitől Sz. Dávid Prophéta, hogy segedelmet földön magának senkitől nem láta, keserves szivel az UR Istenhez ekképpen kiálta:

Istenem Uram miért én tőlem illy nagy távoly állasz, miért én tőlem miként nyomorgok te rejtekben állasz, ellenségimtől hogy már engemet meg nem szabaditasz.

Tsak kevélykedik én ellenségem és fel-fuvalkodik, rajtam naponként kevélységéből ő kegyetlenkedik, de megfogassék ő tanátsába kitől gondolkodik.

Hánnya ő magát mert helyén láttya szive akarattyát, fősvénységével untalan tőlti telhetetlen hasát, Istent káromlya semminek tartya az Istennek szavát.

Az ő homlokát kevélységéből ő nagy fel-emelte, és mindeneket magához képest tsak semminek véle nintsen az Isten gondolattyában szivéből ki-vette.

Elő

Elő meneti vagyon ő néki minden dolgaiban, nem fél Istentől vakmerőképpen bizik ő magában, ő ellenségi vadnak ő nála utálatosságban.

Lám azt gondollya az ő szivében kivel mit gondolok, semit nem félek mert én mindenkor ekképpen maradok, egész éltemben nyomoruságot soha kárt nem vallok.

Sőt az ő szája mindenkor rakva Isteni káromlással, rágalmazással minden rútsággal szitokkal átokkal, sok tsalárdsággal sok hazugsággal minden álnoksággal.

Tolvaj-képpen ment mint egy puszta ban ő álnok házában, az ártatlanon kegyetlenkedik ő nagy dagállyában, a' szegényeken vadnak szemei nagy olalkodásban.

Alnokoskodik mint egy oroszlán titkon barlangjában, tsak olálkodik hogy szegény essék ő szoros markában, kit meg szaggasson mikor ejténdi az ő hálojában.

Rontya nyomodgya a' szegényeket a' földre le-vágja, Isten nem láttya az ő szivében lám ő azt gondollya, Isten ezeket hogy el-feledte és ingyen sem tudgya

Istenem

Istenem Uram kelly-fel immáron mutasd-meg magadat, fel-magasztallyad teis ellenben a' te hatalmadat, el ne felejtsed a' te nyomorult jó hű szólgaidat.

Végre kezedben kerited ötet megbünteted ötet, meg-oltalmazod te szárnyad alatt a' te szegényidet, és atyáidtul te meg nem vonszod nag' segedelmedet.

Senki nem állya-meg a' szegények mert az ő boszszúját, és az árvákna senki nem fogja e' világon pártyát, reád maradtak azért meg-állod azoknak boszszúját.

Felséges Isten tördmeg immáron hitlenek job kezét, gonosz embernek te ne szenvedd el ő kegyetlenségét, mert ha keresed hamar el-veszted nem találod helyét.

örökké való Királyunk Urunk tsak te vagy minékünk, az hitlen népek földről el-veszneknik rontóink nékünk, azok ellen légy te mi paisunk oltalmazónk nékünk.

Tsak te Ur Isten nyomorúltaknak vagy meg-halgatója, az igaz hitből az ő sziveknek vagy igazgatója, könyörgéseket tsak a' te fűled azoknak meg-hallya.

Itile-

Itileteddel sok nyomorúltat immár szabaditasz, e' földön való kegyetleneket itiletre vonszasz, hogy senki többé ne rettegtessen tsak te ellent álharz.

Tudgyad ezeket Keresztyén ember szent Dávid Prophéta, az ő könyvének tized részében szépen bé-foglalta, nyomorúságban, hogy az Istenhez nagy sirván kiálta

XII. DITSIRET.

OH Ur Isten tekints hozzánk, magas menyből nézz mi reánk, és könyörűly te népeden, nyomorult Keresztyéniden, mert el fogytak a' te szentid, meg aludt földön az igaz hit, minden emberek fiai közt.

Nem hisznek te szent igédnek, hazugság kell tsak kedveknek, a' mit talált az ő fejek, azzal tégedet tisztelnek, de hamisság az ő dolgok, hazugság ő találmányok, nem kedvesek néked azok.

Veszesd-el Isten ezeket, ronts-meg ő tiszteleteket, kik kevélyen azt kiáltyák bátorsággal nékünk mondgyak: nintsen Istentek tinéktek, el kell majdan mind veszneted, ki oltalmaz-meg titeket.

Azért igy szóll az Ur Isten: Fel tá-

mad-

madnom szükség nékem, hogy megrontsam ő fejeket, meg-szabaditsam népemet, mert látom nyomorúságát, hallottam fohászkodását, meg állom néki boszszúját.

Nem hagyom az én igémet, el-oltani sem nevemet, de meg-tartom én házamban, és választott Templomomban, hogy meg-szentellye szentimet, gerjesszze nékik sziveket, biztassa az ő lelkeket.

Az Istennek szent igije, tiszta minden ő beszéde, mint a' probáltatott ezüst, hétszer meg-öntetett ezüst, mert ennek az ő ereje, vagyon a' kisirtetekben, kereszтnek viselésében.

Te vagy Ur Isten oltalmok, hatalmas erős gyámolok, a' te hű tanitoidnak, szőlődben plántálóidnak, te vagy őrzője népednek, kegyes oltalma hiveidnek paissa te szent Igidnek.

Azért néked mi most adunk, nagy hálákat és azt mondgyuk: Ditsirtessél Atya Isten, szent Fiaddal egyetemben, vigasztaló szent Lélekkel, nékünk édes vendégünkel, örökké nagy ditsőséggel.

AZON-

AZONROL.

Edgy Rhytmussal rövidebb.

EMlekezzél-meg Ur Isten, a' mi nagy gyarlóságinkról, tekints reánk kegyelmessen a' te nagy boldogságodból, a' mennyeknek országából.

Halgasd-meg fohászkodását, a' te kitsiny seregednek, ne utállyad könyörgését, a' te nyomorult népednek, kik most néked esedeznek.

Mert el-fogyatkozott immár minden igazság e' földön, majd nintsen senki olly ember, ki egymáson könyörüllyön és igaz beszédű légyen.

Nints helye a' te igidnek, és a' te jó intésednek, nints abban gyönyörüségek köztünk nagy sok embereknek, tégedet mind el-kerülnek.

A' bünben bé-merültenek, tégedet társá vöttenek, sőt inkáb meg-is untanak, és tőled semmit nem félnek, semmi jóban nem éppülnek.

Hizelkedő beszéd vagyon mindennek az ő szájában, ha szépen szóll barátyának, ételi nyájasságában, és az ő részeg korában.

Más felől ha el-távoznak, és egymás

mellől el-mennek, kettőssé lészen az ő szivek, meg-változik az ő nyelvek, mert nints tökélletesség.

De el-pusztitod UR Isten, te mind a' hizelkedőket, noha nem félnek tégedet, de te meg-rontod mind őket, el-veszted a' kérkedőket.

Mert ha meg szólitod őket, a' te igidnek nem hisznek, az őrök tűznek kinyától, sem az ördögtől nem félnek, hanem tsak szabadon élnek.

Az igasságnak Istene, nem kedvez ebben senkinek, meg-tsufollya meg neveti, mind a' kik tsalárdul élnek, és hamis kenyeret észnek.

Meg-mutatom én magamat, mindeneken Urnak lenni, a' hamis tudománynak is, végének kell akkor lenni, az UR Isten ezt beszélni.

Az én el-pusztúlt népemért, és ő keserűségejért, a' szegények sirásáért, és nagy fohászkodásáért, fel-támadok az árvákért.

Meg-mentem az én népemet, és megnyúgotom én őket, tisztán fogom hirdettetni, közöttök az én igemet, és igaz ismeretemet.

Mi

Mint az ereszttett aranyat, és hétszer tisztúlt ezűstöt, mellyet tűzben égettenek, és a' földből ki-vettenek, igy vigasztalom meg őket.

Tarts-meg közöttünk Ur Isten, a' te áldott szent igédet, oltalmazz e' világ ellen, mindenekben Uram minket, hogy ditsirhessünk tégedet.

Mert látod a' hitetlenek, hogy mindenütt uralkodnak, és az ő szerentsejekben minden napon nevekednek, noha tégedet nem félnek.

Ekképpen könyörge régen, Sz. Dávid az Ur Istennek, mert látá vakmerőségét, minden rendbéli népeknek, hogy Istentől nem félnének.

XII. DITSIRET.

Nota: *Mindenkoron áldom, &c.*

SZabadits-meg és tarts-meg Urã Isten, mert e' földön immár szent ember nintsen, igaz beszéd az embereknél nintsen, mert többire minden ember hitetlen.

Tudván mert olly nagy hivságokat szólnak, egymás környül mindenkor tsalárkodnak, mind hazudnak ő felebaráttyoknak, szivek-szerint és tsak abban forgódnak.

Az Ur ő nyelveket és ajakokat, el-szaggaſſa és tőröllye azokat, ajakokkal valakik tsalárdkodnak, és nyelvekkel tsak nagy kevélyen ſzólnak.

Ravaſzságban biznak a' kik azt mondgyák, hol nyelveket nagyon fel-magaſztallyák ajakokat hazugságra tanitttyák, az Ur Iſtent nem félik nem urallyák.

Az Ur Iſten ezek ellen azt mondgya: majd fel-kelek minden ember meg-lattya, mert én ſzemeim a' ſzegényeket látya, hiveimnek fohászkodáſit ſzánnya.

Idvezitő ſzabaditó mert vagyok, ſzegényeket árvákat oltalmazok, beſzédemben nagy hűſéggel meg-állok, gonoſzokon ezentűl boſzſzút állok.

Meg-hidgyétek az Iſtennek beſzédét, kik várjátok tsak az ő ſegitségét, mert olly tiſzták az Iſtennek beſzédi, kiket hiſznek az Iſtennek hivei.

Igazak és ſzintén olly igen tiſzták, mint az ezűſt kit földből el-válaſztnak, az ötvősök kohokban olvaſztottak, és hétſzer meg-ereſztvén tiſztitottak.

Hatalmaddal tarts-meg minket Ur Iſten, őrizz minket kegyetlen nemzet ellen, hogy örökké kik léſzűnk igaz hitben,

ben, meg-maradgyűk a' te iſméretedben.

A' hitetlen és kegyetlen pogányok, mi környűlűnk járnak mind oroſzlányok, az Edgyházi Fejedelmek gonoſzok, azért győznek a' hitetlē pogányok.

Lám ezeket Dávid irta verſekben, énekének tizen-kettőd réſzében, mikor vólna nyavalyában inſęgben, Saul Király előtt ſzám-kivetésben.

XIII. DITSIRET.

SZent Dávid Király háboruságában, panaſzolkodik Iſtennek buvában, és im ezt mondgya ő nagy ſiralmában, ſzél-lyel bujdoſtában.

Meddig Ur Iſten keſergetz engemet, meddig rejted-el előlem ſzinedet, talám örökké igy győtreſz engemet, nyomorúlt fejemet.

Meddig ſzivemet hagyod gondolkodni, és ide s' tova elmémet hányodni az én ſzivemet ſirván vélekedni, mig hadtz keſeregni.

Ebreſz-fel Uram mert talám el-eſném, nyomoruságban talám meg-is halnék, ha az én ſzivem nem vigaſztaltatnék, tőled nem tartatnék.

Ne kéſsél Uram én hozzám látnia,

mert ellenségem kezdi mondania: meggyőztem őtet nints óltalmazója, el-kell puſztulnia.

Tekints moſt reám hatalmas Ur Iſten, és könyörgésem vegyed füleidben,, ſiralmas beſzédem juſſon te elődben, moſtani igyemben.

En mindenkoron tsak te benned biztam irgalmaſságot tsak te tőled vártam, ellenségimmel ha ſzemben ſzállottam, hozzád fohászkodtam.

Igyen könyörge Dávid ő ſzivében, ſzép énekében igy adgya elönkben, mi-is ditsirjük Iſtent ſzükségünkben, minden életünkben.

XV. DITSIRET.

Nota: *Nagy bánatban Dávid.*

SOkan vadnak moſt ollyatén emberek, kik azt vélik hogy ők jó kereſztyének, noha feslett és nem jámbor életek, sőt mindenben Chriſtuſnak ellenségek.

Tőlök azért hogy magunkat ohaſsuk, a' ſzent Dávid kérdését elő hozzuk, az Iſtennek feleletit meg-hallyuk, és magunkat abban igy jól meg-láttyuk.

A' Prophéta nagy álmélkodásában, fel-

fel-kiálta lám az ő irásában: Ki lakozik Uram te ſátorodban? Ki marad-meg Anyaſzentegyházadban?

Rővid ſzóval ki megyen menyorſzágban? és ki léſzen az örök bóldogságban? Monda néki Iſten azon orában, megfelelvén illyen-képpen ſzavában:

Jó életben a' ki magát foglallya, az igazat kezével bizonyittya, ki ſzivében az igazságot ſzóllya attyafiát a' ki nem rágalmazza.

Nem téſzen ez gonoſzt attyafiának, gyalázattyát nem türi ſzomſzédgyának, és nem ád helyt rágalmazók ſzavának, ki oltalmazza hirét attyafiának.

Utállya ez ſzemben a' gonoſz embert, és bőtsülli az Iſten-félő embert, meg-eſküſzik ő felebaráttyának, és mindenkor ura léſzen ſzavának.

Soha pénzét uſorára nem adgya, az árvákat és azzal meg nem fojtya, sőt mindenben azokat ő táplállya, valamit hoz néki igaz munkája.

Igaz ellen ajándékot nem véſzen, a' ſzegénynek és igaz törvényt téſzen, ki éltében illyetén jámbor léſzen, menyorſzágban nyilván örökös léſzen.

Ez éneket a' Sz. Dávid Prophéta, az ő Soltár könyvében el bé-irta, tizen ötöd részében bé foglalta, és minékünk tanuságunkra hadta.

XVI. DITSIRET.

Nota: *Nagy hálá-adással, &c.*

ÓRizz meg engemet benned bizom én édes Istenem, mondgyad oh én lelkem az Istennek te vagy én Istenem, semmi jót tenéked nem adhatok én édes Istenem.

Oltalmad alá vegy, mert énnékem minden társaságom, e' földön lakozó szenteiddel vagyon nyájasságom, és a' te válaſztott edényiddel én jó akaratom.

Rettenetes kinok meg-sokasul a' bálványozóknak, idegen istennek áldozatot kik tenni kivánnak, nem áldozom vélek neveket is utálom azoknak.

Mert Isten énnékem életemben az én erősségem, meg elégszem véle mert az Isten nékem szép pohárom, te őrizzed Uram szárnyad alatt az én örökségem.

Szép helyre találtak én nyilaim esnie Ur Isten, mert szép örökségem vagy énnékem te örök Ur Isten, kiben nagy örömmel mind örökké bizik az én lelkem.

Ur Isten tégedet én ditsirlek a' te tanátsodért, kit énnékem adtal én szivemben e' te szent Lelkedért, ki által engemet éjel nappal tanitasz Fiadért.

Reád nézek Uram mindenkoron én nagy szükségemben, én job kezem felől állasz nékem én veszedelmemben, azért nagy erőssen meg maradok én igaz hitemben.

Az én szivem azért tsak te benned vigad én Istenem, sőt az én lelkem-is azért örűly és örvendez bennem, hogy bizváſt nyughatik oltalmadban, Uram az én testem.

Mert meg-mented Uram rothadástol szent Fiadnak testét, és te fel-támasztod koporsóbol hamar ő életét, énnékem-is adod kegyelmedből az örök életet.

Engemet tanitasz az életnek útára igidben, a' te vig ortzáddal vigaságot szerezvén szivemben, és a' te jobb kezed rakva vagyon mindenkor örömmel.

Ekképpen ajánlá önnön magát Isten oltalmában, Sz. Dávid Prophéta Soltár könyvnek tizen hat részében, mi-is tsak Istenek mi magunkat bizzuk sz. kezében.

XX. DITSIRET.

GYakorta való buzgó könyörgést kiván az Isten jó fejedelmekért, Egyházi népért, vitézlő rendért, jámbor Birákért és minden tisztekért.

A' Dávid Király Isten Lelkének szent Ihlésęből régen ezt meg-hadta, a' mint huszadik Soltára tartya, Anyaszentegyház hogy igy szavát nyújtsa.

Botsássa menyből e' nagy Ur Isten, ő segitségét mi Fejedelmünkre, háborusági napján érette, serény vigyázást tegyen Isten neve

Rémüllyenek-meg ő ellenségi térjen fejekre álnok practikái, és győzedelmet rajtok vehetni, Jákob Istene engedgye meg-birni.

Isten Sionbol oltalmazza-meg, nagy segitségét szentséges helyéből, küldgye le-hozzá a' magas menyből, és vegye környül kegyelem székiből.

Emlekezzék meg áldozatiról, Isten házában szent szolgálattyárol, tisztelettiről, imádságiról, Isten nevében tött fogadásiról.

Lássad Ur Isten az ő szivének, jó kévánságát, és azt vigyed végben, minden tanátsát tellyesitsd-éppen, igyekezetit viseld áldott helyben.

Bátorkodhassék Anyaszentedgyház, Fejedelmünknek szabaditásában, s' az Ur Istennek áldott nevében, győzedelemnek örülhessen bátran.

Es tellyesitsed minden kérését, adgyad-meg néki szive kévánságit, ne rejtsd-el tőle szent áldomásid, közöllyed véle bűséges javaid.

Tapasztalhassuk nyilván Ur Isten, hogy meg-tartottad a' te Királyodat, és meg-halgattad te kenettődet, jobkarod által oltalmaztad ötet.

Lám a' kik biznak sok szekerőkben, erős lovokban, számos seregekben, meghányatlanak, és mind el esnek, szégyen vallással környül vérettetnek.

Ellenben penig valakik hitből, megemlekeznek Jákob Istenéről, talpokra álván diadalmasok, bátorságosok mozdulhatatlanok.

Nékünk-is Uram meg tartásodban tégy részt fejenként szent áldomásodban, lelki és testi ajándékodban, békességednek állandó javában.

Felellyen nékünk menyből Sz Fia

szóllyon örömet fel-kent Sz. Királyod, mondgya-meg nékünk im hol meg-tartod minden igyedbe erös boszszú állod.

Ellenségimet meg-szégyenitem, rajtok boszúdat éretted ki-töltöm, tenéked penig örömöm adom, meg-tartásodra kezemet ki-nyújtom.

Tsak nézz én reám igaz igyedben, hij segitségre meg-szoruláſodban, bizony meg mentlek nagy kegyelmemben, fel-öltöztetlek irgalmaſságomban.

Igéretemet rajtad bé-töltöm a' bünt a' halált rolad el-forditom, ártatlanságom reád ruházom, szent Atyám előtt igyedet forgatom.

Tántorgania hitben nem hadlak, háboruidban kezemben hordozlak, minden dolgodban téged meg áldlak, hoszszú élettel és meg-koronázlak.

Ditsőſség néked Atya Ur Isten, tiszteſség néked áldott Fiú Isten, ditsiret néked Sz. Lélek Isten, Sz. Háromságban tiszteltetsél, Amen.

XXIII. DITSIRET.

Nota: *Sok emberek vadnak ez, &c.*

SZent Dávid Prophéta éneklő könyvének huszon harmad részében, bizván

ván az Istennek az ő reá való nagy gondviselésében, és hálákat adván ő szent Felségének mind egész életében, igyen ditsekedik lelkében minden hű keresztyének képében.

Tudom hogy pásztorom vezérem énnékem az én édes Istenem, kinek gondgya vagyon testemre lelkemre, mert ő teremtett engem, és ő juha vagyok, ő hozzá halgatok, mert ő meg-váltott engem, azért benne bizom tudom élet nélkül hogy én nem szükölködöm.

Az ő mezejének szép siros füvevével szépen legeltet engem, szent igiretinek édes beszédével mikor vigasztal engem, Anyaszentegyházban és az ő aklában szépen meg-nyúgott engem, lopótul, farkastul, hamis tanitótul ott meg óltalmazz engem.

Reggel hogy ki-viszen én előttem megyen igaz tudományával, minden napon kétszer engemet meg-itat ő lelki italával, lelki folyo-viznek és élő kút-főnek szent gyenge folyásával, Evangeliomnak Anyaszentegyházban ő prædikállásával.

Azzal én lelkemet ugyan meg újittya és újonnan meg-áldgya, menyországnak

útát és az igaz hitet énnékem meg-mutattya, az ő szent Fiában szomotú lelkemet tsak egyedül biztattya, méltatlanságomban az ő szent Fiáért irgalmasságát nyújtya.

Illy nagy reménységgel és bizodalommal azért te benned bizom, én Uram Istenem testemet lelkemet én tenéked ajánlom, ha szintén az halál völgye árnyékában az én fejemet látom mert te vagy én velem, szabadulásomat azért te tőled várom.

Meg-vigasztalt engem te pásztori veszsződ és te pásztori botod, a' sok nyomoruság mellyel hiveidet meg-sujtod sanyargatod, mellyel beszédedhez olly nagy szépen őket oktatod és tanitod, hogy el ne veszszenek, sőt veled legyenek mind örökké meg-tartod.

Illy nagy készülettel ellenségim előtt asztalt szerzez énnékem, a' te szent Fiadnak edgy áldozattyával táplálod az én lelkem, meg vigasztalsz engem mindenkor meg ádod bőséggel én életem, én ellenségimnek nagy boszszúságára megtartod az én lelkem.

Halando testemnek ő gyarlóságától meg-

meg-szabaditasz engem, e' világ sem árthat sem álnokságával sem boszszújával nékem, mert én te általad fő ellenségemet az ördögöt meg-győzöm, az én életemet tsak te benned bizván mindenkor helyheztetem.

A' te jó vóltodból kegyelmességedből mind ezeket én várom, mert ezekre való nagy méltóságomat én bennem nem találom, azért minden napon az én életemet én tsak te reád bizom, és tudom bizonnyal hogy te benned soha én meg nem tsalatkozom.

Lészek mind örökké az én Istenemnek és Uramnak házában, az én Christusomnak pásztorsága alatt az Anyaszentegyházban, az ő juhainak igaz hiveinek az ő társaságokban, kikkel egyetemben örökké vigadok az örök boldogságban.

AZONROL.

AZ Ur Isten nékem édes táplálom, minden dolgaimban tsak ő az én igazgatom, nem hágy engemet tellyességgel meg-nyomorodnom, életemben nem hágy engemet meg-romlanom.

Sokszor tört ént nékem háboruságom, a' ha-

a' hamiſſak miatt ſokſzor eſett bujdoſásom, de mindenkor jó helyen lőtt én meg-nyúgovásom, jámboroktul megvólt az én tápláláſom.

Tsak az Iſten én lelkemnek vezére, a' gonoſztul én életemnek el-téritője, az ő áldott ſzent nevének nagy ditsiretire, az igaſságnak ősvényén viſelője.

Nem rettegek ſemmi veſzedelemtől még az halálnak-is ő nagy kegyetlenségétől, mert oltalmaz az én Uram mindenektől, velem vagyon meg-ment minden ellenségtől.

Ő énnékem meg-őrizö páſztorom, noha tőle bűnömért néha oſtoroztatom, de viſzontag kegyes képpen megvigaſztaltatom, mint Atyámtol ſoha el-nem hagyatom.

Drága ſzép ajándékokkal meg-láttál, tiſztesſéggel én Iſtenem meg-ajándékoztál, noha boſzſzontod ellenségimet te azokkal, de tartod az én lelkemet vigasággal.

Azon kérlek én Iſtenem tégedet, környékezd meg te kedveddel az én életemet, a' te irgalmaſságod biztaſſa én ſzivemet, te jó voltod birja az én életemet.

Hogy

Hogy tsak néked élheſſek e' világon, vigy engemet őrőmre Uram a' más világon, mert nints tőkélletes boldogság itt e' világon, tsak te vagy Ur Iſten az én vigaságom.

Ez ditsiretet a' Sz. Dávid éneklé, mikor Iſten őtet háboruibol ki-menté, és a' Soltár könyvben verſekben igy helyheztete, békeſségéért az Ur Iſtent ditsiré.

XXVI. DITSIRET.

Nota: *Nagy bánatban Dávid.*

MIkor Dávid vala keſerűségben, Saul Király előtt ſzámkivetésben, felkiálta Iſtenhez ő ſzivében, könyörögvén ſiralmas énekében.

Itély-meg Uram Iſten engemet, tsak te láſſad az én igaz igyemet mert bűntelen kergetnek ők engemet, hogy te benned vetem reménségemet.

Tsak te reák biztam Uram magamat, én ſzivemet bátor te meg-probállyad, nézéſemet azon-képpen meg-láſſad, dolgaimat hogy tsak te igazgaſſad.

Hátra vetem mert én minden dolgomat, ſzemen előtt tartom te jó voltodat, és tsak nézem te irgalmaſságodat, ártatlanul járom az én útamat.

Alno-

Alnokokkal nem tartom tanátsomat, sem gonoszokkal én társaságomat, sőt azoktul meg-vonszom én magamat, ugy szolgállak tégedet én Uramat.

Es mikor te templomodban bé-mégyek kereszтyének seregében léjendek, tiszta kézzel ott én néked áldozok, szivem szerint szép ditsiretet mondok.

Lám mindenkor Uram rolad éneklek tsudáidrol nagy bizonyságot tészek, te népednek seregében őrvendek, ditsőséges hajlékodban ugy megyek.

Felséges Ur Isten kérlek tégedet, gonoszokkal ne vedd-el életemet, gyilkosokkal ne végezd életemet, vélek edgyütt ne bűntess engemet.

Ezek azok kik nem félnek tégedet, és semminek tartyák te beszédedet, álnokságban mert nagyon őrvendeznek, és hamissan sok ajándékot vésznek.

Tsak te benned biztam én Uram Isten, ártatlanul azért járok éltembe, ne hadgy engem szabadits-meg igyemben, és könyörüly rajtam nagy szükségemben.

Igazságban vetem minden dolgomat, arra hilak tégedet mint Uramat, mindenkoron ditsirlek mint Uramat, és mindenkor hirdetem jó voltodat. Tű-

Tűkör gyanánt légyén ez mindeneknek, kik kereszтyén nevet földön viselnek, életekben hogy ekképpen éllyenek Sz. Dávidtol a' mit innen értenek.

XXVII. DITSIRET.

Nota: *Szánnya az Ur Isten &c.*

OH én két szemeim ti az Urra nézzetek, hogy kegyelmes hozzám mindenkor el hidgyétek, az ő nagy szerelmét hozzám nagy jó voltát mindenkor hirdessétek.

Uram meg ne utály engemet haragodban, ha immár bé-vőttél szent irgalmasságodban, kérlek el ne forditsad ortzádat én rólam, vigy-bé sz. országodban.

Meg-foglak tégedet az én igaz hitemmel, reád támaszkodom erős reménségemmel, én el nem eresztlek a' mig meg nem halgatz az én lelki kezemmel.

Fel-inditlak téged nagy nyomorúságimmal, az én bűneimnek szám talan sokságával, minden addig kiáltok mig bé nem kőtz engem sz. irgalmasságoddal.

Oh menybéli Isten te vagy én reménségem, kinek hatalmában kezében ellenségem, ott vagy te Ur Isten én nagy segitségem a' hol nints reménségem.

Ta-

Tanits-meg engemet te igáz útaidra, hadd láſſak el mennem a' te igaſságodra, én ellenſégemet gonoſz ſzándékokban, ne botsáſſad ſzájokra.

Ha te benned Uram nem reménlettem vólna, a' nagy bánat miatt meg-emésztettem vólna, az életnek földén a' te javaidat meg nem láthattam vólna.

Azért oh én lelkem ne botsáſd-el magadat, mit tőröd fáraſztod nagy bánatban magadat, majd meg-fogod látni Uradnak jó vóltát, tsak ne had el magadat.

A' kik nagy bánatban keſerűségben vadnak, itilet napjára igaz Birot várjanak, de addig magokat igen vigaſztallyák mint Dávidtól meg hallák.

XXVIII. DITSIRET.

Nota: *Tsak te benned Uram Iſten.*

MOſtan hozzád fel kiáltok felſéges Ur Iſten, mert kő-ſzálam és oltalmam vagy mindenek ellen, tekints reám ne hadgy engem nagy veſzedelmemben, mert ugy vagyok mint temetni kit viſznek veremben.

Imádságom kiáltáſom kérlek meghalgaſſad, két kezemet fel-emelem irgalmaſſon láſſad, igaz hitből a' mit kérek énnékem meg-adgyad, igireted moſtan azzal te meg-bizonyitsad.

Tsuda-képpen környűl vőttek moſt a' hitetlenek, kik hamiſſan tselekeſznek átkozott emberek, ſzemben nékem ſzépet ſzólnak de álnok ő ſzivek, kérlek ne hadd hog' én legyek edgyik ő közzűlők.

Hamarsággal inkáb kérlek hogy őket meg-rontsad, a' mint járnak ő ſoldjokat akképpen meg-adgyad gonoſzságban el merűltek azt te-is jól látod, azért nékik nagy ſok képpen kérlek meg-torollyad.

Am jól látod hogy nem nézik a' te dolgaidat, meg-utálták hátra hadták parantsolatidat, ſemmi bőtsben nem tartyák a' te ſzólgaidat, hiſzem azért hogy meg-rontod mint te tolvaidat.

Ezért néked nagy hálákat adok mint Uramnak, mert te nálad helye vagyon én imádságomnak, mondlak téged én erőmnek és én paiſomnak, én ſzivemnek tsak edgyetlen-edgy bizodalmának.

Lám te vóltál tsak egyedűl nékem ſegitſéggel, és te benned őrvendezett ſzivem nagy bőſéggel, azért téged én ditsirlek az én énekemmel, tarts-meg engem kérlek Uram a' te hiveiddel.

Ez igiket a' ſzent Dávid bé-irta könyvében, énekének huſzon nyoltzad jó nemes rendiben, ellenſégit ki meg-győzé mind egéſz életében, mert ő bizik az Iſtennek nagy ſegedelmében.

XXIX. DITSIRET.

Nota: *Nagy hálá adáſſal magaſz:*

SZent Dávid Prophéta az Iſtennek nagy hatalmát látván, és nagy menydörgéſſel villámáſſal zápor eſsőt látván, meny űtő-kőveknek ő kezéből pattanását halván.

Titeket, mond, intlek e' világon kik nagy Urak vadtok, hatalmas Uraknak, Tsáſzároknak kik fiai vadtok, az Iſten haragját mind fejenként ti meg-gondollyátok.

Az ellen hatalmas azért őtet egyedűl féllyétek, őtet tiſztellyétek imádgyátok mint hadta tinéktek, minden ſzükſégtekben tsak ő néki ti könyörögjetek.

Reá gondollyátok ha az égből menydörgéſt hallotok, nagy zápor esővel villámáſſal meny-űtéſſel láttok, hogy rajtatok vagyon nagy haragja bizonnyal tudgyátok.

Az Iſten haragja el-tördeli a' nagy Cedrus fákat, a' Libánus hegyén Seir hegyén a' nagy magas fákat, és té-s'tova hánnya hamarsággal mint egy pozdorjákat.

Igen ſzökdétselnek és ugrálnak hogy egymáſra hulnak, mint Unicorniſnak ő fiai ſzintén ugyan járnak, Iſten haragjának hatalmának mert azok helyt adnak.

Iſten hatalmának nagy hatalma a' Cades puſztáját, nagyon rettegteti mikor láttyuk tűzes villámáſát, akkor ott meglátnád a' vadaknak ſzéllyel futosását.

Akkor a' Szarvaſok ijettekben fiokat el-hánnyák, kik nyóltz holnapiglan ő fiokat méhekben hordozták, ő fiazáſoknak nehéz voltát azzal el-múlattyák.

Hatalmas Iſtennek ő haragja ezeket miveli, a' nagy álló fáknak ő ágait ſzörnyen le-ſzegdeli, az ő népét ezzel templomában ditsiretre inti.

Az Iſten hatalma viz-özönben jelen vólt hidgyétek, ez örökké-való Királyotok és Fejedelmetek, birja az ő nevét oltalmazza noha nem érritek.

Légyen örök hálá az Atyának és az ő Fiának, és a' vigaſztaló és tápláló ſzent Lélek Iſtennek, ki óltalmazója táplálója a' kereſztyéneknek.

XXX.

XXX. DITSIRET.

DAvid Prophétának imádkozásáról, magaſztallyuk Iſtent irgalmaſságáról, el ne feletkezzünk jó tétéményéről, vegyünk tanuságot Sz. Dávid Királyról.

Erre tanitani akar a Próféta, mitsoda ſzivünket Iſtenhez inditsa, a' mint harmintzadik réſzében meg-irta, jó tétét Iſtennek igyen magaſztallya.

Száma nintsen Uram irgalmaſságodnak, vége hoſzſza nintsen kegyelmeſségednek, azért magaſztallak felette mindennek, mert hiſzen én lelkem te igiretednek.

Kiáltáſom Uram tőled el nem vetéd, az én nyavalyámat tsak te magad érzéd atyai vóltodat rajtam el-tőkélléd, irgalmaſságodat, mikor meg-jelentéd.

A' pokol torkából te ki-ſzabaditál, hogy az én lelkemben mikor meg-nyúgotál, te igiretedben mikoron biztatál, ottan én ſzivemben bizodalmat adál.

En éjel és nappal hálát adok néked, ditsiretet módok örökké tenéked, mind e' világ előtt valláſt tészek néked, irgalmaſságodért mert te azt érdemled.

En tőlem haragod Ur Iſten meg-vonád,

nád, imádkozáſomat mihelt meg-halgatád, lelkem tsendeſſégét azonnal megadád, én könyörgéſemet mihelt bé-fogadád.

Számtalan bűnömet mikoron meglátád, mindgyárt ſzemeidet tőlem elforditád, érzém bűneimet mint főveny ſokságát, de ſzent Felſégednek hivém fogadását.

El ne idegenüllyön felſéged én tőlem, tekints fogadáſod noha nag' ſok bűnöm mert ha a' pokolban veted az én lelkem, nem léſzen ugy nékem ſoha vigaságom.

Nem örvőg rábjai téſznek rolád valláſt, mert ſzent felſégedről ſzólnak tsak káromláſt, nem várnak te tőled többé ſzabaduláſt, de én tsak te tőled várok igazuláſt.

En imádságomat hiſzem meg-halgatád, mert én ſiralmimat örömre forditád, irgalmaſságodat rajtam bizonyitád, mikor én lelkemet te meg-vigaſztalád.

Kéſz mindenha lelkem rólad énekleni, mind e' világ előtt rólad valláſt tenni, ſok jó tételedről néked hálát adni, örökkön örökké tégedet ditsirni.

XXXI. DITSIRET.

BEnned biztam URAM Isten ſoha ne gyaláztaſſam, a' te Szent igaſságodért kérlek ſzabadittaſſam, Ejel nappal én kőnyőrgők hald meg én kéréſemet.

Nints énnékem ſegitségem, Uram te légy oltalmam, bátorságom vagy énnékem és őrők bizodalmam, Hajts én hozzám fűleidet ſieſs tarts meg engem.

Erőſſęgem őrdőg ellen vagy te nagy reménſęgem, ſzent nevedért ments meg engem, mert nints nékem érdemem. Ej:

De ſietnek ellenſęgim titkon tőrben ejteni, Uram te vagy reménſęgem, nékik ne hadgy el-veſzteni, Hajts, &c,

Im ajánlom kezeidben én ſzomorú lelkemet, igaz mondó őrők Isten oltalmazz meg engemet, Ejel, &c.

Tsak hivságot kővetőknek rontója vagy Ur Isten, benned erőſſen hivőknek irgalmas vagy ſzűntelen, Hajts:

Te jó vóltodért őrvendek mert látod ſzegényſęgem, mindennémű ſzűkſęgemben vagy te nagy reménſęgem, Ejel:

Uram hozzád én kiáltok légy irgalmas énnékem, keſerűség hatot engem olly nagy búban én lelkem, Hajts:

Sies hozzám mert el-fogytak életemnek napjai, bánat miatt el-ſenyvedtek tetemimnek ereji, Ejel:

Tartnak engem ſzidalomnak minden én ellenſęgim, futnak tőlem én barátim utálnak nemzetſęgim, Hajts:

Holtrol mint nem emlekeznek rolam igy feletkeznek, mint meg-veſzett hitván edént engem el-vetettenek, Ejel:

Oh melly ſokan kik gyűlőlnek kőrnyűl vőttek engemet, ſzidalmazván azt végezték hogy el-vegyék éltemet, Hajts:

Rajtam minden keſerűség, te vagy nékem ſegitség, benned biztam mert énnékem vagy kegyelmes Istenſęg, Ejel:

Dűhőskődvén ellenſęgim háborgatnak ſzertelen, Uram minden ſzűkſęgemben te légy velem ſzűntelen, Hajts:

Ertsem immár hozzám való kedvedet akaratodat, benned biztam mutaſd immár nagy irgalmaſságodat, Ejel:

Ne hadgy engem ſzidalomban benned biztam Ur Isten, a' kik téged nem kővetnek veſzenek-el hirtelen, Hajts:

Sokan ſzólnak hamiſságot kik mind meg-némúllyanak, az igazra kik támadnak hamar el-rontaſſanak, Ejel:

Isten, melly nagy ditsőſſęget tartaſz ſzeretőidnek, hol őrőkké győnyőrkődnek és veled őrvendeznek, Hajts:

Soha nékik már nem léſzen ſzűkſęgek ſzegényſęgek, tartod őket titkos házban hol nints ſemmi félelmek, Ejel:

Valláſt téſzek hálát adván néked kegyes Iſtenem, mindennémű ſzűkſęgemben jelen vóltál énnékem, Hajts:

Eſtem vala nagy kétſégbe hogy elhadtál engemet, de menyiſzer én kőnyőrgők meg-hallád kéréſemet, Ejel:

Rajok Uram nagy haragja kik élnek kevélyſęgben, a' kik penig őtet félik léſznek jó reménſęgben, Hajts:

Ti mindnyájan kik tsak tudtok edgy Iſtenben biznia, bátorságban ſziveteket hidgyétek nyúgodnia, Ejel:

Igy kőnyőrge a' Sz. Dávid edgy erős ſzűkſęgében, mikor őtet háborgatnák Iſteni félelmében, tudnunk adta Soltár kőnyvnek harmintz edgyedik réſzében.

AZONROL.

TE beñed bizom Uram Iſten, Igaſságod ſzerint ne hadgy veſznem, ſzégyent vallanom ne hadgy nékem én Iſtenem.

En vagyok jaj nagy bűnős ember, ellened

lened bűnőm ſzámtalan ezer, előtted ſzűntelen bé-kever, és ugy győtőr.

Sies hajtani fűleidet gyorſan halgaſd-meg kőnyőrgéſemet, te benned hogy meg-tarts engemet, életemet.

Iſtenem Uram légy ſzabaditóm, te hozzád Uramhoz folyamom, meg-ſzabaditaſz jól tudom, benned bizom.

Igen nagy őrőmem te vagy nékem, nagy bátorságom én Iſtenem, Sz. nevedért vagy mentſęgem, nagy őrőmem.

Nem hadtz engem Uram a' tőrben, bé-eſnem, kit titkon én előmben, útamban meg-vettek a' lesben-életemben.

Iſtenem Uram kérlek téged, vedd-hozzád immár én lelkemet, mert megváltottál engemet, életemet.

Szégyenség ortzánkon nagy légyen, ſzidalom minket bé-kennyen, ditsőſſęg Uram tiéd légyen, Amen légyen.

XXXII. DITSIRET.

Nota: *Zugodik dúl-fúl magában:*

BOldog az illyen ember e' világon, a' kinek bűne botsánatban vagyon, igazuláſa Iſten előtt vagyon, annak rútsága bé-fedezve vagyon.

Mert az embernek ſemmi nagy ereje,

az Isten előtt nints semmi érdeme, lészen mindennek elég segedelme, kit tsak egyedül segit ő felsége.

Azért vádollyuk ennek bűneinket, mert tsak ő láttya a' mi sebeindet, ő botsáttya-meg a' mi bűneinket, ha benne vettyük mi reménségünket.

Ezért Istenhez minden Sz. könyörgött, és senki tőle héában el nem ment lelkünk talált nála tsendeséget, mert néki adta az örök életet.

Ne vess-el azért tőled én Istenem, mert te előtted nintsen hová futnom, földön és mennyen hatalmadat vallom, te hozzád Uram azért én folyamom.

Mind e' világnak én vagyok tsúfsága, noha jól tudom hogy bűnömnek soldgya, de emlekezzél régi fogadásodra, hogy én ne jussak örödög fogságába.

Kegyességedből halgass-meg engemet, te Sz. Lelkeddel vigasztald szivemet, hogy követheßem te szent felségedet, mutasd-meg nékem a' te ösvényedet.

Noha ostorod vagyon bal kezedben, hiszem kegyelem vagyon job kezedben, azért ostorosz engemet testemben, hogy én ne jussak örök sötétségben.

Eör-

Örvendezzetek mindnyájan az Urban, és örűllyetek örök vigaságban, kész idvősségtek az ő szent Fiában, kit megigire a' Paraditsomban.

Szent Dávid irta ezt a' Soltár könyvben ditsiretinek harmintz két részében, kivel biztatá lelkét félelmében, mikor az Isten probálta lelkében.

AZONROL.

Nota: *Szent Dávid Prophéta.*

SOk emberek vadnak e' széles világon kik tévelygésben vadnak, az Ur Isten előtt az ő érdemekben igazulni akarnak, mert az idvősségről és a' bóldogságról lám ők semmit nem tudnak, Evangeliomnak azért helyt nem adnak, sőt inkáb ellent tartnak.

Tanullyák-meg azért Dávid Prophétától mint meg igazullyanak, Istennek, átkából és nagy haragjából hogy megszabadullyanak, Isten kegyelmében szine eleiben Christus által jussanak, örökkül örökké a' nagy bóldogságban hogy ők vigadhassanak.

A' Dávid Prophéta éneklő könyvének harmintz kettőd részében, mikor az Istentől meg-ostoroztatván vólna

nagy betegſęgben, az ő bűneinek meg-iſméretiből vólna nagy rettegésben, felſzóval kiáltván im ezt mondgya vala ſiralmas énekében.

Rolam moſt iſmérem tsak azok boldogok, és az igaz emberek, kiknek az Ur Iſten irgalmaſságából meg-botsátotta bűnők, az ő ſzent Fiának közben járásával bé-fedeztetett bűnők, az Atya Iſtentől Jeſus Chriſtus által vagyon nékik kegyelmek.

Iſten előt tsak az meg-igazult ember és tsak az boldog ember, kinek Iſten bűnét ſzemére nem veti hogy légyen igaz ember, kinek ő lelkében kép-mutatás nintsen Iſten előtt ſzent ember, bűnét meg-iſmérte ő Iſtenéhez tért akképpen lőtt ſzent ember.

Nagy veſztegléſemmel hogy én hallogattam Iſtenhez téréſemet, az Ur Iſten nékem ugyan meg-rothaſztá minden én tetemimet nagy keſerűſęggel és nagy fájdalommal élem én életemet, mert nagy betegséggel moſt a' nagy Ur Iſten igen meg-vert engemet.

Vagyok az Iſtennek hatalmas markában éjel nappal jajgatok, Ur Iſten kezedet

det rajtam ſulyoſitád és nagy kinokat vallok, erőm nedveſſęgem mert el-fogyatkozott és ugyan meg-ſzáradott, mint a' meleg nyárba én nagy aſzſzúságot és fáradságot vallok.

Sokságos bűnőmet már el nem titkolom tenéked meg-jelentem, én hamiſſágomat és gonoſságomat előtted el nem rejtem, végezém magamban hogy tenéked Uram hamiſſágom meg-vallyam, és bizonnyal hittem hogy te-is azontúl meg-botsátod én bűnőm.

De illy valáſzt téſzek hogy én bűnőmért a' poklot érdemleném, irgalmaſságodbol hogy ha bűneimnek botsánattyát nem nyerném, te ſzent Fiad által ingyen azt te tőled igaz hittel nem venném, minden oltalmomat és bizodalmomat ha te benned én vetném.

Ezért minden ſzentek te hozzád folyamnak kik bűnőket iſmérik, és idejekorán bűnők botsánattyát hittel te tőled véſzik, ſok háboruságok e' világon lévén őket el nem veſzthetik, sőt reménſęgeket és bizodalmokat tsak te benned ők vetik.

Iſtenem Uram vagy és te én oltalmam min-

minden nyavalyáimban, én néked kö-
nyörgök hogy tarts-meg engemet én
háboruságomban, hogy meg-szabadul-
ván én ellenségimtül még ez árnyék vi-
lágban, néked szolgálhassak örökkül ö-
rökké az én hivatalomban.

Uram Isten nékem igiretet töttél és
nyilván ezt mondottad, jó értelmet
adok jó szolgám tenéked azért azt meg-
tanullyad, téged meg-tanitlak a' te éle-
tedben tsak én útamat járjád, az én sze-
meimmel téged igazgatlak beszédemet
fogadgyak.

Sok szó-fogadatlan emberek kik vad-
tok mind e' széles világon, ne legyetek
ollyak mint a' lo és öszvér szo-fogadat-
lanságban, kiket az Ur Isten lám nem
részeletetett semmi oly okosságban, kén-
szerités nélkül hogy magokat adnák va-
lami szolgálatban.

Te Ur Isten nékik erös zabolával szá-
jokat meg szoritsad, és ekképpen öket
erös hatalommal még-is te hozzád von-
nyad, a' kik távoly vadnak és ide nem
jönek te kezedhez tanitsad, kik szót
nem fogadnak te igasságoddal mind
azokat meg-rontsad.

Oh

Oh melly sok ostorral a' hitetlen em-
bert az Ur Isten meg-veri, de ki benne
bizik irgalmasságával mindenkor kör-
nyül-vészi, azért örvendgyetek igaz ke-
resztyének mindnyájan az Istenben, és
ditsekedgyetek mindnyájan kik vadtok
igazak szivetekben.

XXIV. DITSIRET.

Nota: *Meg-halgasd az én imád:*

MIndenkoron áldom az én Uramat,
kitöl várom én minden oltalmamat,
benne vetem minden bizodalmamat,
mindenkoron ditsirem mint Uramat.

Igen vigad és örvend az én lelkem, az
Istennek segedelmét hogy kérem, nyo-
morultak meg-hallyák azt örvendem,
vigadgyanak Istenben arra intem.

Tsak egyedül ötet magasztallyátok,
mint én tölem láttyátok és hallyátok,
velem öszve néki hálát adgyatok, egye-
temben mind ö nevét áldgyátok.

Ha valami nyavalyában én estem, az
Ur Istent kiáltván meg-kereshem, felele-
tet azontul töle vöttem, és mindenböl
meg-szabadult én fejem.

Az Istenhez azért fel-tekintsenek,
nyomorultak ö hozzá siessenek, nyilván

hidgyék hogy meg nem szégyenülnek, tsak én rolam erre példát vegyenek.

En mikoron Istenhez kiáltottam, az Istentől ottan meg-halgattam, ő általa hamar meg-szábadultam, háboruságimban én meg-tartattam.

Lám Istennek Angyala mind tábort jár, Isten-félő emberek körül ő jár, az Istentől azért ki oltalmat vár, útaiban mindenütt ő nagy jól jár.

Segitségül azért Istent hijátok, ő jóvoltát kostollyátok láttátok, igen nagy jó azt bizonnyal tudgyátok, benne bizó emberek mind boldogok.

Tőle azért mindenkoron fügjetek, a' kik szentek vadtok őtet féllyétek, szükségtekben ti meg nem szükölködtök, Istennek javaival bővölködtök.

A' gazdagok nagyon szükölködtenek, hitetlenségben nagyon meg-éheztenek, de kik hitből az Istentül féltenek minden jóval azok bővölködtenek.

Reám kérlek én fiaim nézzetek, és én hozzám, ti mindnyájan jőjetek, szómat halván hozzám figyelmezzetek, az Istennek félelmét mondom néktek.

Jöj elömben a' ki olly ember volnál,

hogy éltedben te jól élni akarnál, jó napokat földön látni kivánnál, menyországban és lakozni akarnál.

Nagyon kérlek leg-elöször tégedet, meg-tartoztasd gonosztul te nyelvedet tsalárdságtul oltalmazd ajakidat, meg ne tsallyad te felebarátodat.

Valamiglen élsz ez árnyék világban, szánszándékkal ne élly a' gonosságban, sőt életed foglallyad minden jóban, hogy lakozzál Istennek oltalmában.

Sok jók között békeséged szeressed, és éltedben mindenkor azt kövessed, e' vilagnak békeségét ne nézzed, mert jól tudod ördöggel vagyon igyed.

Felséges Istennek szemei vadnak, igazakon a' kik ő benne biznak, és valakik tőle oltalmat várnak, kérésekben tőle meg-halgattatnak.

Az Istennek haragos tekinteti, szörnyü-képpen gonosz-tévőket nézi, és azokat nagy szörnyen meg-bünteti, hireket-is az földrül ő el-veszti.

Tsak Istenhez az igazak kiáltnak, és ő tőle hamar meg-halgattatnak, és minden nagy inségből mellyben vadnak, Isten által mert ők meg-szabadulnak.

Igen közel az Ur Isten azoknak, törödelmes szivel a' kik ohajtnak; alázatos lélekkel földön járnak, sok nyomorúságokban szabadulnak.

Ezeknek ő őrzi minden tsontyokat, és nem hadgya meg-töretni azokat, meg öleti veszti a' gonoszokat, kik gyülölik a' jámbor igazakat.

Békeséggel igazak meg-tartatnak, kik Isten szolgainak hivattatnak, soha azok nem pusztulnak rontatnak, kik Istennek az ő nevében biznak.

A' gonoszok pedig mind el-rontatnak, kik az Ur Isten ellen rugodoznak, és az ördögnek mind éltig szolgálnak mind testestül lelkestül el-kárhoznak.

Tanulságra ezt rendelé versekben, énekének harmintz negyed részében, mikor vólna Dávid nagy örömében, szive lelke örvende Istenében.

AZONROL.

Nota: *Nagy bánatban Dávid.*

MIkoron Dávid Saul elöt futna, Achis Királyhoz bé-száladott vólna, Király szolgai meg-ismérték vólna, megmondák Királynak hogy Dávid vólna.

Akkor Dávid meg-ijede szivében, elváltoztatá ortzáját féltében, Isten hatalma nem juta eszében, gyarloságát mutatá ijettében.

Gyermek módra bolondoskodik vala, kezével ő a' falra kapdos vala, nyála szakállán mind alá fút vala, hogy bolondsággal magát el-titkollya.

Olly igen Király ezt látván haragvék, hogy a' bolondot eleiben vivék, Király hagyá hogy elöle el-úznék, mert ő bolond nélkül nem szükölködnék.

Tsudaképpen Isten meg szabaditá, noha egy kevessé magának hagyá, erejében meg-probálni akará, illyen hálá-adásra öt inditá.

Irgalmas, Isten örökké ditsirlek, soha eszemből téged ki nem vetlek, könyörgéssel háládással tisztellek, oltalmazó Istenemnek ismérlek.

Gyakorta sok gondom vólt életemben, szüntelen forgottam nagy sok ügyekben, de olly igen biztam segitségedben, soha te benned nem estem kétségben.

Az én hitemet akkoron probáltad, a' fogságot mikor reám botsáttad, a' fogyatkozást bennem meg-mutattad, hogy könyörgésre lelkemet inditsad.

Soha

Soha kétségben nem estem magamban, noha féltem rettegtem én magamban, el-hittem hogy velem vagy fogságomban, kit most látok meg-szabadulásomban.

Parantsolsz ottan a' te Angyalidnak, hiveid kőrnyűl hogy tábort járjanak, ellenségtől hogy meg-oltalmazzanak, szabadulásra útat mutassanak.

Az Orofzlányok hamarébb éheznek, sok kegyetlen Fejedelmek el-vesznek, a' mig a' hivek meg-szűkölködnének, vagy tsak mig igen-is meg-éheznének.

Reménsége kinek Istenben léfzen, semmi rettegése annak nem léfzen, tsak egy tsontya hijával-is nem léfzen, Istennek reá olly nagy gondgya léfzen.

Vajha intésemet meg-fogadnátok, fiaim ha engemet halgatnátok, fűleteket én hozzám hajtanátok, az idvesség útat meg-találnátok.

Valaki kiván Istentűl jó napot, egésséget avagy hofszú életet, hitirűl tegyen illyen bizonyságot: mindenkor gyűlölye a' gonoságot.

Ne gondollyon szivében álnokságot, ne befzéllyen nyelvével hazugságot, ne hordozza szivében a' haragot, szeresse mindenkor a' békefséget.

Ne tselekedgyék ő kegyetlenséget, meg ne nyomoritsa a' szegénysséget, a' törvényben ne vegyen ajandékot, hogy el ne forditsa az igazságot.

Szándéka mindenkoron jóra légyen, az Istennek tiszteséggére éllyen, Istenhez hálá-adatlan ne légyen, hogy nagy hamar veszedelme ne légyen.

Az igazakat az Isten meg-áldgya, kőnyörgéseket igen meg-halgattya, viszont a' kegyetleneket utállya, minden hireket neveket el-rontya.

Az Ur Isten szegények mellet vagyon, kiknek meg-keseredet szivek vagyon, sereg Angyalival mellettek vagyon, még tsak a' tsontyokra-is gondgya vagyon.

A' hitetlent haragjában meg-őli, minden erejét hatalmát el-vészi, nevét-is mind őrőkké el-veszti, a' bűn ellen haragját igy jelenti.

Szent Dávid irta ezt a' Soltár könyvben, harmintz negyedik szép ditsiretiben, vigasztalásért szerzék ezt versekben, hogy ne esűnk háborunkban kétségben.

XXXVI.

XXXVI. DITSIRET.

Nota: *Ditsirlek téged, &c.* Avagy: *Mikor a' Sido nemz.*

SOk nyilván való bizonyságokkal Sz. Dávid Prophéta, az ő szivéből a' gonoszokat nyilván által láttya, fel-fohászkodván az UR Istenhez mikoron azt mondá:

Tudom bizonnyal az én szivemnek ő beltső részéből, gonosz embernek ő gonoságát bizonyos lélekből, kit én ő benne meg-aránzottam Isten ihlésęből.

Az első jele gonoságának vakmerő bátorság, kinek ellene Isten félelme volna nagy orvosság, de nintsen néki szemei előtt affęle orvosság.

Reá ha szólnak gonoságában még ő hizelkedik, bűnben mint sárban diszno módgyára ugyan gyönyörködik, mellyel hivektől ő gonosága inkább gyűlöltetik.

Igaz beszédek lám nem származnak ki az ő szájából, mert hamisságból és álnokságból tsak ő mindenkor szól, ingyen érteni meg sem akarja hogy tselekednék jól.

Nagy hamisságot forgat szivében fekvén

vén ő ágyában, meg állapodott meg-keményedett ő gonosz útában, semmi gonoság nintsen ő nála utálatoságban.

Uram Istenem irgalmaságod mind az égig vagyon, te igaságod és fogadásod a' fölhőkig vagyon, te irgalmaddal és jó vóltoddal a' föld rakva vagyon.

Sőt igaságod mind fellyűl hallad minden magaságot, mint a' nagy hegyek fellyűl halladnak minden magasságot, tenger mélysęge gond-viselésed és igazgatásod.

Felsęges Isten tartod táplálod te az embereket, vélek egyemben a' barmoknak-is táplálod élteket, idejekorán áldomásodbol meg-adod étkeket.

Azt én tsudálom irgalmaságod melly nagy drágalátos, a' te jó voltod te hiveidtől melly nagy kivánatos, hogy nintsen hozzád mennyen és földön senki hasonlatos.

Tsak a' te szárnyad alá folyamnak Adámnak fiai, a' kik valának bűnnek halálnak az előtt fiai, szent Fiad által örök életnek már lésznek fiai.

Ingyen élteted őket házadnak nagy gazdagságával, Szent-edgy-házadnak te

tőled

tőled való nagy ſok jóvaival, te bőſęgednek győnyőrűſęges lelki itallyával.

Ezt azért vallom mert nálad vagyon életnek kút-feje, teſti és lelki mi életünknek tőled fűgg ereje, te világodban teſtben lélekben lát mi ſzivünk fénye.

Bőſęges-képpen kérlek terjeſzſzed irgalmaſságodot, a' kik jól tudgyák Sz. Fiad által te akaratodat, nagy bővőn adgyad igaz hiveknek te igaſságodat.

A' keyély ember az ő lábával engemet ne nyomjon, a' gonoſz ember az ő kezével és meg ne inditson, hogy hatalmával engem te tőled-el ne ſzakaſzthaſſon.

Am el-fillyeſzté és mind el-veſzté azokat az Iſten, kik álnokſágot tselekedtenek az igazak ellen, ki-verettenek nem álhattanak ő erőſęgekben.

XXXVII. DITSIRET.

Nota: *Néked mennyei &c.*

MEg-nyomorult ſzegény kereſztyén ember, tűrj és ſzenvedgy hogy te leheſs ſzent ember, ne kőveſſed a' mit a' hitlen ember, és mit mivel a' gonoſz hamis ember.

Igen hamar mert mind azok el-veſznek, kik a' földőn hamiſſan tselekeſznek

ſzéna fűnek módgya ſzerént meg-aſznak, mint a' fának leveli el-húlnak.

Tsak te bizzál erőſſen az Iſtenben, és magadat tartsad jámbor életben, földőn lakván ély jámbor kereſetben, győnyőrkődgyél te tsak edgy Iſtenben.

Hogy meg-áldgya értelmét te ſzivednek, te útadat ajánlyad Iſtenednek, ben ne bizzál tartsad gond-viſelődnek, és ő léſzen forgatója űgyednek.

Az Ur Iſten a' te igaſságodat, ki jelenti mint a' napnak világát, meg-mutattya te ártatlanságodat, ſzintén ugy mint délnek világoſságát.

Ezért bizván ſzenvedgy várd az Ur Iſtent, nezúgodgyál ha látod a' hitetlent, hogy jó ſzerentsével ő igen fel-ment, tsalárdkodott az Iſtentől meſzſze ment.

Laſſuſággal meg-ſzűnnyél a' haragtól, meg oltalmazd magadat dagályságtul, haragodban minden gonoſz dolgoktul, boſzſzúságtul a' gonoſz társaságtul.

Sok gonoſzok mert nagy hamar elveſznek, de Iſten félők őrőkkőſsé léſznek tsak egy kevés időt várj te még ennek, a' helyét ſem látod a' hitetlennek.

Törvény ſzerént a' kik e' földőn élnek,

egy-

egy igyűvek és kik Istenben hisznek, e' földön ők mind örökösséléznek, és e' nagy békeségben gyönyörködnek.

A' hitetlen szivében azt gondollya, hogy az igaz embert ő el ronthattya, és ellene fogait tsikorgattya de az Isten őt neveti tsúfollya.

Reá imé mett el-jő az ő napja, melyben Isten a' hitetlent meg-rontya, az igaznak ő boszszúját meg-állya, szent igéjét azzal meg-bizonyittya.

Igen nagyon hitlen népek készűlnek, fegyverekkel ijokkal fel-öltöznek, és a' szegény igaz emberte mennek, igaz szivű embereket űldöznek.

Noſza mennyen ő szivekben segyverek, és el-törjék kezekben az ő ijok, job ő kevesse az igaz embernek, hogy nem mint sok kintse a' hitetlennek.

Végre ő hatalmokban meg-rontatnak, az igazak peniglen meg-tartatnak, kik Istennek isméretiben vadnak, az ő örökségekben meg-maradnak.

Gonosz idökben meg nem szégyenűlnek, nagy éhségben ezek meg-elégednek a' gonoszok penig hamar el-vesznek, mint kövérség a' füstben le tsepegnek.

Köl-

Költsön vészen hitetlen meg nem adgya, de az igaz a' nyomorultat láttya, a' kin vagyon szivének indulattya, - mellyből néki az övét mind ki-adgya.

Oh nagy Isten a' kik téged áldanak, e' földön-is örökségben maradnak, de gonoszok kik téged szidalmaznak, gyökereſtől tőled ki-szaggattatnak.

Nagy sok igyők vagyon az igazaknak, de Istentől azon igazittatnak, mert Istennek nagy szerelmében vadnak, és mindenkor az ő kedvében járnak.

Történetből az igaz ha el esik az Istentől földhöz nem verettetik, mert Istentől akkoron meg-áldatik, mikoron ő ördögtül mardoſtatik.

Rolam ennek én bizonságát vöttem, iffiú vóltam és immár meg-vénhettem, az igaznak el-hagyását nem láttam, magzattyának sőt táplálását láttam.

Az életben irgalmaſságban vagyon, mindenkoron költsön adásban vagyon, az Istennek áldomásában vagyon, magzattya-is ő oltálmában vagyon.

Már meg-szűnnyél te ember a' gonosztul, óld-meg magad az Isten haragjától, tselekedgyél jól a' te életedben, hogy lakhaſsál örökké a' mennyekben.

Az igazak Istentől szerettetnek, azért tőle soha nem felejtetnek mind őrökké tőle meg-őriztetnek, de hitlenek maradéki el-veszsznek.

Gyökereſtől és mind ki-szaggattatnak, az igazak peniglen meg-tartatnak, és földőknek örökségében laknak, mert Istentől örökké-meg áldatnak.

Nám az igaz az igazat gondóllya, és nyelvével a' mi igaz azt vallya, és szivében Isten törvényét tartya, álhatatos voltát és meg mutattya.

Ugy leseli a' hamis az igazat, és akarja meg-ólni az igazat, de az Isten nem hadgya az igazat, és ki-menti kezéből az igazat.

Mikor igaz hamissan itiltetik, az Istentűl akkor nem kárhoztatik, sőt az igaz akkor meg-áldattatik, mikor a' hamissaktol kárhoztatik.

Oh Keresztyén az Ur Istent meg-várjad, az ő útát és te meg-oltalmazzad, hogy Istennek segedelmét meg-lássad, és te magad ő kezében ajánlyad.

Reád gondol fel-magasztal tégedet, hogy te vegyed földőn örökségedet, és mind addig meg-tart Isten tégedet, hogy meg-látod gonoszoknak veszteket.

A' vakmerő gonosz embert jól láttam, ő hatalmát magasztalását láttam, Cedrus fához őtet hasonlitottam, borostyánhoz hasonlatosnak mondtam.

Bátorsággal ő mellőle el-múltam, tehát őtet immár helyén nem láttam, megkereſtem és helyét sem találtam, az igaznak penig jó végét láttam.

A' gonoszok Istentől meg-rontatnak, az igazak peniglen meg-tartatnak, az Istentől ők meg-szabadittatnak, mert Istentől örökké meg-áldatnak.

Tudgyad hogy ezt a' Sz. Dávid Prophéta, az ő Soltár könyvében el bé-irta, harmintz heted részében bé-foglalta, mert éltében ő ezeket jól látta.

XXXVIII. DITSIRET. *G Sz.*

Nota: *Szám-ki-vetésre Dávid &c.*

NAgy bánatban Dávid mikoron vala, bűneitől hogy meg-ijedett vala, Isten haragját fején láttya vala, azért hozzá igyen könyörög vala.

Uram ne fedgy-meg engem haragodban, ne ostorozz erős búsulásodban, ne itély-meg kemény igasságodban, mert nem lehet életem országodban.

Kezeidet én el nem viselhettem, sok

oſtoridat már nem ſzenvedhetem, mérges nyilaidtol keſergettettem, ki miatt ingyen majd meg-eméſztettem.

Tzélul vetél engem az ellenſęgnek, kik mindenkor tsak reám lövöldöznek, ſok nyilakkal annyira el-taglottak, ſemmi épséget teſtemben nem hadtak.

Nints ſzivemben ſenkihez reménſęgem, tsontaimbã ſohol nints békeſęgem, ſok bůneim meg-eméſztenek engem, ha kegyelmed elöl nem véſzen engem.

Alnokságim fejem fellyůl halladtak, minden tetemimet öſzve rontották, és ſzivemet igen el-buſitották, ez nyavalyát bůneim reám hozták.

En Iſtenem im melly nyomorult vagyok, éjel nappal búban bánatban vagyok, örvendetes napot immár nem varok, azért midenkoron ſzomorún járok.

Nints ſenki gyogyitója ſebeimnek, ſemmi orvoſsággal nem kötöztetnek, jó barátim engem meg-gyůlöltenek, minden atyámfiai meg-vettenek.

Ezek nékem jómat kévánnyák vala, de már moſtan fejemre törnek vala, ſzemben ſzépet énnékem ſzólnak vala, de hát meg-ůl hálot vettenek vala.

En

En ö nékik azért gonoſzt nem ſzóltam, fenyegetéſeket mind el-halgattam, mint egy bárány ſenkinek nem ártottam, igaſsághoz mindenkor támaſzkodtam.

Sokan vélik hogy én ſzólni nem tudok, mert nyelvemmel ſenkit nem rágalmazók, boſzſzú-álláſt az Iſtenre hallaſztok, igaz Birót ö ellene támaſztok.

Segitſęget én nem várok ſenkitöl, hanem tsak te töled én Iſtenemtöl, téged vetlek mindenkor én paiſul, azért én nem félek az ellenſęgtůl.

Te felelſz-meg Ur Iſten én érettem, tudod hogy igaſságban törekedem, noha moſtan haragod érdemlettem, oltalmamat én töled reménlettem.

Ha tántorodáſom nékem történnék, az ellenſęgnek én tsak tsúfja leñék, nagy ſok káromláſra ok adattatnék, ſegélymeg engem hogy ez ne történnyék.

Az én ellenſęgim reám důhöttek, halálomra mert végezéſt végeztek, ha te elhadtz engemet ök el-veſztnek, a' jóért énnékem gonoſzt fizetnek.

Könyörgéſemet Uram meg-halgaſſad, bůneimet énnékem meg-botsáſſad, hálá-

 adó

adó vóltomat hogy halgaſſad, ellenſégtől lelkemet ſzabaditsad.

Sies hamar az én ellenſégemre, az ellenſég mert ſiet életemre; nagy ſok tóró vagyon veſzedelmemre, azért figyelmezzél ſegedelmemre.

Szent Dávid irta ezt a' Soltár könyvében, harmintz nyoltzadik ſzép ditsiretiben, mikoron bús vala az ő ſzivében, ezeket éneklé nagy ſzükſégében.

XLII. DITSIRET.

Nota: *El bé-megyünk nagy, &c.*

MInt kivánkozik a' Szarvas a' kút-fejekhez, az én lelkem is ugy az Ur Iſtenhez, Te hozzád Ur Iſten életnek kút fejéhez.

Igen ſzomjuhozott lelkem az Ur Iſtenhez, mikor jutok életnek kút-fejéhez, és meg-jelenvén Iſtennek ſzemélyéhez.

Kenyerim vóltak énnékem könyhullatáſim, és éjel nappal az én ohajtáſim, hol vagyon Iſtenem azt kérdik ellenſégim.

Lelkemet ezt emlitvén, vetem ſirásban, mert én megyek tsudálatos hajlékban, Anya-ſzent-edgy házban, Iſtennek ő házában.

Olly nagy vigaságos ſzóban és ditsiretben,

ben, Iſteni vallásban és tiſzteletben, lakozom zengésben Angyali éneklésben.

Siralmas és nagy ſzomorú vagy te én lelkem, mire vagy te nagy ſzomorú énnékem, mire hogy háborgatz engemet, oh én lelkem.

Tsak bizzál nagy reménſéggel az Ur Iſtenben, mert még benne bizom nagy reménſéggel, Az én Iſtenemben és én idvezitőmben.

Háborodott meg én lelkem én bűneimben, azért róla emlekezem ezekben, Jordánnak földéről igaz ſz.kereſztſégről. Az alázatoſságról Hermon kis hegyéről, Uj törvény jöve nékünk ő törvényből, mélység hi mélyſéget ſok ſzentek beſzédéből.

Szinte miért el-eſnyire hogy felejtél-el, mert járok én moſt nagy keſerűséggel, mikor ellenſégem üldöz kegyetlenſéggel.

En tsontaim hogy mikoron mind meg-rontatnak, akkoron ők engem meg-káromlanak, az én ellenſégim kik engem háborgatnak.

Ezt mondá a' Dávid Király imádságában, Iſtenhez való nagy bizodálmában, háboruságiról negyven-két énekében.

Nota: *Menybéli nagy Isten, &c.*

JOllehet nagy sokat szóltunk Dávidról, ő Soltár könyvének ditsiretiből, még is rövideden szóllyunk Dávidról.

Nagy szép könyörgésén vegyed eszedben, Dávid Prophétának ditsiretiből, hivek állapottyát jelenti ebből.

En ugy kivánkozom ugy-mond Istenhez, mint a szomju szarvas folyó-kút fóhóz, szomorú lelkemnek ő kút fejéhez.

Vallyon s' mikor mégyek Uram előtted, Sz. teremtő Isten te kegyelmedben, vallyon s' mikor lészek Isten kedvedben.

En szememből ki-foly köny-hullatásom, éjel és mind nappal kesereg lelkem és mindenkor búban áll az én szivem.

Mert az én szivemet igen búsittya, az hitlen ellenség azzal boszszontya, hol vagyon Istened ki meg-mentene.

Mind ezeket látván és meg-gondolván, keserűség miat annyira juttam, hogy az én testemben már épség nintsen.

Olly nagy szeretettel és nyájasággal, Uram áhitozom lenni ajakkal, a' te szent házadban te népeiddel.

De mire immáron oh te én lelkem, mire

mire vagy szomorú keserves szivem, vallyon s' mikor lészen az én örömem.

Ne keseregj azért ô te én lelkem, mert a' nagy Ur Isten én idvősségem, melly nagy szép kút-fóból legeltet engem.

Azért én oránként téged ditsirlek, menybéli nagy Isten benned örvendek, nagy szép énekekkel fel-magasztallak.

Te vagy én Istenem és én életem, én idvősségemnek erős kő-fala, ne feletkezzél el rolam Ur Isten.

Örvendgy azért immár oh te én lelkem, bizzál életednek meg-adójában, adgy hálát Istennek idvözitődnek.

Irta ezt szent Dávid ő énekében, mikoron bús vala az ő szivében, negyvenkettődik szép ditsiretiben.

Ditsirtessél menyben teremtő Isten, a' te szent Fiaddal Jesus Christussal, és a' szent Lélekkel örökké, Amen.

UGYAN AZONRÓL.

Nota: *Mindenkoron áldom, &c.*

FOháskodom hozzád Uram Istenem, és nagy kegyelmessen halgass meg engem, mert te benned soha nem vólt kétségem, azért még-is hozzád én esedezem.

Látod Uram igen meg-nyomorodtam,

tam, előtted nagy nyavalyára jutottam, de mig te szent Istenségedben biztam, soha semmiben el nem hagyattam.

Reménségem még meg nem fogyatkozot, a' te igireted nálam nyilván vólt, hogy énnékem mind ezeket meg-adod, mellyet tőled nagy szivem szerint várok.

Kiben nem vólt nem lészen is kétségem, hogy te előtted mégyen könyörgésem, azért Uram te hozzád esedezem, mert nints többhöz senkihez reménségem

Tudom hogy meg-adod nékem ezeket, meg-halgatván nékem könyörgésemet, tudod Uram mindenben én szivemet, a' mellé kivánod igaz hitemet.

Mert én tsak téged hilak segitségül, és magamat nem biztatom senkitől, én lelkem vigyed nagy vidámságra, és szivemet vigyed nagy vigaságra.

Kiért ditsiretedet éneklem, jó vóltodat soha el nem felejtem, mind ezekért Uram halgass-meg engem, meg-tartassék tőled Uram én lelkem.

Irgalmasságodat a' mikor hallom, akkor el-felejtem minden bánatom, akkor vagyon nékem nagy vigaságom, bűneimnek botsánattyát hogy várom.

Jelents

Jelents nékem a' te akaratodat, fordits hozzám szent irgalmasságodat, add nékem most a' mit én tőled várok, kiért ditsiretet tenéked mondok.

Ditsiret menyben az Atya Istennek, egyetemben a' szó szolló Istennek, magas meny-országban és szent Léleknek, egy állatban három személy Istennek.

XLIII. DITSIRET.

Nota: *Vindex esto mihi Deus, &c.*

LAsd-meg Uram én igyemet, mely méltatlan bosszút szenvedek éltemben.

Itély meg igazán engem, és igasságomban álly mellém Istenem.

Te vagy mindenben segitőm, hiszem meg-szabadit te kegyelmességed.

Erőlnek veszedelmemen, nem szánnyák életem fene ellenségim.

Mordályság és nagy álnokság, szokott mesterségé fejemre tőröknek.

Minden undokság ő bennek, bővön találtatik, nints jóra szándékok.

En penig Uram általad, erőt, bátorságot, vészek dolgaimban.

Azért ne űzz el előled, mire tiltod tőlem régi jó vóltodat.

Miért hadtz-meg nyomorodnom,

miért a' bánattol hadtz-meg emésztetnē.

De te igirtél oltalmat mutasd-igásságát te igiretednek.

Igen kegyes tekinteted, világositsd azért szinedet én rajtam.

Semmin nints nagyob bánatom, mint hogy templomodban én nē foroghatok.

Tsak alhatnék a' Sz. hegyen, bátor méltoságom nékem kissebednék.

Előtted én meg állanék, és áldozatokkal téged tisztelnélek.

Pénzem és semmi jószágom, tőled nem kéméllem, tsak légy meg-téritőm.

Te benned én örvendezek, lantom szép hegedűm néked meg-zenditem.

A' te jó voltodért néked, hálá-adó szólgád én örökké lészek.

Oh oh én keserves lelkem, mire kételkedel Isten jó-váltában.

De mit zugodol ellene, miért nyughatatlan vagy nagy sirás miatt.

Emlekezzél Istenednek, régi dolgairól, és igiretirôl.

Vigadgy és bizzál ő benne, mert ő kelletekor szokott meg-segélni.

Szemeimmel még meg-látom, hogy meg-engedtetik, hazámban lakásom.

Sok

Sok ditsiret énekléssel, akkor mind az égig ötet magasztalom.

Igy könyörge a' szent Dávid, mikor országából ki-üzetett vólna.

Tanit szám-kivettetteket, kivánkozni haza Isten igijéhez.

XLVI. DITSIRET.

MIkor Senacherib a' Jerusalemet, meg-szállotta vala, hánnya nagy erejét, az hű Ezechiás nézi tsak Istenét, és igy várja belől népe segitségét.

Az Isten minékünk gondviselő Atyánk, bátorsága velünk, szent szemei reánk, sok inség hatalom noha siet reánk, oltalmat de vehet tőle édes hazánk.

Nintsen félelmek ő követőinek, ám bár az hegyek-is meg repedezzenek, és a' földek ugyan igani kezdgyenek, kik tenger közepin vizben födettetnek.

Mint a' meg-haragudt szél-vészek és habok, kik a' part hegyeket mosni hatalmasok, és sárrá az egész földet el-oszlatók, ellēségnek imé szándékok ollyanok.

Oh te nagy Uraság tsak te maradgy velünk, és Sz. várasodat tartsd meg Uram nékünk, annak szép vizei mind ele-

gek nékünk, mert szent érdemet ott közli magát velünk.

Meg-kedvelted Uram a' te Edgyházadat, és annak közepin láttya lakásodat, azért szent sereged hija oltalmadat, meg nem tántorodik, várja hatalmadat.

Im futkosnak igen láttyuk a' hitlenek, országok de hamar bomlik ő nékiek, mert mikor fel-üvöltt Isten ő ellenek, földen sem lelhetik meg-marado helyek.

A' szenteknek Ura seregek Istene, mi pártunkra vagyon állyon ő ellene, ki árthat minékünk Vár az ő szent neve, Jákob fiainak kedve segitsége.

Nagy sok féle népek mind ide gyüllyenek, hirdetteſſék az Ur dolga kozőttetek, jó voltára, hatalmára ti nézzetek, mert lám drága tsudát szerze közőttetek.

A' sürü hadakat földre vágattá, és a' meg-maradott népet el-oszlatá, immár Sennacherib fegyvere tábora, mind meg szégyenedék sok szekeres hada.

Száz nyoltzvan öt ezer emberét ott hagya, kit edgy éjel az Ur Angyala tsapdosa, nagy szégyenbe Király hogy haza szalada, önnön fiainak általa meg hala.

Erről nagy bizonyos szozatot ád az Ur,

Ur, hogy nálánál egyéb nem lehet olyan Ur, ki mind ez világi néppel edgy ember bir, bőlts, jó, mindenható, tsak egyedül biró.

Ezt a' mennyei Sz. Angyalok Istene, minékünk-is ezen földiek Istene, kiknél kellemetes szent Fia érdeme, nálunk tiszteletes légyen azért neve.

Ezt a' hivek előtt a' Core fiai, a' templomban járó fő Papok iffiai, éneklék mikor el-jöttenek innepi, a' negyven hatodik Psalmust ez illeti.

AZONROL.

ERős várunk nékünk az Isten, és fegyverünk ellenség ellen, meg szabadit veszedelemtől, kik ránk jönek most minden, felől, a' mi régi ellenségünk, háborgat minket, erővel fegyverrel és tsalárdsággal, és minden nagy hatalmasággal.

Nintsen nékünk semmi hatalmunk, kivel néki ellene állyunk, viaskodik az Ur érettünk, kit az Isten botsátott nékünk, ha kérded hogy ki légyen az, Jesus Chriſtus az, seregeknek Ura, kinél nints több Isten, annál vagyon a' győzödelem.

Ha e' világ mind ördög vólna, és el-

nyelni minket akarna, azért tőle semmit ne féllyünk, csak Christus oltalmában bizzunk, nó bátor dühősködgyék, nó fenekedgyék, e' világnak ura, nints rajtunk hatalma, Urunk Christus ótet megbirta.

Meg-áll az Istennek igéje, és nem álhat senki ellene, a' nagy Isten vagyon mi velünk, és szent lelke lakozik bennünk, ha testünk nékünk el-vész, ha marhánk el-vész, hirünk nevünk feleségünk gyermekünk, a' menyország meg-marad nékünk.

XLVII. DITSIRET.

Nota: *Adgyunk hálát az Urnak;*

MInden népek örülvén tapsollyanak,
A' Jákob Istenének vigadgyanak.
Mert ő rettenetes Ur az egekben,
Es felséges Király e' széles földön.
Meg-hajtott ő minékünk sok népeket,
Es lábunk alá sok nemzetségeket.
Kivel szent Igijével edgyben gyüjtött,
Az Evangelium alá meg hajtott.
Es választa magának ő mind minket,
Es örök fiaivá szerze minket.
Es szerze ő minékünk örökséget,
A' Jákob áldomását és szépséget.

Fel-

Fel-mégyen az Ur Isten nagy örömben,
Es nagy trombita szónak zengésében.
Az az, Christus Urunk magasztaltatik,
Mikoron ez irásban hirdettetik.
Ditsirjétek az Istent ditsirjétek,
Es a' mi Királyunkat tisztellyétek.
Mert ő nagy Király mind a'széles földön,
Ditsirjétek azért ótet nagy bőltsen.
Országol az Ur Isten sok népeken,
Es ő regnál Királyi szent székiben.
Népeknek fejedelmi egyben gyültek,
Abrahám Istenéhez edgyesültek.
Ezek a' világnak bőlts tanitói,
E' földnek nagy erős oltalmazói.
Oh melly igen az Isten ditsirtetik,
Mindeneknek felette emeltetik.
Ditsiret légyen az Atya Istennek,
Christussal egyetemben Sz. Léleknek.

L. DITSIRET.

Nota: *Az hatalmas Isten Kir: &c.*

HOgy panaszolkodik az hatalmas Isten, földön mind kik vadtok gyüllyetek elömben, nap kelet nap-nyugot jöjön itéletben, a' mit néktek mondok, légyen törvény ebben.

Ez panaszt az Isten jelenté Sionbol, a' Jerusalemből a' Sz. Prophétákbol, mert

ő di-

ő ditsőſſęge ſzármazik azokbol, akarattya néki mondatik irásbol.

Földet mennyet hija hozzá ſietſęggel fenyegeti népét erős itélettel, mellyet akar tenni retteneteſſęggel, tűz viz jár előtte ekkor ſebeſſęggel.

Mondgya a' népekkel jőjetek előmbē, ſok jó téteményim adtam kőzitekben, tselekedetteket hányom ſzemetekben, kűlső áldozattal jőtők tsak előmben.

Ebben mind a' mennyek igazat itilnek, hogy engem mindenben igaznak beſzélnek, és minden dolgokban mondnak itilőnek, de emberek földőn gonoſzul tiſztelnek.

Azért halgaſſátok kik vadtok én népem, ſzóllok moſt tinéktek értsérek beſzédem, ſok jó téteményim vőttétek énnékem, kőztetek mindenkor vólt kegyelmeſſęgem.

Nem áldozatokrol veletek én feddem, kikkel én felettéb immár tiſzteltetem, álnok ſziveteket én nem ſzenvedhetem, ti ſok gonoſzságtok utálatos nékem.

Metſzek Edgyházbéli ſok kiáltáſtokkal, kűlőmb kűlőmb-féle ſok áldozatokkal, tudgyátok hogy birok minden álla-

állatokkal, égen földőn való vadak madarakkal.

Nem e' végre régen hadtam atyátoknak, barmoknak verével nékem áldoznának, lelki igaſságot hogy ebből várnának, jővendő Chriſtuſrol de hogy tanulnának.

Mi nem mint az ember ſzoktam megéhezni, vad madár barmoknak kontzaival élni, tulkoknak vérét nem ſzoktam ſzomjuhozni, jóllehet mindenekkel akarok birni.

Ha kivántok engem igazán tiſztelni, hitből tiſzta ſziből mindenkor ſzólgálni, tudgyatok énnékem jokról hálát adni, minden ajándéktok kedves fog igy lenni.

Mikor kőnyőrőgtők nyomoruságtokban, kiáltotok hozzám nagy kár valláſtokban, én meg-ſzabaditlak irgalmas vóltomban, kiért ti ditsirtek engem háládásban.

Kedveſek énnékem kik tsak bennem biznak, minden gonoſságot kik hamar el-hadnak, minden ſzűkſęgekben tsak hozzám folyamnak, ſemmi kéréſekben ezek kárt nem vallnak.

De a' hitetlennek Ur Iſten igy ſzólla, mire

mire igaſságom mondod te hijába, ſzent igiretemet hordozok tsak ſzádban, ſemmi reménſéged denints néked abban.

Gyűlőlted mindenkor kegyes intéſemet, és hátra vetetted minden tőrvényemet, orvoknak követted gonoſz életeket, házaſság őrőkkel költőtted idődet.

Minden éktelenſég ſzármazott te ſzádbol, álnokság, tsalárdság gerjedez ſzivedből, rágalmas beſzédet te atyád fiáról, ſzóltál hamiſságot anyád magzattyárol.

Alitottál engem hozzád haſonlónak, mert nem hittél engem nagy boſzſzú-állónak, de hamar meg-látod voltát haragomnak, ſulyságát meg-érzed boſzſzú-álláſomnak.

Szóllok én tinéktek kérlek meg-értsétek, Iſteni jó-vóltom kik el-feledtétek, az ártatlanságot ti meg-kereſsétek, hogy az idveſséget el ne veſzeſſétek.

Ha ki akar engem kedvemre ſzolgálni, minden dolgairól tudgyon hálát adni, Iſteni jó-vóltom tudgya magaſztalni, ennek boldogságom akarom mutatni.

Irta a' Sz. Dávid ő Soltár könyvében, az ő ötvenedik nagy ſzép énekében, ád

ő ta-

ő tanuságot mindeneknek ebben, mint igazán Iſtent ſzolgállyák éltekben.

LI. DITSIRET.

UR Iſten irgalmazz nékem, a' te irgalmaſságod ſzerint, moſd és tőröld-el bűnömet, mellyet én bánok ſzivem ſzerint, hogy te ellened vétkeztem, bánom és keſerű énnékem, méltán engem megitilhetz, azért te igaz Iſten lehetz.

En a' bűnben fogontattam, bűnben anyámtul ſzármaztam, te tsak ſzeretz igaſságot, és igirſz irgalmaſságot, hintsmeg engemet Iſoppal, hónal fejérb léſzek előtted, vigléſzen lelkem te benned, tetemim meg-vidulnak tőled.

Ne nézd Uram bűneimet, tőröld-el minden vétkemet, teremts bennem tiſzta ſzivet, és adgy énnékem ſzent Lelket, ne veſs-el engem előled, és ne vedd-el tőlem ſzent Lelked, adgy énnékem idvőſſéget, és jóra vezérlő ſzent Lelket.

En miattam ſok emberek, a' te útadra térűlnek, kik ő bűnőket el-hadgyák, és életeket meg-jobbittyák, ſzabadits Uram engemet, vedd-el rólam itiletedet, őldgyad-meg az én nyelvemet, hogy magaſztalhaſſon tégedet.

Aldo-

Aldozatot tennék néked, ha kedves vólna előtted, de tsak kévánod én tőlem hogy légyen tőredelmes szivem, tekints Ur Isten lelkemre, és tégy kegyelmessen ő véle, tégy jól a' te Egyházaddal, ki téged szolgál igasággal.

AZONROL.

Nota: *Jer ditsirjük az Istennek:*

LEgy irgalmas UR ISTEN minékünk, mert ellened álnokul vétkeztünk, de te benned vagyon reménségünk, kit haragra bűnnel ingerlettünk.

Vedd el rólunk méltó haragodat, mutasd hozzánk irgalmas vóltodat, hogy ismérjük ebből jó vóltodat, vedd-el rólunk ekképpen átkodat.

Derék-képpen te meg-tisztits minket, mosd el rólunk fertelmességünket, az elveszet szép öltözetünket, reánk adván vedd-hozzád lelkünket.

Undokságát fajtalanságunknak, mind jól láttyuk sok álnokságinkat, gonosságink előttünk forognak, kik előtted szüntelen vádolnak.

Volta-képpen ellened vétkeztünk, látásodra gonoszt tselekedtünk, igaz vagy te, nem kell kételkednünk, győzedelmes vagy mikor itiletünk. Igas-

Igasági te itiletidnek, ebből tetznek hogy bé-tellyesednek, azért a' kik tégedet itilnek, kegyetlenek tőled meggyőzetnek.

Tsak a' bűn a' mi gyarló természetünk álnokságban mert mi születtünk, veszedelmes itt a' mi életünk, el-kárhozunk ha meg nem térendünk.

Vétkeinkről fordits-el szinedet, és töröld-el a' mi bűneinket, ne akarjad látni mind ezeket, kikkel sokszor megbántunk tégedet.

Sies belénk új szivet adnia, Sz. Lelkeddel meg újitania, tiszta hittel ajándékoznia, add örökké szinedet látnia.

UGYAN AZONRÓL.

HAborusága Dávid Királynak edgykoron nagy vala, mikor bűnéről Náthán Prophéta meg-feddette vala, keserves szivel sirván Istennek igy könyörög vala.

Atya Ur Isten könyörüly rajtam te nagy jó vóltodért, sok bűneimet botsáld meg nékem irgalmasságodért, ne hadgy Ur Isten kérlek el veszнem a' te szent nevedért.

Rút vagyok Uram sok bűneimel mind e' vi-

e' világ előtt, de még ennél-is én rútabb vagyok Istenséged előtt, mert fellyűl halladt én álnokságom az én fejem fölött.

Templomodat én meg-szeplősítém és meg-ferteztetém, paráznaságban és gyilkosságban én magamat éjtém, szemeid előtt soha Ur Isten el nem rejtezhetém.

Imé Ur Isten mind talpig vagyok a' bűnben előtted, mint tiszta vérben béferteztetvén ugy állok előtted, mint az nyár levél én ugy reszketek féltemben előtted.

Anyám mikoron az ő méhében engemet fogada, nagy siralommal és fájdalommal e' világra hoza, bűnben fogada, róla reám-is a' bűn el-árada.

Nints hová lennem, nints hová fognom el-veszett fejemet, féli rettegi elbúsult lelkem az én Istenemet, vallyon s' mikoron mossa-el rolam az én bűneimet.

Im eleiben támasztom néki az én bűneimet, lássa ő maga az én szent Atyám halálos sebemet, kösse-bé nékem orvosságával keserves szivemet.

Inditson erre téged Ur Isten igaz fogadásod, Jákob Atyánkra szállott Isteni

örök áldomásod, hogy ditsirtessék most és örökké szent irgalmasságod.

Melly igen tiszta lennék Ur Isten ha meg-mosogatnál, bizony a' Napnál, Holdnál, rsillagnál szebb lennék a' honál senki nálamnál fejérb nem lenne, ha meg tisztitanál.

Rolad Ur Isten illy feledékeny többé én nem lennék, kegyelmes Atyám ha te kedvedben ez után lehetnék, jó példa adó a' bűnösöknek kedves szólga lennék.

Örömet nékem mikor mondanál, és meg-vigasztalnál, és kegyelmedben hogy ha mind végig engem meg-tartanál, olly hagy fel-szóval szép ditsiretet én tőlem hallanál.

Hogy ha kévánnád áldozatomat minden jószágomat, meg nem tartanám sem kemélleném tőled én marhámat, de tudom Uram hogy tsak kivánod igaz valláſomat.

Halgasd-meg azért fohászkodását a' te hiveidnek, kik most én velem sirván ohajtván edgyütt könyörögnek, hatalmat venni ne hadgy mi rajtunk a' mi bűneinknek.

Végezd-el Uram magas kő-falát a' te

Egy-

Egyházadnak, adgyad kezekhez már az országot áldott fiaidnak, bizodalommal nagy reménységgel kit régulta várnak.

Szent Dávid Király az ő lelkében igy könyörög vala, az Isten előtt mikor bűnéről valláſt tészen vala, ötven edgyedik ditsiretiben ezt bé-irta vala.

UGYAN AZONRÓL.

Nota: *Atyának böltsesége, &c.*

MIndenhato Ur Isten szivünk retteg szüntelen, légy irgalmas minékünk ne légy hozzánk kegyetlen, mert mi nagy bűneinkben és hitetlenségünkben, nem ismértünk tégedet a' te ditsőſſégedben.

Botsáſd-meg bűneinket, bátoritsad szivünket, értyük álnokságinkat és hitetlenségünket, bűnnek számtalan vólta kesergeti lelkünket, és mi nagy bűneinkel tsak rontyuk mi hitünket.

Tsak bűnt és hamiſságot te előddben vihetünk, mert fejenként anyánktól mi bűnben fogontattunk, tudgyuk igazat szeretz ne álly boſzszút mi rajtunk, de igireted szerint légy irgalmas minékünk.

Christus Urunk halála bűneinknek váltsága, drágalátos szent vére idveſségünknek árra, minden fertelmeſségtül, minket meg-moſogata, veſzett nyomorultakat haláltul ő meg válta.

Kérünk azért Ur Isten illyen nagy szükségünkben, légy ségitség minékünk mi erőtlenségünkben, újitsd meg sziveinket szent Lélek Ur Istenben, a' mi nagy bűneinkben, hogy ne eſsünk kétségben.

Vigaſztallyad Ur Isten mi szomorú szivünket, iſmérheſsük-meg nyilván a' mi idvőſſégünket, ne támaſzſzuk előddben a' mi ſok érdemünket, bizhaſſunk a' Christusban öregbitsed hitünket.

Ments-meg minket Ur Isten minden hitetlenségtől, szakadgyunk-el immáron szem-fény veſztő világtól, idvőſſéget ne várjunk illy nagy ſok istenektől, iſmérheſsük-meg hogy tsak hitet kivánſz mindenektől.

Bátoritsad nyelvünket, hogy vallhaſſunk tégedet, támaſz olly embereket, kik hirdeſsék szent Igidet, szenteltesſsék kőzöttünk a' te ditsőſſéges neved, töredelmes sziveken maradgyon-meg a' te kedved.

Oh mennyei boldogság, ditső Sz Haromság, kinek nem kell hamiſság és tet-

tetes jámborság, légyen köztünk igazság, veszszen-el az hamisság, ismérhessünk tégedet, ki vagy örök boldogság.

M A S.

NE szály pörben én velem oh édes Istenem, mert meg-nem igazulhat előtted én lelkem, el-kárhoztathatz engem.

Mert én anyám méhében, fogontatam vétekben, e' világra lőttem eredendő bűnben, meg-fertezet vétekben.

Néked bűnöm meg-vallom, mert én azzal tartozom, tebotsádhatod-meg bizonnyal jól tudom, segitségedet várom.

Az ördögnek kezéből, bűneimnek tőréből, ments-ki meg-érdemlett nagy veszszedelemből, tekints reám az égből.

Sz. Fiad haláláért, keserves nagy kinnyáért, áldott szent vérének el-kifolyásáért, kegyelmezz-meg mind ezért.

Az ő tisztaságáért, és ártatlanságáért, szent kezein való sebeknek helyeért, tövis koronájáért.

En fertelmességemet, és nagy sok vétkeimet, kikkel ferteztestem undokul kezemet, rútitottam testemet.

Botsáffad meg Ur Isten, oháldott Atya Isten, kegyelemmel bővös irgalmas jó

jó Isten, nagy türhető szent Isten.

A' te áldott Sz. Lelked, kérlek tőlem el ne nedd, sőt újits-meg bennem hogy ditsirjem neved, szolgálhassak tenéked.

Reád biztam magamat, te viselly ed gondomat igazgassad jó útra az én lábaimat, és minden szándékomat.

Vigasztald-meg szivemet, búban epedt lelkemet, ne hánd szemeimre undok vétkeimet, és tselekedetimet.

Tsak tégedet ditsirlek, mig e' világon élek, tudom nyúgodalmat te nálad én lelek, mikor innét ki-kelek.

Már örökké áldassál, él fel-magasztaltassál, áldott Atya Isten a' te szent Fiaddal, szent Lélek malasztyával.

LII. DITSIRET.

DAvid Doeg gonoságát hogy látá, Saul előtt árultását hallá, magát semmi-péppen meg nem tarthatá, a' Doeget illyen módon szólitá

Oh te gonosz ember mit ditsekedel, te gonoságodban mit kevélykedel, éjel nappal tsak azon mesterkedel, Istenedről soha nem emlekezel.

Gonosz nyelvedet te igen szereted, mint a' beretvát ugyan élesited, hamis

beſzédekben ſzabadon hagyod, atyád fiát mindenkoron árulod.

Tiſztteſſéged vagyon hazuſágodért, méltóságot nyertél hizelkedésért, ſokat hazudtz a' nagy jövedelemért, de megbüntet Iſten téged ezekért.

Gonoſzt inkáb ſzoktál jónál ſzeretni, hazugságban akarſz csak gyönyörködni, igaſságot te nem akarſz követni, hazug nyelvnek mert igen tudtz te hinni.

Csak veſzedelmet ſzerzeſs te nyelveddel, ezzel rontaſz engem mint éles törrel Saul Uram elött hamis beſzéddel, elveſzteni igyekezel mindennel.

Az Iſten el-ront téged mindeneſtöl, és ki-vonſzon ſzép irott palotádból, kivér hamiſſan kereſet marhádbol, ki ſzaggat téged élöknek földéből.

Ezt mikoron az igazak meg-láttyák, meg ijednek és rajtad tsudálkoznak, nagy veſzedelmedben végre tsúfolnak, rolad akkor ök mind ekképpen ſzólnak.

Ez ember nem bizott vólt az Iſtenben hanem tsak az ö nagy gazdagságban, hatalmas vólt ez tsak a' tsalárdságban, azért Iſtan el-veſztette öt abban.

En peniglen az Iſtennek házában ugy állok

állok mint ſzép zöld olaj-fa abban, reménſegem tsak Iſten jó-vóltában, mindenkor erőſſen bizom abban.

Magaſztalom az Iſtent mind örökké minden jót várok mig élek ö töle megſegit jól tudom ö ſzent Felſége, nem árt nékem ellenség dühöſſege.

Ez éneket Dávid az ö könyvében, meg-irta mint meg hallók illyen rendben, mikor feddik vala Doeg ellen, bánnya vala hogy ö járna fejére.

LIV. DITSIRET.

Nota: *Vedd el Ur Iſten rolunk hara:*

UR Iſten kérünk a' te ſzent nevedért, hogy ne kárhoztaſs minket bűneinkért, ſzabadits minket a' te Sz. Fiadért, Chriſtus Urunkért.

Halgaſd-meg Iſten a' mi kérésünket, hajts ide hozzánk a' te füleidet, kegyelmes ſzemmel tekintsed népedet, ne utály minket.

Mert rajtunk vadnak a' mi ellenſégink, és fel-támadnak hatalmas rontóink, élnünk nem hadnak kegyetlem ſzomſzédink, ſzinnel barátink.

De bizodalmunk vagyon tsak Iſtenben, meg-ſegit minket minden mi i-

gyünkben, és nem hágy minket esnünk mi éltünkben, kegyetlen kézben.

Végre meg fizet mi ellensęginknek, fejenken tölti a' kegyetleneknek, a' törben ejti kit nékünk vettenek, hogy elveszszenek.

Aldozunk néked azért igaz hitböl, tisztellyük a' te Sz. nevedet sziböl, mert irgalmas vagy te s' jó mindenestül, végheteтlenül.

Meg-szabaditasz minden ellensęgtül, keserüsęges nyomoruságinktul, szemnek láttára háborgatoinktul, és az ördögtül.

Ditsössęg néked menyben örök Isten, ki szent Fiadat küldéd hozzánk testben, hogy meg-szentellyen szent Lélek Istenben, mi életünkben.

AZONROL.

Nota: *Jer emlekezzünk Kereszt:*

MEnynek és söldnek kegyes Istene, benned bizoknak te vagy erössęge, segitsęgül lelkünk reménye, és szabadits-meg szenteknek vezére.

Imé most minket a' pogány népek, kik ellensęgi a' te szent igidnek, mint Oroszlányok környül vettenek, te szent edgyházad ök meg-környékeztek.

Tsak

Tsak te vagy nékünk mireménsęgünk, nagy bánatinkban te vagy vigasztalónk, szomoruságban meg-vidámitónk, te vagy minékünk a' mi igazgatónk.

Ha velünk nem lész segegelmünkre, minden mi dolgunk jút veszedelemre, de ha jövendesz segedelmünkre, ellensęg ellen lész gyözedelmünkre.

Azért mi mostan néked könyörgünk, Felsęges Isten néked esedezünk, te Sz. Fiadért hozzád ohajtunk, az ellensęgtül hogy meg-szabadullyunk.

Es hogy kegyelmes légy szent nevedért, hald meg mi szónkat irgalmasságodért, mert te igirted tennen magadért, hogy te meg-halgatz a' te szent Fiadért.

Lám meg halgatád Samuel annyát, szüntelen való hozzád kiáltását, Ægyiptombéli sanyaruságát, lako népednek hozzád kiáltását.

Sok szent Királyok és Fejedelmek, te meg-segitvén hadat meg-vertenek, ellensęgeken erőt vöttenek, szent-edgy-házadnak dajkái löttenek.

Ugy mint régenten Jerusalemet, hitetlensęgért meg veréd népedet, szörnyü

 rabsá-

rabságot és nagy inségét, reájok hozád Babylon tömlöztét.

Tsak bálványoknak imádásáért, te szent igidnek meg-utálásáért, bűntetéd őket hitetlenségért, oltorosz minket a' mi bűneinkért.

Lássad Ur Isten te Sz. Fiadért ne bűntess minket a' Christus Jesusért, te jóvóltodért kegyességedért, ne ally bosszút már irgalmasságodért.

Jollehet bűnünk számtalan nékünk, mert bizony romlott a'mi természetünk, de kérünk téged kegyes Istenünk, hogy el-felejtsed mit ellened töttünk.

Oh Atya Isten kérünk tégedet, a' magas menyből hogy te meg-láss minket, ne tarts mi rajtunk ellenségünket, kevélységekért ronts-meg már mind őket.

Segélly-meg minket te szent nevedért, tégy jól mi velünk nagy ditsőségedért, mind el kell veszsznünk mi bűneinkért, ha nem könyörülsz rajtunk Sz. Fiadért.

Isten segitség azért minékünk ha benne bizunk ő a' mi Hadnagyunk, minden dolgunkban ha benne bizunk, ő lészen nékünk nagy erős baj-vivónk.

Ditsiret légyen Atya Istennek, és ő

Fiának mi Idvezitőnknek, vigasztalónak a' szent Léleknek, most és örökké edgy bizony Istennek.

LV. DITSIRET.

MIkoron Dávid nagy busultában, baráti miatt vólna bánatban, panaszolkodván nagy haragjában, illyen könyörgést kezde ő magában.

Istenem Uram kérlek tégedet, forditsad reám szent szemeidet, nagy szükségemben ne hadgy engemet, mert megemészti nagy bánat szivemet.

Tsak sivok rivok nagy nyavalyámban, el-fogyatkoztam gondolatimban, megkeseredtem nagy búsultomban, ellenségemre való haragomban.

Hogy ha énnékem szárnyam lött vólna, mint a' galamb el-repültem vólna, hogy ha az Isten engedte vólna, innét én régen el-futottam vólna.

Akarok inkább pusztában laknom, vadon erdőben széllyel bújdosnom, hogy nem mint azok között lakoznom, kik igasságot nem hadnak szóllanom.

Ejel és nappal azon forgódnak, engem mi módon meg-foghassanak, beszé-

dem miatt vádolhassanak, hogy fogságomon ők vigadhassanak.

Látod jól Uram álnok sziveket, tsak szemben való szép beszédeket, de zabolázd-meg az ő nyelveket, ne tapodgyák, le hiremet nevemet.

Ugyan szememmel jól látom őket, én reám való gyűlölségeket, fülemmel hallom káromlásokat, igasság ellen feltámadásokat.

Egész e' váras rakva haraggal, edgymásra való nagy boszszúsággal, el-hiresedett a' gazdagsággal, hozzá fogható nintsen álnoksággal.

Gyakorta köztök gyűlések vadnak, özvegyek árvák nagy boszszút vallnak, Isten szavával ők nem gondolnak, mert jószágokban fel-fuvalkodtanak.

Keserűségem ennyi nem vólna, ha ellenségtűl nyavalyám vólna, bizony könnyebben szenvedtem vólna, magamat attul meg-óhattam volna.

En barátomnak a' kit vélek vólt, nagy nyájasságom kivel edgyűt vólt, jó hirem nevem tiszteségem vólt, fő ellenségem most látom hogy az vólt.

Tsuda szerelmét én hozzám láttam, kivel

kivel sokáig mint edgyűt laktam, az Istent véle edgyütt szolgáltam, illy álnokságát soha nem gondoltam.

Keserű halál szállyon fejére, ellenségemnek itiletire, álnokságának büntetésére, hitetlenségének ki-jelentésére.

En penig Uram hozzád kiáltok, reggel és délben estve könyörgők, meg-szabadulást te tőled várok, az ellenségtől mert én igen félek.

Meg-szegték ezek eskűvéseket, régen el-hadták az ő hiteket, nem hiszem immár edgy beszédeket, mert meg-próbáltam hitetlenségeket.

Ezeknek szájok sirosb a' vajnál, sikosb ajakok a' fa olajnál, élesb a' nyelvek az éles kardnál, szájokban nintsen egyéb álnokságnál.

Te azért lelkem gondolatodat, Istenben vessed bizodalmadat, rólad el-vészi minden terhedet, és meg-halgattya te könyörgésedet.

Igaz vagy Uram itiletedben, a' vérszopókat ő idejekben, te meg nem áldod szerentséjekben, hoszszú életek nem lészen e' földön.

Az igazakat te mind meg-tartod, a'

kegyeſeket meg-oltalmazod, a' ſzegényeket fel-magaſztalod, a' kevélyeket alá-hajigálod.

Ha egy keveſsé meg-keſerited, az égő tűzben el bé-taſzitod, nagy hamarsággal onnét ki-vonſzod, nagy tiſzteſſęgre iſmét fel-emeled.

Szent Dávid irta ezt Soltár könyvben, ötven ötődik ditsiretiben, mellyből az hivek keſerűſęgben, vigaſztaláſért ſzerzék igy verſekben.

LVII. DITSIRET.

IRgalmazz Ur Iſten immáron énnékem, irgalmazz Ur Iſten immáron énnékem, mert te benned bizik Uram az én lelkem, és te benned nyugſzik Uram az én ſzivem.

Szárnyad alá-vetem az én reménſęgem, mig el-múlnak tőlem az én ellenſégim, és mig el-távoznak tőlem én bűneim, tsak te benned léſzen Uram én örömem.

Te hozzád kiáltok hatalmas Ur Iſten, mert nintsen én velem ki moſt jól tehеſſen, én ellenſégimtűl engem meg-menthеſſen, és én dolgaimban ki jora viheſſen.

Velem én Sz. Atyám nagy ſok jókat töttél, mert menyből énnékem őrizőt küldöttél, én ellenſęgimtől engem megmentettél, és az én ſzivemben örömet ſzerzettél.

Az hatalmas Iſten nagy hatalmaſságát, én hozzám botsátá ő nagy igaſságát, és meg-mondhatatlan nagy irgalmaſságát, hozzám meg jelenté nagy jó akarattyát.

Nékem ellenſégim mind a' kik valának, fene Oroſzlányok mind meg-rontatának, és te velem lévén ők nem árthatának, mert el-vetted Uram erejét azoknak.

De ennek-felette emberek közzűl-is, én reám támadtak ſokan közzűlők-is, hamiſságot ſzólnak ellenem azok-is, de nem árthatának énnékem azok-is.

Ezeknek ő nyilok és az ő fegyverek, de ſemmi nem egyéb hanem az ő nyelvek, vermet áſtak nékem és ők belé eſtek, tsalárdságok miatt önön magok veſztek.

Azért téged Uram én fel-magaſztallak, te ditsőſſęgedben hatalmaſnak mondlak, mind e' világ előtt irgalmaſnak vallak, és jó akaromnak én tégedet hilak.

Kéſz moſt az én ſzivem néked énekleni, kéſz moſt jó-vóltodért nagy hálákat adni, és mindenek előtt tégedet vallani,

szent nevedet néked örökké ditsirni.

Kelly-fel azért mostan én nagy ditsősségem, légy mindenben nékem most-is segitségem, erőtlenségemben légy én erősségem, és veszedelmemben légy oltalmam nékem.

En fel magasztalom irgalmasságodat, és mindenkor vallom te igasságodat, mind ez egész földön hatalmasságodat, mindenkor hirdetem a' te jó vóltodat.

Szent Dávid Prophéta az ő énekében, ő Soltár könyvének ötven hét részében, könyörög Istennek keserűségében, ellensége előtt való rettegésben.

Egyetemben vele a' mi szükségünkben, nyomorult voltunkban e' földön laktunkban, ditsirjük az Istent ő ditsősségében, a' szent Angyalokkal énekellyünk menyben.

LXIII. DITSIRET.

SAulnak a' Dávidhoz jó szerelme, hogy meg-szegék hozzája regi kedve, előtte futván edgy kijetlenbe, fejét nehezen mentheté meg tőle.

Tsak ohajtózik sirván Istenéhez, mert nem bizhatik lám sohol senkihez, de hogy közel nints szent seregéhez, azt bánnya

bánnya hogy nem juthat az igikhez.

Azért siralmas szóval imigyen szóll, Istenem Uram szólgád imé hol szól, elhitte hozzád hogy itt nem alusszol, azért tégedet nem hijában unszol.

Reménségemben hilak Uram Isten, reggeli orám rólad ál szivemben, testemis ohajt hozzád ez helyben, hol éltető viz nints ez kietlenben.

Illendő-képpen ennek pusztasága, a' Sz. iginek ritkán halgatása, Juda földének sirja jószága, méltán igidnek szivemben világa.

Tsudámra vagyon szépsége házadnak, vajha ott volnék hol téged szolgálnak, orvosság én lelkem fájdalmának, az lenne örőm könyvező ortzámnak.

Elesztő néked nagy drága beszéded, mellyben ditsősségedet ki-jelented, embernek szivét azzal emeled, szent bisztatásra mikor kénszerited.

Velem viselem ott-is izit annak, valahol nékem nyúgodalmat adnak tsak jókat tőlem mindenütt hallnak, édességedben ajakim mozognak.

Sőt mind egész jövendő életemben, áldlak ditsirlek tégedet örömben, élet

vagy

vagy azért tiszteletedben, hozzád emelem kezeimet hitben.

Mint drágalátos illatu kenettel, és bizodalmas gyenge eledellel, ugy vidúl lelkem éleztéseddel, mikor vigasztalsz Angyali örömmel.

Azért ajakim tsak téged ditsirnek, szájam és nyelvem rólad énekelnek, álmomban-is veled beszélgetnek, éjel és nappal téged emlegetnek.

Te vagy ki nékem váltságot igirhetz, ki engemet szent szárnyad alá rejthetz, velem egyedül minden jót tehetz, előttem Utam soha el nem mehetz.

Te igiretedhez mert támaszkodom, az én lelkemben tsak te benned bizom, én árvaságom azzal táplálom, hogy jób karodnak árnyékában nyugszom

Ha kik lejendnek nékem ellenségim, halálos-képpen meg dühött hohérim, veszélyben jutnak ollyan emberim, mert lészen tudom te oltalmad enyim.

Edgyen ketten mind fegyver miatt vesznek, az ő testekben vadak étki lésznek, rokák és szarkák rajtok ehetnek, ekképpen ők hitekben-is el esnek.

Jó Istenemnek de szent városában, hiszem

szem bé-állok én Királyságomban, örömem lesz szentséges házában, meg vidul lelkem ismég e' világban.

Ellenségemnek szádját bé-petsétléd, hogy nagy kegyelmed hozzám meg-jelentéd, ezt látám hogy mind azért miveléd ditsiretemet hogy gyakorta vennéd.

Ez szókat ama' nagy buzgó Prophéta, kinek fő gondgya Istenének úta, tanuságunkra minékünk adta, hatvan harmadik Soltárában irta.

LXIV. DITSIRET.

Nota: *Mindenkoron áldom, &c.*

MEg-halgassad az én imádságomat, nagy Ur Isten én fohászkodásomat, mert tsak reád biztam ennem magamat, tőled várom én minden oltalmamat.

Im rettegtett az ellenség engemet, tarts-meg tőle kérlek én életemet, lám te adtad mind testemet lelkemet, kérlek azért oltalmazz-meg engemet.

Tsalárdkodnak ő titok tanátsokkal, tanátskoznak álnok gondolattyokkal, ronts-el és oltalmazz engem azoktól, és azoknak az ő álnokságoktol.

Hamissággal élesitik nyelveket, ugymint az ő két élű fegyvereket, és megvon-

vonták szájokat mint ijokat, lövöldöznek keserű beszédeket.

Az ártatlant ők titkon lövöldözik, álnokságra és halálra keresik, nagy hirtelen a' szegényt által lövik, mert az Istent tsak egy szálné sem félik.

Ezek azok kik szembe szépet szólnak, de szivekben álnokságot forgatnak szegényeknek ők titkon mind tört hánnak, ő szivekben ekképpen gondolkodnak.

Lám ezekben ezek semmit nem tudnak, dolgainkban és ők semmit nem látnak, azért tudgyuk hogy mind kezünkben vadnak, mert el-rejtett töreinkben akadnak.

Sokkal inkáb azért ők gonoszkodnak, álnokságban nagyobbá gyorsalkodnak, a' szegények után ők olálkodnak, mindenkoron nagy álnok szivel járnak.

Te Ur Isten de által lövöd őket, nagy hirtelen és meg-bünteted őket, rájok ejtesz nagy halálos sebeket, meg-emészted mind testeket lelkeket.

Az önnön nyelvek lészen ő rontójok, és halálok az ő álnok tanátsok, kiért méltán meg-szakad az ő nyakok, mind éltiglen mert vóltanak álnakok.

Rájok

Rájok nézvén olly igen tsudálkoznak az emberek és mind el álmélkodnak, ő szivekben reszketnek fohászkodnak, mert Istentől illy boszszú-álláft látnak.

Istennek ő nagy hatalmát hirdetik, tételményit és ekképpen meg értik, az Ur Istent az után ők is félik, gonoszságban magokat el nem hiszik.

Nagy örömmel az igazak vigadnak, igaz szivel a' kik e' földön vadnak, az Istenben és annál inkáb biznak, és ő néki mindenkor hálát adnak.

Végét láttyák ugy a' hitetleneknek, ő szivekben örvendnek ditsekednek igasságban és inkáb serénykednek, kiben élvén minden jót tselekesznek.

Sok ének közt a' Sz. Dávid Prophéta, hatvan negyed részében ezt bé-irta, az Istenhez mikor ő fel-kiálta, Isten néki nagy segitséget nyújta.

LXV. DITSIRET.

SOk jó-tételményén nagyon tsudálkozván, szent Dávid Prophéta, és el-álmélkodván, a' nagy Ur Istennek nagy hálákat adván, fel szóval kiálta im ekképpen mondván.

Tégedet Ur Isten illet a' ditsiret, a'

Sion-

Sionnak hegyén innepi ſzentelet, a' Jeruſálemben áldozat tiſztelet, Anyaſzentegyházban tiéd a' ditsiret.

A' te ſzent igidet ott prædikáltatod, irgalmaſságodat azzal meg-mutatod, hogy imádságomat nékem meg-halgatod, minden nemzeteket te hozzád jutatod.

Rajtam hatalmaztak ſokſágos bűneim, ellenem támadnak ſzámtalam vétkeim, látom hogy a' poklot nyilván érdemleném, de Sz Fiad által el-törléd bűneim.

Igen nagy boldog az kit te válaſztottál, hiveid köziben, te melléd ſzámláltál, a' te ſzent házadban néki lakni hadtál, minden javaiddal elégedni hadtál.

Nagy igaſságodon igen álmélkodunk, hogy te vagy minékünk meg-tartó Iſtenünk, minden ſzükſégünkben mi nagy reménſégünk, mert te meg-halgatod ha néked könyörgünk.

Valakik lakoznak e' ſzéles világban, ez egéſz világnak minden határiban, nagy meſzſze e' ſzéles tenger ſzigetiben, hozzád reménkednek vadnak te kezedben.

Sok hegyek havaſok te tőled tartatnak, a' te hatalmaddal meg-gyámolittatnak, tengernek habjai azzal ſzállittatnak, népeknek hadai azzal le-nyomatnak.

Félnek és rettegnek földnek határiban, tsuda tételidnek gyakran látáſában, a' Napnak és Holdnak fel-támadásában, minden népek vadnak nagy vigaſztalásban.

E' földet meg-látod esővel öntözöd, ſzép ſiros füvekkel meg-ajándékozod, termő gabonával és meg-gazdagitod, a' folyo vizeket ſzépen meg-áraſztod.

Tsudálatos-képpen a' te jó-vóltoddal, az egéſz eſztendőt nagy ſok féle ſirral, te meg-gazdagitod ſok áldomáſoddal, puſztákat halmokat ékes ruházattal.

Juhokkal barmokkal a' mezőt bé-töltöd, ſok féle vadakkal és meg-bővöſited, égi madarakkal fellyül ékeſited, a' buzát völgyeken nagy bővön teremted.

Tenéked mind ezek olly igen örvendnek, az ő módgyok ſzerént néked énekelnek, a' te jó-vóltodért, tégedet ditsirnek, nagy hálá-adáſra néked minket intnek.

Sz Dávid Prophéta az ő énekében, a' nagy Ur Iſtenhez való örömében, ezeket

ket bé-irta nagy szépen versekben, éneklő könyvének hatvan ötödik részében.

LXIX. DITSIRET.

Sies nagy Ur Isten én segitségemre, és légy figyelmetes az én beszédemre, emlekezél reá szent igiretedre, hajtsad füleidet én könyörgésemre.

Tiszta sziből Uram folyamom te hozzád, nagy bizodalommal fohászkodom hozzád, szüntelen oh Atyám kiáltok te hozzád kérlek kiáltásom fel-hasson te hozzád.

Ezen te szent Fiad meg-eskütt minékünk, hogy te szent ortzádat nem rejted el-tőlünk, sőt az ő nevében a' mit tőled kérünk, minden kétség nélkül megadod minékünk.

Parantsolta nékünk Sz. Máthé könyvébe, hogy az légyen, dolgunk mindennek előtte, hogy szent országodat az ember keresse, az után a' testi hogy minden meg-lenne.

Hitből tiszta sziből azért arra kérlek, engedd szent igidből hogy ismérhesselek, tellyes életemben hogy ditsirhesselek, minden dolgaimban téged nézhesselek.

Az

Az én életemet tarts-meg Sz. nevedért, a' te szent Fiadnak kedves szerelmeért, nagy hálákat adok tenéked ezekért, ha meg-halgatz Uram engem jó-voltodért.

Nem kérem e' végre hoszszú életemet, hogy itt e' világban hizlallyam testemet, és hogy öregbitsem hiremet nevemet, sőt hogy ditsirhessem te Istenségedet.

Világi életem tsak árnyék énnékem, mint a' szép folyó-viz el-múlik én tőlem, de a' te országod örök lakó helyem, mellyben Jesus Christus által helyheztetem.

Sz. Fiad vállára rakád bűneimet, ördög rabságából meg-váltál engemet, érette fiaddá fogadál engemet, örökössévé ő érte engemet.

Bizvást merek azért néked könyörgeni, az én ajakimmal áldozatot tenni, mint kegyes Atyámmal te veled szóllani, minden szükségemet és meg-beszélleni.

A' te népeidet Uram immár szándmeg, a' te ostorodat tőlünk immár vondmeg, te nagy haragodat szent Atyám

eny-

enyhitsd-meg, gyülekezetedet immáron éppitsd meg.

Rutságát Ur Isten bűnünknek ne nézzed, hanem Sz. Fiadnak halálát tekintsed, és áldozattyának szent érdemét nézzed, szegény fiaidat immár meg-segéllyed.

A' te jó-vóltodért mind örökké áldunk, irgalmasságodért és fel-magasztalunk, háládatlanságot távoztass-el tőlünk, új és tiszta szivet teremts már mi bennünk.

Tiéd légyen Isten mindenben ditsőség, a' te Sz. Fiaddal és minden tiszteség, Szent Lélek Istennel egyenlő felségben, a' szent Háromságban mind örökké, Amen.

LXX. DITSIRET.

ÓRők Isten figyelmezzél az én segitségemre, Uram Isten siess hamar nékem segedelmemre, Aldott Isten oltalmazz szent Fiadnak nevében.

Mind meg-szégyenültessenek és meggyaláztassanak, kik keresik én lelkemet el-veszteni akarják, Aldott, &c.

Hátat adni viszsza futni mind kénszerittessenek, kik akarnak nékem gonoszt meg-szégyenittessenek, Aldott:

Es

Es leg-ottan pironsággal viszsza-verettessenek, kik én rajtam boszszút tésznek nyavalyámon örülnek, Aldott:

Örüllyenek mind te benned kik tégedet keresnek, kik szeretik szent Fiadat magasztalván ditsirik nevedet, Ald:

En peniglen szükölködő nyomorult szegény vagyok, te Ur Isten segély engem mert tsak egyedül vagyok, Ald:

Te vagy nékem nagy segitőm te vagy meg-szabaditóm, de te sies Uram Isten, te vagy én oltalmazóm, Aldott:

Igy könyörge a' Sz. Dávid Christus Urunk képében, most könyörög keresztyénség ő nagy veszedelmében, Aldott Isten oltalmazz-meg szent Fiadnak nevében.

AZONROL. *G. Sz.*

UR Isten légy most mi velünk, mert sokan támadtanak ellenünk, nintsen kihez a' mi fejünket szükségünkben hajtanunk.

Reménségünk bizodalmunk, mindenkor tsak te vóltál minékünk, azért most is te felségednek bátorsággal könyörgünk.

A' te Sz. Fiadért kérünk, hogy nékünk

paſunk légy oltalmunk, félelmünkben ſzárnyaid alatt hogy tudgyunk megmaradnunk.

Mert meg-indúlt ellenſégünk, végezéſt végezett mi ellenünk, hogy még hirünk ſe maradgyon meg e' földön ſohol nékünk.

Nagy káromláſt ſzóll ellenünk, pártütéſt, támadáſt mond felölünk, boſzſzúságból minden ránk kiált, a' mit hallott-is tölünk.

A' mi fel nevelt fiaink, kebelünkben fel-tartott magzatink, vénségünkre ſzolgálatunkat, im láſd mivel fizetik.

Kéméléſt nem téſznek rajtunk, mind tüzzel fegyverrel vadnak rajtunk, elveſzteni igyekeznek, hogy nevedheſſenek rajtunk.

Nagy erős Fejedelmeket, ránk támaſztottanak nagy urakat, hogy mi rajtunk minden ok-nélkül ki-töltsék boſzſzúságokat.

El-végezték egy tanátsból, hogy kikergeſſenek orſzágunkból, de azt hiſzſzük hogy nem értették Felſeged tanátsából.

Meg-gyülölt az Iſten minket, azt mondgyák nem ſzeretz Uram minket, bünéinkért nagy haragodból meg-akarſz vetni minket.

Ezeket mi mind érdemlyük, vétkeinket elő-ſzámlállyuk, a' bün ellen nagy haragodat akarod hogy meg-iſmérjük.

Tudgyuk a' kik velünk vóltak, moſt reánk ugyan azok támadtak, de még addig akaratod ellen, nékünk ſemmit nem ártottak.

Im Uram mire jutottunk, vénségünk idején kell bujdoſnunk, mikor minden édes erőnktül imár meg-fogyatkoztunk.

Ne hadgy azért vénségünkben, lám ſoha nem hadtál ſzükségünkben, hogy meg teſsék hatalmaſságod, nagy erőtlenségünkben.

El-fáradtunk nem futhatunk, tenéked ſzükségünkben könyörgünk bünéinknek érdeme ſzerint hogy meg ne veretteſsünk.

Könyörüly immár mi rajtunk, lelkünkben kik reád támáſzkodtunk, ſzabadits-meg, ellenſégünknek kezében hogy ne eſsünk.

Ellenſégink el-térjenek, töled olly

igen meg-rettennyenek, kik lelkünknek gonoszt kévánnak, mind meg szégyenülteſſenek.

Nagy hatalmadat hirdettyük, azért jó vóltodat magaſztallyuk, ſzent nevedet mindenek előtt, nagy fel-ſzóval ditsirjük.

Ennyi nagy időtül fogva, nem hadtál anyánk méhétől fogva, moſt ſem hadtz el Uram el-hittük, örök időktül fogva.

Kémélletlen ſokſzor vertél, de hamar iſmétlen hozzánk tértél, hogy lelkünkben inkább tiſztellyünk, tüzben azért vetettél.

Örökké lám el nem hadtál, a' te ſzent Lelkeddel vigaſztaltál, moſt ſe hadgyel kegyelmes Atyánk, ha fiaiddá fogadtál.

Mikoron meg ſzabadúlunk, kit immár bizonnyal mi reménlünk, ditsiretet nagy hálá-adáſt mi tenéked énekelünk.

Szent Dávid Király a' Soltár könyvben, Abſolon fia előtt futában, igy könyörög mint irván vagyon hetven edgygyik réſzében.

LXXIV.

LXXIV. DITSIRET. *G Sz.*

HOgy Jeruſalemnek drága Templomát, el-dúlata régen és ő városát, az Antiochus ki birá Syriát, a' hivek tőnek illy panaſzolkodáſt.

Miért Uram Iſten úgyan el-vetél, hogy ſzent kezeiddel nem fedezgetél, miért népedtül el-idegenedél, hogy ellenſegnek minket igy engedél.

Térj-meg haragodból légy oltalmazó ſzegény juhaidnak légy igazgató, kiválogatván tsak tenéked való, te ſzent helyeden és hegyeden lakó.

Lám néki Sionban maradáſt adál, sőt véle egyemben te-is ott lakál, de már tekints-meg hogy mire jutatál, te-is helyedtül ſzínte meg-foſztatál.

Nagy ſzörnyű kiáltáſt lakó Templomod, és vala tékozláſt te Sz. váraſod, igy vólt el-hittük te ſzent akaratod, haragodat hogy büntetésben hagyod.

Záſzlójokat oltár főliben rakák, nálunk győzedelmes jeleket hagyák, mint régen házad ſok miveſek rakák, igy végre puſztán nem keveſen hagyák.

Erdőllők módgyára fejſze ſok vala, pörőly-kalapátsal elegyes vala, tüz-égetéſre

téſre tziſra mégyen vala, ez kár nevednek tsak ſzidalom vala.

Fottig meg alázák ékes házadat, földig le-vonának ſok egyházakat, retteg.jük illyen ſzörnyü tanátsodat, hogy elfogyatták te maradékidat.

Nintsen már elöttünk ki-tanitana, jövendö dologról bizonyitana, vigaſztalásban ki jóra ſzóllana, és templomodban ſzín helyen állana.

Mikor el-jö immár ezeknek vége, vallyon népeidnek hol léſzen helye, ellenſégünknek mig hat el-ereje, ha jútmeg Uram nékiek érdeme.

Mit hallogatod már itiletedet, vondki kebeledböl te kezeidet, jelents-meg hozzánk a' te jó kedvedet, te vagy Királyunk el ne hadd népedet.

Tengernek Ur Iſten te birod vizét, kiben el-meritéd Pharaho fejét, te Sárkányoknak Ceth-halaknak fejét, egéſz ez földnek tartod erös ſzegét.

Lám nagy tsuda-képpen adád életét, a' puſztában tartván Juda nemzetét, te foghatod-meg ki-folyó kút-fejét, és nagy vizeknek élteted ö erét.

Tiéd a' nap és éj sötét és világ, te rendeléſedben vagyon e' világ, tél és meleg nyár által azon nem hág, valamit nékik ſzent uraſágod hágy.

Gondold-meg Uram már te ſzidalmadat, és ſzent házaidnak puſztaságokat, te népeidnek ſzánnyad halálokat, kiket tartál, mint Gerlice madarat.

Kérünk ne felejts-el ſzintén annyira, frigyednek hogy eſsék valami héja, tekints e' földnek ſok nyomorultira, kiknek világok tsak merö nyavalya.

Fogadd ſzegényeknek ohajtáſokat, újits-meg örömre gyalázattyokat, hadd ditsirheſsük a' te jó vóltodat, ellenſégidböl te tehetz foglyokat.

Mert tsak ſzidalomban nevedet hozák, hogy veſzedelemben népedet, hagyák, imé örökké lám ugyan el-ſzokák, türéſed eddig de mire koſtolák?

Aſaph maradéka igy imádkozék, hogy nyomoruságban Sidó nép esék, hetvennegyedik Soltár irattaték, Iſtenhez eſni ember igy inteték.

AZONROL.

SOk inſégünkben hozzád kiáltunk felſéges Ur Iſten, meg-parantsoltad hogy meg-kereſsünk a' mi ſzükſégünkben.

Tudgyuk hogy méltán mi bűneinkért te meg-vertél minket, mert nem tiſztel-tűk sőt ingerlettük, te Sz. Felſęgedet.

A'mi Atyáink mi velünk ősſze elle-ned vétkeztek, azért hogy téged ők nem iſmértek, téged nem tiſzteltek.

Reád maradtunk mert mindenektől mi el-hagyattattunk, az ellenſęgtől o-ſtromlattatunk, naponként rontatunk.

Igéretedből te Sz Igédből téged meg iſmértünk, Sz. Fiad által néked Könyör-günk, légy kegyelmes nékünk.

Ne hadgy tekints-meg igiretedet és a' te népedet, kik tiſzta ſzivből moſtan di-tsirik a' te ſzent nevedet.

Végy-ki immáron e' nagy inſęgből az idegen kézből, hogy te ſzent neved ma-gaſztaltaſsék mi nemzetſęgünktől.

Sok hálát adunk mint Istenünknek és mi teremtőnknek, te ſzent Fiadnak és vigaſztaló ſzent Lélek Istennek.

LXXVII. DITSIRET.

AZ Ur Istent magaſztalom, jó vóltáról emlekezem, mindenkor hozzá folya-mom, mert meg-halgat azt jól tudom.

Számtalan kinokban valék, bűnei-mért kit érdemlék, de iſmét meg-könnye-

bűlék, mihelyt vigaſztaláſt hallék.

Nagy háboruság lelkemben, ſok rette-gés vólt ſzivemben, nyomorult valék te-ſtemben, tellyes minden életemben.

El-terjeſztvén kezeimet, kiáltottam Istenemet, tsak bé sem huntam ſzeme-met nem leltem ſohol helyemet.

Magamban én dolgaimról, előbbeni életemről, nagy kedves nyájaſságomról, gondolkodtam énekemről.

Ennél inkább búſitottam, magamat ſzomoritottam, lelkemben tsak hábo-rodtam, tuſakodván mondottam.

Tőlé Isten mind őrökké, hiveit el-vetheti-é, kegyelmét meg-vonhattya-é, vallyon meg-tagadhattya-é.

Istennek nagy eskűvéſe, Fia által tőtt kőtéſe, egyſzer való végezéſe, el-múlha-tik-é beſzéde?

Fő-képpen lelkem magában, azt for-gattya buſultában, irgalmaſságát magá-ban tarthattya-é haragjában?

Ez lőn az én betegſęgem, ſzivemben nagy gyötrődéſem, de más felől bátor-ſágom, vagyon olly nagy vigaságom.

Réginagy irgalmaſságát, hiſzem Iſten-nek hatalmát, hozzám nagy jó-akarat-

tyát, melly el-fordittya haragját.

En bűnömet látom vala, szivem azért retteg vala, mikor magára néz vala, bátorkodni nem mér vala.

Nagy erőssen igaz hittel, magam Isten beszédével, kegyelmes igiretivel, bátoritám szent Lelkével.

Tsuda irgalmaságodat, hiszem Uram hatalmadat, onnan vészen bizodalmat, én lelkem minden oltalmat.

Erős Pharaho erejét, Izraelnek ellenségét, mind el-veszted nagy seregét, mutatván karod erejét.

Néked Uram félelemmel, mind szolgálnak nagy erőmmel, a' vizek-is sietséggel, útat adnak rettegéssel.

Erős hegyek indúlának, trombita szók hallatának, a' hegy alatt kik valának, mindnyájan meg-futamának.

Kezeidben és markodban, élet halál birtokodban, meg-mutatád hogy markodban, vagyon minden oltalmadban.

Erős vitéz mint népeit, az ember ő két szemeit, mint jó pásztor ő juhait, ugy oltalmazza hiveit.

A' hiveknek számok vagyon, nevek nála irva vagyon, hajok szála számán vagyon,

gyon, rájok olly nagy gondgya vagyon.

Ne fély azért háborudban, oh én lelkem nyavalyádban, erős légy bizodalmadban, mert Istennek vagy kedvében.

Meg-számláita futásodat, fel-jedzette siralmidat, mind fel-irta nyavalyádat, ugy viselte nagy gondodat.

Ha kevesé ostorozott, azzal tőle el-nem űzött, inkáb kezéhez tanitott, mint jó Atya ugy oktatott.

A' Sz. Dávid Soltár könyvben, hetven hetedik részében, hiveket keserűségben, igy vigasztal ez igékben.

LXXIX. DITSIRET.

FElséges Isten néked jelentyük mi nagy nyavalyánkat, panaszolkodván előtted mondgyuk mi boszszúságinkat.

Mert el bé-jöttek a' pogány népek te örökségedben, meg-ferteztették szent templomodat a' te hiveidben.

Mind el-pusztiták Jerusalemet a' kereszтyénséget, más felől benne Christust kergetik, az egy Idvességet.

Te szólgaidnak vették testeket égi madaraknak, és te szentidnek tagait adák kegyetlen vadaknak.

Ki-onták szélly el mint a' bő vizet ezek,

nek véreket, nem találtaték ki el-temetnè az ő hólt testeket.

Vagyunk imáron tsak nag' szidalom mi szomszédságinknak, és meg-tsufolás minden népek közt kik környülünk vadnak.

Meddig haragszol felséges Isten végetlen ellenünk, boszszú-álláſod mint a' sebes tűz fel gerjed ellenünk.

Forditsad immár te haragodat a' pogány népekre, kik nem ismérnek téged Ur Isten ő idvességekre.

Az országokra kik segitségül nevedet, nem hijak, mert ők meg-ővék kereſztyénséget helyét el-pusztiták.

Ne emlekezzél régi bűnünkről, de hamarság minket elől-vegyenek irgalmaſságod mert meg nyomorodtunk.

Oh Idvezitő édes Istenünk, segélymeg már minket, a' te nevednek ditsőſségeért szabadits-meg minket.

Es légy kegyelmes te szent nevedért a' mi bűneinknek, hogy ne mondhaſsák a' pogány népek. hol vagyon Istenünk?

Jelenteſsék ki minden népek közt mi szemeink előtt, boszszú-álláſod te szolgaidnak vérek hullásáért.

Jússon elődben fohászkodáſok a' szegény

gény foglyoknak, te hatalmaddal ments meg mind a' kik halálra tartatnak.

Bűnteſd-meg a' mi ellenségeinket kétképpen Ur Isten, a' szidalomért kit rajtad téſznek felséges Ur Isten.

Mi penig földön kik te népeid és juhaid vagyunk, kiket legeltetz te szent igéddel néked hálát adunk.

Es nemzetségről nemzetségekre tégedet hirdetünk, tiszteſségedet ditsőſségedet mind örökké vallyuk.

Igyen könyörög Anyaszentedgyház ellenségi ellen, mint irván vagyon a' Soltár könyvnek hetven-kilentz részében.

LXXX. DITSIRET.

KEreszтyéneknek Istene, te vagy hiveknek őrzője, népeknek kegyes vezére, mindennek gond-viselője, jelents hatalmaſságodat, és tarts meg a' te juhaidat, láthaſſuk oltalmadat.

Ur Isten tekints meg minket, botsáſdmeg mi bűneinket, add-meg lelki szükségünket, Christuſt, mi idvességünket, miglen haragszol Ur Isten, te szolgaidra illy erőſſen, halgaſs-meg minket hitben.

Siralmas nékünk kenyerünk, keſerves minden életünk, szomszédinktól boszszon-

szontatunk, ellenségünktől rontatunk, térits-meg minket Ur Isten, láss mi hozzánk kegyelmessen, hogy el ne veszszünk bünben.

Jussón eszedben régenten, atyánk hogy vólna inségben, a' pogányoknak kezében Ægyiptusbéli erőben, ki hozád a' te népedet, el-sokasitád itt e' földön, meg-szaporitád őket.

Ur Isten a' te haragod, imé most mi reánk szállott, országunk meg-pusztittatott, te szent templomod el-romlott, térj hozzánk hatalmas Isten, könyörgünk néked keserves, ne hadgy elveznünk bünben.

Oltalmazd a' te népedet, nyomorúlt kereszttyénidet, fordits reánk kegyességedet, hadd-lássuk te Sz. szinedet, Christus Jesusnak érdemét, kit nékünk adtál idvösségre, tartson-meg minket hitben.

Mutasd immár hatalmadat, Christust a' te szent Fiadat, vedd-el rólunk haragodat, távoztasd a' pogányokat, hogy szolgálhassunk tégedet, ditsirhessük te nevedet, tarthassuk te szent igidet.

Sz. Dávid a' Soltár könyvben, kereszttyéneknek képében könyörgést tészen ekképpen mi is kövessük őt ebben, hogy Isten a' pogányságot, rólunk el-vegye a' fogságot, és adgyon szabadságot.

LXXXII. DITSIRET.

AZ Ur Isten áll minden Biráknak gyülekezetekben, akarja látni mit tselekesznek törvény tételekben, rájok figyelmez hogy ők mit szólnak ő itiletekben.

Eleit vészi igasságával ő álnokságoknak, és hatalmával ellene támad méltatlanságoknak, és ő ezt mondgya most és mindenkor a' hamis Biráknak.

Miglen itiltek ti hamis Birák mindent álnoksággal, mert lám rólatok kősség azt mondgya: semmit igassággal rakva kezeteg és erszényetek sok hamis birsággal.

Igazat azért ti itillyetek a' nyomorultaknak, törvény tételben ti ne ártsatok a' szegény árváknak, ne kedvezzenek az ajandékért hamis gazdagoknak.

Es meg-mentsétek a' szegényeket az hatalmasoktul, az igazakat és özvegyeket minden kár-vallástul, szegény kösséget hamis ravástul és sok fizetéstül.

Istenek vadtok ti e' világon az Isten azt mondgya, mert ő képében hagyott titeket az irás azt tartya, jól meg-lássátok mit

mit tselekeſztek néktek ô azt hadgya.

Vadtok minnyájan a'felſęges Urıſtennek fiai, és igaſságot ha ti itiltek néki maradéki, oltalmazásban és bűntetésben kedves jó ſzólgai.

De ti ezeket mind hátra vetvén meg nem gondollyátok, hogy a' mi vólna a' ti tiſztetek abban el-járnátok, azért ki tettzik e' világ előtt minden álnokságtok.

Meg-hidgyétek azt ti álnok Birák hogy meg-gyaláztatok, az Iſten előtt mikor állatok ott meg-ſzégyenűltők, itilet napján hitetlenekkel ti mind el-kárhoztok.

Mert nem álhatok a' halál ellen hatalmaſságtokkal, és az Iſteńek haragja ellen ti álnokságtokkal, meg-kell halnotok egyenlő képpen ti gonoſságtokkal.

Itt e' világon a' nyomorultak Iſtenhez kiáltnak, Birák rólatok az Ur Iſtennek illyen ſzókat ſzólnak: Kelly-fel Ur Iſten tégy itiletet e' gyarló világnak.

Mert te lakozol őrőktűl fogván magas menyorſzágban, és uralkodol ſzent igéd által a' te hiveidben, tégy itiletet itt e' világon földön emberekben.

Sz. Dávid irta e' beſzédeket ô Soltár könyvében, mellyet ki ada ditsiretinek nyoltz-

nyoltzvan két réſzében, hogy jobbullyanak a' hamis Birák ô itiletekben.

LXXXVI. DITSIRET.

AZ jó hitű ember ſzelid e' világon ſenkire nem támad bátor boſzſzút láſſon meg-elégſzik azzal hogy az Urra fuſſon, ellenségi ellen és imigyen ſzóllyon.

Figyelmezzél Uram kérlek ide hozzám, mert ha meg-tekinted nagy az én nyavalyám, ſzegény fejem immár ſzintén meg alázám, hogy ellenſęgimnek magamat le-hajtám.

Az ártatlanságnak ellene nem vétek, türéſemmel inkább ſok ideig élek, de te reád nézvén majdan el-merülők, megſzabadulásért miglen hozzád érek.

Azért te ſzólgádnak ſies oltalmára, hogy a' gonoſzokkal ne juſſak halálra, tsak tégedet várlak az én váltságomra, és rajtok érettem boſzſzú-álláſokra.

Engemet-is immár vidamits-meg egyſzer, hogy el-vegye ſoldgyát a' fajtalan ember, hiveid romlását ne örűllye többſzör, kiért meg-epedtem én nagy ſok ezerſzer.

Vigaſztald-meg a' te ſzolgádat Ur Iſten, mert lelkem te hozzád emelem

ſzún-

ſzüntelen, lám tsak te vagy az jó kegyelmes UR Iſten, mindenekhez a' kik vadnak igaz hitben:

Véghetetlen a' te jó téted mi hozzánk, menyből-is e' földre ſzemeid mi reánk, mikoron imádunk ſies ide hozzánk, meg ne emészſzen ſzámtalan nyavalyánk,

Sok iſtenek közzül kiket e' világ néz, nints ſenki haſonló hozzád ki tsudát tész, temérdek ſok népet mellyet egyedül birſz, ſzent tiſzteletedre tsak te magadért híſz.

Azért engedelmes néked minden állat, valamelly te ſzéles kezedben akadhat, de fellyeb az ember okos és fő állat, jó vóltodért téged mindenütt imádhat.

Mert tsak te vagy felſég e' ſzéles világon, kinek máſſa nintsen uralkodásában, mindent arra vihetz hatalmaſságodban, kiket egyedül birſz ſzabad akaratban.

Utaidra oktaſs engemet Ur Iſten, hogy éllyek e' földön te iſméretedben, erőſſits naponként a' te félelmedben, hogy én ſzivem áldgyon téged igaz hitben.

Ditsirlek-is inkább ſziveműből örökül, mert jó vóltod látom hozzám mindeneſtül,

neſtül, hálá légyen néked én tőlem végnélkül, hogy meg-mentéd lelkem halálos inſégből.

Sok fajtalan népek imé rám omlának, kik nagy erőſzakkal reám támadának, de hogy ſzent neveden ſemmit nem adának, azért mind fejenként meg-gyaláztatának.

Mert kész vagy Ur Iſten te a' kegyelemre, hajlandó a' jóra mi ſegitſégünkre, de ſok türés után ha térſz büntetésre, gonoſzok el-veſznek tsak hamar végtére.

Te nagy jó-vóltodban és fogadáſodban, könyörüly én rajtam az én nyavalyámban, réſzelteſd ſzolgádat te áldomáſodban, tartsd-meg ſzolgálódnak fiát a' halálban.

Hogy a' kik gyülölnek életemet bánván, legyenek miattam mind meg-gyaláztatván, láſsák-meg hogy engem ſzeretz Uram nyilván, keſerüſégemből örömre támaſztván.

Ezek a' Dávidnak kevély népe ellen, buzgó imádsági e' földön éltében, irtabé nyoltzvan-hat ſzép Ditsiretiben, hogy nyomoruságban tanullyunk mi ebben.

XCI.

XCI. DITSIRET.

AZ ki veti ſegedelmét, az Iſtennek hatalmában, az olly ember bátorságos a' mennyei oltalomban.

Valláſt téſzen a' hű ember, te vagy nékem én Iſtenem, te vagy nékem bátorſágom benned bizom én Iſtenem.

Mert engemet te meg-mentél, ellenſéginnek tőrétől, a' keményſéges igiktől, törvénynek rettegéſétől.

Viſel téged az Ur Iſten, ő ſzent vállán árnyékában, hogy mindenkor te bizhaſsál Iſtennek ſzárnyai alatt.

Jeſus Chriſtus egy igaſság, környékez téged paiſul, ſemmit ne félly az éjeli, hitetlen rettegéſektől.

Semmit ne félly nyilván való, háborunak nyilaitúl, titkon való kiſirtettől, déli ördögtúl vakságtól.

Te mellőled bal-kéz felől, ezeren mind el-hullanak, job-kéz felől tiz ezeren, tenéked ők nem árthatnak.

De maga te ſzemeiddel, ott meg-látod meg iſméred, hogy az Iſten a' bűnőkért, boſzſzút áll embert meg-büntet.

Mert te bizol a' mennyei, nagy Iſtennek hatalmában, bátorságod helyheztetted,

ted, igen nagy hatalmas Urban.

Nem járulhat néked ſoha, ſemmi gonoſz romláſodra, és házadhoz nem közelget veſzedelemnek oſtora.

Mert parantsolt te felőled, ſzolgáló ſzent Angyalinak, hogy minden te útaidban, őrizzenek ne hadgyanak.

Az Iſtennek ſzent Angyali, viſelnek téged kezekben, hogy meg ne üſd lábaidat történet ſzerént a' kőben.

Aſpis kigyon és a' mérges Baſil ſcus kigyon te járſz, mert a' törvény és a' bűnők, te rajtad nem uralkodnak.

Talpad alatt meg nyomodod, az oroſzlánt és ördögöt, és a' Sárkánt a' nagy halált, a' poklot a' kárhozatot.

Szóll az Iſten az emberről, mert az én beñem reménlett, meg-ſzabaditom meg mentem, mert meg-iſmérte nevemet.

Ha én hozzám fel-kiáltánd, meg-halgatom és meg-mentem, véle vagyok bánattyában, és őtet meg ditsőitem.

Néki adok hoſzſzú napot, és az örök boldogságot, és meg-mutatom, ő néki idvezitő Chriſtuſomat.

Ezt meg-irta a' Szent Dávid, Soltár könyvnek közepiben, kilentzven edgyik

részé-

réſzében, hogy minden bizzék Iſtenben.

XCII. DITSIRET.

MElly igen jó az UR Iſtent ditsirni, felſégednek én Uram énekleni, ſzent nevedet ditsirvén magaſztalni, és mindenütt e' világon hirdetni.

Igen reggel irgalmadat hirdetni, igaſſágod és éjel kiáltani, hegedűvel orgonával zengeni, minden éneklő ſzerſzámmal tiſztelni.

Tsuda-képpen meg-vigaſztal engemet, mindennémű te nagy tselekedetek, kezeidnek munkájával örvendek, teremtőmnek meg-váltomnak örvendek.

Ha ſzivemben lelkemben meg-gondolom, melly nagyoknak dolgaidat én látom, mélyſégeſnek jó tétedet itilem, Uram azon olly igen tsudálkozom.

Az eſztelen ember ezt nem iſméri, a' hitetlen bolond ember nem érti, kinek rólad nints igaz iſméreti, ſzent Fiadban mert nints ő néki hiti.

E' világon gonoſzok gyökereznek, kik mindenkor hamiſſan tselekeſznek, mint a' fűvek virágoznak terjednek, hogy örökkül örökké el-veſzſzenek.

Lám

Lám ezeket felſéges Uram Iſten, megbűnteted mert te vagy örök Iſten, kik támadnak a' te ſzent igid ellen, viaskodnak a' te hiveid ellen.

Sokan vadnak kik ritkán emlegetnek, kik ſoha nem engednek beſzédednek, imé Uram melly nagy hamar el-veſznek, és nagy hamar tőled meg-büntettetnek.

Te vagy azért kegyes éltetőm nékem, ki nem örülſz bűnősnek el-veſztésén, de inkáb örvendez ő meg-térésén, és mind örökké való ő életén.

Az én birodalmom olly erős léſzen, Unicornishoz hogy haſonló léſzen, ellenſégimen győzedelmet vészen, gonoſzoknak el-veſzteket én nézem.

Rólad Uram a' kik meg-emlekeznek, az igazak kik igaz hitben léſznek, mint a' Pálmaſzintén ug'meg-zöldűlnek, mint Cedrus-fák ugyan meg-gyökereznek.

Iſtennek ő házában plántáltatnak, Anya-ſzent-edgyházban meg-virágoznak, mindenkoron néki gyümöltsöt hoznak, igaz hittel jámbor életet vallnak.

Nagy vénſégben ők-is meg-gyökereznek, nagy ſzép zöldek és igen nyerſek léſznek, igaz hitben mert erőſſek ők léſznek,

nek, életekben tökélletesek lésznek.

Valláſt tészen minden emberek előtt, hogy az Isten igaz mindenek előtt, hamiſságot ſoha nem tselekedett, mint kőſziklán ád ő nagy erőſſeget.

Soltár könyvnek kilentzven két részében, ezt meg-irta Sz. Dávid énekében, az ő népét inti ez ditsiretben, Ur Istenben ne eſſenek kétségben.

XCVI. DITSIRET.

Nota: *Meg-nyomorodván ellen:*

MIkor Sz. Dávid kegyetleneknek gonoſságát látá, és azok miatt a' ſzegényeknek foſztatását látá, azon búſulván az Ur Istenhez ekképpen kiálta.

Istenem Uram ki gonoſzoknak vagy boſzſzú-állója, az özvegyeknek és az árváknak vagy oltalmazója, te ſzemélyednek és hatalmadnak légy meg-mutatója.

Tsak te magad vagy az egész földnek ő igaz Birája, fel-magaſztallyad azért magadat hogy minden meg-láſſa, a' kevélyeknek kegyetleneknek melly nagy ő romlása.

Hamiſságokban ezek Ur Isten vallyon miglen élnek, gonoſságokban ennyi ideig miért örvendeznek, hogy kemény-

képpen imár te tőled meg nem itiltetnek.

Az ő ſzájokkal nagy hamiſságot kik mindenkor ſzólnak, minden rútságot hiveid ellen torokkal kiáltnak, hamiſságokból a' kik mindenkor nagyon hányakodnak.

Ezek Ur Isten a' te népedet rontyák nyomorgattyák, ſzámtalan képpen őrökſségedet nagyon dúllyák foſztyák, ſok álnoksággal a' ſzegényeket nyúzzák oſtorozzák.

Lám özvegyeknek és az árváknak hajokat ſzaggattyák, ſzegény jövevény jó embereknek véreket ki-ontyák, ő ſzálláſokról ki-taſzigállyák és ugyan levágják.

Sok gonoſságot hogy tselekeſznek akkor ezt gondollyák, Isten nem láttya és ezt nem érti lám ők azt alittyák, azért éltekben ſoha magokat ők meg nem jobbittyák.

Ti ſzegény kába bolond népek kik kegyetlenek vadtok, miért valaha ti magatokat meg nem jobbittyátok, és magatokban ſzép értelemmel azt meg nem hánnyátok.

A' ki embernek ő fülét adta hogy

nem hallana-é? A' ki embernek ő szemét adta hogy jól nem látna é, minden dolgokat emberek között hogy jól nem tudna-é.

Igaz tudományt és mesterséget ki embernek adgya, nagy okossággal és értelemmel meg-ajándékozza, de véli-tek-é hogy nem értene mindent jól nem látna?

Nagy hatalmával az embereknek szivét által láttya, gondolattyokat tsak az Ur Isten mind azoknak tudgya, héában való akarattyokat szándékokat tudgya.

Valakit Uram te tanitándasz tsak az boldog ember, te szent igédből kit megtanitasz tsak az áldott ember, és a' te szólgád és tanitványod hű Keresztyén ember.

Sok gonosz időn nagy békeségben azt Ur Isten tartod, miglen a' vermet a' hitetlennek éppen mind meg-ásod, és nagy keményen gonoságáért ott megostorozod.

Tsak egyedül te a' te népednek mert gondgyát viseled, a' te népednek örökségeket soha el nem hagyod, ha benned

biznak nyomoruságból te meg-szabaditod.

Itt Pausa, az az, meg-szünés lehet.

Olly hamarsággal az igaságot itiletre vonszod, igaz törvénnyel a' te népedet mert meg-szabaditod, és igaz szivű jó hiveidnek azt követni hagyod.

Nyomoruságban mikor én vagyok ki támad mellettem, a' gonoszokkal ha viaskodom ki fogja én velem, a' hamissakkal ha elenkedem ki lészen én velem?

Te vagy Uram tsak lám én mellettem az én segedelmem, ha te nem vóltál vólna énnékem az én segitségem, meg öltek vólna el-veszett vólna az én hirem nevem.

Rettegésemben hogy mondom vala immár majd el-esem, el nem szakadok, ellenségek előtt immár el kell mennem, a' te jó-vóltod Uram Istenem vólt én segedelmem.

A' nagy sok gondban mikoron valék igen nagy bánatban, sokat gondolván ott én magamról az én siralmimban, az én lelkemet nyúgotom vala vigasztalásimban.

Igaz vagy Uram a' hamis törvényt

mert te nem akarod, a' hamis Birák álnok székeket mi nem jóvá hagyod, törvény színével kik nyomorgatnak hogy már meg nem rontod.

Meg-seregelnek az igaz ellen hamissat itélnek, az ártatlan vért hogy kárhoztassák arra igyekeznek, és ugy tettetik hogy mindeneknek igaz törvént tésznek.

Patvarosoknak ellenek te vagy énnékem gyámolom, Uram Istenem azért te hozzád mindenkor folyamom, te benned bizom mert te vagy nékem erős kő oszlopom.

Igasság szerint meg-elégited ő hamisságokat, az ő fejekre terited vonszod ő álnokságokat, mellyel rontani akarják vala ők a' jámborokat.

Olly nagy bizonnyal tellyes hitemel mondom én ezeket, hogy az Ur Isten gonosságokban mind el-veszti őket, még-is azt mondom, hogy az Ur Isten mind el-veszti őket.

Sok éneke közt Sz. Dávid Király ő Soltár könyvében, azt is bé-irta kilentzven negyed szép ékes részében, bizván Istennek nagy oltalmában, és segitségében.

CXV.

XCV. DITSIRET.

JEr örvendezzünk az Ur Istennek, és énekellyünk az ő Sz. nevének, idvesség felől egy reményünknek, mi oltalmunknak kegyes éltetőnknek.

Siessünk hozzá ditsiretekkel, hálá-adással és könyörgésünkel, éneklésünknek szép zengésével, szent Angyalinak nagy sok seregével.

Mert a' Jehova mi nagy Istenünk, ő nagy Királyunk erős Fejedelmünk, minden istenek felett mi velünk, igaz oltalmunk és mi segedelmünk.

Tsak egyedül ő bir mindeneket, a' mélységeket és a' nagy hegyeket, minden hatalmas erősségeket, az ördögöket és az embereket.

Ő teremtette a' széles tengert, és benne való nagy szép szigeteket, tsak ő formálta a' száraz földet, és azon való drága szentségeket.

Jer hajtsunk fejet térdet nékie, és borullyunk le artzal ő előtte, az Ur Istennek nagy tiszteséges, forogjon szánkban ő szép ditsirete.

Mert tsak ő a' mi kegyes teremtőnk, minden dolgunkban bizott gond-viselőnk,

lönk, mint ő népének ő védelmezönk, és juhainak tsak ő meg-őrizönk.

Az ő szózattyát mikor hallyátok, ti sziveteket nékie adgyátok, ugy halgassátok és fogadgyátok, hogy kisirtetben soha ne jussatok.

Mert jól tudgyátok régen mint jártak, a' kik ellene igen rugodoztak, az igért földre bé nem juthattak, mert szót fogadni ők nem akartanak.

Ditsiret néked Atya Ur Isten, légyen ditsőség néked Fiú Isten, tiszteség néked Sz. Lélek Isten, három személyben egy örök Ur Isten.

C. DITSIRET.

Nota: *Istenünkhöz fohászkod:*

ÓRüllyetek az Istenben, szolgállyátok őt örömben, valakik vadtok e' földön, gyüllyetek vigan eleiben.

Mert tsak ő a' mi Istenünk, és ő teremtetti vagyunk, néki kedves népe vagyunk mezejének nyája vagyunk.

Templomában mind bé-gyüllyünk, ditsiretet néki mondgyunk, ott néki hálákat adgyunk, és tsak ő szent nevét áldgyuk.

Mert kegyelmes az Ur Isten, meg-bo-

tsáttya bűneinket, kegyelmének vége nintsen, jó-vóltában is vég nintsen.

Ezt meg-irta nagy örömben, szent Dávid a' Soltár könyvben, adta-ki századik részben, hogy ditsirjük Istent szivben.

CI. DITSIRET.

Nota: *Nagy hálá adással magasz:*

ILlyen fogadást tön a' szent Dávid a' nagy Ur Istennek, a' szám-kivetésben fia előtt mikoron bújdosnék, hogy ha országában az Istentől ismét bé-vitetnék.

Örök Atya Isten a' mig élek tsak téged ditsirlek, kegyelmességedért soha többé én el nem felejtlek, igasságodért-is szemem előtt mindenkor visellek.

Az én bűnöm ellen oltorodat noha meg-mutattad, mint erős Oroszlány tsontaimat mind őszve rontottad, minden reménségem haragodban tőled elfogyattad.

Nám más felől ismét mint edgy Atya rajtam könyörültél, a' te jó-vóltodért menyországból én reám tekintél, szintén halálomkor vig ortzádat nékem meg jelentéd.

Nem feledem soha én illyen kegyel-

meſſegedet, de te ſzent igédből megjobbitom gonoſz életemet, és fel-magaſztalom mind örökké a' te ſz. nevedet.

Ezt bizonnyal tudom ſzín-mutató ember nem kell néked, én is ártatlanul igaſságban ſzólgálok tenéked, az én népemnek is példa-adó léſzek te előtted.

Semmi hamiſságot itéletben én élő nem vészek, ajándékért ſoha hamiſságot igazzá nem téſzek, a' gazdagoknak-is ſzemélyekre törvényben nem nézek.

Gyűlöli én lelkem mindenkoron a' ki gonoſzt téſzen, az én nyájaſságom paráznával gyilkoſſal nem léſzen, nem lakik én velem ſoha edgyűt a' ki iſtentelen.

Im udvarombol-is ki-űzetem a' kik rágalmaznak, mint kik alattomban vermet áſnak attyok fiainak, és kik elegyitik kenyereket húſokkal azoknak.

Tsak hizelkedőt-is nem ſzenvedek az én népem között, háboruſágokat kik ſzereznek én nemzetim között, és kiknek álnokság és tsalárdság kedves ſzemek előtt.

Szivemben utálok kevélyeket fel-fuvalkodtakat, de örömeſt látom orſzágomban az Iſten félőket, a' légyen én ſzól-

ſzólgám ki követi az árvák törvényét.

Igen gyorſaſsággal én ki-törlöm a' gonoſz tévőket, az Ur városában nem ſzeretek álnok embereket, a' kik reánk hozzák az Iſtennek kemény itiletit.

Igy könyörge Dávid maga felől a' nagy Ur Iſtennek, példáját meg-irván ez igékben jó Fejedelmeknek, halgaſſa meg Iſten kéréſeket a' kereſztyéneknek.

CIII. DITSIRET.

Nota: *Jer emlekezünk Kereſztyén, &c.*

A' Ki az Iſtent meg-iſmérheti, jó rétéményét eſzében veheti, annak ſzent Lélek ſzivét gerjeſzti, hálá-adáſra őtet ſerkengeti.

Bizonyság nékünk erről ſzent Dávid ki meg-iſmeré az ő teremtőjét teremtőjének jó tétéményét, im illyen módon kezdé-el Enekét.

Ditsird én lelkem minden erőddel, a' nagy Ur Iſtent az ő ſzent nevével, áldgyad az Iſtent mind életedben, el ſe felejtsed jó tétéményiben.

Ő botsáttya meg minden bűnődet, ő gyogyittya meg te betegſégedet, és kárhozattol meg ment tégedet, megkoronázza tenéked fejedet.

Tenéked fejed az ő szent Fia, bűnnek, halálnak erős baj-vivója, és az ördögnek ő meg-rontója, ez mind Istennek szent irgalmassága.

Ki minden jóval téged meg-látott, imádságodban téged meg-halgatott, mint a' Keselyűt ki már meg-aggot, nagy bűneidből ugyan meg-iffitott.

Jollehet néha meg-sanyargatott, sok kisirtetet te reád botsátott, mint kegyes Atya meg-ostorozott, de ezzel téged kezéhez tanitott.

Más felől ismét hozzája fogott, ellenségiden érted boszszút-állot, hogy ezt hihessed sok példát adott, a' Sidó nép közt kit meg-szabaditott.

Bizzál én lelkem az Ur Istenben, igen irgalmas ő természetiben, és késedelmes a' büntetésben, tsak hogy meg-jobbuly a' te életedben.

Ha egy keveské haragot mutat, az ő haragja mi nem végig marad, fenyegetése nem örökké tart, irgalmassága ismét téged meg lát.

Nem bűnünk szerint tészen mi velünk, nem bűnünk szerint fizet ő minékünk, melly igen magas az ég mi tőlünk

ollyan igen nagy irgalmas minékünk.

Olly igen messze vette bűnünket, a' Nap nyúgothoz melly messze Napkelet, hogy immár a' bűn hátra nem térhet, inháron minket pokolra nem vethet.

Miként az atya-fiait szánnya, akképpen Isten hiveit nem hadgya, mert nem Angyalok azt igy jól tudgya, ő teremtette melly gyarlók jól láttya.

Földből teremté földé kell lenni, miként a' fünek ugyan meg-kell aszni, mint a' virágnak el-kell hullani, Adám fiainak ugyan meg-kell halni.

A' mi testünkből lelkünk ki-múlik, osztán e' földre nem emlekezhetik, szent Dávid mondgya hinnie illik, azért egy szent-is nem imádtathatik.

Az Ur Istenek irgalmassága Isten félőkön mind őröktül fogva, fiúrol fiúra mi reánk szálla, Christus Jesusnak meg-igazitása.

Kik őtet féllyük mondását tegyük, parantsolattyát néki meg őrizzük, néki engedgyünk ezt emlegessük, ennyi jóvóltát hogy el ne veszessük.

Vigaság nékünk haboruságban, mert vagyon Urunk magas menyországban,

mindenekkel bir királyságában, örökké való hatalmasságában.

Azért mindentől meg-oltalmazhat, a' bűn az ördög az halál nem árthat, a' tűz és a' viz meg nem gyalázhat, tömlötz és fegyver minket el nem ronthat.

Mint ezt meg-irta Sz. Pál minékünk, kinek irását mindnyájan kell hinnünk, ha Isten velünk Christus mellettünk, akarnám látni ki volna ellenünk.

Ha Christus Jesust mi nékünk adta, ki ő nékie nagy kintses ládája, semmi nints nála oly igen drága, kit a' Christussal minékünk nem adna.

Ti szent Angyalok Istent áldgyátok, mert ő általa vadtok hatalmasok, mindenkor néki szavát hallyátok, meg-fogadgyátok néki szólgállyatok.

Ti Fejedelmek meg-halgassátok, Isten Uratok néki szolgállyatok, akaratyában ti el-járjatok, mert tisztetekről számot kell adnotok.

Egyházi népek ti-is kik vadtok, Istent áldgyátok mert Pásztori vadtok, ugy káltsatok prædikállyatok, mint edgy trombita ugy hangitsállyatok.

Te szegény kősség te igen gyors légy, gya-

gyakran halgassad Istennek igijét, tőledis Isten ugy ditsirtessék, hogy alább való mindennél te se légy.

Minden állatok Istent áldgyátok, ő teremtőtök mindnyájan vallyátok, ez egész földön valahol vadtok, teremtőtöket örökké áldgyátok.

De kivált-képpen oh te én lelkem, áldgyad az Istent te minden időben, mert téged adott a' szegény testben, szent Fia által ismét hozzá vészen.

CXII. DITSIRET.

Az első Ditsiret notájára, G Sz.

BOldog az ollyan ember ő lelkében, a' ki az Istent hiszi beszédében, féli tisztelli őtet igaz hitben, szent Dávid mondgya ezt a' Soltár könyvben.

Ennek mindenkor nagy gyönyörűsége tsak ő Urában kegyelmes beszéde, nints rettegésben soha az ő szive, mert mindenkor bizik Istenébe.

Noha vétkezik tudatlanságából, elesik gyakran erőtlenségéből, nem marad fel-kél hamar a' vétekből, az Ur Istennek nagy segedelméből.

Ennek e' földön sok jószága lészen, bűség gazdagság ő házánál lészen, Isten

áldása háza népén lészen, kevésből néki mindenkor sok lészen.

Ditsirik ötet tellyes életében, örülnek néki elő-menetiben, kára nem lészen hirében nevében, mellette lésznek nagy tiszteſségében,

Igen táplállya ő a' szegényeket, jeleſben penig a' kereſztyéneket, ſenki nem láttya az ő szükſégeket, Iſten áldása gazdagittya őket.

Tselekedeti tsak az Iſtentől függ, gazdagságában fel nem fuvalkodik, kár-vallásba ő nem boſzſzonkodik, hiſzi Iſtentől hogy tsak probáltatik.

Támad reája ſok-féle kiſirtet, ſok hamis hír név ſok gonoſz izenet, de ſoha szive attol meg nem ijed, Iſtenben bizot ſemmit nem retteghet.

Vigaſztaláſa nagy vagyon szivének, mert erőſſége nagy vagyon hitinek, noha reája ſokan irigykednek, de szándékokban elő nem mehetnek.

Sok nyomorultnak vólt ő táplálója, tudgya mitsoda az ő hivatallya, háza népére szorgalmatos gondgya, hogy szükſégeket ſenki nem mondhaſſa.

Puſztaságáról ő tzent-edgy-bázának, nagy

nagy szük vóltáról a' hü Tanitóknak, fő gondot viſel hogy maradékinak, mennyekben gyüjtsön kintset fiainak.

A' szegényeknek nagy gondgyát viſeli szomjuhoznia nem hadgya éhezni, Iſtennek akar jó Sáfára lenni, tsak azért akar mindennel jól tenni.

Parantsolattyát Iſtennek hogy féli, véres veritékkel a' kenyeret éſzi, marhájját adgya igazán és véſzi, azzal jószágát szaporává téſzi.

Iſten beſzéde nála nagy gazdagság, a' kevés jószág nála nagy ſokaság, békével lakás nála nagy uraság, de nagy szegényſeg nála háboruság.

Kereſztyénſégét héjában nem hánnya, a' kiben a' hit magát ki-mutattya, hijában való kereſztyénnek mondgya, kiben gyümöltsét a' hit nem mutattya.

Innen meg-értyük kereſztyénſégünknek, bizonyos jegyét mi idveſſégünknek, mert a' szeretet petséti hitünknek, a' nagy irigység hitetlenſégünknek.

Ezeket irta Sz. Dávid könyvében, száz és tizen két szép ditsiretiben, hogy a' kereſztyént meg iſméred hitből, kivül peniglen tselekedetiből.

UGYAN

UGYAN AZONRÓL.

BOldog a' férfiú ki féli az Istent, az ő parantsolattyában gyönyörkődik, mint a' jámbor fiú enged az atyának, nem külömben ez-is a' nagy Ur Istennek.

Aldottak lésznek e' földön ő fiai, az Isten bőviti az ő jószágokat, nem lészen ő nékik valami szükségek, miképpen az Isten nékik meg-igirte.

Ditsiret gazdagság lészen ő házában, minden jóval ötet szereti az Isten, az ő életében lészen fegyhetetlen, az ő igazsága örökké meg-marad.

Fénlik az ily ember ő jámborságában, a' több népek között mint a' világosság, bátorságos minden tselekedetiben, irgalmas mindenhez és nagy békeséges.

Könyörül ez illyen minden nyomorulton, minden jószágából bőséggel osztogat, tudván mert az Isten őt tötte Sáfárrá, hogy gondgyát viselye a' szükölködőknek.

Minden beszédében vagyon nagy igasság minden szóllásában Istennek igéje, mert ez néki minden nagy gyönyörüsége, senkit nem rágalmaz ő nem gyülölködik.

Béke-

Békeséges lészen az ő Istenében, nem retteg semmit a' hitetlenek között, nem féli az ő nagy fenyegetéseket, oltalma ő néki az örök Ur Isten.

Örök emlekezetbe lészen az Istennél, ki az ő hiveiről el nem feletkezik, igireti szerint ő nékik meg fizet, az ő jó vóltából Christusnak általa.

Nem fél ez valami gonosz izenettül, nem retteg ez semmit mikor háborgattyák, minden reménsége az egy bizony Isten, ki ötet biztattya és meg-oltalmazza.

Bátor az ő szive Istennek általa, hogy kisirtetiben meg ne botránkozzék, ditsekedgyék inkáb az ő ellensegin, világon örödögön, testen és a' poklon.

Istennek szent Lelke fénlik az emberben, ditsirtetik ez az igaz emberektől, meg-koronáztatik a' nagy Ur Istentől, és boldog lészen Istennek országában.

CXIII. DITSIRET.

KEresztyének kik e' földön lakoztok, neveteket az Istennek adtátok, az ő nevét szüntelen ti áldgyátok, véle végre hogy ti uralkodgyatok.

Mind e' világ az ő nevét ditsirje, légyen

gyen áldott az ô neve azt kérje, ellenſégünket minékünk el-tôrje, és bûnöket nékiek el ne tûrje.

Nap-kellettûl fogván Nap-nyúgotiglan, az ô nevét ditsirjük mind addiglan, mert neve néki vagyon halhatatlan, jóvoltából mi tôlünk foghatatlan.

Az Iſten uralkodik mindeneken, e' világon mind a' pogány népeken, ditsôſſége vagyon néki mennyekben, ôrûlnünk kell nékünk ezen ſzivünkben.

Kitsoda olly hatalmas orſzágában, mint a' Chriſtus ki lakik magaſságban, mindeneket néz ô nyavalyájában, és lelkének igen nagy fájdalmában.

Fel emeli fôldön a' ſzegényeket, a' ganéjban fetrengô bûnôsöket, hogy hatalmaſsá teheſſe mind ôket, kik ô benne helyheztetik ſziveket.

A' meddôket az Ur Iſten meg-áldgya, magzatokkal ôket bôvön meg-láttya, életeket nékik meg-ſzaporittya, mind ôrôkké életekben táplállya.

Mert Chriſtuſnak menyorſzágban a' tiſzti, fôldön mennyen alá valókát nézi, a' kevélyeket fejenként meg-tôri, e' világi bôltseket ſzégyeniti.

Az

Az érdemes ſzenteket ô utállya, a' kép mutatokat-is kárhoztattya, a' félelmes ſziveket vigaſztallya, menyorſzág boldogságát nékik adgya.

Sz. Dávid irta ezt Soltár kônyvben, énekének ſzáz tizen-három réſzében, Anya-ſzent-edgy-ház énekli ditsiretben, az Iſtennek ô nagy ditsiretiben.

CXVI. DITSIRET.

Nota: *Fohâſzkodom hozzád Ur:*

NAgy ôrôme adaték én lelkemnek, vigasága jôve az én ſzivemnek, mert kegyelmes lôn Iſten kéréſemnek, és lôn meg-tartója én éltemnek.

Immár lelkem el-keſeredett vala, ki pokoltól nem igen meſzſze vala, tellyes életem háborodott vala, a' halálra immár menendô vala.

Akkor az Urat ſegitſégûl hivám, felkiáltván ô nékie ezt mondám, ſies kérlek Uram immár én hozzám, ne hadd lelkem el-veſznie kiáltám.

Kegyelmeſen az Iſten meg-halgata, Atyai-képpen hamar hozzám hajla, Sz. Lelkével engem meg-látogata, bánatimban engem meg vigaſztala.

Melly kegyelmeſſégét mindennek adgya,

gya, nagy kegyeſſen emberekre ki-nyújtya, a' kik benne biznak meg vigaſztallya, minden háborútul meg-ſzabadittya.

Bizzál azért én lelkem az Iſtenben, végy nyugodalmat ő ſzent igiretiben, bizzál az ő erős ſegitségében, veled léſzen örökké te igyedben.

Te Ur Iſten engem ki-ſzabaditál, az halálnak nagy kinnyából ki váltál, keſerű ſiralmimból vigaſztalál, minden háborumban meg-oltalmazál.

Nagy örömben vagyon azért én lelkem, ő ſzentivel vigan lakik életem, Iſten ſegitſégében nintsen kétségem, és ebben vagyon nékem tellyes hitem.

Jollehet én meg-keſeredtem vala, ſok háborutúl meg ijettem vala, de Iſtenben nagy bizodalmam vala, ſegitséget tsak tőle várok vala.

Mert tsuda kinókban gyötrődőm vala, melly miatt majd ſzintén el-veſzek vala, mindazáltal azt meg-iſmértem vala, hogy ember hamis hazug látom vala.

Mert az ember már kétségben ejt vala, az Iſtentől el vonni akar vala, hogy ő benne ne bizzam kiált vala, de Iſtennek ſzent Lelke vigaſztala.

Azért

Azért mit fizeſſek ő jó vóltáért, tőle el-vőtt ſok ſzép ajándékiért, mit adhatnék néki ő oltalmáért, hozzám való nagy kegyelmeſſégeért.

Nagy örömmel ditsiretit éneklem, ő jó tétét mindeneknek hirdetem, ſzent gyülekezet kőzt ezt én beſzéllem, lelkemnek ezzel nagy oltalmát véſzem.

Fogadáſt oltalomért néki téſzek, mellyet erős hittel meg-tellyeſitek, mindeneknek ebből én példa léſzek, kétség nélkül meg-láttyák minden népek.

Az Iſtennek az ő népe nagy kedves, és ſzentinek vére igen ſzerelmes, mind életek halálok kellemetes életében kit lát hogy nem fertelmes.

En penig te ſzolgád vagyok Iſtenem, kérlek add meg ezt énnékem kegyeſſen, hogy örők ſzólgád leheſſen életem, ſzolgáló leányod légyen én lelkem.

Az Iſtennek ſzent nevét én ditsirem, mindeneknek felette magaſztalom, a' mit fogadtam én bé tellyeſitem, minden népek kőzőtt ezt én hirdetem.

Hálá adáſt a' hivek előtt téſzek, melyből minden népnek jó példa léſzek, én Iſtenem tsak tégedet tiſztellek, örökkön örökké téged ditsirlek.

CXVII. DITSIRET.

INt most minket Dávid Prophéta a' Soltár könyvben, illyen módon száz tizen hét el-osztott rendiben.

Ditsirjétek az Ur Istent ti pogány népek, ditsirjétek ötet minden népek nemzetségek.

Mert mi rajtunk bizonyittatik irgalmasága, és meg-marad mind örökké Urnak igasága.

Igaz és hü az Ur Isten ö beszédében, tökélletes álhatatos ö igiretiben.

Azért bizzunk Istenünknek fogadásában, nem veszünk-el ha hiendünk irgalmasságában.

Fellyül müllya minden dolgát irgalmasága, minden bünöket fellyül hallad kegyes gazdagsága.

Innét értyük véghetetlen kegyelmességét, Christus Jesusért hozzánk való Atyai szerelmét.

Mert ö minket ingyen való ajándékából, és választa fiaivá irgalmasságából.

Es meg-válta minket veszett nyomorúltakat, a' vakságbol pogányokat, bálvány imádókat.

Fel-támasztá szent Igijének öröm zász-

zászlóját, Christus kiáltattya bününk botsánattyát.

Hogy valakik Christus Jesusban tisztán hinnének, örök életet birhatnának, el ne veznének.

Vagyon nékünk szabadságunk büntöl haláltul, Christus Jesusért a' törvénytöl örök kárhozattul.

Jer ditsirjük azért ötet mi-is örömmel, magasztallyuk örvendezvén hitbéli örömmel.

Aldott légy te Atya Isten édes teremtönk, igazgassad életünket kegyelmes Istenünk.

Ditsirtessél Jesus Christus édes megváltónk, engesztellyed szent Atyádat mi edgy közben járónk.

Oh szent Lélek ditsirtessél mind egyetemben, vigasztallyad bátoritsad szivünket lelkünket.

CXX. DITSIRET.

Nota: *Mikor a' Sido nemzet:*

SOk nyomoruság mi életünkben hogy meg keserite, és e' világon nyúgodalmunknak nem lön ö ideje, a' nagy insegben Istenhez sirván szivünk igy ivölre.

Tudgyuk Ur Isten hogy te hatalmas

és igaz Isten vagy, a' mi szivünknek szent Lelked által igazgatója vagy, ellenségünknek, gondolattyának te meg-rontója vagy.

Eretnek embertsalárd nyelvével boszszú beszédet szóll, a' mi fejünket alá-hajtottuk még-is minket vádol, kérünk Ur Isten hogy szabadits-meg nagy álnokságokból.

Patvarkodóknak hamis nyelvekkel vallyon te mit haszнálsz, semmi jót abban miként ördögben mert ugyan nem találsz, szent felségednek ditsiretire semmit attól nem várisz.

Haragra indit méreggel rakva mint az Aspis kigyó, hátra vét téged nem hiszen néked mert ő tsak haborgó, az ő szivében mint a' tengerben vagyon sok Scorpio.

A' hatalmasnak mérges nyilakkal tegze mint rakatik, mordály embernek és mint ő tőre rejtekben tartatik, álnok embernek az ő szájában nyelve ugyan fekszik.

Nem gondollya-meg az ártatlannak, nagy nyomorult vóltát, sem az árváknak, segitség nélkül meg-fogyatkozását, nagy

nagy hamissággal nyelvét forgattya reá táttya száját.

Vadon erdőben melly nagy kegyetlen a' fene vad fia majd szintén ahoz már hasonlatos az embernek fia, tsalárd nyelvével ki az igazat titkon rágalmazza.

Sőt a' fenyő-fa melly már sokáig szárazon tartatik, sebes tűz lángtul melly nagy hirtelen ő fel-gyulasztatik, ennek ő nyelve az igaz ellen ugyan élesedik.

Láss-meg Ur Isten a' mi napunkat röviditsd-meg őket, mert az ellenség meg-környékezte mi lakó helyünket, mint a' veremben az Oroszlányok régenten Danielt.

Aldott Ur Isten te vagy minékünk mind Atyánk és Anyánk, noha el-hagyott nem ismér minket a' mi földi atyánk, tsak te szerettél és hozzád vőttél hogy pogányok valánk.

Sok ideiglen a' mi életünk tsak szám-kivetésben, oly népek közőtt a' kik nem élnek te tiszteletedben, kit meg példázál az Ismaelnek minden nemzetiben.

Tsak nyomoruság boszszú szenvedés követi lelkünket, mert a' békeség gyülölő népek háborgatnak minket, jaj az-

ért nékünk kik sok ideig vonszuk életünket.

Ollyanok szintén ők mi ellenünk mint a' Sas-keselyű, örül halálnak és természete háboruság szerző, hadakozásra nagy vér-ontásra haragra ingerlő.

Vedd-el már rólunk sok ostorokat és gyülölségeket, kik semmi okkal de nagy bűntelen háborgatnak minket, a' te haragod mint a' sebes tűz emészsze meg őket.

Imé Ur Isten a' te szemeid a' bűn ellen vadnak, kik nem akarnak téged követni majd gonoszul járnak, a' te földedben örökségedben azok nem lakoznak.

Ne hadd Ur Isten kérünk tégedet a' te Egyházadat, meg-nyomorodott keresztyénidet jobb felől állassad, ez megnyomorúlt nyögő időben már megszabaditsad.

Vedd fületdben a' te népednek sirván kiáltását, szánnyad immáron keresztyénidnek régi árvaságát, az igirtetett jó nemes földre őket bé-szállitsad.

Sok nyomoruság Dávid Prophétát hogy rettenti vala, és mind azoktúl megszabadulni igen kiván vala, Soltár könyvének

vének száz húsz részében ezt bé-irta vala.

CXXI. DITSIRET.

JEr emlekezzünk Keresztyén népek, a' nagy Istennek az ő jó-voltáról, mert tsak ő nékünk minden jó tévőnk, mennyen és földön tsak ő igazgatónk.

En fel-emelem én szemeimet, a' nagy hegyekre és a' nagy völgyekre, hogy segedelmet honnét kell várnom, de nem találék többet az Istennél.

Tsak ő énnékem én segedelmem, bűntől haláltol rettenetes kintól, és kárhozattol meg-ment engemet, ki teremtette mennyet és a' földet.

Nem hágy tégedet a' kisirtetben, a' te lábodat gonoszra nem viszi, mert az Ur Isten vigyáz te reád, mert meg-ismered ő áldott szent nevét.

Imé keresztyén melly nagy örömünk, vagyon minékünk a' nagy Ur Istenben, mert nem alusszik tsak reánk vigyáz, és tsak ő minket őriznie akar.

Aldott Ur Jesus meg-őriz téged, és el bé-fedez az ő szent kezével, minden terhedet ő el-viseli, és el fedezi a' te bűneidet.

Az Nap a' napon téged el nem ront, és az étſzakán a' Hold meg nem eméſzt, mert az Ur Iſten téged meg-őrizz, minden gonoſztul lelkedet meg menti.

Őrizzen téged a' nagy Ur Iſten, minden dolgodban tégedet meg-áldgyon, valahol te járſz az ő nevében, meg-oltalmazzon moſt és mind őrökké.

Szent Dávid irta a' Soltár könyvben, ő énekének száz-huſzon-edgy réſzében, mikor az Iſtent ő meg-iſméré, ſok jó vóltáról nagy hálákat ada

CXXII. DITSIRET.

Nota: *Felséges Iſten hozzád, &c.*

ÓRůl mi ſzivůnk mikor ezt hallyuk a' Templomban megyůnk, az Ur Iſtennek ſzent igijét hallyuk.

Meg-álnak lábunk őrők Ur Iſten, a' te Templomodban, és tiſzta ſzivel ditsirůnk tégedet.

Ald meg Ur Iſten a' te népedet kik téged ſzeretnek, tarts-meg közöttünk a' gyůlekezetet.

Légyen békeſség Felſéges Iſten Anya-ſzentegyházban, oltalmazz minket minden nyavalyánkban.

Ditsiret néked Atya Ur Iſten a' te Sz. Fiaddal, és ſzent Lélekkel őrökkön őrökké.

CXXIV. DITSIRET.

AZ Izraelnek népe régenten ő Törvényben, az Ammon pogány népnek eſett vala inſęgekben, de meg-ſegité az Iſten az ő nagy inſęgekben, és el nem hagyá igyőkben.

Azért nagy hálát adván Iſtennek éneklének, ő ſzabaduláſokért illyen módon őrvendének, mondgya ezt moſt az Izrael, az ő ſzent Iſtenének, mint kegyelmes Vezérének.

Hogy ha a' nagy Ur Iſten velůnk nem léſzen vala, mondgya ezt az Izrael, mindnyáján el-veſzůnk vala, hogy ha a' mi jó Iſtenůnk köztünk nem léſzen vala, bizony mind el veſzůnk vala.

Mikor a' hitlen népek, reánk támadtak vala, nétalam elevenen minket mind bé-nyelnek vala, midőn az ő nagy haragjok reánk fel-gerjedt vala, könnyen meg-eméſztnek vala.

Ár-viz képpen jő vala reánk az ő erejek, nagy rettenetes vala, haragos fenyegetéſek, már ſzintén el borit vala, az ő kegyetlenſęgek, ſzertelen nagy dühőſſęgek.

Nem vala emberektől, ſohonnan reménſęgünk, hanem tsak te egyedül lől Ur Iſten ſegitſęgünk, áldott légy azért mi Urunk és kegyelmes Iſtenünk, mi edgyetlen-edgy Vezérünk.

Hogy minket meg-mentettél az ellenſęg torkától, a' hitetlen népeknek reánk tsikorgó fogoktúl, mint a' madarat megmentél, az ő nagy hálojoktúl, és ſok álnok tanátsoktúl.

Meg-rontád te Ur Iſten tőrét az ellenſęgnek, meg-ſzabaditója lől te nyomorult hiveidnek, mind meg-tsúfolod azokat a' kik ellened élnek, álnok tanátsot végeznek.

Tsak te vagy őrők Iſten a' mi erős gyámolunk, tsak a' te áldott neved mindenütt a' mi hatalmunk, menynek földnek edgy Urának, mi tsak tégedet vallunk azért mind őrökké áldunk.

Ezt a' Sz. Dávid irá, régen a' Soltár könyvben, az ő ditsiretinek, ſzáz huſzon negyed réſzében, hogy az hivek ne eſſenek kétségben, ő igyekben, mikor forognak inſęgben.

CXXV. DITSIRET.

A' Kik biznak az Iſtenben, el nem veſznek

nek életekben, Idvezűlnek hitből.

Az Iſtennek beſzédében, kik maradnak ſzerzéſęben, Idvezűlnek hitből.

Ezek léſznek erőſſęgben, mint egy kő ſzál keményſęgben, Idvezűlnek hitből.

Sokſzor eſnek kiſirtetben, de ők el nem veſznek abban, Idvezűlnek hitből.

Moſtan a' jók félelemben, tartatnak, és fenyitékben, Idvezűlnek hitből.

Tégy ezekkel jól Ur Iſten, a' kik biznak ſzent nevedben, Idvezűlnek hitből.

A' kik penig hitlenſęgben, élnek és nagy kevélyſęgben, mind el-veſznek ebben.

De az hivek békeſęgben, léſznek őrők ditsőſſęgben, Idvezűlnek hitből.

Ezt Sz. Dávid Soltár könyvben, ſzáz és huſzon őt réſzében, irta ditsiretben.

CXXVII. DITSIRET.

MIndenek meg-hallyák és jól megtanullyák, kik ſegedelmeket Iſtentől nem várják, Nintsen Iſten nélkül ſegitség és idveſség.

Valamely városnak avagy háznak népét, Ur Iſten nem őrzi, hidgyed annak veſztét, Nintsen, &c.

Tsak heában léſzen reggel fel-keléſ-

tek, néktek kik erőssen Istenben nem hisznek, Nintsen Isten nélkül segitség és idvesség.

Ekképpen történik mindnyájan tinéktek, munkával bánattal kik kenyeret esztek, Nintsen:

Nagy könnyen az Isten ád mindent azoknak, kik tsak benne biznak néki könyörögnek, Nintsen:

Mint a' sebes nyilak hatalmas kezében, erőssek a' hivek Isten oltalmában, Nintsen Isten nélkül, &c.

Boldog a' ki lelkét hittel erősíti, minden ellenségét erőssen meg győzi, Nintsen Isten nélkül:

Irta ezt Szent Dávid ő Soltár könyvében, száz huszon-hetedik ékes énekében, Nintsen Isten nélkül segitség és idvesség.

CXXVIII. DITSIRET.

MInden hű Keresztyének meg-hallyátok, mi légyen tökélletes boldogságtok.

Féllyétek Uratokat Istenteket, az ő parantsolattyát.

Ellyetek igazán kézi munkával, igy éltek jól és igaz boldogsággal.

Tinék-

Tinéktek feleségtek házatokban, szűl jámbor fiakat gyarapodásban.

Kikkel meg ékesíti házatokat, mint a' szőlő gerezdek veszszejeket.

Asztalok környül ülnek ti magzattok, mint a' szép olaj-fának ékes ágok.

Ekképpen áldgya-meg az embert Isten, valaki féli őtet igaz hitben.

Aldgyon-meg titeket az örök Isten, ki lakik a' ti gyülekezetekben.

Az Isten szaporitsa jószágtokat, és adgyon fiaitoknak jó fiakat.

Békeség légyen Anyaszentegyházban, ugy légyen mondgya minden ember bizván.

AZONROL.

BOldogok azok kik Istent félik, és igaz hittel kik őtet vészik, parantsolattyát nékie tészik, kezek munkáját kik igazán észik.

Kezek munkáját Isten meg-áldgya, elédeket meg-szaporittya, és életeket meg-hoszszabbittya, az igaz útra őket igazgattya.

Ő Feleségek hozzájok illendő, házokban lészen mint termő szőlő, fiai néki hitben nevelkednek, asztala környül mint olaj fa veszszők.

Meg-áldgyon téged a' kegyes Isten, és öregbitsen az igaz hitben, hogy te nyerhessed idvességed menyben, tégedet vigyen örök ditsőſſégben.

És hogy láthaſſad fiaidnak fiait, nemzetſségidnek ſzaporodáſit, és békeſségnek drága gyümöltsét, kereſztyéneknek hitben éppülését.

Ekképpen áld-meg embert az Isten, ki féli ötet minden időben, és a' ki bizik ö igiretiben, támaſzſza léſzen az ö életében.

Szent Dávid irta ezt a' Soltár könyvben, ékeſen mondgya ſzáz huſzonnyoltz réſzében, mert kellemetes házaſſág Istenben, kit meg-koronáz örök ditsőſſégben.

CXXX. DITSIRET.

BŰnösök hozzád kiáltunk, UR Isten könyörüly rajtunk, nyiſd-meg te füleidet, halgaſd-meg könyörgésünket, mert ha mind meg-itiléned, a' mit vétkeztünk te ellened, mind kárhozunk előtted.

Nagy a' te irgalmaſságod, a' bűnt te meg botsáthatod, nints nékünk ſemmi érdemünk, nints ſemmi ártatlanságunk, nints

nints ki ditsekedgyék előtted, félünk mindnyájan tégedet, és könyörgünk tenéked.

Azért bizzunk az Istenben, és nem a' mi érdemünkben, nyúgodgyék ö benne lelkünk, ö légyen mi reménſségünk, lám nékünk nyilván igéri, hogy akar oltalmunk lenni, azért hidgyünk ö néki.

Legyünk erőſſek hitünkben, bizzunk tsak az Ur Istenben, ne eſsünk benne kétſségben, ne ſzomorkodgyunk lelkünkben, légyen erős minden kereſztyén, ki meg-újult Sz. Lélekben, és bizzek Istenben.

Ha nekünk ſok bűnünk vagyon, Istennek tőb kegyelme vagyon, nints ö irgalmának vége, noha embernek ſok bűne, ö minékünk kegyes páſztorunk, ki őriz minket pokoltul, és meg-ment kárhozattul.

AZONROL.

FElſéges Isten hozzád kiáltunk nagy keſerűſséggel, könyörgünk néked hogy légy ſegitſséggel.

Tekints mi reánk kérünk Ur Isten illy nagy ſzükſségünkben, és ſegély minket erőtlenſségünkben.

Miként a' foglyok tömlötz fenekén erőssen kiáltnak, senki sem hallya, sem könyörűl rajtok.

Pokolnak kinnya bűnnek sokasága dühösködik rajtunk, légy segitséggel hogy mind el ne veszszünk.

Ha bűneinket te meg-tartándod felséges Ur Isten, vallyon ki lészen előtted bűntelen

Nintsen ártatlan, nintsen bűn nélkül senki te előtted, azért könyörgünk útunkat vezérlyed.

Mert tsak te nálad vagyon kedvesség és nagy irgalmasság, Christus Jesusért bűnökből szabadság.

Örvendez szivünk felséges Isten te igiretedben, és hozzánk való nagy kegyességedben.

Oh méltoságos nagy irgalmasság, kedvesség mi rajtunk bűnnek ördögnek nints hatalma rajtunk.

Meg szabadúltunk a' Christus által örök kárhozattúl, nintsen félelmünk immár az haláltul.

Oh egy reménség menybéli Isten, bizony egy segitség, te szolgaidnak adgy örök életet.

Ditsi-

Ditsiret néked Atya Ur Isten a' te Sz. Fiaddal, és mind örökké Sz. Lélek Istennek.

CXXXII. DITSIRET.

MElly igen jó légyen az egyenesség, hallyuk-meg és értsük-meg Keresztyének.

Meg-irta nékünk ezt Sz. Dávid Király miképpen áldgya meg ezeket Isten.

Kik őtet félik mint kegyes Attyokat, és szeretettel ők egymást halgattyák.

Atyafiúsággal és akarattal, jó szivel lélekkel vadnak egymáshoz

Meg-áldgya ezeket az örök Isten, hogy ők éllyenek miképpen ő hadgya.

Az igaz hitben és az jó életben, nagy egyenességben áldott erkőltsben.

Kegyessen élik ezek e' világot, nagy békeségben és jó szerentsében.

Nints harag ő köztök, nints viszszavonás, nints szóllás gyűlölség sem háboruság.

De minden időben a' nagy szeretet, Isteni félelem és bóldog élet.

Ez azért oh hivek ez edgyenesség, kinél jobb nem lehet az emberek közt.

Ez nintsen aranyból és gazdagságból.

de Isteni áldásból s' adományból.

Kérjük azért ötet hogy adgyon nékünk, illyen jó élet és drága kintset.

Ezt mondgya bizonnyal minden hiveknek, kik vallyák az Istent ő igijéből.

Hogy soha nints job az egyenességnél, kik Istent félik és egymást halgattyák.

Segiti ezeket az örök Isten, és őket nem hadgya semmi dolgokban.

Ditsőség légyen az Atya Istennek, Fiával egyetemben szent Léleknek.

CXXXIV. DITSIRET.

URnak szolgai nó ditsirjétek mindnyájan az Urat magasztallyátok és meg-áldgyátok örökké az Urat.

Ti kik állotok Urnak házában örök ditsőségben, nó ditsirjétek Istennek Fiát az egy igaz hitben.

Emellyétek-fel ti kezeteket Ur szolgálattyára. és a' mint lehet nó ditsirjétek és magasztallyátok.

Viszont az Isten ki teremtette mennyet és a' földet, meg-ajándékoz földön és mennyen ezekért titeket.

Miként öröktül te ditsirtettél felséges Ur Isten most és mindenkor te Sz. Fiaddal áldassál Ur Isten.

Ditsi-

Ditsiret néked Atya Ur Isten a' te Sz. Fiaddal, néked szent Lélek edgy örök Isten, a' szent Háromságban.

AZONROL.

TI Keresztyének ditsirjétek Istent, kik a' Jesusnak szolgáltok e' földön, kik mindenkoron a' szent helyre gyültök, Ditsirjétek Istent.

Imádkozzatok az Atya Istennek, könyörögjetek Jesusnak nevében, felemellyétek tiszta sziveitek, Ditsirjétek Istent.

Aldgyon-meg titeket az Atya Ur Isten, meg-igazitson a' Fiu Ur Isten, és meg-szentellyen a' szent Lélek Isten, Ditsirjétek Istent.

Ezt nékünk irta Sz. Dávid Prophéta, ditsiretinek száz harmintz egy részében, hogy mindenkoron az Ur Istent félljük, Ditsirjétek Ur Istent.

CXXXVII. DITSIRET.

IZraelnek meg-szomorodott nemzetsége, és Istennek el-oszlott népe, mikor Babylonnak kemény insségében, elfáradott volna szintén.

Imé ugy-mond az melly nehéz a' mi szivünknek, hogy nints vége sok gyötrel-

trelmünknek, kik közzülünk a' földre
sirván estenek, rólad Sion emlekeznek.

Noha vagyon szép drága városban
lakásunk, és itt szép siros földet látunk,
és Euphratesnek köz folyásában iszunk,
de más felé mi ohajtunk.

Oh te Sion Istennek örök szentedgy-
háza, és Jerusalemnek Temploma, kit
bünеinkért földre mind le-rontata, az
ellenség pusztán hagya.

Még is velünk itt tartyuk a' mi hege-
dünket, kik ditsirjük azzal az Istent, és
a' viz mellett fákra fel rakván őket, vet-
tyük reá szemeinket.

Meg-hirvadott nagy várakozásban
mi szivünk reménségben el-fogyot lel-
künk, ha lészen immár a' mi földünkben
helyünk, és nyájas szép éneklésünk.

Nints helye most itt régi jó tisztele-
tünknek, nintsen módgya a' mi éne-
künknek, az ellenség közt kik reánk dü-
hörtenek, vagyon szidalma fejünknek.

Káromlyák ők az mi szokott ditsire-
tünket, még is igy kénszeritnek minket,
mondgyátok nékünk a' Sionnak énekét,
az Istennek szent igijét.

Oh Ur Isten te jól látod hiszszük eze-
ket,

ket, és méltatlan ő kéréseket, hogy éne-
kellyük mi ott a' szent igiket, hol idegen
föld tart minket.

Vajha lenne még végre való szabad-
ságunk, és ismét hazánkban lakásunk,
nagy ohajtással honan el-ki bujdostunk,
akkor szünnék-meg siránk.

Mind-az-által ha meg-lassodunk sze-
relmünkben hozzád Jerusalem szivünk-
ben, mi jobb kezünk-is tsonka és bénna
légyen, és semmi jót ne tehessen.

Es inyünkhöz bár légyen ragadva
minyelvünk, hogy ha rólad el-feletke-
zünk, és ha te kedvesb és grágáb nem
lész nálunk, hogy nem mint a' minnen
fejünk.

Mert immáron nints nékünk semmi
vigaságunk, kik a' szám ki-vetésben
élünk, hanem tsak a' mit lelki dolgok-
ban tudünk, kit a' szent templomban
hallunk.

E' világnak mind el-rothadandó jó-
szágit, álnokság öregbiti kintsét, de bol-
dog a' ki Istenben veti hitit, jókban gya-
korlya életét.

Könyörüly már te Ur Isten a' mi vól-
tunkon, boszszút-álly az árultatásban,

ellen-

ellenſégünket mi reánk hogy indullyon, fel-indittyák minden módon.

El-puſztiták a' mi lakó édes hazánkat, el-ronták te ſzent templomodat, azok órúlvén terhelik mi kinunkat, meg-tsufollyák nyavalyánkat.

Miért ſzivők hogy meg nem eſék barátinknak, nálunk kik ſokáig lakoztak, de reánk inkáb más felől támadtanak, ſzomſzédink álnokok voltak.

De fizeſs-meg te Felſéges Iſten ezeknek, végét veſſed a' bűntetéſnek, ellenſégink-is mi velünk órvendgyenek, kik igazán téged hiſznek.

Légyen annak a' mennyei bóldog ſzerentse, légyen mindenütt áldott hire, ki Babylonnak ezt végre meg-fizeſſe, a' mit rajtunk ő mivele.

Bóldog léſzen ki rajtad ezt meg-tellyeſiti, hogy te magzatidat fel-véſzi, és a' kő-ſzálhoz nagy kemény ſzivel veri, és el-romláſodat éri.

Ezt mi ſzivünk nem méltatlan boſzſzúra kéri, de Iſten tanátsából érti, mely oſtorával atya fiát meg-veri, a' tűzre kell annak menni.

Ezt éneklé az Iſtennek népe régenten, ki

ki nagy példa a' mi időnkben, vagyon meg-irván Soltár Kőnyvnek rendiben, ſzáz és harmintz hetedikben.

CXLIII. DITSIRET.

HAlgaſd-meg Atya Iſten a' mi ſzükſégünket, botsáſſad fűleidben nagy könyörgéſünket, a' te fogadáſodban, és ſzent igaſságodban, halgaſd-meg Chriſtusban.

Szólgaid téged kérünk, meg-ne itilteſsünk, kegyelmes légy minékünk, hogy mind el ne veſzſzünk, nints élő ember földön, előtted ki meheſſen, és igaz leheſſen.

Mert ellenſég ſzivünket, mi terméſzetünket, háborgattya lelkünket, birja életünket, jóktul minket meg-foſztott, Chriſtuſtol el-ſzakaſztott, kárhozatra hajtott.

Mint a' kik órők tűzre, nagy veſzedelemre, ekképpen sötétségre, ſzámtalan ſok bűnre, vitt minket ellenſégünk, kiben meg-renttent ſzivünk, keſeredett lelkünk.

Régi időt emlitünk, dolgaid iſmérjük, irgalmaſságod hiſzſzük, igazságod értyük, gonoſzokat meg-rontaſz, jókat kezed-

kezedben tartasz, és meg boldogitasz.

Azért hozzád kiáltunk, nékünk légy oltalmunk, mint a' föld meg-száradtunk, jóktul el távoztunk, lelkünk vigaság-nélkül, vagyon igazság nélkül, Christus Jesus nélkül

Siess halgass-meg minket tölts bé kérésünket, bátoritsd mi szivünket, áldmeg életünket, meg fogyatkozott lelkünk, Christus távoly ment tölünk, nem lakik mi bennünk.

Haragod vedd-el rólunk, könyörüly mi rajtunk, szent szined hadd-meg látnunk, légy immár mi velünk, mert majdan el kell veszнünk, kell kárhozatra mennünk, kit pokolnak értünk.

De te engedgyed tudnunk, idején meg-látnunk, irgalmasságod rajtunk, ki maradgyon nálunk, mert te vagy mi oltalmunk, minden hatalmasságunk, tsak te benned bizunk.

Mutass jó útat nékünk, hogy ne tévelyegjünk, mert te vagy segedelmünk, dolgunkban vezérünk, azért hozzád kiáltunk, tőled oltalmat várunk, nints hová folyamnunk.

Ments-meg az ellenségtől, a' hitetlenség-

lenségtől, ördögtül és a' bűntől, minden tévelygéstül, tanits téged követnünk, akaratodat tennünk, te vagy idvességünk.

Szent Lelked minket tartson, hitben bátoritson útunkban igazgasson, Christusban biztasson, szent neved igasságunk, légyen vigasztalásunk, örök boldogságunk.

Ments-ki szomoruságból, minden háborúból, ronts-meg igasságodból irgalmasságodból, a' mi ellenségeinket, kik háborgatnak minket, kergetik lelkünket.

Mind el-veszessed őket, mint gonosz tévőket, kik akarják lelkünket, birni életünket, mert szólgaid mi lőttünk, tőled oltalmat kérünk, már ne hadgy elveszнünk.

Sz. Dávid igy könyörge keserüségében, esett vala bűnökben, olly nagy félelemben, irta-meg Soltár könyvben, száz negyven három részben, hogy tanullyunk ebben

CXLIV. DITSIRET.

MInden állat ditsir Ur Isten tégedet, féli és rettegi fenyegetésedet, és felmagasz-

magaſztallya te ſzent Felſégedet, azért én-is áldom a' te ſzent nevedet.

Mert te igazgatod minden dolgaimat, viſeled az hadban igyemet göndomat, forgatod kezemben az hartzon ſzablyámat, te tanitod vini az én újaimat.

Tsak te benned vagyon minden bizodalmam, te vagy én Iſtenem az én diadalmam, te vagy bátorságom én erös kö váram, tsak te vagy paiſom bizonyos oltalmam.

Kezemben adod még én ellenſégimet, ki moſtan el-hordgya édes nemzetemet, ſzertelen puſztittya ſzép ſiros földemet, gyakorta le-vágja erös vitézimet.

Mennyi ſok jót töttél Uram már én velem, te ſzent Felſégedtül honnan érdemlettem, én halandó bünös tőled tiſzteltettem, ſok ajándékidat mert naponként véſzem.

Jollehet meg-bántott az én Atyám téged, és nagy ſok bünökkel káromlott tégedet, minden nemzetſégem vétkezett ellened, én-is ſok bünökkel bántottalak téged.

De ha teremtettél ö bünös vérekből, e' világra hoztál te nagy jó kedvedből,

meg-

meg-mentettél engem örögnek kezéből, mikor ki tiſztitál az én büneimből.

Nem ſzégyenlem Uram rólad emlekeznem, mind e' világ előtt benned ditsekednem, minden állatokkal tégedet ditsirnem, lelki teſti jókat tsak te tőled kérnem.

Tudom mint az árnyék el múlik életem, minden tehetſégem és tselekedetem, mint a' ſzép folyó-viz el múlik én tőlem, de még-is könyörgéſt hally Uram én tőlem.

Ha te minket tartaſz te örökſégednek, a' Chriſtus Jeſusban válaſztott népednek, ne adgy martalékra az idegeneknek, kik mind azon vadnak hogy meg-emészſzenek.

Noha meg-érdemlyük az oſtort te tőled, mind-az-által minket ha el-vetz előled, és a' te népedet ha meg nem kimilled, hanem fottig öket mind a' földhöz vered.

Mit fognak mondani a' pogányok rólad, a' nagy ſok káromláſt Uram oſztán hallyad, oltalmazni a' te népedet nem tudtad, az ö ék torkokban azért taſzitottad.

Nem

Nem mondgyak-é Uram ezt az hitlen népek, de vallyon s' hová lőtt most az ő Istenek? mi reménségünkért tsufolnak bennünket, és a' mi hitünkért meg pökdősnek minket.

Kegyelmezz-meg azért a' te seregednek, kit sok nemzetségek most környülvőttenek, mint a' tenger vize minket majd el-nyelnek, ha szent Felségedtűl meg nem rettentetnek.

Tekints reánk immár a' magas mennyekből, mutasd-meg magadat irgalmasságodból, a' te hiveidet ments-ki a' rabságbol, a' pogány népeknek ő vas igájokból.

Te adtz diadalmat a' te Királyidnak, te adtz bőltseséget az ő tanátsinak, légy vezére azért a' mi Királyunknak, légy bátoritója az ő hadnagyinak.

Vedd-el bátorságát mi ellenségünknek, ronts-meg erejeket a' pogány népeknek, mutassad magadat mi Fejedelmünknek, erős Hadnagyunknak és mi vezérünknek.

Hogy meg-menekedvén a' nagy ellenségtől, téged ditsirhessünk mi tellyes szivünkből, néked hálát adgyunk nagy lelki

lelki őrömből, mint kiket ki-vőttél ennyi sok insségből.

Es a' mi magzatink tenéked éllyenek, szent ismeretedben fel-nevekedgyenek, te Szent-edgy-házaddá mind éppülhessenek, az örők életben hogy veled legyenek.

Engedd éppiteni romlott házainkat, forditsad örömre mi sok siralminkat, szaporitsad Uram minden jószágunkat, és újitsd-meg immár a' mi napjainkat.

E' világ fiai azt mondgyák boldognak, a' melly népnek ezek test szerént meg-vadnak, de mi Keresztyének azt tartyuk boldognak, a' kik a' hatalmas Ur Istenben biznak.

A' szent Dávid Király igy könyörög vala, hogy ellenségivel szemben mégyen vala, kik ellen oltalma tsak az Isten vala, száz negyven negyedik énekében hadta.

CXLV. DITSIRET.

NAgy hálá-adással magasztallak téged én Istenem, kegyelmességedről valamikor én meg-emlekezem, örökkön örökké minden napon téged kell ditsirnem.

Olly nagy tiszteletre, ditsiretre tőlem méltó vólnál, ha hozzád illendő tiszteſſéget én nálam találnál, de nintsen mit adnom többet Uram az hálá adáſnál.

Időrűl időre én hirdetem haralmaſságodat, az idvezitésben teremtésben való jó vóltodat, mert nagy ſzerelmedből nem kémélléd tőlem ſzent Fiadat.

Meg-jelentéd nékem őröktűl fogván való titkaidat, a' te vigaſztaló bátoritó őröm mondáſodat, te ſzent Lelked által onnan értem jó akaratodat.

Örök ditsőſſégre tiszteſſégre hogy engem hivatál, az én bűneimnek nagyságából mikor ki tiſztitál, akkoron mutatád hogy magadnak engem válaſztottál.

Petsétes gyűrűddel ſzent Lelkeddel magadnak foglalál, erős reménſéggel igaz hittel ſzépen fel-ruháztál, örökös társává mert Chriſtuſnak engemet válaſztál.

Vala Uram nékem te előtted nagy ſok adoſságom, kiért te ſzent Fiad Jeſus Chriſtus lőn értem váltságom, azért vagyon moſtan én ſzivemben illyen bátorſágom.

Sok-

Sokſzor emlekeztem jó-vóltodról én nagy ſzűkſégemben, kit meg-is köſzönni én nem tudok tellyes életemben, azért kiált hozzád az én lelkem ő nagy őrömében.

Felette irgalmas mert kegyelmes kegyes Iſtenem vagy, a' meg bűntetéſre vereſégre haragra késő vagy, hoſzſzú ideiglen ſzenvedhető irgalmas Iſten vagy.

Reám ſzive ſzerint mint fiára Atyám nem haragſzik, erőtlenſégemért mikor vér-is kedve ellen eſik, ha ſanyaru kezzel nyúl-is hozzámmég-is jómra eſik.

Az ő nagy jó vóltát az Ur Iſten nem tsak rám terjeſzté, jókra gonoſzokra Napot Holdat ő ki-ſzéleſité, földet és a' mennyet életünkre minékünk teremté.

Nints nagyobb jó-téted ſoha velem irgalmaſságodnál, nagy kegyelmeſſéged fellyebb árad te igaſságodnál, ſzent Fiad érdeme nagyobb Uram én álnokſágommál.

Tsuda jó-vóltodból meg-támaſztod a' kik el-eſnének, kegyelmeſſégedből fel-emeled kik immár el-eſtek, erőtlenſégekből el nem űzöd a' kik vétkeztenek.

Im minden állatnak ſok ſzemei tsak te reád néznek, ô nagy ſzükſégekben éhſégekben tégedet kereſnek, teremtô éltetô Iſteneknek tégedet jelentnek.

Segéllyed étellyel és itallal minden ſzükſégekben, az hollo fiaknak eledelt adtz az ônnôn féſzkekben, mikoron annyoktul el-hagyatnak ô nagy éhſégekben.

Tsak meg-vonſzod Uram a' ſzükſégben erôs hatalmadat, iſmét ha akarod a' bôſégre ki-nyújtod karodat, kegyelmeſſégedet igy mutadod hozzánk jóvóltodat.

Igen igaz mondó vagy Ur Iſten minden dolgaidban, kit egyſzer meg-mondaſz ſoha ſenki nem ér téged másban, a' nagy vigaſága én lelkemnek minden bánattyában.

Nagy kôzel vagy hozzám én Iſtenem mint Átya fiához, az én kiáltáſom felinditson a' meg halgatáshoz, mert tiſzta lelekbôl mégyek hozzád mint édes Atyámhoz.

En akaratomat tselekedted jó akaratodbol, igaz tôrvényt tôttél én felôlem Uram mindenekbôl, ſokſzor le-vetettél, meg

meg fel-vôttél kegyelmeſſégedbôl.

Meg ôrizted Uram mind azokat kik téged ſzerettek, hálá légyen néked el nem veſztek kik benned hittenek, kiért mind ôrôkké minden ſzentek tégedet ditsirnek.

Erôs oltalma vagy és gyámola a' ſzegény árváknak, a' nyomorúltaknak hivattatol egyedûl attyoknak, légy megſzabaditónk Uram moſt-is minékünk foglyoknak.

Tenéked Ur Iſten mind ezekért adok nagy hálákat, kérlek hogy mind végigien meg-tartsad ebben a' hakat, kik téged tiſztelnek mind ôrôkké mint édes Attyokat.

Illyen hálá adáſt Dávid Király tôn a' Soltár könyvben, ô ditsiretinek ſzáz és negyven ôtôdik réſzében, hogy hálákat adgyunk az Iſtenek mindenkor ſzivünkben.

CXLVI. DITSIRET.

DItsird az Iſtent moſtan oh én lelkem, ditsirem ôtet mig léſzen életem, Fejedelmekben reménſégem, nem léſzen ember én idveſſégem.

Mert ôk meg-halnak iſmét földé léſznek,

nek, e' földiekről meg nem emlekeznek, azért boldogok azok léſznek, a' kik Iſtenben erőſſen hiſznek.

Ennek nagy gondgya vagyon mindenekre, mind menyre földre és a' nagy tengerre, ezekben való ſok rendekre, az földön való ſok ſzegényekre.

Az igazaknak ő meg-őrizője, kegyetleneknek erős bűntetője, a' ſzegényeknek ſegitője, az éhezőknek ő éltetője.

Meg-ſzabadittya Iſten a' foglyokat, világoſittya a' ſzegény vakokat, fel-emeli tántorodtokat, igen ſzereti az igazakat.

Es meg-őrizi az jövevényeket, ſzegény árvákat és az özvegyeket, de megbűnteti bűnősöket, földről el-törli ő ősvényeket.

Uralkodol te azért Uram Iſten, te Sz. Fiaddal örökké mennyekben, a' Sz. Lélekkel egyetemben, ditsirünk tégedet ditsőſségedben.

Szent Dávid irta ezt a' Soltár könyvben, ſzáz negyven és hatodik énekében, hálákat ád ez ditsiretben, mi-is ditsirjük Iſtent lelkünkben.

AZON.

AZONROL.

Ditsirjed áldgyad én lelkem, az Ur Iſtent mindenekben: ſzép ének ſzóval ſzád zengjen, valamig élhetz e' földön, reménséged emberekben, ſemminém rendben, ne légyen bőltsben, erősben, ſem Fejedelmekben, mert nints idveſſég ezekben, hanem tsak Iſtenben, azért bizzál felſégében, hogy élheſs mennyekben.

Lelkünk ki-múlik teſtünkből, ki adatott vólt mennyégből: teſtünk vétetett a' földből, az hová tér erőtlenül, gondolattya-is ezekről, el-vész mindeneſtől, de boldogság tsak Iſtentől, következik menyből, az Jákobnak Iſtenétől, mi reménſégünktől, mert meny, föld, tenger és minden teremtetett attól.

Az igaſságot ki meg őrzi, és örökké öregbiti: boſzſzú-állókat meg-töri, a' ſzegényeket ſegiti, az éhezőket élteti, foglyokat meg-menti, vakok ſzemét fel-éppiti, a' bénnát fel-emeli, az igazakat ſzereti, az jövevényt őrzi, árvát özvegyet fel-vészi, a' bűnőſt tériti.

Uralkodik az Ur Iſten, mind örökké felſégében, hátalmas tselekedetiben, Si-

onon kegyelmeſſégben, minden rendbéli népekben és nemzetségekben, azért mi ditsirjük szépen, ötet énekünkben, légy áldott Attya Ur Isten, és Fiú Ur Isten, tarts meg mind végig az hitben, Sz. Lélek Ur Isten.

Oh szent Háromság edgy Isten, hálát adok néked ezen: hogy vöttél ilmeretedben, bé számláltál seregedben, béirtal élő könyvedben, hiveid közibeni, ne hadgy kételkednünk ebben, tartsmeg reménségben nagy bátran az itéletben álhassunk elődben, hogy az jövendő életben, ditsirhessünk menyben.

CXLVII. DITSIRET.

DRága dolog az Ur Istent ditsirni, szine előtt kegyessen énekelni, ékes dolog szent nevét magasztalni, az hiveknek ő előtte szolgálni.

Az Jerusalemet lám ő szereti, Anyaszentegyházát szépen éppitti, törvényével boldogul ékesiti, az Izrael fiait edgyben-gyüjti.

Eő gyogyit-meg szomorodott szíveket, vigasztallya a' meg-álélt lelkeket, ő enyhit-meg sok keserűségeket, mind testi és lelki betegségeket.

Nagy

Nagy számot tart ő válaszтott népére, mert tudtára tsillagoknak-is neve, gondot visel ennyi számtalan rendre, azért hogy ne tekintene, népére.

Felséges Ur a' mi kegyelmes Urunk, olly nagy erős és hatalmas Királyunk, kinek bőltseségétül távoly állunk, értelmében mert véget nem találunk.

Ez ő néki tsudálatos tanátsa, hogy a' szelideket fel-magasztallya, de a' kevély gonoszokat utállya, és őket mind a' földig le-gyalázza.

Enekellyünk néki hálá-adással, vigasságos hangitsáló szerszámmal, beszélgessünk a' mi kegyes Urunkal, magasztalván ötet imádságunkal.

Eő vonsza-bé az egeket fölhőkkel, és a' kődöt-meg-terheli esővel, mellyet leszármaztat a' földre széllyel, hogy gyümöltsöt füvet hozzon böséggel.

Az hegyeken völgyeken telekeken, ő ád a' barmoknak eledeleket, az hollófiaknak-is éhségeket, ő tölti-bé meg-adgya kéréleket.

Semmi ő magában akar mi erő, a' lónak ereje néki nem kellő, sem emberi

segitségre nem néz ő, mert egyedül elégséges segitő.

Kedve vagyon tsak az ötet félőkön, gyönyörködik az igaz emberekben, hatalmas azoknál minden kitsinben, oltalom e' világi erő ellen.

Ditsird azért Jerusalem Uradat, magasztald keresztyénség meg-váltódat, áldgyad Sion mennyei Királyodat, híveknek serege te szent Atyádat.

Eő tenéked bátorságod mindenben, kapuid zárjait birja erősen, polgáridat meg áldgya edgyességben, részesitvén sok jó tételeiben.

Határidat szereti békeséggel, meg-áldotta földeidet bőséggel, meg nem fogyatkoztat semmi szükséggel, táplál téged semlye tzipő kenyérrel.

Hamarságos az ő parantsolattya, mindenható böltseséges tanátsa, a' földre-is alá származik szava, és leg-ottan meg-lészen akarattya.

Mint a' fejér és szálankozó gyapjat, ő méltattya szép gyengéden az havat, és miképpen edgy povályozó hamvat, szép apronként zuz-marázokat szórhat.

Miként ilmét a' darabos jegeket, ide alá

alá hánnya a' kő esőket, egyetemben hordoz nagy hidegeket, kiket lámsoha senki el nem túrhet.

Viszont mikor parantsolattyát adgya, lészen mind azoknak el-tágulása, ha éleszto szeleit fel-támasztya, az jegeket folyo vizzé olvasztya.

Jákobnak ki-mutattya szent szerzését, fiaival közli áldott igijét ő Felsége az Izraelnek népét, igazgattya néki adván törvényét.

Nem tselekedett igy semmi nemzettel, meg nem ékesitett ennyi szentséggel, miként reánk tekinte nagy jó kedvel, kiért áldgyuk örökké ditsőséggel.

Ez igiket a' Sz. Dávid Prófeta, száz negyven heted énekében irta, tanulságul és ki nyilatkoztatta, mert az Urnak szerelme arra vonta.

CXLVIII. DITSIRET.

MIkoron a' szent Dávid meg-ismére, az Ur Istent ekképpen ő tisztelé.

Ditsirjétek az Istent a' mennyekben, ditsirjétek ötet a' magasságban.

Ditsirjétek ötet ti szent Angyalok, ditsirjétek ötet minden seregi.

Ditsirje ötet a' fenyes Nap és Hold,

ditsirjék mind a' világos tsillagok.

Ditsirjétek ötet minden szép Egek, és a' magaság felett való vizek.

Ditsirjék az Ur Istennek szent nevét, mert mind ő általa teremtettenek.

Mind helyekre rendelté ő ezeket, az ő parantsolattyát el ne hadgyák.

Ditsirjétek az Ur Istent e' földön, mérges Sárkányok és setét mélységek.

Tűz és kő-eső hó és minden párah, az ő szavának engedő forgó szél.

Az hegyek völgyek és minden termő fák, és a' nagy Cedrus erdejének-fái.

Vadak és minden oktalan állatok, mind tsúszó mászó és szarnyas állatok.

Földi Királyok és minden köz népek, Fejedelmek és a' földnek Birái.

Az iffiú népek és jámbor szép szűzek, a' vén népekkel minden jó gyermekek.

Ditsirjék az Ur Istennek szent nevét, mert tsak az ő neve magasztaltatik.

Az ő ditsőssége a' földön mennyen, és az ő jó vólta minden helyeken.

Az ő népének szarvát fel-emelé, mikor az ördög ellen idvözité.

Ditsiret légyen mindenütt azoknak, kik az ő irgalmasságában biznak.

Ditsi-

Ditsiret az Izrael fiainak, és az Istenhez közel járó népnek.

AZONROL. J.P.C.

Ditsőült helyeken mennyei Paraditsomban, a' kik vigadoztok, véghetetlen boldogságban, vádtok meg-újult állapotban, az Urnak nevét ének szóban, nó ditsirjétek vigaságban.

Áldgyátok az Urat kik tsak ő néki szolgáltok, ártatlan ruhában tündöklő sok kár Angyalok, te-is Nap és Hold és Tsillagok, valakik égi tűzzel birtok, felszóval ötet kiáltsátok.

Egek sok részei, Világnak nagy szélessége, ditsirjed az Urat tengernek titkos mélysége, a' mellyet Isten ő Felsége, bizonyos tzéllal bé-rekeszte, fel nem bonthat már senki keze.

Barlangok fenekén nyúgovó mérges Sárkányok sötét havasokon lakozó vad Oroszlányok, ti is iszonyú nagy Cethalak, tenger örvényét kik járjátok, áldassék az Ur azt mondgyátok

Földi s' mind égi tűz, fejér hó, kő, zápor-eső: Déli s' Etszaki szél, levegő ég, könyű szellő, Tél Tavasz és Nyár, őszi

idő mely négy részből áll egy esztendő, tőletek az Ur ditsirendő.

Szőlő termő hegyek, fel nyúló szép hives halmok vad's' szelid gyümőlts fák, zuhogó tsorgó patakok, ligetes erdőn lakó vadak, tsúszó és mászo sok állatok, nevét az Urnak mind áldgyátok.

Meg-újult tavaszszal hangos éneklő madarak: szép új énekekkel áldgyátok nevet az Urnak, kis Filemile, ki torkának, a' rekedések nem árthatnak, nyújts ditsiretet a' nagy Urnak.

Tsászárok, Királyok, földi sok hatalmasságok, nemzetes nagy Urak, gazdagok és szabadosok, Birák, Tanátsok és Polgárok, kik a' kőz rendnek törvényt szabtok ti-is az Urat mind áldgyátok.

Ti-is szép Tavaszi virághoz hasonló iffiak: Szüléknek őrömi, gyermeki kedves feregek, tiszta életű kegyes szűzek, eszes és okos jámbor vének, az Urnak nevét ditsirjétek.

Ditsiret, ditsőssęg, tisztessęg, és háláadás, a' szentek Urának légyen őrők magasztalás, kiben soha nints meg-változás, vagy igirettől el hanyatlás tőle fejünkre szállyon aldás.

INNEPEKRE

való Énekek.

ADVENTRE.

A' Keresztyénsęgben, igaz vallás az hitben, hogy hidgyünk edgy Istenben, Atya, Fiú és szent Lélekben, menynek, földnek, tengernek, ő teremtőjében.

Hiszünk a' Christusban, Istennek egy Fiában, mi kegyes szószollónkban, Idvezitő Jesus Christusban, kit Adámnak igire a' paraditsomban.

Gabriel Archangyal, Názáretben küldeték, a' Szűz meg-gyümőltsőzék, szent Lélektől terehben esék, jó hír nékünk mondaték, hogy meg-váltónk születnék.

Bethlenben születék, Angyalok megjelenték, pásztoroknak hirdeték, hogy Ur Christus nékünk születék, nagy őrőm hirdetteték, idvőssęg meg adaték.

Jászolban fekűvék, a' pásztorok meglelék, az Angyalok ditsirék, ditsőssęget ott meg jelenték, békeség jó akarat, földre hirdetteték.

E' Christus kint valla, a' kereszt-fám

meg-

meg-hala, ô szent vére ki-omla, mi halálunk ottan meg-romla, harmad nap feltámada, minket meg igazita.

Mennyekben fel-méne, az örök ditsőſſęgben, ott nékünk helyet szerze, eljövendő az itéletre, ott meg-fizet mindennek, ki-ki mint érdemlette.

Hiszek szent Lélekben, vigasztaló Istenben, hiszem a' Szentegyházat, Szenteknek ô gyülekezetit, hiszem Christus kedvéjért, bűnöm botsánattyát.

Hiszem a' hólt testnek, testben fel-támadását, hiszem a' ditsőſſęget, hiszem én az örök életet, ez hittel bizonyitom, minden életemet.

AZON NOTARA.

AZ Atya Ur Isten, Adámot hogy teremté, ki beszédét meg-szegé, szent Fiát néki meg igiré, idő bé-tellyesedvén, bűnösökért eresztė.

Ezt nagy sok régiek, lám kivánták eljöni, e' világra jelenni, és ô érették születtetni, bűnösöket váltani, és meg-igazitani.

Mi keresztyén népek immár hidgyünk el-jötben, érettünk születtetbē meg hólt és fel-

és fel-támadt Christusban, menybē ment Istenſęgben, uralkodó Istenben.

Várjuk immár vigan, mindnyájan e' világra, ki-ki mind halálára, és az itiletnek napjára, mert tsak ô lón minékünk, idvôſſégünknek árra.

Ki el jő itilni, jókat szabaditani, minket igazitani, és e' mennyekben el bévinni, gonoszokat meg-törni, és el-kárhoztatni.

Rettenetes lészen a' Christusnak szóllása, erős sententiája, de az jóknak vigasságára, és minden gonoszoknak lészen sirására.

Jövetek-el ugy-mond, Atyámnak áldottai, és ô kedves fiai, Igaz hitű szelid juhai, mert örök ditsőſſęggel akarok meg fizetni.

Távozzatok-el ti Atyámnak átkoztai és hitetlen szólgai, boszszú-tévő álnok népei, az örök kárhozatnak lésztek ti mind fiai.

Vége lészen akkor, az itiletnek napján, jóknak nyavalyájoknak, és nagy keserű sirásoknak, mert örökösi lésznek az örök boldogságnak.

Ditsőſſęg Atyának, ditsiret szent Fiának,

nak, légyen Jesus Christusnak, mi kegyelmes édes váltónknak, Sz. Lélek Ur Istennek, a' Sz. Háromságnak.

M A S.

Mittit ad Virginem, &c.

KÜldé az Ur Isten hűséges szólgáját, Szűzhöz Názárethben, Gábriel Angyalát, hozzánk jó kedvében.

Erős követséget értünk hogy fel-venne, terméfzettől jegyet, és bizonyoft tenne, Szűznek szűlésében.

Ditsőfség Királlya, terméfzet hatalmát, birja s' fellyül múllya, és bűnünk kovászszát, vegye ki közzülünk.

Kevélyeknek útát, rontsa hatalmával, ördögöknek nyakát tapodgya sarkával, jelentvén hatalmát.

Világ ellenfségét űzze tőlünk meszsze, és magával minket tégyen részesekké, Attya országában.

Menny-el Máriának ez jót meg-mondani, a' régi irásnak titkait jelents-ki, Angyali erőddel.

Mond ezt: Oh szent kegyes idvőzlésem vegyed, ajándékkal tellyes Ur vagyon te veled, félelmed ne légyen.

Szent Szűz méhedben vedd, Ur Istennek Fiát, mellyben meg-őrizzed, az szűkséges titkát, és minden fogadást

Hallá és fogadá e' parantsolatot, hive és fogadot méhében magzatot, de nagy tsudálatoft.

Emberi nemzetnek hűséges tanátsát, jövendő életnek maradandó Attyát, őrök békefségben.

Kinek erőfsége minket ugy őrizzön, hogy világ fok vétke, minket meg ne fértsen, pokolra ne vessen.

De a' bűn botsátó vegye-el vétkünket, légyen igazgató, adgyon örökséget, menynek országában.

M A S.

MI Atyánk Atya Isten, vezérünk Fiú Isten, és szent Lélek Ur Isten, vigasztalónk mindenben, kik vagyunk igaz hitben, Christusnak ő kedvében, jer ditsirjük énekben.

Jó Isten e' világot, hogy teremté Adámot, és a' Paraditsomot, hagya parantsolatot, mellyet Adám el hagyott, mikor ördöghöz hajlott, Istentől el-szakadott.

Tsudálatos nagy efet, vesze emberi nemzet, hogy semmi jót nem tehet, csak bűn-

bűnnel rakva lehet, kivel nem idvőzűlhet, menyországban sem mehet, tsak a pokolra mehet.

Haragja az Istennek, vagyon fején mindennek, kik világra születnek, bűnös Adámtúl lésznek, mert mindnyájan vétkeznek, még hogy annyokban lésznek, rabjai az ördőgnek.

Az irgalmas Ur Isten, miért hogy nem kegyetlen, azt kiáltya szüntelen, nintsen senki bűntelen, én vagyok igaz Isten, térjetek meg hirtelen, lészek irgalmas ingyen.

Ezért küldé Sz. Fiát, e' világ meg-váltóját, és meg-szabaditóját, ki meg-alázá magát, Adámnak ábrázattyát, fel-vővé ő állattyát szenvedé bűnnek kinnyát.

Légyen őrők ditsősség, az Atyának ki Felség, a' Fiúnak tiszteség, Sz. Léleknek egy hűség, Háromság edgy Istenség, kérünk hogy légy segitség, légyen köztünk békeség.

MAS.

ISten el-küldé Angyalát, úgy mint Gabriel szolgáját, maga Isten ugy nevezte, hogy erejét meg-jelentse.

Galilea tartományban, hol Nazareth vólt

vólt alkutván, kiben Szűz Mária lakék, mely Josephnek jegyezteték.

A' szent Angyal hogy bé-méne, tiszta szép Szűzre tekinte, ki lakozék Názáretben, köszönté őtet illyen képpen.

Aldott tellyes kegyelemmel, Istenhozzád izenettel, küldőtt s' választ ott sok közzül malasztyát adgya mennyekből.

Halyán a' Szűz szent igéket, szivében, tartya mind őket, rólok nagyon gondolkodék, köszönetin álmélkodék.

Ne fély az Angyal mond néki; nevén máriát nevezi, őrűly sőt ez nagy jó hirnek, hogy kedvét nyerted Istennek.

Fogadtz fiat és szülőd-is, ennek Jesus lesz neve-is, fog-egyedül uralkodni, országának nem lesz vége.

Monda tovább a' szent Angyal, a' Sz. Lélek te reád száll, ezeket ő viszi véghez nála lészen lehetséges.

Ezt hogy inkább el-hihesse, Erzsébetről lőn beszéde, mondván: a' te rokonságod, vénségében fiat fogott.

Hogy Erzsébeth hat holnapja, méhében fiat fogada, nem kell tsudálkozni ezen; mert Istentől lehet minden.

A' Szűz

A' Szűz engede ezeknek, és ezt felelé Istennek: Im hol az ő szolgálója, légyen a' mint ő akarja.

Azonnal szentelt méhében, lőn a' kettő edgyességben, Istenség az emberséggel, Szűz marada szép épséggel.

Oh értünk testesült Christus szűznek tiszta szent méhében, kezdgy minden jót már mi velünk, és el-is végezd mi bennünk.

NAGY KARATSONRA való Ditsiretek.

Christusnak test szerént való el-jöveteléről.

MEnyből jövök most hozzátok, és imé nagy jó hírt mondok, nagy örömet majd hirdetek, mellyen örvendti szivetek.

Ez mái nap edgy kis gyermek, szűztől szűletett tinéktek, a' gyermek szép és olyékes, vigaságra kellemetes.

Már le-hozta az életet, melly Istennél vólt készitet, hogy ti-is véle éllyetek, boldogságban örvendgyetek.

Ez lesz néktek az jegy róla, imé fekszik

Mennyünk-el keressük és meg-találjuk, ajánnékozzuk mennyei Királyt:

Jerusalemben mikor jutának, Herodes Király kérdezi vala, Uj:

Mit láttatok? nékie felelnek, igen nagy tsudát fényes tsillagot, Uj:

Ki fényesité Bethlen városát hol szűlettetett mennyei Király, Uj:

Bethlehem városában mikor jutának, térdre esnek Ur Jesus előtt, Uj:

Az edgyik tiszta szép sár arannyal, ajándékozá mennyei Királyt, Uj:

Málodik mutata drága kenetett, kivel meg kennék Jesusnak testét, Uj:

Tömjén illatot nagy tiszteséggel, kezében nyújta a' harmadik bölts, Uj:

Más úton hátra ők meg-térének, miként az Angyal nékik meg-mondá, Uj:

Herodes Király igen haragvék, sok gyermekeket ő meg-ölete, Uj:

Mi-is szenvedgyünk az Ur Jesusért, ki magát adá mi bűneinkért, Uj:

Ditsirtessék a' Sz. Háromság, hálákat adgyunk az Ur Istennek, Uj esztendőben mi vigadgyunk, szűletett Jesust mi imádgyunk.

VIRAG-

VIRAG VASARNAPRA való Ditsiret.

DItsőſſęg és ditsiret tenéked, megváltó Királyunk, kinek gyermeki ſzép ſereg monda ékes eneket.

Izraelnek te vagy Királlya, és Dávid Királynak magzattya, ki Atya Iſtennek nevében, áldott Király hozzánk jöttél.

Menyorſzágnak Sz. ſerege, mennyekben ditsirnek tégedet, és e' földön való emberek, és minden teremtett állatid

Sidóságnak ſzent ſerege, Pálmákkal jövének elődben, azért mi is ditsiretekkel, jelen vagyunk most előtted.

A' Sidók néked kín-vallónak, adának ditsiretnek jegyét, mi immár menybéli Királyunknak, mondunk néked ékes éneket.

Azok kedveſek lőnek tenéked, kelleſſęk mi ditsiretünket is, oh kegyelmes Kiraly Chirſtus kinek minden jók kellenek.

A' CHRISTUS KIN-SZENvedéſęről való Ditsiretek.

ATyának bőltseſęge, Bizony Iſtenſęge, Chriſtus ember fogaték, vetsernyének idején: Az ő tanitványitól hamar el-hagyattaték, Sidóknak árultaték, igen meg-kinzattaték.

Első oran Ur Jeſus, Pilátushoz vitetek, hamis tanuságokkal, igen bé-vádoltaték: ártzul és nyakon verék, kőtőzve viſelteték, ſzent ortzáját pőkdősék, menynek világoſságát.

Harmad orán Ur Jeſuſt feſzinteni kiáltak, tsufolván öltőzteték őtet bárſony ruhában: ő ſzent fejét liggaták tőviſſes koronával, kereſzt-fáját viſelé a' nagy kinnak helyére.

Hatod orán Ur Jeſuſt kereſzt-fára feſziték, kénnya miatt ſzomjuzék, méreggel itattaték, főgyén a' tolvajok közt, hozzájok haſonlittaték, edgyik őtet kárómlya, méltó a' kárhozatra.

Kilentz orán Ur Jeſus e' világból kimúlék, ő ſzent Attyát kiáltá, lelkét néki ajánlá: ſzent oldalát egy vitéz dárdával meg-öklelé, föld ottan meg-indula, a' Nap meg-homályoſodék.

Kereſzt-fáról le-vővék Vetsernyének idején, és meg-erőſſitteték Iſtennek malaſztyával; illyen halált ſzenvede életnek reménſęge, ditsőſſęgnek Királlya, mert halva feküſzik vala.

Complétának idején koporsóban tétetek, Istennek nemes teste, életnek reménsége; kennettel meg-keneték, irásoknak bé-telének, légyen emlékezetre Christus a' te szent halálod.

E' szentséges igiket nagy áhitatossággal, néked Christus mi mondgyunk, kegyes ohajtásokkal: mint ki értünk szenvedél, olly nagy buzgoságokkal, légy nékünk vigasztalónk, halálunknak orán.

M A S.

DItsiret mondgyunk UR Istennek, és ő Fiának Christusnak, ki minket szent halálával, szent vérével meg-válta, Jesus irgalmazz nékünk.

Vetsernyének idején, mikoron Christus el-árultaték, vatsorára jöve a' Judás, ki Urunkat el-árulá, Jesus irg:

Jesus jövendőt hirdete, véle vatsoráló tanitványinak, egy vagyon ti közzületek, ki ma engemet el-árul, Jesus:

Judás a' gonosz hamis Kalmár, békességre kéré Urunkat, ő mint ártatlán Bárány nem tagadá békeségét Judástol, Jesus irgalmazz nékünk.

Akkor való harmintz pénzen, Christus

stus Sidóknak el-adattaték, ártatlan vétetlen a' Christus, kit Judás Sidóknak el-árula, Jesus irgal:

Pilátus nagy fel-szóval ezt mondá: Semmi bűnt hozzája nem találok, kezét vizbe meg-mosá, Christust Sidóknak kiadá, Jesus irgal:

Gonosz tsalárd hamis Sidók, Barrabást kérik eresztени, Christust hamissan vádollyák, meg-feszitessék mert bűnös, Jesus irgalmazz nékünk.

Tolvaj Barrabás el-ereszteték ki-méltó vala az halálra. e' világnak Urát megfeszité, ki miatt halottak támadának, Jesus irgalmazz nékünk.

Ditsiret Ur Isten tenéked, ditsiret edgyetlen-edgy Fiadnak, szent Lélekkel egyetemben, mind örökkön örökké, Jesus irgal.

M A S.

A' Mi Urunk Jesus Christus, mint szenvede mi érettünk, és fel-támada nékünk: Jer értsük-meg kereszтyének, és Istennek nagy irgalmát, tekintsük-meg jó-voltát A' bűnnek ő undokságát, az ördögnek-is hatalmát, pokolnak keserves kinnyát, gondollyuk nehéz igáját,

adgyunk hálát az Istennek, és meg-szabaditónknak.

Meg-irták Evangelisták, mint Christus az Judás által, szembe szálla halállal: A' Papi Fegedelmeknek, harmintz ezüst pénz kedvéjért, mint el-adaték arrért. A' fegyveres vitézektől, viteték kötve latroktól, a' Cajafáshoz fő Paphoz, kinél valának bé- gyülvén, a' törvény tudó fő népek, és a' meg-aggot vének.

Ott ő ellene egy szivből hamis tanukat állatni, akarának álnokul: Ebben függ minden szándékok, hogy Christus meg-feszithessék, és földről el-veszthessék. Nem találhatnak ellenne, semmi erős bizonyságot, azért dühösen zugodnak, és kiáltyák karomlónak, halálra mélto bűnösnek, sok ördöggel tellyesnek.

Artatlan Christus ortzáját, némellyek undok nyálokkal, rútittyák pökdösséssel: Némellyek tsapdosásokkal, illetik tsúf-beszédekkel, sanyargattyák veszszőkkel. Látván e' dolgot Sz. Péter, meg-győzeték félelemtől, tsak nem szakad el Christustol, kit meg-tagada háromszor, keserves sirást bűnéről, az után tőn vétkéről.

Pilá-

Pilátus a' Christust kérdi, mond-meg nékem ha te vagyé, a' Sidóknak Királlya: és semmi bűnt a' Christusban, halálra valót nem lelvén, meg mosá kezét vizben. Artatlan vagyok ezt mondá, az igaz ember vérétől, ti lasátok mit miveltek, a' kősség igy kiált mondván: az ő vére légyen rajtunk, és a' mi fiainkon.

Meg-ostorozván a' Christust, adgya vitézek kezében, kik kénoznák testében: azok tsufollyák Urunkat, vetkeztetik ruhájából, fejét verik nád szállal. Felfeszitek keresztfára, keserű mérget etzettel, adának néki innya, ruhájával osztoznia, ezt irták feje feliben: Ez a' Sidók Királlya.

Sok boszusságos rút szókkal, szidalmazzák káromlással, ezt mondgyák tsúf beszéddel: te vagy-é a' ki el-tőrőd, az Istennek nagy Templomát, és harmadnap fel-rakod. Most segéld-meg te magadat, ha Istennek egy Fia vagy: ha Izrael Királlya vagy, szálly alá a' kereszt-fárol, és mi-is hiszünk tenéked, oltalmazd-meg magadat.

De lám a' Christus szenvedvén, nagy setétség mind e' földön támada minden

helyen: hat orától fogva dellyeſt, mind egéſz kilentz oráig, éjnek ſetétsége lőn. Akkoron Jeſus fel-ſzóval kiálta Attyához mondvan: En Iſtenem, én Iſtenem, miért hagyál-el engemet? hogy e' ſzókat igy meg-mondá, ſzent Lelkét kibotsátá.

A' teremtő Chriſtus kinnyát, teremtet állatok láták, mert im lőnek nagy tsudák: a' Templomnak ſzép enyéſztő tarka kárpittya két réſzre, hirtelen el-ſzakada. A' föld réſzketvén indula, a' kőſziklák repedének, a' koporſok megnyilának, és holt ſzentek támadának, kik a' ſzent városban menvén, ſokaknak meg-jelenének.

A' Hadnagy ő ſzolgaival, és tőb néppel egyetemben, igen rettene mondván: bizony ez kit meg-feſziténk, az Iſtennek Fia vala, de mi nem hiſzſzük vala. A' Joſeph Chriſtuſnak teſtét, ſzép gyoltsban bé-takargatá, és koporſóban fekteté, kit Pilátus petsételni, parantsola harmad napig, vitézekkel őriztetni.

Harmad napon a' Máriák, Chriſtuſt kereſik a' kertben, koporſóhoz ki menvén: az Angyáltul tanittatnak, hogy az élőt

élőt ne kereſsék, a' tőb meg-holtak kőzőtt. Ezek onnan viſzſza térvén, és Jeruſalemben menvén, találák Chriſtuſt jelenvén, kit imádának rettenvén, kiknek Chriſtus ne félnének, hagyá hogy meg-térnének.

Az Iſten nagy irgalmából, ſzent Fiát küldé mennyekből, bűnősőkért váltságul: oh melly nagy ſzerelme innét, hozzánk jelenik Iſtennek, mint mi kegyes Atyánknak. Ki a' bűnben eſett embert, vétkektől meg-dőglőtt bűnőſt, őrdőgtől el-foglalt adóſt, meg-ſzáná rendele orvoſt, ki által lenne gyogyulás, és bűnből ſzabadulás.

Az Atya értünk ſzent Fiát, a' Fiu-is önnön magát, adá mind váltság árrát: ſem égben ſem penig földőn, nem vala mi bűneinkért, ki eleget teheſſen. Mert a' bűnnek undoksága, mi eſetünknek rutsága, véghetetlen nagy kinokra, minket kőtelezett vala, mivel hogy Iſtent haragra, fel-inditottuk vala.

No azért mi Iſtenünknek, adgyunk nagy hálát Atyánknak, kőſzőnnyük a' Chriſtuſnak: hogy bűnünket el-tőrlőtte, és az őrdőgőt meg-győzte, ő Attyát

engeſztelte. Szent vérétértünk ontotta, igaſságát ránk ruházta, Sz. Lelkét belénk oltotta, és magának örökségül, megſzentelt hogy életünkben, néki ſzolgályunk hitből.

M A S.

Nota: *Menyből jövök moſt hoz:*

NO földnek minden népei, égnek ditsőült ſeregi, emberek s' minden állatok, jertek ide hol kik vadtok.

En vagyok az Iſten Fia, kit Atya újjal mutata, amaz áldott ſzent Meſſiás, ki által lőtt a' meg-váltás.

Mi az oka hát e' világ, hogy engem igy üldöz és vág? illyen háládatlanságot, földön, mennyen hol ki látott?

En vagyok-é gonoſz tévő, Iſten ſzent neve káromló, illyen iſzonyu kinokra, világ mint ſententiáza.

Nintsen ſenki immár ſohon, ki igaz mellé támadgyon, illyen méltatlan fogſágot, hogy kell ſzenvednem kinokat.

Az én ſzerelmes emberem, ki nékem őtte kenyerem, az én kedves Tanitványom, im mint lőn tsalárd árulóm.

En barátim kik vóltanak pártot ütvén el-had-

el-hadtanak: Az önnön ſaját nemzetim, lőttenek nékem gyilkoſim.

Minden ki ſzáját táthattya, Nevemet pőki káromlya, környül fogot ſok uyavalya, kinomat ſenki nem láttya.

Noſza emberek s' Angyalok, kik eget földet lakjátok, ſzemélyetek-meg engemet, ha ki látott illy vert embert.

Nints emberi ábrázatom, rakva fekélyekkel tagom, nintsen helyén tsak egy tsontom, azt mivelte ſzörnyü kinom.

Oh Adám bünös fiai, hogy nem tudtok engem ſzánni, kinomat hogy nézhetetik, hogy nem eſik-meg ti ſzivetek.

Sir én rajtam a' hegy és völgy, megindült helyéből a' föld, kőſziklák megrepedeznek, e' ſzörnyü dolgon rettegnek.

Sirat engem a' Nap és Hold, nem ſzenvedheti kinomat, ortzáját homály béfogta, teremtőjét az is ſzánnya.

Sirnak a' fényes tsillagok, mert ſzenved teremtő Urok, vagyon ſzéllyel bolyongáſok, mert nintsen igazgatojok.

On kemény ſzivü emberek, de ti mégis mit miveltek? Az ég és föld engem mint ſzán, tsak az ember háládatlan

Atyám ne rejtsd-el ortzádat, hogy nem szánod-meg Fiadat, ne sulyositsd ostorodat, inkább könnyebitsed kinomat.

Lám te hozzád éjel nappal, kiáltok teli torokkal, szány-meg ennyi kéréſemre, ne hadgy-el szintén ennyire.

Nints-é más út immár soha, e' világ meg-váltására? hogy adod Fiad halálra, és szörnyü baj viadalra.

Jelentsd-meg szivednek titkát, ha meg-kell innom e' pohárt, nem tartok ellent jól tudod, légyen te szent akaratod.

Mindazáltal kérlek arra, viſely gondot szent Fiadra, nyújts ki menyből kezeidet, néked ajanlom lelkemet.

M A S.

TSudálatos nagy bőltseség, hogy Isten az embereken, könyörüle bűnösökön, Ditsiret Istennek.

Teremtés előtt jól látá, hogy tőle elhasonlanék, az ember és el-kárhoznék, Ditsiret Istennek.

Orvoſságot azért szerze, kivel az ember élhetne, és magában el ne veszne, Ditsiret Istennek.

Fiát

Fiát az Isten választá, szerelméből értünk adá, közzénk ötet el-botsátá, Ditsiret Istennek.

Mennyei kintsét bé-zárlá, és hatalmát néki adá, nékünk ötet ugy ajánlá, Ditsiret Istennek.

Végezé ezt az Ur Isten, Fiát hogy emberi testben, öltöztetné mint fegyverben, Ditsiret Istennek.

Kezes lévén emberekért, ő tenne elég fizetést embereknek váltságáért, Ditsiret Istennek.

A' fizetés im igy lenne, hogy örök kint ő szenvedne, bűnt és halált el-veszténe, Ditsiret Istennek.

Ő mindent meg-újétana, helyére és mindent hozna, kit Adám meg-rontott vala, Ditsiret Istennek.

Bájt-vína törvény átkával, bűnnel és a' kárhozattal, Istennek nagy haragjával, Ditsiret Istennek.

Meg-győzné és el-rontaná, a' bűnt halált le-tapodná, poklot és el-karhoztatná, Ditsiret Istennek.

El-jöve azért a' testben, Christus értünk öltözvén, és értünk meg-feszittetvén, Ditsiret Istennek.

Eőrők halált, kint szenvede, tőrvénynek átkát el-tőré, haragtul minket mentte, Ditsiret Istennek.

Annyira testben kinzaték, ép semmi benne nem tettzék, éppen ő meg-tőrettették, Ditsiret Istennek.

Meg-taglák és meg-faggaták, megpőkdősék és tsufolák, szőrnyen őt megostorozák, Ditsiret Istennek.

E' világ bűnei soldgya, mint a' vizeknek sokása, az ő fejére borula, Dits:

Mint a' tserép ugy el-száradt, haragnak tűze szent testét, el-száraztotta tagjait, Ditsiret Istennek.

Nintsen ábrázat ő rajta, mint féreg taglásnak miatta, fetreng a' sok nyavalyába, Ditsiret Istennek.

A'bűntetésnek sokása, bűneink számtalan vólta, tőrvénynek nagy sulyossága, Ditsiret Istennek.

Igy fizeté meg-érettünk, adosságunkat az Urnak, igy adá-meg váltságunkat.

Kénnyával és halálával, a' bűnt, poklot tőrvény átkát, el-rontá a' kárhozatot.

Hogy minékünk békeséget, Istennel gazdag kegyelmet, és szerzene szép mentséget, Ditsiret:

Hatalma már az őrdőgnek, nintsen mi rajtunk a' bűnnek, pokolnak és kárhozatnak, Ditsiret Istennek.

Az Istennel békeségben, mi Atyánknak szerelmében, vagyunk immár jó kedvében, Ditsiret Ist:

Nem félünk a' kárhozattul, nem félünk mi a' sok bűntül, és semmi ellenséginktől, Ditsiret:

Diadalmat mert Christusban, vettünk immár mi ezeken, őrül mi lelkünk Istenben, Ditsiret:

Tsufollyuk mi-is a' halált, tsufollyuk a' bűnt a' poklot, miénk el-hidgyük a' Christus, Ditsiret:

Azért halála Christusnak, lőn el-rontása pokolnak, bűnnek az őrők halálnak, Ditsiret Istennek.

Christussal edgyütt meg-holtunk, edgyütt véle meg-feszültünk, hogy edgyüt véle már éllyünk, Ditsiret:

Az ő halála ereje, immár el-hatot lelkünkre, diadalmunk hogy igy lenne:

Fel-támadása Christusnak, éleztése lőn holtaknak, és szabadság a' hiveknek, Ditsiret Istennek.

Mert meg-hozá életünket, meg-igazi-

ta igy minket, és fel-támaſztá lelkünket, Ditsiret Iſtennek.

Igaſſága és élete, minden érdeme ereje, el-hatott már mi lelkünkre, Ditsiret Iſtennek.

Boſzſzontsuk a' bűnt tsufollyuk, hallátul már mi ne félljünk, mert nints fulákja jól tudgyuk, Dits:

Bizonnyal immár Chriſtusban, fel-támadtunk mi Urunkban, uralkodunk országában, Ditsiret Iſtennek.

Lelkünk fel-támadt a' bűnből, bizony teſtünk is a' porból, fel-támad már a' ſok kinbol, Ditsiret Iſten:

örökké edgyűt Urunkal, uralkodunk a' Chriſtuſſal, és élünk nagy vigáságban, Ditsiret Iſtennek.

Ditsiret Atya Iſtennek, ő edgyetlen edgy Fiának, ditsiret a' Szent Léleknek, edgy bizony Iſtennek.

M A S.

OH mennyei Atya Iſtennek Fia, hozzánk teſtben jött e' világra, a' magas egekből, hogy minket meg-mentsen örök haláltul.

Mindenhato lévén gonoſz Judáſtul, árultaték ő ſzolgájától harmintz ezüſt pénzen, ez fel-akaſztván magát megholt bűnben.

A' Sidók meg-fogván Jeſuſt, ezt mondgyák, térdet fejet hajtván őtet boſzſzontyák, menynek, földnek Ura, idvőz légy te oh Sidoknak Királlya.

Jeruſalem Templomának rontója, ha vagy élő Iſtennek Fia, Prophétály minékünk, ki téged artzul vér mi közzűlünk?

Szemeit bé-kőtték és nyakon verék, Chriſtuſt ſzidalommal illették, idvőz légy azt mondák, mennyei Királyt a' Sidók karomlák.

Pilátuſnál halálra ítélteték, kegyetlenül oſtoroztaték, Pilátus ezt mondgya: Semmi bűnt nem tőtt, nem méltó halálra.

A' Sidók felelvén nagyon kiáltyák: feſzits, feſzits Jeſuſt, azt mondgyák: erezd-el Barrabáſt, feſzits-fel fára Sidóknak Királlyát.

Az ő vére légyen mi fiainkon, rajtunk és mi maradékinkon, mert ő ſok falukon, hamis tudománt tanét s' váraſokon.

Töviſſes koronát fejében nyomnak, artzul

artzul verik nyakon tsapdoſsák, ortzáját pökdöſik, őt tsalárdnak s' káromlónak nevezik.

E' világnak bűnét vévé magára, kereſztfát tévének vállára, ſokſzor eſik földre, meg-ſzánván a' Simon ſegété erre.

Kereſzt-fára Chriſtuſt fel-feſzitteték, hohéroktol ſzidalmaztaték nagyon kénzattaték, igy a' Sidóktul meg-kiſſebbétteték.

Im kereſztfán függ Iſtennek ſzent Fia, menynek, földnek kegyelmes Ura, mérget ſzomján iſzik, kereſztény ember nézd-meg ő eſetit.

Szűz Máriának Jeſuſon kereſzt-fán, ſzive meg-indula ezt látván, ſira keſerveſſen, őt az Jánoſnak ajánlá kegyeſſen.

Véghetetlen kegyelmeſſégnek fia, lelkét ſzivébűl ki-botsátá, Attyának ajánlá, HELI kiáltván, boldogul meg-hala.

Nap-fény, tsillagok nem világoskodnak, Meny, s' föld, Angyalok ſzomorkodnak, a' Sidók ezt látván, ſokan hittek hogy függ Iſten kereſzt-fán.

Az ő teſte fáról le-véteték, tiſzta gyoltsban bé-takartaték, Aſzſzonyok ſirattyák, az ő véres ſebeit ápolgattyák.

Egy

Egy gazdag ember Arymathiábul, Joſef nevű kegyes voltábul az új koporſoban, helyhezteté azt a' földnek gyomrában.

Harmad napra az ő koporſojábul, fel-támada nékünk boldogul, illy kegyelmet menyben, ſzerze minékünk boldog fényeſſégben.

Fejenként már ezekről gondolkodgyunk, Urunk halálát mi ſiraſſuk, és ő benne bizzunk, hogy boldogságnak koronáját vegyük.

M A S.

ISten Fia Jeſus Chriſtus mi váltságunkra, menyorſzágbol az Atyától jőtt ez világra, bűnősökért itt e' földön ſzőrnyű ként valla, hogy Atyának minket boldogul ajánlana.

El-tévedett juhok valánk Adámtol fogva, és minnyájan nagy bűnökben hevertünk vala, nem vólt ſenki ki minékünk ſegéllet vólna, Chriſtus Urunk mi érettünk magát áldozá.

Szegénységben ſzületteték Szűz Máriától, és jáſzolba helyhezteték a' ſzent Joſephtől, ide s' tova hordoztaték az ő Annyától, mert ő néki vólt rendelve igy az Atyától.

Sivó,

Sivo, rivo Oroszlánytol ő fel-vitetet, magas hegyre az ördögtűl s' ott késértetett, negyven napig kőnyörögvén, nem itt sem evett, bűnősökért itt e' földön ennyit szenvedett.

Isten lévén emberektűl nagy gyalázattal, illettetett ő névétől nagy álnoksággal, rutéttatott pökdöséssel undok szitkokkal ki-vitetett a' városból nagy szidalommal.

A' Sidoktul üldöztetett igasságáért, Pilátustol ölettetett álnokságunkért, koporsóban bé-tétetett mi bűneinkért, harmad napra fel-támadott igasságunkért.

Illy bánattal, fáradsággal ellensegünktől, Christus által szabadúltunk gonosz ördögtűl, mert mennyekből bűnösökért jöve váltságul, kit az Isten el-küldé nagy Irgalmából.

Ennek azért mint fejenként hálákat adgyunk, reggel, délbe, estve ő néki kőnyörögjűnk, igaz hitet szeretett ő tőle kérjűnk, idvességét mi lelkünknek tsak tőle várjunk.

Ditsőség légyen Atyának a' magas menyben, hogy szent Fiát értünk küldé emberi

emberi testben, tiszteség légyen Fiúnak szent fényességben, szent Lélekkel egyetemben, boldog örömben.

M A S.

VEghetetlen menynek, földnek Ura, testet vőn fel-magára, hogy minket ő szent Atyához vinne boldogságra.

Sietséggel kertben ment a' Jesus vatsorának utánna, hogy ott az ő szent Attyának szibűl imádkozna.

Kiáltással Judás a' Sidókkal, mennek Jesusra éjjel, szidalommal nagy botokkal éles fegyverekkel.

Fogván Jesust vévék a' fő Paphoz, egész éjjel rutéttyák, pökdöséssel undokéttyák rutúl sanyargattyák.

Itélteték ártatlan halálra, nagy kereszttát vállára, tévének mint edgy latorra, mérget adnak innya.

Holta után Jesusnak kereszttán, ökleltették oldala, látván ezt az ő szent Anya keservesen sira.

Jesus Christus mi édes meg-váltónk, ki ként, halált mi értünk, szenyvedtél nagy ártatlanul, légy irgalmas nékünk.

Hálát adgyunk az Attya Istennek, hogy szent Fiát váltságul hozzánk küldé irgal-

irgalmából a' magas mennyekből.

M A S.

OH én Atyám nézz rám menyből, kiáltok hozzád szíből, keresztfan függők, kesergek, Világ kárhozattyáért, váltságáért, ne hadgy engem Uram midőn el-jő végső orám.

Kérlek halgass meg Ur Isten, mert több segétségem nintsen, keresztfán függők kesergek. Világ kár: &c.

Miként a' bárány bűntelen, engem kénoznak ekképpen, szenvedek nagy ként mindenért. Világ kárh:

Kezeimet ki-terjeszték, keresztfára fel-függeszték, semmi testemben ép nintsen. Világ kár:

Méreg etzet én italom, minden népnek tsufnak látzom, latrok nevetnek ökklelnek. Világ kárh:

Meg-botsás Atyám ezeknek, engem kénzó népeknek, mert hogy ezt mivelik nem értik. Világ kárh:

Már lelkemet ki-botsátom, szent kezedben ajánlom, ez fájdalmokban kénokban. Világ kárh:

Ditsérteséll Isten Fia, hogy bűnünket vőd válladra, értünk szenvedtél s' megmentél az örök kárhozatnak rabságából, adgy nékünk igaz hitet, hogy ditsirjük szent nevedet.

M A S.

KI értünk szenvedtél s' ugy idvezitél, könyörgünk tenéked halgass-meg minket, kén-szenvedéssedért, és te halálódért ments-meg a' pokoltól, örök haláltol.

Értünk áldoztatál, mert ugy akartad, szivünkben irattad hogy meg-rontanád, a' kigyónak fejét, és minden erejét, a' mi vétkeinket válladra vövéd.

Mindent meg-fizettél, kit nem vétettél, szenvedél fájdalmat, kit emberi allat, a' bűnnel érdemlett, és akarattal tött, ments-meg kárhozattul, dühös ördögtül.

Meg pökdöstetvén igy árultatál, tsufolván gyalázván nagy fán meg-halál, és a' te szent ruhád vérben bé-áztatád meg holtál mi értünk kit nem érdemlünk.

Tennen szent jó vóltod mi reánk szálla, és minden átoktúl minket meg-válta, adgy minékünk erőt, minden segétséget, hogy tégedet áldgyunk és magasztallyunk.

Ditsős-

Ditsőſség tenéked őrők Ur Iſten, ki halált ſzenvedél keſerűſségben, áld-meg hiveidet, nyújts te ſzent kedvedet, hogy téged láthaſſunk, menyben áldhaſſunk.

MAS.

Nota: *Régi időben meg-irta:*

AZ Prophéták meg mondották, régi időben meg-irták, hogy az Ur Jeſus ſzedvedne, és mi terhünket viſelné.

Ezt ők eleve meg latták, mint ha meg lőtt volna tutták, a' mint Eſaiás mondgya rajta vagyon kinunk ſullya.

Oh melly nagy tsuda dolog eż, Iſten Fiának nem kedvez, hanem bűnünkért bűnteti, és ő békével ſzenvedi.

Iſten haragja vólt rajtunk, mint tévelygő juhok jártunk, de hogy Iſten Fia értünk, ſzenvedett immár mi élünk.

Napnak ſugári rejtetnek, kővek kőſziklák repednek, vérétől a' föld ártózik, és ſok koporſó meg-nyilik.

Fogadgyuk-meg jó tanátsát, ſiraſſuk nem ő halálát, hanem magunkat: mert tudgyunk, oka kénnyának mi vagyunk.

Ez mi Pűſpőkünket nézzük, ki azt tselekſzi hogy bűnünk, el-tőrölteſsék, és menyben, véle legyünk ditsőſſegben.

Nem bakok és borjuk vére, mi bűnünk engeſzteléſe, hanem tulajdon vérével, végeſzteték roſz igyünk-el.

ő Pap léſzen mind őrökken, meg-eſkűd az Iſten ezen; mint Melchiſedech a' népnek, lelki ételt ád minndennek.

Illyen Pűſpők kévántatott, ki érettünk egyſzer meg-hólt, meg-koſtolta nyavalyánkat, és bűntől válva kénunkat.

Chriſtus keſerves kénodat, nyútsad, érettünk aldozatt, hogy légyen a' mi bűnünkért, Iſten előtt és vétkünkért.

MAS, AZON NOTARA.

BŰnős ember jól meg-gondold, azt mondgya Chriſtus, s' meg-gondold, hogy te Iſten haragjában, vagy, bűnődért s' kárhozatban.

En te érettedſzenvedtem, néked ſok jokat ſzerzettem, nyavalyáidat koſtoltam, érted halál fia vóltam.

Engedelmeſsé bűnődért, halálig lőttem vétkedért, hogy te tőlem el ne ſzakadgy, mellettem végig meg maradgy.

Sok ſzégyent érted ſzenvedtem, gyaláztattam, pőkdőſtettem, hogy az őrők ditsőſ-

ditsőſſégben, engem ditsérnél mennyekben.

Rajtá eſett verés, taglás, a' végre hogy te nyavalyás, ne lennél, a' bűnt meg-vetnéd, és a' poklot el-kerűlnéd

Atokkal lőttem, áldottá, hogy lehetnél, és boldoggá, és azonban beſzédemnek, hitelt adnál ſzent igémnek.

Meg-kőtőztenek, ortzámat, pőkdőſték, hogy orſzágomat, tévelygésből ſzabadulván, te láthatnád bennem bizván.

Meg-oſtoroztak, tsufoltak, tsúfos ruhában állattak, kereſztfára feſzéttettem, mellyen el-fogyott életem.

Artátlan vérem ki-omlott, éretted, és igy meg romlott, a' bűn, pokol és az halál, ezektűl meg-ſzabadultál.

A' bűnt s' halált Adám ſzerzé, én érdemem ezt el-tőrlé, Eva jára hol megbánta, én ott hol Atyám kévánta.

Engedett Eva őrdőgnek, réſzit megtiltott gyűmőltsnek, koſtolá de én etzetet, a' kereſztfán ittam mérget.

Egéſz Adám beteg vala, nyavalyája reám ſzálla, én fizettem békeſéggel, az melly adót nyert vétkével.

Jobbitsad-meg életedet, hát bűnős ember

ember hitedet, én bennem veſſed, hogy bűnődtől, meg-ſzabaduly mindeneſtől.

Igy nyugodalmat találhatz, lelkednek nálam s' meg álhatz, a' jövendő itéletben, őrőkős léſzeſz menyben.

MAS, *ugyan azon notára.*

IDvezitőnk ditsirteſél, ki értűuk halált ſzenvedtél, és a' te ſzent véred által, minket meg-igazitottál.

Kérűnk Ur Jeſus tégedet, tekéntsmeg őt ſebeidet, légy azokért ſzabadétónk, halálunkban vigaſztalónk.

Azonban bűntől ſzégyentől, őrizzmeg veſzedelemtől, engedd viſellyük terhűnket, békeſéggel kereſztűnket.

Adgyad az utolſo orán, hogy erőſſen benned bizván, adgyuk lelkűnket markodban, és bé-mennyűnk orſzágodban.

MAS.

HIſzűnk mind edgy Iſtenben, kegyelmes Teremtőnkben, mindenható Atyában, és edgyetlen-egy Fiában.

Ki értűnk bűnőkért, és mi Idveſſégűnkért, le-ſzálla menyorſzágbol, ſzűleték Szűz Mariától.

Ottan el-árultaték, kőtőzve viſeltetek,

ték, szörnyen ostoroztaték, tövissel koronáztaték.

Szent ortzáját pökdösék, artzul és nyakon verék, gyalázattal illetteték, tsúf ruhában öltöztetéc.

Pilátus az halálra, ötet itéli vala, tsapásoknak miatta, alig ismértetett vala.

Latrokkal a' városból, el ki-igazéttatott, keresztfának alatta, véresen elájul vala.

Keresztfára feszíték, kezeit ki-terjeszté, szent lábait liggatták, hogy erei szakadának.

A' keresztfán meg-hala, tétetett koporsóba, harmad nap fel-támada, bűnös lelkeket meg válta.

Menyországban fel méne, az örök ditsőségbe, onnét az itéletre, hatalmassan jö e' földre.

Hiszünk a' Sz. Lélekben, Szenteknek edgyességit, bűnöknek botsánattyát, Christus érdeme jutalmát.

Igaz hitünk Christusban, légyen mint mi Urunkban, holtunk után egyemben, hogy véle éllyünk mennyekben.

M A S.

OH JESUS Christus mi Idvezitönk, drága

drága véreddel szentséges Meg-váltónk, ki mi érettünk nagy ként szenvedtél, és szent Atyádnak igy eleget töttél. Halgass-meg minket te szent halálodért, az ördög rabságától ments meg azért.

Szárnyaid alá hajtsd bűnösöket, fogadd jó kedvely szegény embereket, mert nints fejünket, kihez hajtanunk; hanem tsak te hozzád édes Teremtönk. Mert el-rontod a' bűnt, halált, ördögöt, és szent igéd ellenségit meg-győzöd.

M A S.

OH Uram, ki szenvedtél; Keresztfán meg-ölettél: Tekénts szegény szólgádat, hogy lássa szent ortzádat. Teszivemet újits-meg, szent véreddel öntözd meg, hogy örüllyön benned, és ditsirje, és ditsirje szent neved.

M A S.

CHristus ártatlan Bárány, a' keresztfán meg-hala, nagy engedelmes vala, a' rettenetes kinba. Bűneinket viselvén, pokoltol meg mente. Irgalmazz nékünk oh JESUS! oh JESUS!

Christus ártatlan Bárány, &c. halgass-meg minket, oh Jesus! oh Jesus!

Christus ártatlan Bárány, &c. Adgy békeſęget oh Jeſus! oh Jeſus!

HUSVÉTRA VALO Ditsiretek.

INTROITUS.

ÖRůly és örvendezz Kereſztyének-nek gyůlekezeti: Ditsiret UR Iſten tenéked.

Mert a' JESUS ki áldozék te éretted: Ditsiret UR Iſten tenéked.

Fel-támadott, mint meg-mondta: Ditsiret UR Iſten tenéked.

Kérjůk ötet igaz hitből tiſzta ſzivel: Ditsiret UR Iſten tenéked.

Idvezitő Chriſtus ſzůz Máriának ſzent Fia, engedgy nékůnk tiſzteſſęgedre való életet.

Mert téged illet minden tiſzteſség UR Iſten, ki halottaibol fel-támadál kegyelmes Király.

Hiſzůnk tégedet ſzůz Máriának Fiának és nagy halált a' Sidóktul ſzenvedtnek lenni.

Minden bůneinkért ſzenvedél Chriſtus, azért néked mindenkoron hálákat adunk.

Tarts-

Tarts-meg minket Ur Iſten az igaz hitben.

MAS.

CHriſtus fel-támada, ki értůnk meg-holt vala, mi bůnůnkért ként valla, minket meg-igazita. Kérůnk téged mi Urunk Jeſus Chriſtus irgalmaz nékůnk.

Egy Adámnak vétkeért, engedetlenſęgeért, az alma meg-ételért, örök halált érdemlénk. Kérůnk téged:

Ott el-veſze ſzentſęgůnk, és ártatlan életůnk, Iſteni bőltseſęgůnk, és minden igaſságunk. Kérůnk téged:

Terméſzetůnk meg-romla, ſzépſęgůnk meg-rutala, nagy bůn ott reánk ſzálla, Iſtennek nagy haragja, Kér:

Ki-ůzeténk a' kertből, tiſzteſſęgnek helyéről, ki-eſęnk az épſęgből, és Iſtennek kedvéből, Kér:

Menyorſzág bé-zárlaték, Adám földre vetteték, hogy ő ott veriteznék, ekképpen kenyért ennék, Kér:

De irgalmas az Iſten, bőlts hatalmas mindenben, okot lele ezekben, megſzána el-veſztůnkben, Kér:

Igéretet akkor tőn, meg-mentene őrdőgtől, melly nékůnk nagy jó hir lőn,

mert reménségünk ott lön, Kérünk téged mi Urunk Jesus Christus irgalmazz nékünk.

Akkor illyen szót szólla, aszszonyiállat magva, kigyó fejét meg-rontya, mert őt kigyó meg-tsalta, Kér:

Sok esztendő bé-telék, a' magzat megadaték, szűztől gyermek szűleték, Jesusnak nevezteték, Kér:

Ez gyermek lön hatalmas, Isten, ember és igaz, mindenekhez irgalmas, sok gonosztul oltalmaz, Kér:

Testben értünk meg-hala, bűntelen nagy kint valla, harmad nap fel-támada, minket meg-vigasztala, Kér:

Edgy embernek vétkeért, estünk vala, haragban, a' Christusnak kedveért, esénk nagy boldogságban, Kér:

Ellenségünk meg-romla, Lucipernek tábora, halál a' bűnnek soldgya, a' törvénynek hatalma, Kér:

Immár nékünk tiszt-tartónk, Isten előtt szó-szollónk, egyedül közben-járónk, edgyetlen-egy oltalmunk, Kér:

Nintsen nékünk félelmünk, semmi nyomoruságtul, kárhozattul, ördögtül, és a' testi haláltul, Kér:

Már

Már mi is fel-támadgyunk, minden gonoszt el-hadgyunk, igasságnak szolgállyunk, és a' bűnnek meg-hallyunk, Kérünk téged:

Hálát adgyunk Istennek, mi édes Mesterünknek, és szent Lélek Istennek, mind örökkön örökké. Kérünk téged mi Urunk Jesus Christus irgalmazz nékünk.

MAS, *Azon Notára.*

CHristus fel-támada, mi bűnünket elmosá, ő szent vére hullása, lön vétkünknek romlása, Tsak ő nékünk az Atya Istennél kedves szó-szollónk.

Istennek beltsesége, hozzánk való szerelme, jelenék ditsősége, el-rejtett nagy kegyelme, Tsak:

Nagy lön Adámnak vétke, mellyet halál követe, parantsolat szegése, mindeneket sebhete, Tsak:

A' kegyelmes Ur Isten, könyörüle emberen, hatalmat vön ördögön, mi nagy ellenségünkön, Tsak:

Lön első örőm mondás, Adámnak nagy vidulás, el-esetnek támadás, el-töretnek újulás, Tsak:

Hün az ember Istenben, ő nagy igiretiben,

tiben, hozzá való kedvében, bizik nagy szerelmében, Tsak:

Christus ártatlan Bárány, ki mi értünk áldozván, bűnünkből szabadulván, és életre újitván, Tsak:

El-vővé hatalmunkat, ő meg-törő poklunkat, meg-szerzé országunkat, mi nagy boldogságunkat, Tsak:

Ez a' nagy irgalmasság, mondhatatlan vigaság, ki vala halhatatlanság, lőn értünk szidalmasság, Tsak:

Tsudálatos had vala, hol az élet meghala, de nagyobb tsuda vala, hogy ő feltámadt vala, Tsak:

Szenvede mi bűnünkért, vérét ontá vétkünkért, meg-hala mi érettünk, feltámada minékünk, Tsak:

Hallyunk-meg bűneinknek, véget vessünk vétkünknek, éllyünk mi-új életnek, adgyunk hálát Istennek, Tsak:

Méltó azért vigadnunk, mi szivünkben örülnünk, Christus Jesust ditsirnünk és őt fel-magasztalnunk, Tsak:

Ditsitessék szivünkben, Sz. Háromság mennyekben, vallyunk Istent éltünkben maradgyunk-meg a' hitben, Tsak ő nékünk az Atya Istennél, &c.

MAS,

MAS, *Azon Notára.*

CHristus fel-támada, nékünk örömet ada, vére reánk árada, haszna rajtunk marada, Nyerj irgalmat közben-járó Jesus Christus Sz. Atyád előtt.

Christus meg-hólt bűnünkért, fel-támadott életünkért, mi vigasztalásunkért, és igazulásunkért, Nyerj:

Christus kénnya érdemünk, szent halála váltságunk, vére ártatlanságunk, és fel-költe vigaságunk, Nyerj:

Ez az Isten Báránya, váltságunknak aranya, halálunknak halála, a' kigyónak rontója, Nyerj irgal:

Az ő fel támadása lőn pokolnak romlása, az ő örőm mondása, lelkünknek vidulása, Nyerj:

Ez lőn az örőm mondás, és a' megvigasztalás, hogy az egy fel-támadás, lőn a' meg-boldogulás, Nyerj:

ő meg-mente bűnünktől, a' törvénynek átkától, Istennek haragjától, az ördögtől pokoltul, Nyerj:

Azért mi-is bűnünkből, fel-támadgyunk vétkünkből, e' világi kinunkbol, és mi nagy halálunkbol Nyerj:

Közben-járó Christusunk, Atya Isten-

nek Szent Fia, kérjed te szent Atyádat, hogy idvezitsen minket, Nyerj irgalmat közben járó Jesus Christus szent Atyád előtt.

M A S.

CHristust meg-feszitték, kegyetlen Sidó népek, ki mi értünk szűleték, menyből nékünk adaték, Kegyelmes Christus irgalmazz nékünk.

Halálának utánna, harmad nap fel-támada, hogy mi értünk meg-hala, örök halált meg-ronta, Kegyelmes:

Régen azt beszélleték, Próféták azt hirdették, hogy a' Christus szűletnék, értünk meg-feszittetnék, Kegyel:

Tanittatunk Istentől, ne rettegjünk pokoltul, és ne féllyünk ördögtül, megrontarék Istentül, Kegyel:

Vagyon nagy bizodalmunk, mert mi is fel-támadunk, Christussal uralkodunk, véle őszve vigadunk, Kegyel:

Szégyent nagyot vallottak, érdemekben kik biztak, mert Christust meg tsufolták, halálát meg-rutolták, Kegy:

Sokan biznak magokban, kik nem biznak Christusban, tévelygnek útokban, részek nints menyországban, Kegy:

Vigaságok nagy vólnak, ha Christust hitték vólna, bűn botsánattya vólna, Istennél részek vóna, Kegyel:

Reménségünk nagy légyen, hitünk gyümöltsös légyen, más Istenünk ne légyen, mely pokora ne vigyen, Kegy:

Ezt Sz. Máthé meg-irta, hogy Christus meg-fárada, fige-fát meg átkozá, mert gyümöltse nem vala, Kegyel:

A' Christus fel támada, minket igen biztata, imádkozni tanita, kisirtet ne találna, Kegyelmes:

Szálla le a' pokolra, sokaknak váltságára poklot hagyá bánában, mert nintsen bizodalma, Kegyel:

Igasságot szeressünk, hamisságot ne tegyünk, szegényeket segéllyünk, Christus nevét ditsirjük, Kegy:

Téged kérünk Ur Isten, adgy hitet mi szivünkben, hogy bizzunk te nevedben, és legyünk szerelmedben, Kegyelmes Christus irgalmazz nékünk.

M A S.

CHristus fel-támada igasságunkra, útat szerze menyországra, örök boldogságra.

Az első Atyánkban mind bűnben

eſęnk, az Iſtennek jó kedvéből ottan elki eſęnk.

De a' Chriſtus Jeſus kedvében ejte, emberré lőn és a' bűnnek, ottan véget vete.

Mind e' világ terhét vállára vővé, az hatalmas Atya Iſtent értűnk meg-kőveté.

Eőrdőgnek hatalma vala mi rajtunk, mert mind az első emberrel az almában őttűnk.

Mind az alma miatt fogunk meg-váſęk, reánk ſzálla a' nagy bűnért minden keſerűség.

Gyűlőlség, irigység, minden kevélyſęg, fáradságos nagy ſok munka, és minden betegség.

De lám ezt nem érti a' haládatlanság, emberekre honnan ſzállott ennyi nyomoruság.

Azért nem fogadgya Iſten beſzédét, jóra intő ſzent igijét, Chriſtus idveſſęgét.

Chriſtus fel-támada igen kiáltyuk, de a' bűnnek undokságát mi meg nem utállyuk.

Tudván a' bűnben élűnk, ſemmit nem

ſęlűnk, azért a' Chriſtus halála nem haſznál minékűnk.

Támadgyunk-fel teſtben azért a' bűnből, ki miatt ki-rekeſztettűnk a' nagy ditseſségből.

Vegyűk nagy jó kedvel Chriſtus jóvóltát, Atya Iſten előtt való kedves áldozattyát.

Ditsőſſęg mennyekben az Ur Iſtennek, Atya, Fiú, Sz. Léleknek, mind őrőkké, Amen.

M A S.

Nota: *Emlekezzűnk ez napon:*

CHriſtus fel-támada, ki értűnk meghólt vala, mindennek útat nyita, az őrők boldogságra, Irgalmazz nékűnk.

Az halállal meg-viva, diadalmat vőn rajta, kigyó fejét meg-rontá, talpa alá nyomodá, Irgal:

A' tőrvénynek nagy átka, olly igen vádol vala de a' Chriſtus halála, minket meg igazita, Irgal:

Oh melly igen nagy vala, az Iſtennek haragja, melly rettenetes vala, bűnnek ſzámtalan vólta, Irgal:

Kit Chriſtus mikor láta, hogy imádkozik

kozik vala, retteg és reszket vala, vérrel veritezik vala, Irgal:

Az Istennek jó vólta, ő nagy irgalmasága veszedelmünket látá, Fiát éretünk adá, Irgal:

Noha bűntelen vala, de engedelmes vala, mint szent Atya akarta, méne az áldozatra, Irgal:

Ez áldozat olly drága, olly méltóságos vala, kivel Isten haragja, engeszteltetik vala, Irgal:

Erre fenki nem vala, sem találtatik vala, hogy ki elég lott vólna, tsak az Istennek Fia, Irgal:

Jó szemmel néz az Atya, illy kedves áldozatra, kiért irgalmasága, újonnan reánk szálla, Irgal:

Szent testét koporsóba, mint a' Próphéta mondgya nem hagyá ő Sz. Atya, hogy jussón rothadásra Irgal:

Harmad nap fel támada, mint megmondotta vala, kinek fel-támadása, nagy ditsőséges vala. Irg:

Innep hogy el-múlt vala, Máriák mennek vala, reggel indúlnak vala, Christus testét látnia, Irgal:

Még el nem juttak vala, igen sietnek vala,

vala, a' Nap már fel-kőlt vala, egymásnak mondgyák vala, Irgal:

Vallyon s' kitsoda vólna, ki a' követ el-vonná, kit Sidók tőttek vala, koporso ajtajára, Irgal:

Nézvén a' koporsóra, láták hogy nyitva vólna, követ el-vonták vólna, melly kő igen nagy vala, Irgal.

Bé-menvén koporsóba, egy iffiat láttak vala, ki jobb felől ül vala, fejér ruhában vala, Irgal:

Nékik iffiú szóllala, ne félly etek ezt mondá, kegyessen bátoritá, mert megijedtek vala, Irgal:

Már fel-támadott vala, kit ott nem leltek vala, Angyal kérdezi vala, hogy miért mentek vólna, Irgal:

Azon kőzben azt mondgya, mennyetek-el azt hagyá, és őt Galilæában, megláttyátok azt mondgya, Irgal:

A' Mária Magdolna, a' mint szent János irja, még a' kertben meg látá, az egy kertész képében, Irgal:

Tudakozik nagy sirván, ne találmtán ő vólna, ki el rejtette vólna, Christus néki szóllala, Irgal:

Hozzá siet Mária, meg-ismére hogy Ura,

Ura, a' Chriſtus ôt meg-tiltá, illetni ne akarnám, Irgal:

Igyen irja a' Sz. Márk, fel-kôltét a' Chriſtuſnak, a' tôbb Evangeliſták, irását bizonyittyák, Irgal:

Kérjük azért Atyánkat, vegye-el rolunk haragját, nézze Fia halálát, ditsô fel támadását, Irgal:

Adgya ſzent ajándékát, iſmérheſsük jó vóltát, értheſsük akarattyát, adgyunk néki nagy hálát, Irgalmazz nékünk.

MAS.

CHriſtus fel támada, mi bûnünket elmosá, ſzent vére hullásával, Attyát meg-engeſztelé, Irgalmazz nékünk Ur Jeſus Chriſtus.

Haragnak vóltunk fiai, Adámnak vétke miatt, de az irgalmas Iſten, Fiát igiré nékünk, Irgal:

Ez igéret lôn elsô, ôrôm mondás mi nékünk, kit az Iſten Fiáról, igire bûnôsôknek, Irgal:

Igaz Iſten beſzéde, igaz ô igirete, hidgyünk az igiretnek, mert ez az ôrôm mondás, Irgal:

Vigaságunk nagy vagyon, Chriſtus ſzûle-

ſzületésében, de nagyobnak kell lenni, ô fel-támadásában, Irgal:

Fel támadott minékünk, uralkodik mennyekben, azokért moſt kônyôrôg, kik tsak ô benne biznak, Irgal:

Hogy bûnünktûl ne féllyünk, Atya kôzôtt mi kôztünk, halála érdemével, békeſséget ô ſzerze, Irgal:

Szent Lélek ajándékát, nékünk nyerte Atyától, ha igazán mi hiſzſzük, megholtát és fel-kôltét, Irgal:

Mert meg-hala bûnünkért, mint a' ſzent irás mondgya, az után fel-támada, mi igazuláſunkért, Irgal:

Támadgyunk fel már mi-is, moſt a' hitnek általa, hogy az utolſo napon, egyemben támadhaſſunk, Irgal:

Teſteſtûl és lelkeſtûl az ôrôk boldogſágra, kit Atya Iſten nékünk, ád tsak a' Chriſtus által, Irgal:

Urunk Chriſtus már nékünk, edgyetlen-edgy ſzó ſzollónk, folyamjunk tsak ô hozzá, nints kétség idveſſégben, Irg:

Adgyunk hálát mi moſtan, Chriſtus által Atyának, kivel ô uralkodik, mind ôrôkkôn ôrôkké, Irgalmazz nékünk Ur Jeſus Chriſtus.

MAS.

EMlekezzünk e' napon, Urunknak halálárol, és fel-támadásáról, néki adván hálákat, Irgalmazz nékünk.

Christus fel-támada, nékünk idvesſęgünkre, és fel-támadásával, nékünk hoza életet, Irgal:

Ezen mi mind örüllyünk, az Ur Istent ditsirjük, és adgyunk nagy hálákat, édes Idvezitönknek, Irgal,

Senki emberek közzül, nem találtatik vala, ki meg-győzné a' halált, és az örök nagy poklot, Irgal:

Mert mind bünösök valánk, mellyekért a' nagy halál, rajtunk el hatalmazék tömlötzben bé-foglalván, . Irgalmazz nékünk.

Közben járó Christusunk, Atya Istennek szent Fia, jött vala e' világra, és bününket el-mosá, Irgal:

Az ö szent halálával, erös nagy hatalmával, meg-győzé a' nagy halált, és az örök nagy poklot, Irgal:

Szent Oseas Prophéta, ezt régenten meg-irta, hogy Christus meg-tsúfollya, illyen módon az halált, Irgal,

Oh te örök nagy halál, én lészek te halá-

halálod, pokol lészek te győzöd, és kárhozat te rontód, Irgal:

Tsudálatos baj vivás, két-fél között ez vala, hogy élet meg-ütközék, az örök nagy halállal, Irgal:

Christus nagy kint szenvede, és elnyelé az halált, tisztes győzedelemmel, nékünk idvesſęgünkre, Irgal:

Hintik vala régenten, bárány vérrel az ajtot, hogy a' meg-ölö Angyal öket meg ne bánthatná, Irgal:

O Törvényben régenten, a' bárány vér példázta, mi áldott edgy Urunknak drágalátos szent vérét, Irgal:

Christus nékünk adaték, igaz Husvét Bárány, ki el-mosá vérével e' világnak bünеit, Irgal:

A' kik ö benne biznak, nem árthatnak azoknak, sem a' meg-ölö Angyal, sem a' kegyetlen ördög, Irgal:

Azért jer mi tisztellyük, szivel és nagy örömmel, e' jeles innep napon, kinn értünk fel-támadott, Irgal:

Mert ö ingyen meg-valta, minket Sz. halálával, ördögtül bünеinktül, és az örök haláltul, Irgal:

Néki adgyunk ezekért, nagy hálákat örök-

örökké, egyetemben ditsirjük, mondván illyen szozattal, Irgal:

Hálá légyen tenéked mi édes Idvezitönk, hogy minket meg-mentettél minden ellenségünktől, Irgal:

Adgyad te szent Lelkedet, hogy ezeket hihessük, és valhassuk örökké, mindeneknek előtte, Irgal:

Adgyad hogy fel-támadgyunk, mi-is minden bününkből, és járhassunk előtted, új életben örökké, Irgalm:

M A S.

Nota: *Christus fel-támada igasz:*

HAlá-adásokkal mi énekellyünk, az Atya Istennek hozzánk ő nagy szerelméről.

Ki mikor tekinté bünös vóltunkat, az ő szerető Sz. Fiát a' halálra adá.

Hogy a' mi büneinket el-vennéje, és sz. vérével vétkünket meg-mosogatnája.

Ki bünt nem tött vala földön éltében, az Ur Isten mi érettünk bünné tötte vala.

Hogy mi ő általa meg-igazulnánk, és Isten igasságává ő általa lennénk.

Nem lön itt e' földön ollyan áldozat, ki az Istennek előtte olly kedves vólt vólna.

Mint

Mint az ő Fiának egy áldozattya, mikor kereszttfa oltárán érettünk áldoznék.

Akkor nagy bününket és halálunkat, pokolbéli ördögnek ő nagy hatalmasságát.

Magas kereszttfára ő fel-feszité, melyben ő az Ur Istennek akarattyát tévé.

Christus halál ellen már fel-támada, koporsóbul ditsőségel szent teste kijöve.

Miképpen szent Dávid meg-irta vala, hogy a' felséges Isten Sz. Fiának lelkét.

Pokol setétségében nem hadnája sem ő drága szent testének rothadást látnia.

Régen O törvényben Jonás Prophéta, a' ditső fel-támadásnak ő példája vala.

Mikor a' Cet-haltul el-nyeletteték, tsuda-képpen a' szárazra ő ki-adaték.

Abrahám Pátriárcha áldozattya, lön Atya Isten Fiának nemes áldozattya.

Edgyetlen-edgy Fiát mikor áldozná, fegyverét Angyal kezében erőssen megfogá.

És fia helyében Kossal áldozék, ki akkoron nem oka nélkül tselekedteték.

Mert O törvénybéli sok áldozatok, tsak

tsak a' Chriſtus áldozattyát példájul jedzették.

Hogy Chriſtus áldoznék mind megſzűnének, mind az O törvény-béli nagy ſok áldozatok.

Mert ő lőn a' törvénynek végezete, minden ő benne hivőknek igazuláſokra.

Az ő egyſzer való áldozattyával, megſzentelé mind azokat kik idvezűlendők.

Es a' kik hiendik, őrők életet a' miképpen meg-igirte őrőkké meg-adgya.

Azért egyſzer áldozott bűneinkért, fel-támadott ſzent Pál mondgya mi idveſſegünkért.

Hogy mi réa nézvén ő benne hinnánk, és mind fel-ſerkennénk immár gonoſz kűneinkből.

Es meg-erőſſittetnek a' mi hitünk, mellyel vallyuk mi teſtünknek ő fel-támadását.

Ő példájul előttünk fel-támadott, és halálunknak idején reményül adatott.

Illik azért nékünk halákat adnunk, a' felſéges Ur Istennek kegyelmeſſégéről.

Es ő ſzent Fiának Chriſtus Jeſuſnak, ő ſzentſéges haláláról fel-támadásáról.

Ki moſt menyorſzágban Atya Istennél

nél, engeſztelőnk, eſedezőnk, és tsak egy ſzó ſzollónk.

Kérűnk már mindnyájan botsáſſa nékünk, ſzent Lélek Ur Istennek bőſéges ajándékat.

Ki a' mi lelkünket igazgathaſſa, és az őrők életnek ő útára tanitsa.

Atya Ur Istennek ő ſzent Felſége, ditsirteſsék menyorſzágban az ő ditsőſſége.

Es az ő Fiának ő Istenſége, hirdetteſſék, ſzent halála és fel-támadáſa.

Szent Lélek Ur Istennel egyetemben, velünk légyen ő orſzága mind őrőkké, Amen.

MAS.

CHriſtus fel-támada, mi bűnünket elmosá, és kiket ő ſzerete, menyorſzágban fel-vivé, UR Isten meg-váltá mind e' világot ſzent halálával.

Mindenható Ur Isten, halottaibol fel-támada mi-is őtet ditsirjük vigaságos énekekkel, Ur Isten:

Koporsóban fekűvék harmintz-hat oráiglan, az után fel-támada, kit fel-kőlte ſzent Atya, Ur Isten:

Chriſtus fel-támada, nékünk példát ugy

ugy hagya, hogy mi-is fel-támadgyunk, és gonoszokat, Ur Isten.

Közben-járó Christusunk, Atya Istennek szent Fia, kérjed te szent Atyádat, hogy idvezitsen minket, Ur Isten;

Minden Vers után néha ezt-is iterálhatni.

Már mi mind örüllyünk, mert haragban, kik valánk, minket meg-békéltete, Christus egy reménségünk, áldott Attya Istennel.

MAS.

OH Jesus mi Idvezitönk, kiben vagyon hitünk, ki mi értünk születél, és nagy halált szenvedél, Irgalmázz minékünk.

El-vövéd rólunk haragját, a' te szent Atyádnak, vérednek hullásával meg-engeszteléd hozzánk, Irgal:

Az ördögnek tömlötzéből, ki vövél a' bünből, az halál kötelébül, meg-mentél a' rabságból, Irgal:

Te bün-nélkül születtetvén, a' Szüznek méhéből, értünk válladra fel-vöd a' mi adósságinkat, Irgal;

Bünön, poklon és halálon birodalmod vagyon, az élet és kegyelem tsak te kezedben vagyon, Irgal:

Kérünk téged azért mostan, tekints reánk menyből, kik hozzád esedezünk, és segitséget várunk, Irgalmazz minékünk.

URUNK MENYBE MENETELIRE való Ditsiretek.

CHristus menybe fel-méne, nékünk helyet szerzeni, ül Atyának jobjára lön mindeneknek Ura, Christus ül Atyának menyben jobjára, és uralkodik.

Christus meg-hólt bününkért, fel-támadott életünkért, meg-jelenék Péternek, és több tanitványinak, Christus ül Atyának menyben, &c.

Negyven napon lön vélek, öket meg-vigasztalá, nagy sok bizonyságokkal, magát élni jelenté, Christ:

Nékik meg-parantsolá, hogy ök Jerusalemből, addig el ne mennének, mig szent Lelket vennének, Christ:

Fel-mégyek én Atyámhoz, ti kegyes Atyátokhoz, fel-mégyek Istenemhez, és a' ti Istentekhez, Christ:

Néktek küldök mennyekből, vigasztaló Sz. Lelket, és ti lésztek énnékem, bizonyságim e' földön, Christ:

Sidó országtól fogva, Sámária országig,

gig, és mind a' széles földnek utolsó határáig, Christ:

Azért ti el-mennyetek, mind e' széles világra, hirdessétek mindennek az Evangeliomot, Christ:

Tanitsátok a' népet, őket meg-keresztelvén, Atyának és Fiunak, szent Léleknek nevében, Christ:

A' ki hiend én bennem, és meg-keresztelkedik, nem kárhozik, idvezül, menyországban vitetik, Christ:

Az ki penig nem hiend, kárhozatra vitetik, örök tüzre küldetik, kinek vége nem lészen. Christ:

Vagyon nékem hatalmam, mennyen földön, pokolban, és én veletek vagyok, mind világ végezetik, Christ:

Hogy ezeket meg-mondá, Jesus fel-emelkedék, és a' fényes kód ötet, szemek elől el-vövé, Christ.

Mikor néznék a' Christust, menyben el fel-mennie, két Angyalok fejérben állapának előttök, Christ:

Mondának az Angyalok, ti Galilæabéliek, férfiak mit állatok, nézvén a' magas menyben, Christ:

Ez Jesus ki tőletek, fel-méne menyországban, ekképpen jö itilni, mint fel-menni láttatok, Christ:

Uralkodik most menyben, rólunk viselnagy gondot, esedezik érettünk, az ő szent Attya előtt. Christ:

Osztogattya minékünk, az ő szent ajándékát, kivel minket igazgat, mind világ végezetig, Christ:

Közben-járó Christusunk, Atya Istennek szent Fia, kérjed te szent Atyádat, adgya nékünk szent Lelkét, Christus:

M A S.

A' Christus menyben fel-méne, nékünk helyet szerzenie, Atyával meg-béketltetne, életre bé-vinne.

Mert menyből le-szállott vala, minékünk született vala, érettünk szenvedett vala, fel-támadott vala.

Sokat szenvede érettünk, sokat nyomorga közöttünk, hogy meg-váltana mind bennünk, kik ő benne bizunk.

Mindennél szidalmasb vala, mindennek szolgája vala, de lőn mindeneknek Ura, mindennek Királlya.

Mert menybe el fel-viteték, Atya mellé ültetteték; meny és föld néki adaték, hogy ő uralkodnék.

ördögön, poklon, halálon, mennyei hatalmaſságon, Urakon és Tsáſzárokon hatalmaſságokon.

Ne féllyünk immár Atyától, ſe törvénynek ő átkától, haláltul és kárhozattul, meg-mentett ezektől.

De az ő ſzent Attyát kérjük, hogy irgalmazzon minékünk, tégyen jól Fiáért, velünk, hogy véle élheſsünk.

Oh mi kegyelmes Iſtenünk, emlekezzél-meg mi rólunk, ki ſzenvedél mi érettünk, légy jelen mi velünk.

Ki látod menyből élnünket, és nagy keſerüſségünket, vigaſztald a' mi lelkünket, hogy hidgyünk tégedet.

Mert azt fogadád minékünk, hogy léſz örökké mi velünk, adgyad Sz. Lelked minékünk, hogy téged hiheſsünk.

Es oltalmazz-meg mindentül, ſzent Atyádnak haragjától, ördögtül és kárhozattol, minden dühöſſégtől.

Mert meg-eskűvél minékünk, hogy meg-adok a' mit kérünk, ſzent nevedért moſt könyörgünk, tégy jól itt mi velünk.

Tekints-meg gyarloságunkat, e' világ tsalárdságára, vigy-bé a' nagy boldogságra, te ſzent orſzágodba.

Egye-

Egyetemben Kereſztyének, az Ur Chriſtuſt ditsirjétek, ő néki hálát adgyatok, fel-magaſztallyátok.

Ditsiret légyen Atyának, és ő Fiának Chriſtuſnak, és a' mi vigaſztalónknak, a' ſzent Háromságnak.

MAS.

A' Chriſtus menyben fel-méne, minden egeknek felette, honnét az előtt lejöve, iſmét oda méne.

Meg-rontá ellenſégünket, ördögöt, poklot, bűnöket, meg-ſzerzé idveſſégünket, örök életünket.

A' melly teſtet Szűztül fel-vön, Iſtenſéggel edgyesülvén, azon teſtet fel-emelvén, fel-méne menyekben.

No azért mi kereſztyének, veſsünk véget a' bűnöknek, éllyünk, immár új életet tegyük jelét hitnek.

Hadgyunk-el minden hivságot, ördögi tsalárdságokat, teſtünk-béli kivánságot, minden gonoſságot.

Hogy mi-is menyben meheſsünk, Chriſtuſſal edgyütt leheſsünk, örökké véle élheſsünk, és örvendezheſsünk.

Kérünk mi Chriſtus tégedet, botsáſd-

meg mi bűneinket, vigy-fel veled menyben minket, adgy örök életet.

Ditsőſség légyen Atyának, és ő Fiának Chriſtuſnak, mi kegyes Vigaſztalónknak, a' ſzent Háromſágnak.

PŰNKŐSTRE VALO Ditsiretek.

A' Pünkőſt Innep napján, tanitványok egy házban, bé-gyűltenek minnyájan, egyenlő akaratban, Irgalmazz nékünk.

Azonnal a' mennyekből, hirtelen az Iſtentől, nagy zúgás lőn az égből, mint egy ſebes nagy ſzéltől, Irgal.

Es bé-tőlté a' házat, mellyben gyűltenek vala, az holott űlnek vala, és ők ezt várják vala, Irgal:

Láták hogy nagy ſok nyelvek, kik mind ugyan tűzeſek, ſok réſzre oſzlattattak, fejeken mindeneknek, Irgal:

Ottan a' Sz. Lélekkel, bé-telvén egyetemben, tanitványok a' helyben, ſzólnak külömb nyelveken, Irgal:

Mint a' Lélek tanittya, ſzólni őket oktattya, mindenik ugy kiáltya, Iſten dolgait mondgya, Irgal:

Valának Iſten-félők, ſokan városban lakok,

lakók, Jeruſalémben lakók, minden nemzetből valók, Irgal:

Ez hir hogy ki-terjede, a' nép ott megzendűle, hallyák hogy minden nyelven, ezek ſzólnak ſok-képpen, Irgal.

Tsudálkoznak a' népek, és ezt mondgyák ő köztök, mind ezek kik beſzélnek, Galilæabéliek, Irgal:

Mitsoda ennek oka, hogy mindenikünk hallya, a' nyelveken ſzollani, melyben ſzűlettünk vólna, Irgal:

Kik lakozzák Aſiát, Párthiát és Mediát és Meſopotámiát, Pontuſt, Cappadociát, Irgal:

Indiát és Phrygiát, Ægyiptuſt, Pamphiliát, Lybia tartományát, és Cyrene határat, Irgal:

Jövevény Romaiak, Sidók, és Elamiták, kik pogányok valának, de Iſtenhez hajlának, Irgal:

Kik lakoznak Cretában, és az Arabiában, ſzéllyel az orſzágokban, és ſok tartományokban, Irgal:

Hallyák őket ſzóllani, nyelveken beſzélleni, az Iſtennek nagyſágos és ſok tsuda dolgait, Irgal:

Almélkodnak mindnyájan, tsudálkoz-

koznak magokban, és ezt mondgyák azonban, mi léfzen e' dologban, Irgal:

De némellyek tsúfollyák, nevetik és káromlyák, hogy beſzédeket hallyák, részegeknek mind mondgyák, Irgal:

Sz. Péter hogy ezt hallá, köztök ottan fel-ſzóval, a' ſok népnek ezt mondá, okát ennek mutatá, Irgal:

Jeruſalemben lakó férfiak, kik itt vadtok, ſzómat meg-halgaſsátok, mellyet moſt néktek mondok, Irgal:

Nem részegségből vagyon, hogy ſok féle ſzó vagyon, mert három ora vagyon minden józanon vagyon, Irgal:

De az Iſtennek ſzava, bé-tölt ő fogadáſa, mellyet Joel Prophéta, régen megmondott vala, Irgal:

Hogy a' kegyelmes Iſten, az utolſo időben, ſzent Lélekből részt tészen, az mi maradékinknak, Irgal:

Ki miatt a' Prophétáknak, iráſokát jól tudnák, nyelveket magyaráznák, ſok módon ők ſzólnának, Irgal:

Sok beſzéddel ſzóll vala, és bizonyittya vala, hogy az Iſtentől vólna, mit a' nép ott hallana, Irgal:

Dáviddal bizonyittya, Chriſtuſnak ő nagy

nagy kinnyát, halálát, támadását, menyben el fel-menését, Irgal:

Hol Atyatol nyert lelket, bővön moſtan ki-öntött, ki felől igiretet, nagy ſokſzor ezeknek tött, Irgal:

Ezt hogy hallák a' népek, ſokan megijedének, meg-térének hivének, megkereſztelkedének, Irgal:

Ugyan az első napon, térének-meg nagy ſokan, ugy mint három ezeren, lőnek Chriſtus hitiben, Irgal:

Add nékünk-is Ur Iſten, ſzent Lelkedet éltünkben, ditsirheſsünk tégedet, mind örökkön örökké, Irgalmazz nékünk.

MAS.

PÜnkőſt napja bé-telvén, Jeruſalemben lévő Apoſtolok valának, egyenlő akaratban, ſzent Lélek Iſtenről Chriſtus igéreti bé-tellyeſedék.

Hogy várnák a' Sz. Lelket, ott nagy hirtelenſéggel, zendülés lőn az égből, mint ſebes ſzél zúgáſa, Szent Lélek:

A' zöndülés jele lőn, el jövő ſzent Léleknek és bé-tölté az házat, hol veſzteg ülnek vala, Szent Lél:

Apoſtolok látának, ſok réſre oſztott

nyelvet, kik tüzesek valának, és szálla mindenikre, Szent Lél:

Bé-telének mindnyájan, Szent Lélek Ur Istennel; más nyelven szólnak vala, mint szólniok ád vala, Szent Lél:

Akkor Jerusalemben, nagy sok Sidók valának, Isten-félő férfiak, minden nemzetségközzül, Szent Lél:

E' dolog ki-hidhetvén a' sok nép egybe-gyüle, s' azonnal eszek vesze, halván nyelveken szólni, Szent Lél:

Mind álmélkodnak vala, tsudálkozván mondának, nem-de ezek kik szólnak, Galilæából valók, Sz. Lel:

És miképpen vagyon ez, hogy hallyuk mind ezeket, a' mi nyelvünkön szólni. mellyben mi születtettünk, Sz. Lél:

Nagy sok országbéliek, valának köztök akkor, kik Partiabéliek, és Mediabéliek, Szent Lél:

Elám országbéliek, és azok kik lakoznak, Mesopotamiába, környül való Sidóságban, Szent Lel:

És Capadociában, Pontusban, Asiában, Phryigiában, és a' nagy Pamphilia országban, Sz. Lél:

Ægyiptus országában, Lybia határában,

ban, mely közel Cyrénéhez Romai jövevények, Szent Lél:

Rómában lakó Sidók, a' Sidó hitre tértek, Crétaszigetbéliek, Arabiabéliek, Szent Lélek:

Ez sok országbéliek, ott egymásnak, mondának, hallyuk ezeket szólni, mind a' minnen nyelvünkön, Sz. Lél:

Nagy fel-szóval kiáltyák, batorsággal hirdetvén, a' felséges Istennek, illy nagy tselekedetit, Szent Lél:

Egyetemben mind ezek ott el-álmélkodának, tsudálkozván egymásnak, ezeket mondgyák vala, Sz. Lél:

Mi akar ez lennie? és némellyek mondának, mind meg-részegültenek, azért bolondoskodnak, Sz. Lél:

Szent Lélek jöj mi hozzánk, tedd edgyesé szivünket, világosits elménket, erősits-meg a' hitben, Szent Lélek Istenről Christus igireti bé-tellyesedék.

MAS.

A' Pünkösdnek jeles napján, Szent Lélek Isten küldeték, erősíteni szíveket az Apostoloknak.

Mellyet Christus igirt vala, akkor a'

Tanitványoknak, menyországban mikor méne, mindenek láttára.

Tüzes nyelveknek szólláſa, ugy mint ſzeleknek zúgáſa, le-ſzálla az ő fejekre nagy hirtelenſéggel.

Meg-telvén Sz. Lélek Istennel, kezdének ſzólni nyelveken, mint ő nékik a' ſzent Lélek ád vala ſzóllani.

Örüllyünk azért ő néki, mondván ékes énekeket, fel-magaſztalván ő nevét, örökkön örökké.

Ditsirteſsél Atya Isten, véle meg-váltó Fiú. Isten Szent Lélekkel egyetemben, mind örökké, Amen.

M A S.

REgi Pünkőſtnek idején, jöve Sionból a' törvény, az után Chriſtus idején örőm adaték ő helyen.

Atya, Fiú ajándéka, hiveket menyből meg-ſzállá, bátoritván vigaſztalá, nyelvekkel ajándékozá.

Valamit hirdetnek vala, tsudák erősſitik vala, világ gyaláztatik vala, idveſség adatik vala.

Világ hallá ſzozattyokat, láták Istennek hatalmát, vévek a' hivek ajándékát, és birják ő nagy jutalmát.

Szen-

Szentely-meg moſt-is Ur Isten, nevedet terjezd igidben, ronts-meg a' gonoſzt erődben, legyünk te veled erőmben.

Ditsőſség Atya Istennek, véle Fiának Chriſtuſnak, ezeknek ajándékának, a' Sz. Háromságnak.

M A S.

PÜnkőſt nap a' Szent Lélek Ur Isten, menyből alá-küldeték, az imádkozó Apoſtolokrá, kiket ékeſite ajándékival, nyelvek értelmével.

Kiknek Chriſtus ezt parantsolá, hogy menyenek e' ſzéles világra, hirdetvén az Evangeliomot, minden féle nemzetſégeknek, és minden népeknek.

Mondván: Vegyétek a' Szent Lelket, botsáſſatok-meg minden bűnőkét, azoknak, kik hiendnek én bennem, tartsátok-meg a' hitetleneknek, ő gonoſz vétkeket.

Es mikor Királyok előtt állotok, és Fejedelmek előtt vattok, akkor ne legyetek ſzorgalmatoſok, miképpen nékiek felelheſſetek, és mikor ſzólhaſſatok.

Küldők tinéktek én ſzent Lelket, és

mennyei bőltseſęget, kinek ellene nem mondhatnak, és ellene ſoha nem alhátnak, e' világi Urak.

Ditsirjük a' menybéli Ur Iſtent, az ő nagy kegyelmeſſęgeért, adgya minékünk az ő ſzent Lelkét, ékeſitse-meg a' mi ſziveinket, hittel, ſzeretettel.

M A S.

A' Szent Léleknek kegyelme, Apoſtoloknak ſziveket, bé-tőlté az ő kegyelmeſſęgével, adván nékik kűlömb-kűlömb nyelveket, kűlömb nyelveket.

Mert Chriſtus nékik azt meg-igiré, mikor menyben ő el fel-méne, hogy nékik a' Vigaſztalót meg-adgya, ez napok után nem ſok idő múlva, nem ſok:

Küldé őket e' ſzéles világra, az Iſtennek nagy hatalmával, hogy ők a' ſzent Evangeliomot, hirdeſsék minden teremtett állatnak, teremtett:

Mondá nékik: Imé véſzitek, e' mái napon a' ſzent Lelket, a' ki meg-jelenti tinéktek, az el-múlt dolgokat és jövendőket, és mindeneket.

Mondván nékik: Midőn vitettek Királyokhoz avagy Fejedelmekhez, akkor ne legyetek ſzorgalmatoſok, miképpen avagy

avagy mit kellyen ſzólnotok, mit kellyen ſzólnotok.

Mert ugyan azon orában, az én mennyei ſzent Atyám, ád néktek Sz. Lélek bőltseſęgét, a' kit meg nem győzhet emberi eſzeſség, emberi eſzeſség.

Ditsirjük azért a' Vigaſztalót, az igaſſágra bőlts tanitót, ki az Atya a' Fiu Iſtennel, uralkodik mennyei ditsőſſęgben, moſt és mind őrőkké.

Azért nagy lelki őrőmmel, adgyunk hálát mi Iſtenünknek, ditsirteſsék a' ditső ſzent Háromság, kinél vagyon amaz őrők bóldogság, az őrők boldogság.

M A S.

JŐvel Szent Lélek Ur Iſten, tőlts-bé ſziveinket éppen, mennyei ſzent ajándékkal, ſzűbéli ſzent buzgoſsággal, mellynek ſzentséges ereje, nyelveket edgyező hitre, egyben gyűjte ſok népeket, hogy vigan igy énekellyenek: Alleluja, Alleluja.

Te ſzentſęgnek új világa, igidnek vezérly útára, tanits téged meg-iſmérnünk, Iſtent Atyánknak neveznünk, őrizz hamis tudománytól, hogy mi ne tanullyunk máſtul, és ne légyen tőb más ſenki,

ſenki, de tsak Chriſtus kiben kell bizni, Alleluja, Alleluja.

Oh mi édes Vigaſztalónk, légy kegyes meg-oltalmazónk, hog' maradgyük dolgaidban, meg ne ſzünnyünk nyavalyánkban, erőddel elménket kéſzits, gyenge ſzivünket erőſſits, hogy halál és élet által, hozzád ſieſsünk hamarsággal, All: Allel.

Sz. HAROMSAG NAPJARA való Ditsiretek.

SZent Háromság, és tsak egy Iſtenſęg, kit emberi elme meg nem foghat, tsak hiveknek hitek téged valhat, edgy Iſtennek három ſzeméllyünek.

Téged vallunk edgy örök Iſtennek, kezdet nélkül való terméſzetnek, Atya, Fiú, ſzent Lélek Iſtennek, állat ſzerint de edgy Iſtenſęgnek.

Te teremtéd a' mennyet és földet, és ezekben való ékeſſęget, te ſzent Fiad vére váltott minket, ſegitſęgül kik hivunk tégedet.

Szivünkben botsáſſad Sz. Lelkedet, meg ſzentelvén a' mi életünket, bátoritván ſzomorú ſzivünket, és meg-tartván mind végig bennünket,

Felſę-

Felſęges Iſtén kérünk tégedet, add iſmérnünk a' te ſzent Fiadat, magaſztalnunk te ſzent Felſęgedet, és vehetnünk az örök örömet.

Ditsirteſsél tellyes ſzent Háromság, Atya, Fiú, ſzent Lélek Ur Iſten, ki magadat nékünk meg-igirted, tarts-meg minket mind végig a' hitben.

M A S.

IMádunk mi téged Szent Háromság, kiben ſemmi nem lehet hamiſság, hanem tsak a' ſzent örök igaſság, ſegitségre bizony nagy gazdagság.

Te vagy Atya, Fiu és ſzent Lélek, három ſzemély, de egy igaz Iſten, fogyatkozás ſemmi nálad nintsen, bizodalmunk benned ha nagy léſzen.

Imádunk mi téged Atya Iſten, Fiad által könyörgünk ſzüntelen, hogy ſzent Lelked ſzivünkben tellyes légyen, erősſekké minket hitben tégyen.

Hitetlenség nagy vagyon emberekben, fogyatkozás ſzertelen erkőltsökben, rágalmazás ſzámtalan ő nyelvekben, kik a' hitet üldözik életekben.

Téged véſzünk Ur Iſten tanuságul, igaz ſzámot hogy te végy mind azoktul, kik

kik nem félnek az őrök kárhozattul, lelkek ellen irtóznak az igaztul.

Ha igazán akarnak itilni, és eszekben jobban ők ezt venni, meg-kellene ez hittel elégedni, tellyes szivel Christushoz ragaszkodni.

Nintsen nékünk hit nélkül idvességünk, menyországban más által bizonyútunk, azért semmi dologban nem bizhatunk, az életből hogy ki ne vettessünk.

Folyamjunk már mindnyájan Istennünkhöz, békeségre Christusban vigyen minket, jámborságra forditsa éltünket menyországra viselye mi útunkat.

M A S.

JEr ditsirjük mindnyájan Urunkat, az Atya Ur Istent, néki adgyunk nagy hálákat, mint mi kegyes Atyánknak, mert ő minket személyére teremte ékesite, viseli nékünk nagy gondunkat mint fiainak, azért mi tisztellyük, és fel-magasztallyuk, mondván: légyen nagy tiszteség néked áldott Ur Isten.

Jer ditsirjük az Ur Jesus Christust, Atya Istennek Fiát, Máriának szép szülöttét,

löttét, a' mi Idvezitönket, mert ő értünk öltözék emberi ábrázatban, szerete minket és meg-mosa ő szent vérével, azért énekellyünk, ötet magasztalván, nagy hatalom és ditsőség a' mennyei Királynak.

Jer ditsirjük a' szent Lélek Istent, ki Atyával, Fiuval, mindenkoron edgy felségben egyemben ditsirtetik, biztat minket és meg-szentel mennyei ajándékkal, annak-okáért kérjük ötet mint Istenünket, jövel szent Lélek Isten, világositsd szivünket, hogy Urunknak szent Igijét, halhassuk és érthessük.

Vigasztallya szent Lélek szivünket, és szomoru lelkünket, tanits minket a' Christusnak igaz isméretire, újitsad meg lelkünket hitben és szeretetben, mikoron kezdünk e' világbol el-haza menni, erősits-meg minket, minden gonosz ellen, hogy lelkünket meg-adhassuk vigan a' mi Urunknak.

M A S.

JDvöz légy örök Ur Isten, ki vagy foghatatlan felségben, a' mennyei nagy ditsőségben, Angyaloknak nagy örömökben, és ditsiretekben.

Idvöz

Idvöz légy szentséges Atyánk, ki kegyessen tekintél reánk, örök halálra kik méltók valánk, hogy vétkezék mi első Atyánk, kitől mind származánk.

Tőled azért el nem vetél, de minket olly igen szeretél, hogy szent Fiadnak nem engedél, e' világra kit értünk küldél, kivel hozzád szerzél.

Könyörüly kérünk mi rajtunk, szent Igidet adgyad értenünk, honnan tégedet meg-ismérhessünk, örökké hogy veled élhessünk, és örvendezhessünk.

Idvez légy Ur Jesus Christus, és mi edgyetlen-egy meg-váltónk, mi életünk és közben-járónk, szent Atyád előtt egy szó-szollónk, és egy bizódalmunk.

Ki szent Atyádnak engedél, éréttünk hogy tőle le-jövél, a' nagy fogságból el ki-mentél, értünk mert mindent el-szenvedél, végre meg-öletél.

Tekints-meg édes Mesterünk, ne hadgy bűnünk mia el-veszünk, szent hitedet erősits bennünk, hogy néked mindenben engedhessünk, te benned bizhassunk:

Mert mi tsak te tőled függünk, azért tsak tenéked könyörgünk, hog' életünkben

ben légy mi velünk, és tsak te tőled viseltessünk, el ne téveledgyünk.

Adgy igaz Fejedelmeket, és Keresztyén bölts Tanitókat, kik hirdessék akaratodat, és hozzánk való nagy kedvedet, irgalmasságodat.

Idvöz légy szent Lélek Isten, ki Atya Fiúval vagy egy Isten, egyetemben egy ditsiretben, edgy akaratban és szentségben és edgy ditsőssegben.

Idvöz légy árváknak Attya, özvegyeknek kegyes Birája, tévelygőknek igazgatója, szomorú sziveknek biztatója, és vigasztalója.

Bátorits minket hitünkben, adgy szeretetet mi szivünkben, tartsad-meg mind végiglen ezekben, hogy halálunknak idejében, ne essünk kétségben.

De mehessünk az életre, hol Atya Istennek felsége, és a' Fiunak ditsőssége, ditsirtetik veled egyetemben, örökkön örökké.

M A S.

Jövel szent Lélek Ur Isten, lelkünknek vigasága, szivünknek bátorsága, adgyad minden hiveidnek te szent ajándékodat, jövel Vigasztaló Sz. Lélek Isten.

Jövel

Jővel meg-nyomorultaknak nemes vigasztalója, árváknak édes Attya, tőltsbé siralmas szivünket lelki nagy őrömmel, jővel mi lelkünknek édes vendége.

Távoztasd-el mi szivünknek, hitetlen sötétségét, világosits-meg minket, hogy az Istennek igijét, halhassuk és érthessük, jővel és tanits-meg az igaz hitre.

Jővel gerjezd-fel szivünkben szent szerelmednek tűzét, ronts-el a' gyűlölséget, hogy mi edgyesek lehessünk Istени szerelmedben, jővel mi lelkünknek nagy vigasága.

Te vagy bizony örök Isten, ki Atyától és Fiutúl, mind örökké származol, te vagy mi Urunk Christusnak áldott szent igireti, te vagy mi lelkünknek megszentelője.

Te vagy ki a' Prophétáknak általa régen szóllál, Christust nékünk igiréd, te a' szent Apostoloknak szíveket bátoritád, te vagy erőssége minden Szenteknek.

Te vagy a' nagy Ur Istennek mennyei ajándéka, igasságnak mestere, tanits minket a' Christusnak igaz ismeretire, te vagy mi lelkünknek bőlts tanitója.

Világ-

Világosits-meg elménket, hogy hihessük a' Christust, egy idvessegnek lenni, és az áldott Atya Istent kegyes Attyánknak lenni, téged ismérhessünk Vigasztalónknak.

Adgyad szent ajándékodat, bátoritsmeg lelkünket, hogy valhassuk a' Christust, adgyad hogy mi meg-győzhessük ördögnek tsalárdságát, te vagy mi biztatónk, minden oltalmunk.

Biztasd felelmes szivünket, hogy kétségben ne essünk, halálunknak idején, de nagy bátorsággal vigan e' világbol kimúllyunk, jővel Vigasztaló Sz. Lélek Isten.

INVOCATIOK

Az Atyahoz.

Halgass meg minket nagy Ur Isten, e' mostani nagy szükségünkben, és tekints-meg minket mi életünkben, hogy ne essünk e' földön hitetlenségben, ördög kezében.

Mert tsak te vagy a' világosság, életünkben te vag' vigaság, mi sötét szivünkben nagy világosság, és szomorú lelkünkben te vagy vigaság, örök boldogság.

Távoz-

Távoztasd tőlünk a' hamisságot, add szivünkben a' igasságot, és a' mi lelkünkben nagy bátorságot, hogy nyilván el-hihessük a' boldogságot, örök országot.

Adgy szent Lelket a' Tanitóknak, egyetemben a' halgatóknak, hogy mind engedhessünk akaratodnak, ditsiretet mi mondhassunk a' te Fiadnak, Jesus Christusnak.

Hálá tenéked menybéli Isten, ki vigasztalsz minket életünkben, és el nem hadtz minket nagy szükségünkben, meg erősítesz minket az igaz hitben, igiretedben.

M A S.

MAgasztallyuk Keresztyének az Ur Istent ki nékünk meg-kegyelmezett nagy jó-vóltáért, bűnünket meg-botsáttya ő szent Fiáért, és örök életet igér, tsak a' Jesus Christusért.

Oh Istennek hozzánk való kegyessége, a' melly kegyelemnek soha nem lészen vége, mint ezt meg-bizonyittya a' szent Pál könyve, hogy tsak az Ur Jesus Christus légyen a' törvény vége.

Botsásd hozzánk kérünk, mi Vigasztalónkat, hadd indítsa könyörgésre a' mi lelkünket, épitse és újitsa gyarló szivünket, és elégitse-meg bennünk a' mi sok szükségünket.

A' meg-szegett nád szálat el ne törd ellye, de sőt a' füstölgő tsőpűt ő meg-éleszsze a' mi könyörgésünket jó neven vegye, és az örök ditsőségre lelkünket meg-szentellye.

Igazgasson minden jóra szent áldása, ne távozzék el mi télünk vigasztalása, szállyon a' mi lelkünkben bátoritása, hogy ne fogjon rajtunk semmit az ördög tsalárdsága.

Ditsirtesél Atya Isten magasságban, Fiaddal Sz. Lelkeddel egy méltóságban, mi is hozzád meheséünk hálá-adásban, és láthassunk szinről szinre az örök boldogságban.

M A S.

KEresztyének kik vagyunk, Istent kérjük adgyon szent Lelket, épitse mi bennünk az igaz hitet, vallhassuk tsak Christusban az idvességet, adgyon szent Lelket.

Szent Igijét halhassuk, halván és elhihessük, hivén meg tarthassuk, és őriz-

heſsük rola mind e' világ ölött valláſt teheſsünk, benne bizhaſſunk.

Bizonyságot ſzivünkben, a' ſzent Lélek tégyen lelkünkben: erőſſitsen minket Iſten kedvében, tégyen minket bizonyoſsá nagy kegyelmében, legyünk kedvében.

Hitetlennek ő ſzivét, hajtsa hozzá ne nézze bűnét, hogy meg iſmérheſſe idvezitőjét, és teheſſe mindenekben az ő jó kedvét adván ſzent Lelkét.

Ne nézze bűneinket, nézze Chriſtuſt mi érdemünket, kinek ő ſzentſége minden vétkünket, halálával el-rontá kárhozatunkat, nagy halálunkat.

Ennyi ſok jó-tétéről, hálát adgyunk minden időben, réſzeſitsen minket minden javában, hogy láthaſſuk a' Chriſtuſt ditsőſſégében a' menyorſzágban.

A' FIUHOZ.

JArullyunk mi az Iſtennek Sz. Fiához, a' mi Idvezitő Urunk Jeſus Chriſtuſhoz, mint kegyes és hatalmas ſzabaditónkhoz, teſti lelki nyavalyánkban tsak egy vigaſztalónkhoz.

Oh irgalmas meg-váltó Fiu Ur Iſten, ki orſzágolſz ſzent Atyáddal földön és mennyen, te hozzád eſedezünk könyörgésünkben, ſegitségül légy minékünk moſtani ſzükſégünkben.

Sok ſzükſégünk jollehet vadnak minékünk, de moſt néked kivaltképpen ezen könyörgünk, ſzent Lelket erőſſége légyen mi velünk, hogy az igaz tudományban épületet veheſsünk.

Mi elménknek homályát távoztaſſad-el, ajándékoz engedelmes ſzivel lélekkel, hogy a' te ſzent Igidet vegyük jó kedvel, tanulhaſſuk és éltünkben köveſsük nagy örömmel.

Öregbitsed nevellyed bennünk az hitet, és az igaz ſzeretetet adgy reménſéget, adgy minden jóra való igyekezetet, tiſzta lelki iſméretet, és ſzentséges életet.

Szent nevedet engedgyed nyilván valhaſſuk, az ördögöt s' e' világot meg-utálhaſſuk, és te ſzent orſzágodban kiván-kozhaſſunk, felſéggeddel egyetemben örökké vigadhaſſunk.

Légyen néked ditsiret és nagy tiſztteſſég, ki Atyával ſzent Lélekkel vagy egy Iſtenség, felſéges hatalmaſság örök fényeſség,

nyeſség, téged illet mind örökké véghetetlen ditsőſség.

A' Sz. LELEKHEZ.

Könyörögjünk az Iſtennek Sz. Lelkének, botsáſſa-ki magas menyből az ő világát, vegye-el mi ſzivünknek minden homályát, hogy értheſsük Iſtenünknek mindenben akarattyát.

Oh ſzent Lélek árváknak kegyelmes Attya, ſzegény gyarló bűnősöknek bátoritója, hitekben el-eſteknek erős gyámola, és az ő gyenge hiteknek tsak te vagy tápláloja.

Te vagy a' mi lelkünknek édes vendége, a' mi ſzomorú ſzivünknek igaz öröme, lelki háboruinknak tsendeſzitője, az örök életnek bennünk, tsak te vagy el-kezdője.

Te tanitád régenten a' Prophétákat, igazgatád ő nyelveket és iráſokat, te tőtted bőltsé a' Sz. Apoſtolokat, hogy meg téritsék te hozzád, mind e' ſzéles világot.

Vedd el a' mi ſzivünknek hitetlenſégét, világoſits meg elménknek nagy sőtétſégét, ronts-el a' gyűlőlſégnek kegyetlenſégét, engedd a' te ſzent hitednek mindenűtt edgyeſſégét.

Válaſz minket magadnak élő templomúl, vegyed mi könyörgésünket ſzent áldozatúl, vedd-ki mind e' világot a' kárhozatbúl, engedgy igaz hitben való kimúláſt e' világból.

Ditsirteſsél felſséges Atya Ur Iſten, légyen áldott a' te neved Fiu Ur Iſten, ezekkel egyetemben ſzent Lélek Iſten, maradgyon a' te áldáſod a' te bűnös népeden.

M Á S.

JEr mi kérjünk ſzent Lelket, véle őſzve az igaz hitet, mikor e' világból ki-múlunk, áldott Iſten oltalmazz minket minden gonoſztul, Irgalmazz nékünk.

Te igaz világoſság, tanits minket Urunk Chriſtuſnak igaz iſméretire, melly minket bizonnyal idvezit, és az örök haláltul meg-ment, Irgal:

Nemz mi bennünk Chriſtusban való hitet mellyel hiheſsük, Chriſtuſt bűnősökért meg hóltnak lenni, mert minden a' ki ezt hiendi bizony idvezül, Irgal:

Nyomoruságunkban légy mi biztatónk és erőſſitőnk, hogy halálunknak

idején mi meg-győzhessük az ördögöt, és nagy örömmel ki-múllyunk, Irgal.

Dicsirtessék az Atya Isten szent Fiával Jesus Christussal, ki a' szent Lélek által a' Sz. Irásból, meg-jelenté ő minékünk az igaz hitet, Irgal:

M A S.

JEr mi kérjünk Sz. Lelket, vele öszve az igaz hitet, mikor e' világból ki múlunk, áldott Isten oltalmazz minket minden gonoszul, Jesus irgalmazz.

Oh igaz világosság, tanits minket az igazságra, hitetlenségünket hadgyuk mind hátra, légyen az Ur Istennek szent akarattya, Jesus Irgal:

Nagy irgalmasságodból hozzánk való nagy szerelmedből, Christust alá-küldéd a' magas menyből, minket meg-szabaditál ellenségink tól, Irgal:

No azért keresztyének, hálát adgyunk az Ur Istennek, mondgyunk mind ellene mi bűneinknek, legyünk örökös fiai az Ur Istennek, Jesus irgal:

Ne hadgy minket Ur Isten, tévelygünk a' sötétségben, de tanits meg minket az igaz hitben, vallhassuk idvességünket már tsak te benned, Jesus irgal:

Hálá

Hálá tenéked Atya Ur Isten, és Fiadnak Jesus Christusnak, és a' Vigasztaló szent Léleknek, kinek szenteléséből mi hivattatunk, fottig szenteknek.

M A S.

ADgy Ur Isten szent Lelket, szent igében épits meg minket, adgyad meg ismérnünk természetünket, tekints meg szükségünket, és mi könyörgésünket, adgy igaz hitet

Te vagy Atyánk örök Isten, kiben semmi kétségünk nintsen, nevellyed hitünket te szent Igidben, szent Fiadnak Christus Jesusnak ismeretiben, idvességünkben.

Te vagy Christus Idvezitőnk, szent Atyádnál békeség szerzőnk, te vagy mi életünk, lakozzál mi bennünk, hogy minden dolgunkban tsak téged mi ditsirhessünk, téged valhassunk.

Vigasztaló szent Lélek, bátoritsad a' mi sziveinket, vigasztaly-meg minket és igazgass minket, hogy halván meg-érthessük nyilván a' szent igiket, idvességünket.

M A S.

Jövel Sz. Lélek Isten, tarts meg minket igidben, ne légyünk sötétségben, maradgyunk igaz hitben.

Szenteld-meg mi szivünket, világosits elménket, hogy értheſsük igidet, mi édes Mesterünket.

Adgy Isteni félelmet, és bizonyos értelmet, igiddel tanits minket, gerjezd-fel mi szivünket.

Vigasztald-meg elménket, mindenben segits minket, öregbitsed hitünket, távoztaſſad bününket.

Hogy téged az Atyával, és az ő szent Fiával, ditsirheſsünk mindnyájan, a' fényes menyországban.

A' CATECHISMUSBOL való Ditsiretek.

A' Tiz-Parantsolat, Exod. 20.

Szükség meg-tudnunk idveſségnek dolgát, és az Istennek Tiz-parantsolattyát, hol meg jelenti hozzánk akaratyát, bün ellen haragját.

Hadgya az Isten hogy egy Istent hidgyünk, bálvány imádáſt hogy mind hátra

tra hadgyunk, teremtett állatban hogy semmit ne bizzunk, tsak egy Istent hidgyünk.

Kiván mi tőlünk engedelmeſséget, hitet, szeretetet, tökélleteſséget, és tiszta szivet, Isteni félelmet, minden tiszteſséget.

Isten haragja fejeken azoknak, kik segitséget más Istentől várnak, Istennek kedve oltalma azoknak, kik egy Istent vallnak.

Isten nevével gonoszul ne éllyünk, mert az Istennek kedvében nem lészünk, ha Sz. nevére hamiſſan eskűszünk, nagy káromláſt tészünk.

Meg tilt az Isten Isteni káromláſt, az igazságról kivan igaz vallaſt, hogy hátra hadgyunk minden hamis mondáſt, és hamis tanitáſt.

Innepet szentely az Isten azt mondgya, szent életünket minékünk kivánnya, hogy szent igijét halgaſſuk azt mondgya és minden meg tartsa.

Atyánk, Anyánknak tiszteſséget tegyünk, Fejedelmünknek Istenért engedgyünk, és Tanitóinknak tiszteſséget tegyünk, minden jóval legyünk.

Embert ne öllyünk Isten parantsollya, a' bofzfzú álláft közöttünk meg-tiltya, harag, irigység távoly légyen hadgya, a' fzitkot meg-tiltya.

Fertelmes élet közöttünk ne légyen, fzent házaságban minden ember éllyen, éktelen bujaság tőlünk távoly légyen, minden tifztán éllyen.

Egymás marháját mi el ne orozzuk, uforfaságtól magunkat őrizzük, fe hatalommal mását el ne vegyük, fenkiét ne bántsuk.

Ojuk magunkat hamis tanuságtul, hamis vallástul, hamis pör-patvartul, hamis esküvéstül és rágalmazástul, minden tsalárdságtul.

Meg-tilt az Isten minden gonofságot, teſti indúlást, gonosz kivánságot, kiván mi tőlünk belső tifztaságot, minden jámborságot.

Ne kivánd ugy mond fenki feleségét, fenki marháját, fenki tifztefſégét, itt meg jelenti törvény nehézségét, és erőtlenfégét.

Mojfes által Isten ezt ki-ádá, két kőtáblára fzent újával irá, rettenetefſéggel ezeket ki-adá, haſznát meg-mutatá.

Em-

Emberi erő ezt meg nem tarthattya, fenki igaznak magát nem mondhattya, mert bűnős vóltát minden ember láttya, az Istent bofzfzontya.

Haſzna ereje azért a' törvénynek, vádol mindenkor minket bűnősöknek, terméſzetünkben mind erőtleneknek, és hitetleneknek.

Mennyünk fejenként azért a' Chriſtushoz, Idvezitőnkhöz a' mi fzó-fzollónkhoz, közben-járónkhoz, és igazságunkhoz, jutat fzent Atyához.

Hálá teneked menybéli nagy Isten, hogy bűnősökön rajtunk könyörűltél, Sz Fiad által meg-engefzteltettél, és mi hozzánk tértél.

M A S.

OH Izrael fzerető népem, halgaſſad az én törvényem, te fzived meg ne keményűllyön, lelked ebben gyönyörkődgyön

Ægyiptombéli nagy rabságból, iſzonyu vas kementzéből, tégedet ki fzabaditálak, és magamnak válaſztálak.

Idegen Istenid kivűlem, ne legyenek én ellenem, fzükſégedben meg találſz engem, ne kételkedgyél én bennem

A' mennyen, földön s' vizben való, teremtett állathoz hasonló, arany, ezüst se drága kőből, bálvánt ne tsinály ezekből.

Előttök magad meg ne hajtsad, tétded fejed meg ne hajtsad, szemedet rájok se forditsad, se tisztellyed, se imádgyad.

Mert boszszú-álló Ur vagyok én, ki Atyák vétkét fiakon, harmad negyed unokájokon, meg-feddem gyölölőimen.

Viszontag nagy irgalmasságom, ezer izig unokákon, marad engem szeretőkön, parantsolatim őrzőkön.

Uradnak Istenednek nevét, héjában ne nevezd nevét, mert Urad ezt bűntetés nélkül nem szenvedi feddés nélkül.

Meg-emlekezzél a' Szombatról, Istenednek nyúgodalmáról, hat nap kedvedre munkálkodgyál, hetediken meg-nyúgodgyál.

Te magad, fiad és leányod, szólgád, szolgáló-leányod, és minden munkalkodó barmod, dologtul meg-nyúgodgyanak.

Mert mennyet, földet és a' tengert, hat

hat nap teremté, ékesité, heted nap az Ur meg-nyúgovék, és ő tőle meg-áldaték.

A' te Atyádat és Anyádat, tisztellyed édes szűleidet, hogy te nyomos lehess e' földön, mellyet néked ád az Isten.

Se fegyvereddel, se nyelveddel, embert ne ölly haragoddal, házasság törő bujaságtól, ód magad paráznaságtól.

Orzástol és ragadozástol, hamis usorás zálogtól, odd magad hamis tanulságtol, atyafi ellen valótol.

Felebarátodnak ő házát, ne kévánnyad házas-társát, szolgáját szolgálóleányát, se barmát, semmi marháját.

A' Sinai hegynek tetejében, nagy füst és láng közepiben, trombitáknak sok zengésében, rettenetes menydörgésben.

Két kő-táblára szent újával, Urad Istened fel-irá, Mojses által ezt ki-adá, megőrizni parantsolá.

A' CREDO.

Hiszünk mind edgy Istenben, mindenható Atyában, menynek, földnek és tengernek, és minden állatoknak teremtőjében, ki reánk olly nagy gondot visel, ugy-mint szerelmes fiaira, bűnünk-

ben hogy el ne veſznénk, edgy fiának nem kedveze, értünk adá ôt nagy kinra, hogy általa idvezûllyünk: Ez a' te hited Kereſztyén ember, láſd hogy hiven megôrizzed.

Hiſzünk edgy Jeſus Chriſtusban, Atya Iſtennek ſzent Fiában, nékünk penig edgy Urunkban: ki fogontaték ſzent Lélektûl, ſzûleték és Szûz Máriától, kinzaték ô Pilátuſtul, meg-hala el temetteték, fel-támada, menyben méne, onnat léſzen el-jövendô az utolsó itiletre: akkor léſzen minden embernek hiti ſzerint fizetéſe.

Hiſzünk és Sz. Lélek Iſtenben, nyomorultaknak vigaſztalójában, ki Fiuval egy és Atyával, ki ſzólt a' Próféták által: Hiſzünk edgy kereſztyéni ſereget, Szenteknek és edgyeſſégét, bûnünknek megbotſánattyát, Iſtentôl tsak Chriſtus által, kit igire Abrahámnak, és az ô fiainak: Hiſzük teſtnek fel-támadását, és az örök boldogságot.

M A S.

A' Ki akar idvezûlni, életét kell jobbitani, a' ſzent hitet meg-tanulni, és gyümôltsét meg-mutatni.

Két-

Kétség nélkûl kárhozattya, ki életét nem jobbitya, és az hitet meg-nem tartya, ha gyümôltsét nem mutattya.

Eletnek meg-jobbitáſa, ſzent iginek halgatáſa, és ô néki meg-tartáſa, ſzivünkben meg maradáſa.

A' ki tanit igaz hitre, és a' bóldog reménſégre, és a' lelki békeſégre, Iſten-béli nagy örômre.

Hittel bizunk edgy Iſtenben, kit hiſzünk három ſzemélyben, Atya, Fiu, ſzent Lélekben, meg-foghatatlan felſégben.

Atya Iſtent bizony hiſzſzük, lenni nékünk teremtônknek, minden ſegitségünknek, irgalmas gondviſelônknek.

Jeſus Chriſtus mi meg-váltónk, kárhozattul ſzabaditónk, és kegyelmes oltalmazónk, Atya Iſtennél ſzó-ſzolónk.

A' Sz. Lélek bôltsi tanitónk, idveſſégre igazgatónk, bánatinkban vigaſztalónk, lelkünkben meg-vidámitónk.

A' ki akar idvezûlni, kell Iſtenrôl igy érteni, ôt állatban egynek hinni, három ſzemélyben tiſztelni.

Ez hit téſzen ſzépſégeſsé, Ur Iſten

elôtt

előtt kedvesé, lelkünkben bűkeségesé, menyországban örökösé.

Ez hit kiben uralkodik a' test ellen tusakodik, minden jóra igyekezik, szent dolgokat tselekeszik.

Kik bűnökben meg-maradnak, a' szent hittül el-szakadnak, kétség nélkül el-kárhoznak, mert ők ördögnek szólgálnak.

Mindennek kell életében, meg-maradni igaz hitben, atyafiui szeretetben, hogy légyünk Isten kedvében.

Kinek légyen a' tiszteség, mind örökké a' ditsőség, ő tőle nékünk békeség, és Atyai kegyelmesség.

A' MI-ATYANK.

MI-Atyánk ki vagy mennyekben, te fiaid szükségünkben, hozzád kiáltunk e' testben, hiszszük meg-halgatz kértünkben, mert Atyai kegyességben, vagy hatalmas Istenségben.

Szenteltessék te szent neved, az az, ismérjünk meg téged, adgy minékünk igaz hitet, hitnek jelét jó életet, bennünk lakozzék Sz. Lelked, tiszteltessék Istenséged.

Jöjön

Jöjön közzénk te országod, kedves Evangeliomod, Idvezitő szent Christusod, kiben örök boldogságod, adgyad te szent ajándékod, ördögtül vedd-el országod.

Légyen te szent akaratod, tarthassuk parantsolatod, mint mennyei szent udvarod, tellyesiti akaratod, mi-is tehessük mondásod, el-szenvedhessük ostorod.

Mindennapi kenyerünket, minden testi szükségünket, hű szólgát, jó Fejedelmet, egésséget békeséget, jó házas társat, bőséget, adgyad nékünk ma ezeket.

Es botsásd-meg bűneinket, mind ellenünk vétetteknek, mi meg-botsáttyuk bűnöket, melly erősitse hitünket, és bátoritsa lelkünket, hogy meg-botsáttad bűnünket.

Ne vigy minket kisirtetben, testnek ördögnek töriben, e' világi dühösségben, kétségben eretnekségben, hitetlenségnek bűnében, ne hadgy el-veszünk ezekben.

Szabadits minket gonosztul, ördögnek tsalárdságátul, kárhozattul, hamis-

ság-

ſágtul, drágaságtul, dög-haláltul, korſágtul, háboruſágtul, mind teſti lelki gonoſztul

Mert te vagy hatalmas Iſten, uralkodó örök Iſten, kegyes és irgalmas Iſten, ki minket könyörgésünkben, meg-halgattál ſzükſégünkben, azért bizván mondgyuk, Amen.

M A S.

MI kegyes Atyánk, kit vallunk hitünkben, légy ſegitséggel illy nagy ſzükſégünkben, éppits meg minket mi természetünkben, ki vagy mennyekben.

A' te ſzent neved ſzenteltetſék köztünk, ne uralkodgyék hamiſság mi köztünk, a' te ſzent Igéd hirdetteſsék köztünk, hogy el ne veſzſzünk.

Jöjön mi közzénk a' te ſzent orſzágod, tsak te birj minket bünös fiaidat, iſmérheſsük-meg a' te Sz. Fiadat, Chriſtus Urunkat.

Ne légyen bennünk ördögnek orſzága, ne birjon minket a' bünnek ſoksága, ſzállyon mi közzénk hitnek igaſsága, meg-tiſztuláſa.

Terméſzetünket ne adgyad követnünk, akaratodat éppitsed mi bennünk, hogy

hogy mindenekben tenéked engedgyünk, ne hadgy el-veſznünk.

Mi kenyerünket mindennapit adgyad, adgy jó Fejedelmet, marhánkat megáldgyad, és mindenekben, teſtünket táplállyad, és oltalmazzad.

Meg-botsáſd nékünk gonoſz bünеinket, álnokságinkat, hitetlenſégünket, végy-ki közzülünk minden irigyſéget, és gyülölségét.

És ne vigy minket gonoſz kiſirtetben, ne hadgy el-veſznünk a' mi bünеinkben, oltalmazz minket ne eſsünk kétſégben, ördög kezében.

Szabadits minket minden ſok gonoſztul, büntül, ördögtül minden álnokságtul: ellenſéginktől, hirtelen haláltul, és kárhozattul.

Ditsőſség néked menyben örök Iſten, ki mi hozzánk vagy engedelmeſséggel, halgaſs-meg minket itt e' könyörgésben, áldgy-meg hitünkben.

M A S.

ADgyunk hálákat az Atya Iſtennek, menynek és földnek ſzent Teremtőjének, és embereknek gond-viſelőjének, éltetőjének.

Mert

Mert ő mi hozzánk Atyai szerelmét, ki-jelentette drága Sz. Igijét, mellyel táplállya hiveknek lelkeket, és elméjeket.

És ő meg áldgya a' benne bizókat, meg-erősíti az erőtleneket, világosíttya homályos sziveket, sötét elménket.

Atya Istennek mind ezekért légyen, ditsiret és nagy ditsőség mennyekben, Fiával és Sz. Lelkével egyemben, örökké, Amen.

AZ UR VATSORAJAROL.

GYakran nékünk kellene Istennek hálákat adnunk, sok jó tétéményéről kellene emlekeznünk

Régi jó szándékáról, hozzánk való szerelméről, ő buzgó nagy kedvéről, ditsirnünk jó vóltáról.

Ennyi nagy esetünkről hogy gondot visel dolgunkrol, titkait bűneinkről, mozditotta vétkünkről.

Gyorsan olajt hogy lelé, sebünknek gyogyitására, szent Fiát el-ereszté a' mi meg-váltásunkra.

Oh Istennek szerelme, és el-titkolt nagy tanátsa, hozzánk honnan jó kedve tetzék jó akarattya.

Reánk

Reánk mert annyi gondgya, hogy nem nyúghatik szerelme, melly kedvét megmutatá, hogy Fiát el botsatá.

Istennek és embernek kell vala érettünk jöni, Christus Jesusnak kelle közben járónak lenni.

ő hogy fizetést tenne számtalan adósságinkért, és hogy meg-is halhatna, a' mi sok bűneinkért

El jöves' meg-fizeté testében, adósságunkat, és mindeneştől fogva le-kóté bűneinket.

Szükségünk elei ez lőn idvezülésünknek, elég meg-fizetése mi nagy adósságunknak.

Es lelkünknek kenyere, lőn nékünk az ő szent teste, lőn örök életünknek oka ő Istenssége.

Ezt Atya magas menyből, jól látván szent országából, ugy engeszteltetékmeg szent Fia halálából.

Győzedelmet engede a' poklon és kárhozaton, nékünk hatalmat vennünk ugy ada a' bűnőkön

Ezért Atya országát, érdemlette ditsőssegét, két képpen örökségét, birta nagy gazdagságát.

De

De magának edgyiket, nékünk adta a' másikat, érdemével keresett hitnek szent igasságát.

Igy szerze ok levelet el-veszett örökségünkhöz, mellyel jutánk hazánkhoz, el-veszett jószágunkhoz.

No miért hogy jól tudá, mi feledékenségünket, még e' földön létében erről meg inte minket.

Ő testét hogy érettünk engedé törvény kezében, azt akará hogy légyen örök emlekezetben

Szerze azért Vatsorát, testéről hogy emlekezzünk, ő ki ontott véréről hogy el ne feletkezzünk.

Fél vala hogy el-veszty ük, és hogy ugyan el felejtyük, e' nagy kintset hogy végre feledékenségben veszszük.

Ezokáért akará meg igirt irgalmasságát, ő bé petsétlenie bűnünknek botsánattyát

Tsuda képpen ezeket tsak szerzé hogy szána minket, mert ő jól láttya vala mi örök el-veszt ünket.

Immáron ő ezekért, és ő nagy fáradságáért, mi tőlünk hálá-adást kiván minden dolgáért.

Tellyes

Tellyes azért életünk, tsak hálá-adás légyen dolgunk, le-fektünk és fel-kőltünk járásunk és ülésünk.

örök örvendezésben és Isteni ditsiretben, foglallyunk már magunkat mi tellyes életünkben.

Mert nem miénk a' bánat kik vagyunk Isten jegyesi, de azok-é a' kik az ördögnek közösi.

Ditsiret az Istennek, Atya, Fiu, szent Léleknek, kit ditsirnek a' Szentek, az hatalmas felségnek

M A S.

JEr ditsirjük az Istennek Fiát, a' szép Szűznek áldott szent magzattyát, e' világnak édes Meg-váltóját, bűnösöknek kegyes szó szolloját.

Jesus Christus kegyelmes Meg-váltónk, Ur Istentől adatott tanitónk, szent Atyáddal felséges meg-tartónk, szent Lélekkel minden igazgatónk.

Téged vallunk hatalmas Istennek, kezdet nélkül-való természetnek, szent Atyáddal egy örök Istennek, állattyából születtél Istennek.

Teremtésnek te előtte valál, kezdet nélkül az Istennél valá, Anya nélkül

Isten-

Istentől származál, órók Ige szájából mondatál.

Te általad e' világ kezdeték, és semmiből szépen teremteték, a' Tsillagos szép Eg terjeszteték, Nappal, Holdal meg-ékesitteték.

Ez széles föld te tőled adaték, termő fákkal meg-gyümöltsöztették, szép zöldellő füvel tündökleték, virágokkal meg-tsillagoztaték.

Te általad Adám teremteték, földből teste szépen alkottaték, menyből lelke a' testben ihleték, Eva társul melleje adaték.

Paraditsom kertében viteték, ördög miá ott meg tsálattaték, minden jótúl ottan meg-foszlataték, az emberi nemzet kárhoztaték.

Mikor Adám ott magát el-veszté, és fiait halálban bé-ejté, Atya Isten magát ki-jelenté, te nevedet Adámnak hirdeték.

Abrahámnak az-után fogadá, áldott magnak akkor tégedet monda, Szűz Mária méhében fogada, te szent véred mi reánk árada

Fel öltözél az emberi testben, e' világra

gra jövél mi közinkben, igaz hitet adál mi szivünkben, új világot gerjesztél lelkünkben.

Szent véreddel te minket meg-váltál, bűneinkből szépen ki-tisztitál, szent Lelkeddel meg-világositál, és Atyádnak kedvében jutatál.

A' kereszt fán érettünk meg-halál, harmad napon ismét fel támadál, menyországban fel magasztaltatál, tisztességgel meg koronáztatál.

Azért vallunk téged Királyunknak, és örökké való nagy Pápunknak, Isten előtt minden gyámolunknak, e' világon minden oltalmunknak.

Az Istennek nagy haragja ellen, az ördögnek dühősége ellen, e' világnak kergetése ellen, a' bűnöknek rettentése ellen.

Te vagy nékünk minden igaságunk, jámborságunk és ártatlanságunk, te vagy nékünk szentségünk, váltságunk, Isten előtt örök boldogságunk.

Te vagy nékünk a' mi reménségünk, e' világon mi nagy tiszteségünk, Isten előtt minden ditsőségünk, menyországban örök ditsőségünk.

Oh Istennek drága kintstartója, szent Léleknek rajtunk nyúgotója, nyomorodott árváknak tartója, mi hitünknek meg-koronázója.

Oh Istennek kedves áldozattya, kit jó szemmel meg-tekint az Atya, és megmarad az ő jó illattya, mind örökké kedves fogonattya.

Edes Jesus előtted járulunk, széked előtt artzal le borulunk, keservesen te hozzád ohajtunk, és nagy sirván menyben fel kiáltunk.

Mert az ördög ellenünk támadott, nagy sok gonosz közöttünk áradott, a mi erőnk immár el-fáradott, jelents azért most an hatalmadat.

Emlekezél gyarló esetünkről, emlekezél erőtlenségünkről emlekezél kegyelmességedről, emlekezzél Sz. Igiretedről.

Lám a' testben érettünk öltözél, a' szép Szűztől világra születél, szent véreddel te minket meg-jedzél, igaz hitben magadnak gyűrűzél.

Oltalmazz-meg azért az ördögtől, e világi sok kegyetlenektől, szabadits-meg a' mi bűneinktől, testünk béli fertelmességünktől.

Távoz-

Távoztasd-el tőlünk a' vér-ontást, és sok-féle dűhös hadakozást, szállitsad-le a' sok nyúzást foztást, hogy a' hitről tehessünk jó vallást.

Adgyad nékünk a' te szent Lelkedet, terjesztessed a' te szent Igidet, ismérjünk-meg mindnyájan tégedet, ditsirhessük a' te szent nevedet.

Tekints reánk most a' magas menyből, látogass-meg Királyi székedből, tégy jól velünk kegyelmességedből, mentsmeg minket keserűségünkből.

Vigasztald-meg a' mi siralminkat, tellyesits-bé mi kivánságungat, mi-is néked hálá-adásunkat, bé-mutattyuk mi áldozatunkat.

Edes Jesus néked hálát adunk, jó voltodért és fel-magasztalunk, ajándékot előtted mutatunk, ditsiretet tenéked éneklünk.

Ditsirtessék az Atya Ur Isten, ditsirtessék a' Fiu Ur Isten, ditsirtessék a' szent Lélek Isten, szent Háromság egy bizony Ur Isten.

M A S.

VAlaki Christusnak Vatsorájat vészed, nem kell azt tenéked tsak szá-

jaddal venned, mert lelki ez étel és lelkünkel veszszük.

A' köz vatsorától tudd meg-válaszstani, ne készitsed szádát fogaddal ezt enni, lélekkel hűséggel kell mindennek enni.

Tudd-meg azért ember mit vész a' szent jegyben, és mi által vészed gondolkodgyál ebben, és a' mivel vészed végy értelmet ebben

Vészed az igiretben bűnöd botsánattyát, Istennek kegyelmét Christus igasságát, az örök életet, Istennek országát.

Ezeket hirdeti Isten az Igében, de hog' bizonyosá legyünk mind ezekben, úgyan ezeneket adgya e' szent jegyben.

De ezeket veszed a' Jesus Christusért, az ő halálának érdemes vóltáért, és az ő vérének nagy haszználattyáért.

Nem veszed ezeket a' te érdemedért, sem igasságodért, nagy méltóságodért, de Jesus Christusnak vére hullásáért

Es az igaz hittel vészed mind ezeket, ezzel fogod hozzád Christusnak érdemét és tijéddé tészed az ő sok jó-tétét.

Ne nézz azért ember tsak a' külső jegyre, de emeld-fel lelked Christus érdemére, az ő halálára meg-romlott testére.

A' külső Sz jegyek vettetnek elönkben, hogy innét elmédet fel-emellyed menyben, hol a' Jesus Christust meg látod hitedben.

Nem észed itt száddal a' Christusnak testét, mert a' menyországban fel-vitétett innét, de vészed testének és vérének jegyét.

De a' hittel vészed a' Christusnak érdemét, és lelkünkel veszszük Christus testét vérét, nem a' jelen vóltat de annak érdemét.

Lásd-meg azért mit vész teitt a' szent jegyben, ne élj tsak szokásból, mint némellyek ezzel, sem kép-mutatással, nem haszsnálsz te ezzel.

De mint szent Pál tanit, meg-probáld magadat, jól meg-hánnyad vesséd a' te dolgaidat, hittel jó élettel jelentsed magadat.

Mit szerzett a' Christus gondolkodgyál arról, mit végre szerzette légy bizonyos arról, el ne feletkezzél Christus haláláról.

Erts-meg hogy a' Christus meg-vál-

tott tégedet, nintsen itiletig több áldozat ennél, tsak az ő halála, melly kedves Istennél.

Igy probáld meg magad ha akarsz itt enni, és e' Vatsorával magad vigasztalni, ha nem akarsz innét méltatlanul élni.

Mert valaki magát jól meg nem probállya, vagyoné jó hiti és kegyes szándéka, itiletet vészen azt bizonnyal tudgya.

Távuly légyen innen a' hitetlen ember, ne járullyon ide kép-mutató ember, mert semmit nem túd az itilnivezekről.

Ditsirtessél Atya mindenható Isten, és a' te szent Fiad veled egyetemben, a' szent Lélek Ur Isten örökkön örökké.

M A S.

EMlekezzél Ur Isten hiveidtől, kik kiáltunk te hozzád szükségünkben, viselj gondot nyomoruságinkról, örökké való Szentegyházadról.

Adgyad nékünk mindenkor életünkben, a' kenyeret mely vagyon szent Igidben, kiről szóltál Sz. János könyvében, mellyel élünk örökké életünkben.

Ne hadgy minket Ur Isten szomjuhoznunk, az élő-viz adassék most minékünk, melly viz után soha meg nem szom-

szomjuhozunk, mert te benned örökké örvendezünk.

A' kik hallyák Ur Isten te nevedet, itt meg-értik mindenek te kedvedet, szent Fiadért kegyelmességedet, hogy tsak közlöd velünk örökségedet.

Adgyad nékünk most szent Lelkedet, ne halgassuk héjában szent Igidet, de tisztellyük örökké szent nevedet, és ditsirjük mindenkor Felségedet.

Ditsirtessék az Atya Ur Isten, ő Igije a' Fiu Ur Isten, egyetemben szent Lélek Ur Isten, szent Háromság egy bizony örök Isten.

M A S.

MIndenható Ur Isten, mi bűnös emberek, gyonást és vallást tészünk, mint töredelmesek.

Mert mi igen vétkeztünk Istenséged ellen, mint teremtő meg-váltó és szent Atyánk ellen.

Életünknek rendiben igen meg bántottunk, mi nagy sok bűneinkel téged ingerlettünk.

Gonosz szóval, szándékkal, látással, hallással, irigységgel, mordsággal, rágalmazásokkal.

Szitkos átkos vóltunkal, harag tartá-
sunkal, hamissan mi hitünket gyakran
mondásunkal.

Istení káromlással és hitetlenséggel, mi
nyomorúságinkban békételenséggel.

Istennek szent Igijét noha gyakran
hallyuk, de mi bennünk gyümöltsét sem-
mit nem érezzük.

Az Istení és Atyafiui szeretet, nintsen
bennünk, de vagyon éktelen szeretet.

Bujaság és torkosság, meg-fojt a' ke-
vélység telhetetetlen átkozott, izgat a'
fösvénység.

Mint tengernek fövenye meg-szám-
lálhatatlan, azon-képpen mi bününk ná-
lunk tudhatatlan.

Azért mi-is magunkat Istenséged
elött, bünösöknek vádollyuk, mind e'
világ elött.

Ne nézd mi büneinket és gonoságin-
kat, de tekints kegyelmessen irgalmasá-
godat.

Es el ne feletkezzél te igiretedröl, te
bünösökhöz való kegyelmességedröl.

Kit nékünk meg-igirtél te szent Fiad
által, és mondál Ezechiel szent Prophé-
ta által.

Hogy

Hogy valamelly orában szegény bü-
nös ember, te hozzád fohászkodik, mint
el vesztett ember.

Az ö gonoságából ha ö-is ki térend,
és fajtalanságának ha ö véget vetend.

Soha az ö bünéröl meg nem emleke-
zel, söt ö idvessége're te-is igy ekezel.

Azért néked könyörgünk felséges Ur
Isten, ne álly bosszút szertelen mi go-
nosz bününkön.

De minékünk meg-botsás te szent
Fiad által, hogy mi idvezülhessünk ö ir-
galma által.

Hiszszük hogy meg halgatál mi kö-
nyörgésünkben, azért lelki örömmel mi
ezt mondgyuk, Amen.

REGGELI DITSIRETEK

Hajnali Enek.

Jesus Christus szép fényes hajnal, ki
fel-támadtz új világgal, és meg-áldasz
minden jókkal.

Te vagy nékünk edgy reménségünk,
Isten elött Prokátorunk, szép koronank
ékessügünk.

Világositsd a' mi szivünket, ismérhes-
sünk meg tégedet, tanulhassuk Sz. Igidet.

Az ördögnek tsalárdságától, lelki, testi nyavalyától, őrizz hamis tudománytul:

Az Atyával és szent Lélekkel, hogy tégedet tiszta szivel, mind örökké áldgyunk, Amen.

MAS *Reggeli Enek.*

HAlát adunk néked mindenható irgalmas UR Isten, hogy ez el-múlt éjel meg-őriztél minket kegyelmessen, és e' mái napot adtad érnünk, a' mi életünkben.

Könyörgünk tenéked oltalmazz-meg e napon-is minket, te szent Lelked által ig zgassad lelkünket, testünket, hogy te kedved szerint viselhessük a' mi életünket.

Miként e' világot meg-újitod a' Napnak fényével, a' mi szivünknek-is sötétségét és homályát vedd el, és világositsd-meg mi elménket a' te szent Lelkeddel.

Ne hadgy el-távoznunk Uram minket a' te törvényedtől, szent igazságodnak meg jelentett igaz ösvényéről, ne hadgy el-szakadnunk semmi okkal a' te szent Igidtől.

Add

Add bizonnyal hinnünk, hogy reá nész minden dolgainkra, tselekedetinkre, beszédinkre, és gondolatinkra, és itilet napján elő-állunk mind a' számadásra.

Engedd ezt-is Uram hogy félhessük te Istenségedet, és senkit ne féllyünk ollyan igen mint te felségedet, hogy semmi dologban meg ne bántsuk Atyai kedvedet.

Valamihez kezdünk e' világi tselekedetünkben, mindenkor ez légyen el-végezett akarat szivünkben, hogy ditsőitessék a' te neved a' mi életünkben.

Azt-is meg-gondollyuk hogy használlyunk felebarátinknak, és miért hogy tsak te vagy vezére a' mi tanátsinknak, adgy elő menetelt, jó szerentsét a' mi szándékinknak.

Kegyelmes szent Atyánk segély minket sok fáradságinkban, ez életre való nyughatatlan nagy sok gondainkban ne hadgy-el tsüggednünk a' mennyei jóknak dolgaiban.

De minden időben leg-először a' te országodat, mi tellyes szivünkben követhessük te igazságodat, hogy bizon-

nyal várván ezek után a' te áldásodat.

Oltalmazzad Uram éjel nappal mi gyárló lelkünket, irgalmaságodbol tarts meg Atyánk mi gyarló testünket, és az ördög ellen szent Lélekkel erősíts bennünket.

Látod minden felől a' rettegés megemészt bennünket, mennyi veszedelem kesergeti a' Keresztyéneket, tsendesítsd-meg azért félelmünket és veszedelmünket.

Mit használ továbbá te előtted az jót tselekedni, és minden naponként vigyázásban, abban nem eppülni, segits azért minket minden napon hogy nevekedhessünk.

Végy oltalmad alá nem tsak ez nap, de minden időben, légy te mi Hadnagyunk és Vezérünk tellyes életünkben, mig meg-koronázod mi lelkünket az örök életben.

Te meg-szánál minket bűnösöket, veszett embereket, kit nem érdemlettünk szent Fiadért hogy igy szeretz minket, és ennyi sok okkal ő érette szerettél bennünket.

Azért mig bé-jutunk az örömre, mellyre minket hittál, és a' mi fejünkel edgyé tészünk a' Christus Jesussal, kit igaz Nap fenyül hiveidnek te ajándékoztál.

Adgy minden időben igaz, jámbor lelki Pásztorokat, kik te szent Igiddel legelteszsék a' te hiveidet, a' te lelked által vezérellyed a' mi életünket.

Tedd fogonatossá mi szivünkben a' te szent Igidet, rontsad e' világon te az által a' tsalárd ördögöt, és szerezz magadnak nagy bűsséggel mindenütt hiveket.

Adgy jó Fejedelmeket, jó Urakat, jámbor Tisztartókat, Isten félő jámbor Polgárokat, és igaz Birákat, Isteni erődel igazgassad az ő tanátsokat.

Hogy nagy szivek szerint szeretheszsék, a' te szent nevedet, minden erejekkel szolgálhassák te szent Felségedet, és jó törvényekkel oltalmazzák a' te népeidet.

Irgalmaságodbol légy kegyelmes minden bűneinknek, a' szegény rabokat szabadits-meg kik el-epedtenek, minden nyomorultat, egyebet-is a' kik keseregnek.

Légy kegyelmes Attyok az Arváknak és az özvegyeknek, légy vigaſztalója, a' koroknak és a' betegeknek, az útonjáróknak légy oltalmok, és erős vezérek.

Hogy tőled ezeket meg-nyerhesſük, botsáſd-meg bűneinket, a' Chriſtus Jeſuſnak Sz Nevéjért halgaſs-meg bennűnket, és a' mit igirtél ő érette add-meg kérésünket.

M A S.

Nota: *Noſzſza Iſtenfélő ſzent.*

TEnéked Uram hálát adok, hozzám való jó vóltodért, és tellyes ſziből-is vigadok, rám áradott jó kedvedért Mert im meg-halgattál, engem ki-ragadtál, nyavályaimból, ſzivbéli viduláſt, adtál meg-táguláſt, ſok bánatimbol.

Im fel támaſztád napom fényét, mellyet homály el-borult vólt, el-mosád rolam lelkem ſzennyét mellyben hevertem mint edgy hólt: Nyomoruság közőtt mint egy eſze veſzett, mikor hányatnám akkor ſegitséggel, lől, hogy több inségel ne bántattatnám.

Atyai gond-viſeléſedet ſok ezerſzer meg-próbáltam, reám ki-nyújtott kezedet

det én Iſtenem által láttam: Tégedet ditsirlek azért mig itt élek e' gyarló teſtben, ſzájamnak ſzozattya, eged általhattya, hiſzek igidnek.

Te tőled el-távoznom Uram, ne hadgy ſok bűneim miatt, de sőt légy nékem erős várom, forditsad-el ſok oſtromját: Rolam az őrdőgnek, e' rút bűdős dőgnek, ki tsak azon jár, hogy bűnre taſzitson, mellőled el-hajtson, legyek rút mint sár.

Ma kezeidben ajánlottam, mellyeket te adtál nékem, fel-kőltőmkor-is azt mondottam: Magad birj engem Iſtenem: őrdőg martalékja, hogy ne legyek rabja, adgy eſtvét érnem, ki uralkodol s' élſz, ſenkitől-is nem félſz, ne hadgy elveſznem.

M A S.

Nota: *Jollehet nagy ſokat ſzól:*

SZivem meg-alázván te hozzád mégyek, előddben Iſtenem könyőrgéſt viſzek, te ſzent Fiad által néked könyőrgők.

Aldott légy én Uram hogy meg-tarttál, bút és kárt ez éjel rám nem botsátál, Angyali ſereggel oltalmam vóltál.

Ez

Ez reggeli időt meg-adtad érnem, melyben egéſſęges elmém és teſtem kérlek minden jóra vezérly már engem.

Mái nap ezt velem tselekedd Uram, minden-fęle bűntől magam ohaſſam, hitem jó gyűmőltsét hogy meg ne fojtsam.

Etelem italom mértékletes légyen tobzodás réſzegség ne nehézitsem, hivságos gondolat bennem ne légyen.

Lágyits-meg én bennem az akaratot, meg ne háboritsak ok nélkűl jámbort, és harag tartáſra ne adgyak okot.

Jol tudod Iſtenem melly gyarló vagyok, kűlőmb-kűlőmb bűnre hajlandó vagyok, adgyad meg-térheſſek mikor bűnt vallok.

Igaz itileted ne oſtorozzon, bűntől a' Chriſtusért ingyen oldozzon, érdemem ſzerint rám átkot ne hozzon

Mert éppen magamat néked ſzentelem, kegyelmes oltalmad légyen mellettem, ſzent Lelked és igéd légyen vezérem.

Kűlső károktúl-is ments meg engemet hogy ne fojtsa bánat és bú ſzivemet, tartsd jó egéſségben gyarló teſtemet.

Iſte-

Iſtenem tenéked légyen ditsőſség, a' ſzent Háromságban ki vagy edgy felség, tsak tégedet illet minden tiſzteſség.

M A S.

HAlát adok néked menybéli Iſten, ſzent Fiadnak a' Chriſtuſnak nevében, hogy engemet ez éjel meg-őriztél, minden veſzedelemtől meg-mentettél. Tarts-meg kérlek e' napon-is életem, bűntől és minden kártul ments-meg engem.

Mert Uram én te kezedben ajánlom, mind teſtem, lelkem és minden jóſzágom, a' te ſzent Angyalod légyen én velem, és ſoha el ne távozzék én tőlem: Hogy a' gonoſz Sátánnak ſemmi képpen, rajtam ſemmi hatalma ne leheſſen.

M A S.

MEnnyei Atyánk UR ISTEN, hálát adunk néked ezen, hogy ez éjel egéſségben, meg tartottál békeſęgben.

Őrdög ellen hatalmaddal, oltalmaztál Angyaliddal, velűnk vóltal jó-vóltoddal, mi aluttunk, s' te vigyáztál.

Gonoſz ember ſzándékátul, az őrdög-

dögnek tagjaitul, tolvajoktul és lopóktul, meg-őriztél mind ezektűl.

Mi lelkünket tsendeſſégben, tartottad te jób kezedben, nem engedted rettegésben, ördögnek kiſirtetiben.

Teſtünket-is békeſégben, meg-őrizted egéſſegben, az éjeli sötétségben, velünk vóltál mindenekben.

Kérünk-még is mint Atyánkat, tekintsed-meg fiaidat, áld-meg minden dolgainkat, téged ſzolgálunk Urunkat.

Szent igidet tanulhaſſuk, magunkat ahoz ſzabhaſſuk, ſzegényeket táplálhaſſunk, mindenekkel jól teheſsünk.

Bűntűl magunkat ohaſſuk, ſzentűl jámborul élheſsünk, téged mindenben félheſsünk, ördögnek ne engedheſsünk.

Mint a' fényes Napra nézűnk, akaratodra ugy nézzűnk, tégedet el ne felejtsűnk, mindenben tőled függheſsünk.

Ezeket add-meg Chriſtuſért, a' te ſzerelmes Fiadért, mi Meg-valtó edgy Urunkért, legy kegyelmes Atyánk ezért.

M A S.

DItsirlek Uram téged, hogy ez el-múlt éjel, életem meg-őrizted, hatalmas kezeddel, Setétſégnek töréből, melly kör-

környűl vőtt vala, imé engemet kivől, oh mindenek Ura!

Néked adok hálákat én kegyes Iſtenem, és kérlek mint Atyámat, ma-is tarts meg engem, hogy ſzolgálhaſſak néked, akaratod ſzerént, életemet vezérlyed, légy velem oránként.

Hogy el ne tévelyedgyem a' te őſvényidről, ne ártson ellenſégem, őrizkedgyem bűntől, őrizz-meg jó-vóltodból, Uram téged kérlek, ördög álnokságától, hogy ſemmit ne féllyek.

Adgyad hogy erős hittel bizhaſſam ſzent Fiadban, bűneimet töröld-el tartsmeg irgalmadban, hiſzem hogy ezt meg adod a' mint meg-igirted, bűnűnket meg botsátod, hakönyörgűnk néked.

Szereſs jó reménſęggel, melly nem ejt ſzégyenben, atyafi ſzeretettel, épits életemben, hogy ſziből ſzetetheſſem, felebarátomat, és ebben ne kereſſem, tsak az én haſznomat.

Engedd hogy Sz. Igidet, bátran meghalhaſſam tiſztemben, hűſęgemet néked meg-tarthaſſam, ſenki engem e' földön, tőled el ne vonnyon, hiveid ſeregében, felſęged meg-tartson.

Hogy

Hogy szent ditsiretedre, végezzem e' napot, tőled ne térjek félre, vezérlyed útamat, áld meg teremtő földünket, őrizz életünkben, mert minden szerentsénket, ajánlyuk kezedben.

ESTVÉLI DITSIRETEK.

CHristus ki vagy nap és világ, minket sötétségben ne hadgy, igaz világosság te vagy, kárhozatra mennünk ne hadgy, kárhozatra, &c.

Téged kérünk szent Ur Isten, oltalmazz minket ez éjel, nyúgodalmunk benned légyen, a' milelkünk el ne veszszen, a' mi lelkünk:

Nehéz álom el ne nyomjon, az ellenség meg ne tsallyon, testünk hozzá ne hajollyon, és haragodban ne hozzon, és haragod:

Mi szemeink ha alusznak, szivünk reád vigyázzanak, te hatalmadnak ereje, légyen hiveknek őrzője, légyen hiveknek őrzője.

Ur Isten hozzád kiáltunk, legy kegyelmes gond-viselőnk, őrizz meg ellenségeinktől, őrdögnek tsalárdságától, őrdögnek tsalárd:

Parantsollyad Angyalidnak, hogy minket meg-őrizzenek, a' mi gonosz ellenségünk, hogy távoly járjon mi tőlünk, hogy távoly járjon:

Emlekezzél meg mi rólunk, jól tudod melly gyarlok vagyunk, kiket véreddel meg-váltál, Ur Isten kérünk ne hadgy-el, Ur Isten kérünk:

Ditsőség légyen Atyának, ő Sz. Fiának Christusnak, Sz. Lélekkel egyetemben, őrökkön örökké, Amen, őrökkön örökké, Amen.

MAS, AZON NOTARA.

CHristus ki vagy nap és világ, meny országra út igasság, hozzád kiált mind ez világ, mert tsak te vagy érte váltság, mert tsak te vagy, &c.

Adámnak bűnös fiai, mi is jöttünk imádkozni, felségednek hű szolgai méltoztatással meg-halgatni, méltoztatsál meg halgatni.

Sirván előtted könyörgünk, botsássad meg mi sok bűnünk, mellyekkel tsak ma is tőlünk, meg-bántattál oh Istenünk, meg-bántattál oh Istenünk.

Parantsold meg Angyalidnak, hogy körnülettünk járjanak, mindenkor strását

sát állyanak, éjel nappal vigyázzanak, éjel nappal:

Az ellenſégnek fokságát, jól tudod Uram ſzándékát, lelki teſti álnokságát, ellenkező nagy táborát, ellenkező nagy táborát.

Reád hadtuk mi magunkat, jól tudod gyarloságunkat, viſeld akképpen gondunkat, hogy veheſsük orſzágodat, hog' veheſsük orſzágodat.

Segitſégedből mindennek, teſtnek és fene ördögnek, minden mi ellenſéginknek, véled állhaſſunk ellenek, véled állhaſſunk:

Emlekezzél-meg mi rólunk, fáratság után nyugalmunk, áld-meg és édeſits álmunk, lelkünkben adgy vigadhaſſunk, lelkünkben:

Oltalmazz tűztől fegyvertől, lopó, tolvaj ellenſégtől, haláltol fertelmeſſégtől, gonoſz álomtól vétkektől, gonoſz álomtól:

Reggel iſmég hogy fel-kélünk, háládáſt előtted téſzünk, mindenkor téged ditsirjünk, vélünk vagy hol ellenſégünk, velünk vagy hol:

Kiért ditsirünk mindenben, hogy

ſzent

ſzent Atyádnak kedvében, jutattál iſméretiben, áldaſſál azért mennyekben, áldaſſál azért:

Ditsőſség légyen Atyának, ő Sz Fiának Chriſtuſnak, Sz. Lélekkel egyetemben, örökkön örökké, Amen, örökkön örökké, Amen.

M A S.

HAlát adok néked menybéli Iſten, ſzent Fiádnak a' Chriſtuſnak nevében, hogy engemet ez napon meg őriztél, minden veſzedelemtől meg-mentettél, botsáſd-meg kérlek minden bűneimet, és ez éjel is őrizz meg engemet.

Mert Uram én te kezedben ajánlom, mind teſtem lelkem és minden jóſzágom, a' te ſzent Angyalod légyen én velem, és ſoha el ne távozzék én tőlem, hogy a' tsalárd ördögnek ſemmi képpen, rajtam ſemmi hatalma ne leheſſen.

M A S.

TE nevedben le-fekſzünk, Ur Iſten téged kérünk, egéſſégben hogy reggel fel-kelheſsünk.

Rút álmot távoſztaſs-el, hogy lelkünk ne veſzſzen-el, a' gonoſz gondolatot tőlünk vedd-el.

Az

Az ördögnek parantsoly, éjel (ſoha) nékünk ne artson, tenéked minden állat ſzolgállyon.

Amen Iſten ugy légyen, az mint te tőled kérjük, magunkat ſzent kezedbe ajánlyuk.

ETEL ELŐTT VALO Ditsiretek.

HOzzád kiáltáſunkat halgaſd meg Ur Iſten: Szorgalmatoſságinkat kiſſebits ſzivünkben, add-meg mi kenyerünket, táplállyad életünket, ſzenteld-meg lelkünket.

Ald-meg életünket, mint ajándékidat: Tarts-meg egéſſégünket, kérünk mint Urunkat, hogy néked ſzolgalhaſſunk, tiſztünkben el járhaſſunk, jóknak haſználhaſſunk.

Mutaſd hozzánk kedvedet, irgalmaſſágodbol: A' ſzegény éhezőket élteſd jó voltodból, hogy ditsirhefsünk téged, minden jót várunk tőled, hálát adván néked.

M A S.

MI Atyánk, oh kegyes Iſten, ki vagy a' magas mennyekben, ſzenteltetſſék neved

neved ſzivel: A' te orſzágod jöjön-el. Te akaratod-meg légyen, E' földön miképpen menyben.

Mert tiéd Uram az Orſzág, Tiéd minden hatalmaſság, Meg-adhatz azért minékünk, Mindent a' mit tőled kérünk, Tiéd a' ditsőſség, Amen, moſt és örökké ugy légyen.

M A S.

Etel-után való Hálá-adás.

ADgyunk hálát az URNAK mert érdemli, mert minden gazdagságát velünk közli.

Es mint bő irgalmu kegyelmes Atya, fiait teſtben, lélekben meg áldgya.

Enekellyünk ennek egy akarattal. ditsőſség Atya Iſten ſzent Fiaddal.

Ki ételt adtz alkalmatos időben, megruháztál mezitelenſégünkben.

Adgyad hogy tégedet meg iſmérhefsünk, ſzent Fiad által téged meg nyerhefsünk.

Hogy ſzent Igéd hirdetteſsék közöttünk, hogy éhel meg ne hallyon a' mi lelkünk.

Hálát adunk ezekért mint Atyánk-

nak, Jesus Christusnak mi Közben járónknak.

Szent Lélek Istennel egyenlő-képpen ki minket vigasztallyon, mondgyuk, Amen.

KÜLÖMB-KÜLÖMB-fele Ditsiretek.

TAnuly-meg te az úton el-menni, mellyen kell bé menyországban menni, mert nem egyéb úton kell bé-menni, hanem Christus által kell bé-menni.

Bizonysággal ezt Szent Máthé irja, hogy a' Christus tévelygőknek úta, kik akárják ez útat nyomnia, és Istennek beszédét hallania.

En vagyok út azt mondgya a' Christus idvességre való bizony Isten, szent Atyámmal bizony örök Isten, egyetemben a' szent Lélek Isten.

En általam valaki bé-mégyen, ditsőssségnek nyomdokára mégyen, de valaki más úton bé-mégyen, kárhozatnak torkában bé-mégyen.

Ez bé-menést tanullyuk az irásban, a' kik bizunk tsak az edgy Christusban, Istennek edgyetlen edgy Fiában, nem valami egyéb bálványokban.

Bálványt imád ki bizik emberben, reménséget helyhezteti érdemében idvessségét, tselekedetiben, és mind azok kik biznak a' Szentekben.

Onnen magát igirte igijében, hol azt mondgya szent Dávid könyvében, hij engemet minden szükségedben, meghalgatlak te igaz hitedben.

Tudgyad hogy én igaz Isten vagyok, embereknek reménsége vagyok, bánkodóknak vigasztalója vagyok, Seregeknek igaz zászlója vagyok.

Ne nézzed te ember bűnös vóltod, tsak te nézzed Christus Jesusodat, és a' te fel-támasztott zászlódat, ki viseli teneked útadat.

Reménségben ne függjünk senkitől, hanem tsak az egy Jesus Christustol, ki meg-mentett minket a' bűnöktül, pokolbéli ördögnek tőrétől.

Járullyunk mi azért a' Chtistushoz, Atya Istennek edgyetlen-edgy Fiához, tévelygőknek bizonyos útához, kesergőknek vigasztalójához.

Engesztellye-meg nékünk Atyánkat,

hogy minékünk adgya ő szent Lelkét, igazgassa életre útunkat, és nyissa-meg nékünk menyországot.

Ditsirtessék Atya Ur Isten, ditsirtessék a' Fiu Ur Isten, ditsirtessék Sz. Lélek Ur Isten, szent Háromság edgy bizony örök Isten.

MAS.

Bün botsánatért való Enek.

Nota: *Légy irgalmas Ur Isten.*

KEgyes Jesus én imádságomra, hajts-meg füled én kiáltásomra, jusson hozzád kérésem én jómra, ne vess Uram vég napon pokolra.

Szomorkodom undok bűneimért, fohászkodom sok gonoságimért, félek Uram mert sok rútságimért, meg-utáltad ismérem bűneimet.

Chore. Dáthán, Abiron eseti, rettentenek: szörnyű büntetési, Sodomának rettentnek eseti, Angyaloknak égből levetési.

Nem edgy bűnöm nékem mint Angyalnak, nem edgy vétkem nékem, mint Chorenak, sok rútságim engem meghalladnak, minden bűnöst nyilván fellyül múlnak.

Félek

Félek azért nem tagadom tőled, én Istenem ha el-vetz előled, bűneimért szám-kivetz te tőled, jaj lelkemnek ha el-vetz előled.

Uram Jesus valaha bűnöshöz, ki te hozzád meg-tér siralmassan tartottad-é bűnét meg embernek, kegyelmessen nyúltál mindenekhez.

Dávid Királyt, Magdolnát meg-szánád, a' tékozló fiat bé-fogadád, Péternek-is siralmát meg-szánád, Publikánust nagy kegyessen hivád.

A' pokolban szidgyák szent nevedet, káromlással illetik Istenségedet, hadd ditsirje lelkem Felségedet, mint teremtél vidd arra életemet.

Kegyelmezz-meg szegény árváidnak, keserveszen siró fiaidnak, el-tévedett bújdosó juhaidnak, meg-sebbhetett fekélyes férgeknek.

Sok vétkekkel tudom kegyes Jesus, meg-bántottam szent nevedet Jesus, légy Jesusom, Szabaditóm Christus, légy irgalmas Szabaditom Jesus.

Gyarló vagyok test vagyok Istenem, te jól tudod földből álló edény, egy kis

féreg, egy darab föld éltem, mig akarod addig tart é etem.

Illyen szegényt, erötlent Sz. Atyám, illy férgeskét utálszé-meg Uram, hiszem értem véredet szent Atyám, mint ki-ontád meg váltál Jehovám.

Uram Jesus távoly légyen tőled, irgalmaság, ne fodgyon-el tőled, ha pokolra vetz penig, szerelmed, nem haszná ugy nékem szent Kereszted.

Imádságom tudom hogy nem méltó, én Uramhoz tudom nem illendő, tégy méltóvá Jesus ki illendő, vagy örökké tőlem tiztelendő.

Segély, segély én édes Istenem, néked adom, ma lelkem ajánlom, kérlek hozzád fogadd szép Jesusom, idvességem életem Jesusom.

Te szent kinod én oltalmam légyen, szent Kereszted erősségem légyen, szent halálod én érdemem légyen, Uram Jesus lelkem tiéd légyen.

Szent halálod halálunk oráján, erősitse lelkünk, hogy a' Sátán, meg ne tsallyon ez utolso orán, ki mulásunk hadd légyen jó orán.

MAS.

M A S.

EN Istenem, sok s'nagy bűnöm lelkemet szorongattyák, itten nintsen, ki segétsen, hát kihez folyamodgyak.

Ez világon, minden úton, ha szintén el-indúlok, sulyos terhem, betegsségem, ki el-vegye nem találok.

Hozzád térek, vedd fel kérlek, Atyám és haragodban, meg ne bűntes, légy kegyelmes, hozzám te Sz. Fiadban.

Ha terhelnem, kell szenvednem, igaz itéletedből, bár itt bűntes, tsak ott kedvez, ne veszek-el örökkül,

Ha sajtolgatz, keresztel látz, adgy engedelmes szivet, hogy türéssel, reménsséggel, várjam idvességemet.

Nints kegyelmed, te szent Lelked, melly engem vezérellyen, bün, ellenség, hitetlenség, hogy pokolra ne vigyen.

Mint kis madár, ha szél vész jár, az égi tsattogásban, rejtez lyukban, üres fákban, az hol bátran meg-marad.

Igy az bűnök, halál ördög, engemet ha rettentnek, rejtek helye, vagy reménye, oh Christus az én lelkemnek.

Sebeidben, rejts-el engem, hol bizvást meg-maradok, bár meg hallyak, vagy

kint vallyak, tudom hogy hozzád jutok.

Te énnékem, ellenségem, halálodal meg-győzted, boldog helyem, idvességem, az mennyegben szerzetted.

Aldott Isten, edgy Felségben, te benned szivem örül, mert te szavad, igaz marad, az ki hiszen idvezül.

MAS.

Jeremias Prophétának panaßolkodása.

EMlekezzél mi történék Uram mi rajtunk, és tekints meg melly nagy szidalomban mi vagyunk, mert bűneinkért Uram tőled osztoroztatunk, azért szükség éjel nappal hozzád kiáltnunk.

Örökségünk édes hazánk másra fordula, a' mi házunk és jószágunk idegenre szálla, igyunk juta, jaj minékünk! nagy árvaságra, mert Istennek nem akaránk térni útára.

Arvaságra nagy inségre miként maradánk, mert nints nékünk földön hazánk, sem penig Atyánk, igye fogyott özvegységre marada Atyánk, mert bűnünkért meg-haragutt mennyei Atyánk.

Arra jutánk hogy még vizet-is pénzen veszünk, és a' mi erdőnk fájában nagy árron veszünk, egyéb féle szükséget-is min-

mindent szenvedünk, mert egymásra semmi gondot mi nem viselünk.

Tereh alatt a' rabságban nyakunk le szegék, semminémű nyúgodalom nem engedteték, mert semmi kegyesség köztünk nem találtaték, azért hitlen népnek szive rajtunk nem esék.

Hitlen nép között keresük mi kenyerünket, mert földünkben nem segéllyünk a' szegényeket, nyomorultakrol el-fordittyuk mi szemeinket, azért Isten vete reánk harag szemeket.

Atyáink-is vétkeztenek de már meghóltak, mi-is követői voltunk álnokságoknak, im mint vásék meg beléje fogok fiaknak, mert ellene járánk Isten parantsolattyának.

Kik szolgák vóltak közöttünk, mostan uralkodnak, mert gazdag lévén Istennek mi sem szolgálánk, minden Isteni tiszteletet mi meg-utálánk, azért nintsen ki által meg-szabadittatnánk.

Im tsak markunkban viselyük a' mi lelkünket, nagy keserűséggel észszük mi kenyerünket, félelem és rettegés megemésztett minket, fegyver előtt kietlenben mentyük fejünket.

Ehség miatt a' mi testünk el-fogyatkozék, mint égő kementze bűrünk elrepedezett, a' mi szivünk bánat miatt meg-keseredett, lelkünk penig bűnünk miatt kétségben esett.

A' mi Aszszony népeink meg-gyalázta tának, nagy sok Szüzek pogányoktul meg rontatának, mert nem engedének Isten parantsolattyának, azért Isten küldе reánk sok pogányokat.

Fejedelmek mi közzülünk im ki-fogyának, és a' tanáts adó népek mind el-fogyának, a' köz népek egymás között viszszát vonának, jegye hogy majd vége lészen mi országunknak.

Nagy haragja vagyon rajtunk az Ur Istennek, természeti ellen élünk szent Igijének, és ellene járunk minden ő szerzésének, ezzel adunk minden okot bűntetésének.

Iffiú nép hitetlenektül nagy inséget vall, nintsen köztünk hogy ki egyben férne azokkal, mert lám mi-is viszszát vonánk atyafiakkal, immár rajtunk te ostorod nagy sok rabsággal.

El-változott már mi tőlünk a' mi örömünk, mert korona nélkül vagyon már a' mi

a' mi fejünk, azért szükség hogy szivünkben mi keseregjünk, szüntelenül az Istennek mi könyörögjünk.

Jaj minékünk mert meg-bántók mi Istenünket, azért fogta keserüség mi szieinket, sötét homály bé boritá mi szemeinket, vadak, rókák, széllyel lakják a' mi földünket.

Bizodalmunk vagyon benned felséges Isten, mert meg-maradtz mind örökké igiretedben, ha gyötrődünk bűnünk szerint a' mi testünkben, azért nem hadtz el-szakadnunk tőled lelkünkben.

Mire Uram mind örökké hogy elhadtz minket, illy nagy sok keserüséggel busitasz minket, kérünk téged térits hozzád a' mi szivünket, mert nem nyerjük nálad nélkül idvességünket.

Ved-el rólunk kérünk téged nagy haragodat, és újits-meg már minékünk a' mi napunkat, kegyelmes Ur Isten tartsmeg mi házainkat, ditsirhessük mind örökké szent Felségedet.

MAS.

Siralmas könyörgése Magyar Országnak a' Jeremiás Próféta Oratiojából.

KEserves szivel Magyar Országban mondhattyuk magunkrol, a' nagy siralmat kit Jeremiás régen irt Sidókról.

Emlekezzél-meg hatalmas Isten nyomoruságinkról, tekints mi reánk, állyboszszút immár mi nagy romlásinkról.

Mert örökségünk töllünk fordula pogány nemzetségre, mi lakó helyünk szálla mi rólunk idege népekre.

Edes Atyánktól immár meg-váltunk árvaságra jutunk, édes Anyánktul mind egyetemben özvegygyé maradtunk.

Meg-szomjuhozván a' mi vizünket drága pénzen iszszuk, nagy fáradsággal bé gyüjtött fánkat immár árron veszszük.

Mi ellenségink éles szábljákat fejünk felett forgatnak, erös munkátul fáradt testünknek nyúgodni nem hadnak.

A' pogányságnak olly nagy rabságra mi magunkat adtuk, hogy tsak kenyérrel mi éhségünket, meg-elégithessük.

Sirván mondhattyuk, Felséges Isten, vétkei Atyánknak, kik mi közzülünk régen ki-multak mi reánk szállának.

Kegyetlen szólgák nagy dühösséggel rajtunk uralkodnak, nem találhatunk már reménséget szabadulásunknak.

Nagy

Nagy félelemmel és rettegéssel pusztában bujdosunk, eledelünket, mi életünket kezünkben hordozzuk.

Testünknek bőre mint a'kementze elszáradt, el-égett, a' nagy éhségnek ö tüze miatt ugyan meg-sült veszett.

Aszszonyi-állatok tisztaságokban meg gyaláztatának, a' gyenge szüzek sok városokban szeplöket vallának.

A' Fejedelmek akasztó-fára fel-függesztetének, és vén népeknek ö tekintetek nem bötsületének.

Ifiú népekkel és gyermekekkel gonoszúl élének, kegyetlenséget, éktelenséget köztünk mivelének.

A' mi szivünknek minden öröme már el-fogyatkozék, gyülekezetünk nagy siralomra fordula, változék.

Es mi fejünknek szép ékessége közzülünk ki-esék, jáj mind örökké immár minékünk! mert igen vétkeztünk.

Nagy bánat miatt mi szivünk lelkünk igen keseredék, és a' mi szemünk siralom miatt mint meg-sötétedék.

Kereszttyéneknek lakó helyeket, kit el-pusztitának, vadak és rokák hamis tanitók most immáron lakják,

Te penig kegyes, irgalmas Isten örökké meg-maradtz, te országodban, birodalmodban örökké meg-állasz.

Miért örökké el-feletkezél mi rólunk Ur Isten, mire hadtz minket sok ideiglen ez veszedelemben.

Térits te hozzád és mi meg-térünk kegyelmes Ur Isten, újits-meg immár a' mi napunkat mint régi időben.

Ekképpen sira Sz. Jeremiás ő könyörgésében, mikor az Isten meg-nyomorgatá Sidókat inségben.

MAS.

TEkints reánk immár nagy Ur Isten a' mennyekből, a' te ditsőséges templomodbol, emlekezzél immár a' te árváidrol.

Miért hagyál minket illyen igen megromlanunk, mi nemzetségünkben elpusztulnunk, miért távozál Ur Isten illy messze mi tőlünk.

Tudgyuk hogy vétkeztünk mert tégedet nem tiszteltünk, mint Atyánkat tégedet nem szerettünk, mint hatalmas Urunkat tégedet nem féltünk.

Azért kell már tisztelnünk pogányokat, gyilkosokat, paráznákat, bálvány imádókat, kiknek el-kell viselnünk kemény igájokat.

El vövéd mi tőlünk országunkat, Királyunkat, földhöz veréd a' mi Koronánkat, szined elől el-vetéd mi áldozatunkat.

Meg-szűnék sok helyeken szent Nevednek ditsireti, szép iffiaknak ékes énekléſi, mert a' bálvány imádás tőled ezt érdemli.

Közzülünk le-vágatál nagy sok gazdag fő urakat, vitézeket, erős férfiakat, kiknek kövér testekkel hizlalál vadakat.

Közzülünk rabbá tövél sok menyeket, özvegyeket, gyermekeket, gyenge szép szüzeket, mind a' mi bűneinkért fizetéd ezeket.

Mind ezekből ismérjük bűneinknek sulyosságát, haragodnak rettenetes voltát, mert láttyuk Felségednek már boszszú-állását.

El-távozék mi tőlünk, jó nagy Isten mi örömünk, nintsen immár semmi vigasságunk, siralomra fordula a' mi nyájasságunk.

De még is nints mit tennünk, tsak te hozzád kell folyamunk, mert jól láttyuk

tyuk hogy mind el kell veſznünk, ha a' mi bűneinkből hozzád meg nem térünk.

Emlekezzél mi rólunk, hogy mi földből teremtettünk, ördög miá bűn alá vettettünk, mint az árnyék el-múlik mi gyarló életünk.

De a' te jó-vóltodból kárhozatban nem hagyattunk, te Sz. Fiad által megváltattunk, bűntől, örök haláltul már meg-menekedtünk.

Támadgy-fel azért immár nagy Ur Iſten mi mellettünk, a' te kezeidet nyújts ki rajtunk, és ne veſs-el előled, kik megnyomorodtunk.

Láſsák-meg a' pogányok hogy mi reánk gondot viſelſz, kiket te ſzent Igiddel legeltetz, és noha meg-bántottunk, te tőled el nem vetz.

Mert látod el-hagyattunk, és tsak te reád maradtunk, nyavalyáſok tudatlanok vagyunk, és el-hagyott árváknak tsak te vagy oltalmunk.

Ditsirteſsél menyben ſzent Háromság edgy felſégben, ki meg-vigaſztalſz minket lelkünkben, noha gyötretünk moſtan itt a' mi teſtünkben.

MAS.

MAS.

MIkor a' Sidó nemzet tartatnék Babyloniában, a' Mediai nagy Dariuſnak kemény rabságában a' Sz. Daniel illy könyörgéſt tőn, az ő nagy ſirtában.

Néked könyörgünk menybéli Iſten alázatos ſzivel, ki uralkodol mind mennyen földön nagy hatalmaſsággal, rettenetes vagy mikor meg-itéſz minket igaſsággal.

Te mind örökké abban meg-maradtz a' mit egyſzer mondaſz, és ſemmi okkal a' te kötéſed mellől el nem állaſz, de a' kik téged hiven ſzolgálnak, tsak azokhoz hajlaſz.

Igen vétkeztünk, nagy álnokságot tettünk te ellened, iſtentelenül járánk mindenkor Uram te ellened, ſoha nem tudánk mi ſemmi jóban engedni teneked.

Melly igen ſokſzor küldötted hozzánk a' te ſzolgaidat, de meg-utáltuk és nem halgattuk te Profétáidat, ſemminek véltük te idveſſéges parantsolatidat.

Mennyit ſzóltanak te ſzent nevedben a' mi Királyunknak, Fejedelminknek, Tiſztartóinknak, a' mi Atyáinknak, de

ſoha

ſoha nem lön helye mi köztünk a' te mondáſodnak.

Azért tenéked méltán mondhattyuk Uram hogy igaz vagy, és nem mondhattyuk hogy törvénytelen minékünk rontónk vagy, ſenki nem mondgya hogy oka nélkül te boſzſzú-álló vagy.

Miénk Ur Iſten a' ſzégyenkedés és ortza-pirulás, méltán érdemlyük hogy reánk ſzállyon minden ſzidalmazás, mi nemzetünkben minden népek közt hogy légyen káromlás.

Nagy bújdozáſra meg-tsúfoláſra jutatád igyünket, mind e' világnak ſok határáig el-oſzlatál minket, minden népek közt utallyák, pökik a' mi népeinket.

Még-is azt mondgyák hogy pironkodás légyen mi ortzánknak, mi Királyunknak, Fejedelmünknek, a' mi Atyáinknak, mert nem vólt vége ellened való ſok álnokságoknak.

Tenéked penig Felſęges Iſten légyen irgalmaſság, mi hozzánk való nagy ſzerelmedért légyen hálá-adás, mert noha néked ellened jártunk, de még-is el nem hadtz.

Tudgyuk hogy ſoha mi nem engedünk

dünk a' te tanátsodnak, és helyt nem adtunk te tőrvényedben való mondáſoknak, ſemmi bőtsület nem vólt mi tőlünk te Profétáidnak.

Egéſz Izrael mind által-hágá a' te tőrvényedet, tőled-el térvén elő nem vévén a' te beſzédidet méltán botsátod azért mi reánk a' nagy veſzedelmet.

Mind bé-tőltötted a' mi fejünkön fenyegetéſedet, nagy átkaidat ellenünk való ſok eskűvéſidet, mint ſzent Mojſes a' te hű ſzólgád ſzólitott bennünket.

Reánk támaſztád a' te igidet a' mi bűnünk ſzerint, és mondáſodat bé-tellyeſitéd igaſságod ſzerint, azt nem mondhattyuk hogy nem lőtt vólna ez érdemünk ſzerint.

Elől találá barátinkat, a' te itileted, mert igaſsággal nem vala bennünk, a' te ſzent félelmed, nem forog vala mi ſzemünk előtt te igaz törvényed.

Im melly kárt tőnek Kereſztyénſęgben mind a' Pogány népek, ſoha nem vólt igy ég alatt dolga valamelly nemzetnek, melly nagy ſzertelen veſzedelme lön a' Magyar nemzetnek.

Immár mind bé-tőlt a' mit régen

ſzólt

szólt Mojses Prophéta, tsak mi fejünkön bé-tellyesedék a' mit Isten monda, tsak ennél inkább meg ne rontana az ő nagy haragja.

Még sem könyörgünk esedezéssel az Ur Isten előtt, álnokságinkból hogy ki térhetnénk az Ur Isten előtt, és megértheténök ő igasságát mi romlásunk előtt.

Sietve hozá reánk az Isten a' nagy veszedelmet, mert az Ur Isten mindenben igaz, senkinek nem enged, a' kik beszédét semminek vélik ő Sz. Felségének.

De még-is kérünk téged Ur Isten a' te szent nevedért, ki Ægyiptomnak földéből régen ki hozád népedet, és hatalmason fel-magasztalád hitedet, nevedet.

Noha vétkeztünk és életünkben néked nem engedtünk, de nagy Ur Isten igasságodban könyörüly mi rajtunk, térjen-el immár a' te haragod ne maradgyon rajtunk.

Ments-meg immáron mi nemzetünket a' te haragodtol, vegyed ki immár te hiveidet a' nagy pusztaságból, könyörüly rajtunk menybéli Isten irgalmasságodbol.

Mi

Mi bűneinkért és atyáinknak ő gonosságokért, méltán szenvedgyük a' veszedelmet a' sok álnokságért, méltán szidalmaz minden szomszéd nép minket mind ezekért.

De halgassad-meg örök Ur Isten mi imádságunkat, mint szolgaidnak ne vesséd hátra ő kiáltásokat, meg ne utállyad könyörgünk néked a' mi szózatinkat.

Tekints jó kedvel a' te el-pusztúlt áldott szent helyedre, Urra való tekintetedért ne hadgy az inségbe, a' Messiásért a' te népedet téritsd éppüléfre.

Hajts-le mi hozzánk Urunk Istenünk a' te fűleidet, nyisd-fel immáron a' mi Urunkért a' te szemeidet, és tekintsed-meg a' mi kegyetlen nagy veszedelmünket.

Tekintsd-meg immár a' magasságból a' te váradat, kin segitségül tsak a' te áldott neved hivattatik, könyörüly rajta mert im jól látod hogy mind el-rontatik.

Nem hánnyuk elő könyörgésünkben mi igasságunkat, és te erődben mi nem támasztyuk mi jámborságunkat, hanem

tsak

tsak a' te véghetetlen nagy irgalmaſságodat:

Halgaſs-meg Uram légy engedelmes Uram légy kegyelmes tennen magadért Urunk Iſtenünk ne légy kéſedelmes, a' te nevedért a' te népednek légy immár kegyelmes.

Ditsiret légyen a' magaſságban a' mennyei Urnak, ki éppitője és nagy oltalma a' mi váraſunknak, mert meg-kegyelmez ő jövendőre a' mi orſzágunknak.

MAS.

Az Eccleſia kereſztinek okairol.

SZükség Kereſztyéneknek tudakozni, Iſtennek dolgairól emlekezni, jó-vóltáról, nem kell el-feletkezni, irgalmaſságáról kell értekezni.

Ennyi kegyeſségét édes Atyánknak, tanullyuk-meg okát ſok oſtorának, veſſünk véget már a' ſok gonoſságnak, kiert oſtorát érdemlyük Atyánknak.

Gyakor helyen meg-irták a' Prophéták, okát ennek minékünk meg-mondották, hogy ſzereti a' kit meg-vér azt irtak, a' kőſséget-is erre tanitották.

Erről vagyon a' kit ſzeret hogy veri, mert az Atya-is ugyan azont téſzi, a' melly

melly fiát bizonyába ſzereti, a' többinél gyakortáb fenyegeti.

De nem veri arra hogy gyűlölnéje, de hogy őtet hozzája hajtanája, és kezéhez mint fiát oktatnája, akarattyát hogy ő néki tennéje

Ingyen őrzi Iſten a' mi lelkünket mert nem akarja mi veſzedelmünket, e' világgal edgyütt el-veſzésünket, azért látogat oſtorral.

Noha moſtan igen nyomorgat minket, azt akarja hogy iſmérjük bűnünket, könyörgéshez azzal intene minket, mert el-felejtyük ſokſzor Iſtenünket.

Eő probálni akar ezzel hitünkben, hogy meg-láſſa mint bizunk mi ő benne, reménſegünk vagyoné nálánál többen, a' tűz által probállya meg-éltünkben.

Sokſzor Iſten embereket büntetett, tanuſságért ſokat oſtoroztatott, kivel máſnak ő azzal példát adott, hogy mi térjünk moſt azért verettetett.

Gyűlölte ő mind örökké azokat, a' nagy Iſten beſzéde útálókat, pogányoknak a' mi édes hazánkat, ezért ada kezében orſzágunkat.

Rajtunk eſett nagy ſok nyomoruságot,

got, békeſséggel ſzenvedgyük e' ſok oſtort, hidgyünk mi még jövendő itéletet, mikor Iſten koronázza a' hitet.

Ezt régulta mi ſzemünkel jól láttyuk, az igaznak, nints itt helye jól tudgyuk, a' hamiſnak elő-menetit láttyuk, azért az itélő Birót el-várjuk.

Győzödelmek ott léſzen igazaknak, e' világon, kik tsak nyomorgattatnak, ſzégyenſségek léſzen a' hamiſſaknak, e' világon kik tsak uralkodtanak.

Oh melly nagy örőm vólna ez minékünk, hogy az Iſten kegyes Atyánk minékünk, oſtoroz tsak hogy hozzája hajollyunk, nem azért hogy mi tőle el-futamjunk.

Rólunk mert azt mondgya nagy ſzerelmében, ha oſtorozlak ugy mond haragomban, meg fel-véſzlek én irgalmaſſágomban, réſzeſítlek örök ditsőſſégemben.

Illy ſzerelmét Iſtennek ha gondolnók, a' mit gyülől bizonyára el-hadnók, hirünket egyébbe ſoha nem vetnők, idveſſégünk-ki légyen ha iſmernők.

Eő mi reánk örökké nem haragſzik, azt véledé hogy immár tsak feddőzik,

idveſſé-

dveſſégünkre bizony igyekezik, bűneinkről tebbé nem emlekezik.

Segitſséget adgyon hogy ezt hiheſsük, oſtorát hogy jóra magyarázhaſſuk, kegyeſſégét kérjük hogy mi hiheſsük, e' világon éltig őt ſzolgálhaſſuk.

Ez igikben Iſtennek oſtorának, oka vagyon minden nyomoruságnak, kegyeſſége innét tettzik Atyánknak, kiért ditsőſſég légyen ſzent Fiának.

M A S.

BEkeſſégnek Fejedelme, Iſtennek Sz. Fia, hiveidnek ſegedelme, s' erős bajvivója; Szent Atyádhoz te nevedben, kiáltunk fel az Egben.

Im mind üldözi népedet, az kegyetlen fegyver, puſztittya örökſségedet, minket halomba vér, tsak te ſegéthed népedet, Uram vedd fel igyünket.

Juſſon Ur Jeſus eſzedben, hogy te békeſſégnek, ſzerzője vagy életünknek, az ſzent egyeſſégnek, adgy idveſſéges égéddel, élnünk örök békével.

Meg-vallyuk méltán ſzenvedünk, bűnünk érdemlette, de azért néked könyörgünk, ne bünteſs felette, felől halagya kegyelmed, mi undok bűneinket.

Az döggel puſztito halál, bizonnyal nagy veſzély, de hól véres fegyver kaſzál, ott inkáb retteg s' fél, ſzám-kivettetett az igaſság, az jámbor élet tsúfság.

Nints helye az bőtsületnek, nints igaz Törvénynek, ſzenteléſe ſzent Igédnek, ſe tiſzteletednek, ſieſs Uram ſegétſéggel, ellenſégünket oſzlaſd-el.

Oktaſſa bágyat ſzivünket, Sz. Lelked ereje, öltözi a' mi lelkünket, tréfára ne vegye, tsak te vagy oh Uram Jeſus, ki ſegéthetz tőlünk ne fuſs.

M A S.

HAlgaſd-meg Jeſus Chriſtus, a' meg-ſzomorodott, és a' meg-keſeredett, ſzegény juhaidat, halgaſd-meg kegyelmeſſen, a' te Szent-edgy-házadat, ki meg-nyomorodott.

Ne hadd édes Jeſuſunk, nyomorúlt népedet, ſzent véreddel meg-váltott, kitsiny ſeregedet: ne hadd el-puſztulnia a' te őrökſégedet, a' kereſztyénſéget,

Kit a' Sátán ſok-képpen, moſt meg-környékezett, ſok fertelmes bűnökkel, ő igen keſerget, ſok ſanyaruſágokkal, és méreggel keſerget, ſzidalommal illet.

Mint a' ſivó Oroſzlány torkát reánk

táttya a, minden felől ellenünk táborát jártattya, mind a' ſzéles világot reánk fel-inditotta, és fel-támaſztotta.

Vagyunk miként a' juhok, a' farkaſok között, e' világi népeknek dühöſſégek között, vagyunk utálatoſſak minden emberek között, kegyetlenek között.

Miként a' meg-öléſre válaſztatott juhok, bőtsültetünk halálra naponként ő nálok, nints ſemmi könyörülés, ſem kegyeſség ő nálok, nints irgalmaſságok.

Nintsen azért ſzivünket hová függeſztenünk, és keſerűſégünkben, kihez ohajtanunk, mert nints nálad nélkül ſenki több reménſégünk, és több bizodalmunk.

Mert te vagy ki érettünk e' világra jövél, te vagy ki nagy kinokat és halált ſzenvedél, kivel örökké való boldogságot érdemlél, és életet nyerél.

Tsak tégedet ajánla minékünk ſzent Atyád, és hozzánk való kedvét jelenté te nálad, miképpen te magad-is minékünk parantsolád, hogy ſieſsünk hozzád.

Sieſs láſs hozzánk azért kegyelmes

Istenünk, ne vess-el szined elöl szerelmes jegyesünk, ne hadgy-el minket és ne feletkezzél-el rólunk, ne menny messze tölünk.

Maradgy-meg Uram velünk, mert bé-estvéledik, és immáron a' Nap-is majdan el-nyúgoszik, homályosság sötétség ingyen majd következik, a' bün sokasodik.

Számtalan sok gonoság köztünk elsokasult, a' te szent szereteted igen meghidegült, és minden rendbéli nép töled el-idegenült, az bünben bé-merült.

Halgass-meg azért minket, és ments-meg ezektöl, pokolbéli ördögnek nagy dühösségétöl, minden tévelygéstöl és eretnekségtöl, kétségben esestöl.

Ne távozzék el tölünk a' szent Lélek Isten, légyen erös gyámolunk a' mi életünkben, tartsa-meg szent Igédnek szerelmét mi szivünkben, lehessünk kedvedben.

Ugyan ez vezérellyen minden igasságra, tartson-meg szent nevednek erös vallásában, és vigasztallyon minket minden háboruságban, és nyomoruságban.

Hogy

Hogy mondgyunk ditsiretet a' te Sz. Atyádnak, ö véle egyetemben néked mi Urunknak, mind örökkön örökké a' szent Lélek Istennek, mi vigasztalónknak.

M A S.

Könyörgés háboruságnak idején.

HAlgasd-meg mostan, Felséges Isten, menynek és földnek szent teremtöje mi könyörgésünket, és te viselly ed minden gondunkat, miképpen meg fogadtad; Mert téged vallunk kegyes Atyánknak a' Christus Jesusért.

Sok ellenségünk vadnak ellenünk Felséges Isten lelki és testi nagy ellenségink, kik mind lelkünkben és mind testünkben igen kesergetnek: Ne hadgy te töled hogy el-szakadgyunk ez árnyék világon.

Te vagy oltalmunk és bizodalmúnk Felséges Isten, légy mi gyámolunk ne vigy kisirtetben, de segits minket minden idöben hogy meg ne gyaláztassunk: Mert téged, &c.

Tsak te egyedül nyilván jól tudod Felséges Isten, a' mi vóltunkat nagy gyarlóságunkat, melly igen legyünk mi

erőtlenek minden dolgainkban : Ne hadgy te tőled hogy el-ſzakadgyunk ez árnyék világon.

Birjad lelkünket és mi teſtünket Felſęges Iſten tarts-meg gonoſztul minden ellenſęgtül, adgyad vallhaſſuk az igaz hitet, hogy legyünk te orſzágod : Mert téged vallunk, &c.

Az hitetlenek és kegyetlenek Felſęges Iſten, ſemminek vélik a' te ſzent Igidet, azért üldözik te hiveidet ſok külömb-külömb képpen: Ne hadgy.

Nagy árvaságban és nyavalyában Felſęges Iſten, nékünk igirted hogy te minket nem hadtz, kérünk légy velünk és ſzent Lelkeddel ſzivünket vigaſztallyad: Mert téged, &c.

Sokſzor mi lelkünk meg-keſeredik Felſęges Iſten, mert nintsen néki addig bátorsága, miglen te tőled nem ſegittetik mennyei ſegitséggel: Ne.

Bizván könyörgünk moſtan tenéked Felſęges Iſten, hogy te viſellyed minden gondainkat, jól tégy mi velünk mint fiaiddal ſzükſęgünk idején : Mert.

Ditsiret néked Felſęges Iſten, és mi Urunknak te ſzent Fiadnak a' Jeſus Chriſtuſnak, ditsiret légyen a' ſzent Lélek-

nek mind örökkön örökké, ki vagy állatban edgy bizony Iſten könyörüly mi rajtunk.

MAS.

IGy kellé még-is buskodnom, inſęgben gyötrődnöm, és ſirva jajgatnom, Iſtenem penig bánatom, ſzaporittya látom, s' örögbiti kinom, én bennem ſzivem elhervad és az én tsontaim, minden tetemim ſzáradnak.

Már mint az veréb ház hiján az özvegyen maradván, vagyok gyamoltalan és mint Társ nélkül Pellikan, ſzomorkod magában, vénſégére jutván, barátim távul állanak, és irigyim háborgatoim tapſolnak.

De ha az én Iſtenemnek, és az ő tettzéſe légyen meg jó kedve, én mint kegyelmes Atyámnak nem ſzóllok ellene, hozzám tér még ſzive. Ambár ſajtogaſſon engem, mert az kit ő ſujtól magához vonſzon jól hiſzem.

Homály után vidám időt lám ő ſzokot adni, ſzélvéſzt ſzollitani, ſiras után vigaságot idején mutatni, terh után nyugodni. Igy engem-is meg-vigaſztal ke-

gyelmeſſen ſegit, örömben ujit bizonnyal.

Oh Iſtenem én ſzivemnek erös reménſége, nagy gyönyörüſége, kedves orczád ſzived immár forditsad fejemre, én idveſſégemre, adgy erőt az ſzenvedésben, veſd véget már ebben, kegyelmes lévén mindenben.

M A S.

EMlekezzél meg menybéli Iſten, menynek és földnek ſzent teremtője, irgalmaſságodról, mellyet téſz vala régi időben Izrael fiaival: Noha vétkeztünk menybéli Iſten, azért el nem hadtál.

Te el ki-hozád a' te népedet az Ægyiptombol, a' Pharahonak ő nagy inſégéből, de el-felejték te nagy jó téted, bálványt imádának, Noha vét:

A' veres tenger két felé válék, az Jordán vizét te meg-ſzáraztád a' te néped előtt, de el-felejték te nagy jó téted bálványt imádának, Noha:

Te el ki hozád a' te népedet az igiretnek nemes földére le-telepitetted, de el-fejték te nagy jó-téted, bálványt imádának, Noha:

Kérünk már téged Atya Ur Iſten, emlekezlekezzél-meg fogadáſodról, a' mi orſzágunkról, ne hadd el-veſzni pogány kéz miatt te örökſégedet, Noha:

Ditsiret néked Atya Ur Iſten, és mi Urunknak, te ſzent Fiadnak a' Jeſus Chriſtuſnak, ditsiret légyen a' ſzent Léleknek, mind örökkön örökké, ki vagy állatban egy bizony Iſten, könyörüly mi rajtunk.

M A S.

AZ én Iſtenemben, bizom inſégemben, ő mindenkor engemet, nyavalyámban ſegéthet, gonoſzt jómra fordithat, mindeneket igazgat.

Ha ſzintén ſok bünök, ſzívemben rettentnek, még ſem eſſem kétségben, bizom idvezitömben, mert tsak ő benne nékem, halálom és életem.

Az halál énnékem, léſzen nyereſſégem, Chriſtus az én életem, halált meggyőzte nékem, lelkem néki ajánlom, közelgetvén halálom.

Oh Jeſus Chriſtuſom, én édes Megvóltom, ki érettünk fizettél, nagy kinhalált ſzenvedtél, s' azzal nékünk ſzerzettél, örök életet nyertél.

Ezért hálát adunk, ſzivből Ament

mondgyunk, vezérely minket kérünk, hogy végig benned hidgyünk, és téged az mennyégben, ditsirjelek örömben.

M A S.

BÜzgó szivból te fiaid, kegyes Atyánk könyörgünk, adgy minékünk igaz hitet, hogy tégedet imádgyunk, tellyes hitből, szeretetből hogy tégedet mind áldgyunk.

Látod Atyánk felséges jó lelki testi szükségünket, gerjezd köztünk Sz. Igidet, ismérhessünk tégedet, ismérjük-meg szent Fiadat, a' mi idvességünket.

A' sok bálvány imádástul, rettenetes kárhozattul, szabadits-meg szent nevedért minden eretnekségtül, Antichristus szerzőitől, ő sok tévelygésektől.

Sirván hozzád mi ohajtunk, és felszóval kiáltunk, kik szent Igidnek általa az hitben plántáltattunk, embereket a' vakságból végy-ki hogy téged ditsirjünk.

Jól ismérjük bűneinket, minden tévelygésünket, kiket reánk ereztettél minden veszedelmeket, pogányoknak dühösségét, Fejedelmek keménységét.

Veszedelmet a' pogányok, országunkban tévének, sokat bennünk meölének, és számtalant el-vivének, országunkbol ki-üzének, nyomoruságot rajtunk tönek.

Senkit nékünk oltalmunkra hatalmas Ur nem támasztál, hogy ki venne győzedelmet, pogányokon hatalmat, keménységes nagy insget minden felől reánk támasztál.

Rettenetes bűneinkért mind ezeket szenvedgyük, vallást tészünk Felségednek, bűneinket nem fédezzük, kérünk terjezd szent Igidet, szent Nevedet ditsirjük.

A' te neved kegyes Atyánk bizonnyal ott szenteltetik, a' hol a' te drága igid igazán hirdettetik, mellyel emberekben a' hit szépen bé-plántáltatik.

De Ur Isten emlekezzél a' te fogadásodról, mellyben töttél bizonyságot irgalmasságodról, hogy soha nem emlekezel a' mi álnokságinkról.

Azért hitből valamikor te hozzád kiáltándunk, és a' Christusnak általa mindeneket kérendünk, meg-adod és el nem fordulsz semmi képpen mi tőlünk.

No azért felséges Isten terjezd el ki

igidet, hogy mindnyájan ditsirhessük a' te Istenségedet, kinek légyen a' tiszteség mind örökkön örökké.

M A S.

Nota: *Légy irgalmas Ur Isten.*

KEgyelmezz-meg nékünk nagy UR Isten, ne hadgy minket el-veſznünk bününkben, kik mindenkor bizunk szent nevedben, bününk szerént ne bünteſs tömlötzben.

Hitünk erösödik dolgaidbol, mert meg-hozád népedet fogságból, Sidó népet Babyloniából, el nem hagyád irgalmasságodból.

A' te népeidnek vétkét vedd-el, és fedezd-el bününket érdemeddel, mert szent Fiad meg-válta vérével, nem akará el-veſztünk büneinkben.

Távoztaſd-el rólunk haragodat, térits hozzánk irgalmaſságodat, ſzabadits-meg a' ſzegény foglyokat, kik nevedért hordoznak vaſakat.

Idvezitö Isten kérünk téged, jelennyék meg rajtunk kegyeſſéged, távozzék-el rolunk gyülölſéged, légyen velünk te szent Istenséged.

Nem-de mind örökké haragſzolé, fi-

ról-fira nemzetről-nemzetre, a' te nagy haragodat nyújtodé, és mi reánk haraggal tekinteſz-é?

Vallyon egyéb náladnál ki vólna, hogy fogságbol ki-ſzabaditana, hanem tsak te Istennek szent Fia, ki magadat adád nagy fogságra.

Tsak te magad vagy Felséges Isten, örök élet a' hiv emberekben, mellyet kinek ha te adtz éltében, gyönyörködik te Istenségedben.

Mutaſd már te irgalmaſságodat, kegyes Isten és te jó vóltodat, add ismérnünk a' te szent Fiadat, ki kedvéjért mutaſd-meg magadat.

Halgathaſſuk a' te szent Igidet, és hiheſsük te igiretedet, adgyad nékünk te békeſségedet, ſzabadits ki fogságbol népedet.

Közel vagyon a' hivekhez Isten, mert nem múló-képpen jó közinkben, de örökké lakozik szivünkben, nem hágy esnünk a' hitetlenségben.

Ha mi hiſzszük hogy Isten irgalmas, és mit igirt meg-adni hatalmas, hogy szent Fia elötte jutalmas, ellenségünk nem leſz diadalmas.

Menyből nékünk szent Fia adaték, tiszta Szűztől földön és születék, Idvességnek váltságnak mondaték, ki által Isten velünk meg-bekéllék.

Hidgyünk azért a' Jesus Christusban, ne maradgyunk bálvány imádásban, nem hágy minket az Isten fogságban, és nem adgya népét nagy rabságban.

Kérünk téged kegyelmes Ur Isten, térits hozzád erőtlenségünkben, ne nézz minket a' mi bűneinkben, de tekints-meg szent Fiad érdemében.

Atya Isten, válto Fiu Isten, vigasztaló szent Lélek Ur Isten, néked örök ditsőség mennyekben, mert mit kértünk meg-adtad lelkünkben.

M A S.

NAgy Ur Isten ne hadgy minket, ne akarjad veszésünket, pogány kézre ne adgy minket, kik tsufollyák szent nevedet.

Mi bűnünkért el szenvedgyük, mert bűnünkből ki nem térünk, felségedet nem ismérjük, azért tőle büntettetünk.

Mi házunkban békeséggel, nem lakhatunk edgyességgel, környül vöttek ellenségek, el-pusztitnak tellyeséggel.

Pro-

Prophétáknál vagyon irva, mint felséged meg-mondotta, ha ki igidet halgattya, és ha téréd igazittya.

Annak útát te meg tartod, ő ősvenyét igazgatod, minden jóval látogatod, ellenségtől oltalmazod.

Es nagy erőt adtz ő néki, futnak az ő ellenségi, száz közzülök el-kergeti, ezert bennek mind el veri.

Ha peniglen nem halgattya, szent Igidet nem fogadgya, és ő útát nem jobbittya, ellenségét reá hozza

Es olly népet hoz ő reá, kinek nyelvét nem tudhattya, viszik őtet nagy fogságra, és ő esik nagy rabságra.

Ekképpen most mi-is vagyunk, megfertezett a' mi útunk, és ismérni nem akarjuk, azért nyilván el pusztulunk.

De könyörgünk nagy Ur Isten, nézz mi reánk kegyelmessen, kik fertezünk nagy bűnökben, s' nem jobbulunk életünkben.

Országunkban tarts meg minket, vedd-el mi ellenségünket, és adgy nekünk békeséget, szent Fiadért edgyességet.

Több segitönk nékünk nintsen, hanem

nem tsak te nagy Ur Isten, kik mi vagyunk tsak beszédben, oltalmazhatz te szép rendben.

Ditsirtesél örök Isten, Szent Fiaddal egyetemben, vigasztaló szent Lélekkel, mind örökké ditsőségben.

M A S.

Nota: *Felséges Isten menynek, &c.*

ATya Ur Isten menybéli Teremtőnk, a' Christus által jó akaró Urunk, lelki és testi gonosztul védelmünk, és oltalmazónk.

Kinek jó kedve mi reánk áradott, a' Fiú által meg-nyilatkoztatott, kit most minékünk igazán hirdetnek ő igéjéből.

Gerjezd-fel azért a' te szent Lelkeddel, a' mi szivünket táplállyad igiddel, oltalmazhassunk ditsőségeddezzel, minden időben.

Es vedd-el rólunk a' mi bűneinket, és könnyebitsed szörnyű ostorodat, ne tekints nékünk nagy bűnös vóltunkat, álnokságinkat.

Mert im fejenként mi kitsinységünkben, bűnben fogontunk anyánknak méhében, a' kik nyomorgunk e' keserves völgyben, Adám testében.

Ha

Ha meg-tekinted a' mi bűneinket, és fizetz nékünk álnokságink szerint, ki viselheti ennek el-sulyságát, iszonyú voltát.

Igaz vagy azért Abrahámnak Ura, Keresztyéneknek kegyelmes oltalma, ne bűntess minket a' te haragodban, igasságodban.

Hálá tenéked kegyes Atya Isten, ditsiret néked áldott Fiú Isten, tiszteség néked szent Lélek Ur Isten, most és örökké.

M A S.

HAjts-meg Ur Isten kegyes fűleidet, Keresztyéneknek ő imádságokra, fogadgyad kérünk nagy könyörgésünket, te szolgaidnak.

A' menyországbol nézz alá Ur Isten, te szent Igidnek add világosságát, és távoztasd-el a' mi sziveinkből, tévelygésünket.

Kegyességedből botsásd-meg bűnünket, oldozz-meg minket bűnnek köteléből, könyörűly rajtunk és helyhezteis minket, oltalmad alá.

Te nálad nélkül pokol a' mi helyünk, te nálad nélkül kárhozatra megyünk, kérünk

kérünk légy velünk, hogy mi viſelteſſünk, a' menyorſzágra.

Te Jeſus Chriſtus igaz világoſság, élet és örőm jó és nagy kegyeſség, ki a' halálbol a' te ſzent véreddel, minket megváltál.

Olts bé elménkben kérünk ſzerelmedet, a' mi ſzivünkben te adgy igaz hitet, öregbits bennünk az atyafiui ſzent ſzeretetet.

A' ſzent Léleknek adgyad ajándékát, az igaz villáſra adgy bátorságot, a' mi teſtünknek vedd-el undokságát, te ſzent Igiddel.

A' tsalárd őrdög légyen távoly tőlünk, kinek erejét te mind el-rontottad, de menyorſzágbol légyen mi mellettünk, te ſegitſéged.

Ditsőſſég légyen az örők Atyának, ditsőſség légyen néked ő Fiának, ki Sz. Lélekkel uralkodol moſtan, és mind örökké.

MAS. *Aufer immenſam.*

VEdd el UR Iſten rolunk haragodat, és a' te kemény véres oſtorodat, nagy bűneinkért mi reánk ne ontsad, boſzſzú-álláſodat.

Ha

Ha bűnünk ſzerint kezdünk mi fizetni, vereſségedet nem álhattya ſenki, mint e' világnak első veſzedelmi, nékünk megjelentik.

Mire mi reánk gerjedez haragod, oh mi ſzent Atyánk rajtunk nagy tsapáſod, kik nem külömbek vagyunk mint arnyékok, rothadandó porok.

Meg-ferteztettünk atyánknak vétkével, gyarló mi lelkünk teſtünknek ſebével, mi romláſunkat nagy veſzedelmünket, nézd kegyelmes ſzemmel.

Adgyad minékünk a' te ſzent Lelkedet, iſmérheſsük-meg mi közben járonkat, mert meg iſmértük mi gonoſságinkat, vedd-el haragodat.

Ne hadd-el veſzni illyen nagy munkáját, ne hadd héjában az ő ſzent halálát, a' mi Urunknak keſerves nagy kinnyát, az ő áldozattyát.

Vegye-el rólunk a' mi bűneinket, és moſogaſſa vérével vétkünket, ki az Atyával és a' ſzent Lélekkel, bizony örők Iſten.

MAS.

KÖnyörgünk néked Iſtennek ſzent Fia, nyomorultaknak te bizony oltalma,

talma, ki most uralkódol menyországban, tekints reánk Christus Jesus megnyomorultakra.

Szertelen meg-rontott minket a' pogányság, el-hagyott minket minden hatalmasság, vagyunk immár sokaknak boszszúság, légy minékünk Christus Jesus minden bátorság.

Istállókat te szent Templomodból, tsináltanak te boszszúságodra, kiben készek minden gonoságra, tekints moštan szent Atyáddal meg-nyomorultakra.

Oltalmazzad Keresztyén népedet, ronts-meg immár a' pogány népeket, kik foglalnak bűnben sok időket, tiltsmeg immár Christus Jesus szertelenségeket.

Légy minékünk kegyelmes Királyunk ne birasék pogánytul országunk, és ne nézzed a' mi bűnös vóltunk, Sz. Fiaddal Jesus emlekezzél rolunk.

Te hiveid te hozzád kiáltunk, igaz hittel te hozzád folyamunk, pogányságban élni nem akarunk, menyországban uralkodni te miattad bizunk.

Vigaságos időket adgy érni, szolgaidnad kik tudnak tisztelni, szent Atyádnak mon-

mondásában járni, bátorságot adgy ő nékik ellenséget győzni.

Segedelem te tőled adassék, hogy ditsirjen tégedet a' kősség, hozzád illik a' hizony Istenség, és tenéked esedezik egész Keresztyénség.

Te népednek légy oltalmazója, téged kérünk Istennek szent Fia, énekellyünk néked vigaságban, szent Atyáddal, szent Lélekkel ki vagy menyországban.

M A S.

HAtalmas Isten könyörgünk, Sz. Felségedhez kiáltunk, mert igen megnyomorodtunk, fejünket nintsen már kihez hajtanunk.

Kegyelmes Isten halgass-meg, bűnünket nékünk botsásd-meg, a' te hitedet éppits-meg, és szent Lelkeddel kérünk vigasztaly-meg.

Régenten Paraditsomban, Fiad igiréd mondásodban, nékünk adnád jóvóltodban, hogy ne maradnánk örök kárhozatban.

Ezt hitték a' Pátriárkák, bizonynak mondták a' Prophéták, a' Christus Jesust vallották, idvességekre igyen kiáltották.

Ebben

Ebben hün a' régi Adám, ebben hün a' jámbor Noé, Abraham, Isaák és Jákob Samuel, Illyés, a' Sz. Esaiás.

Erőssek vóltak a' hitben, nem biztak soha senkiben, hanem tsak az egy Istenben, ki meg jelenté magát jó kedvében.

Ebből ismérjük jó vóltod, véghetetlen irgalmadat, hogy nékünk adád szent Fiadat, és meg-ólete érettünk ő magát.

Akaratodat jelentéd, kévánságodat hirdetéd, hogy bűneinket el-vennéd, szent országodban lelkünket bé-vinnéd.

Tsak hinnénk Jesus Christusban, maradnánk meg mondásában, szent Evangeliomában, nem vetne minket örök kárhozatban.

Nagy jó vólt mindenkor az Isten, szeretett minket az Isten, hozzá hi minket az Isten, kegyes beszéddel szóll nékünk az Isten.

Jertek én hozzám bűnösök fiaim nékem legyetek, mert én-is Atyátok leszek ha bűnötökből ti én hozzám tértek.

Azért értsük-meg mondását, ismérjük-meg bűneinket, kövessük-meg már Istenünket, ekképpen mentyük ördögtül lelkünket.

Had-

Hadgyuk-el a' nagy vakságot, vegyük elő az igasságot, mert gyülöli a' hamisságot, és tsak szereti az egy igasságot.

Igasság ő maga a' Christus, igasság az ő beszéde, maradgyunk azért ezekben ne kételkedgyünk Isten beszédében.

Meg-hidgyük valamit mondott, a' mit Szentivel iratott, idvessegünkre ki adott, Apostólival kit prædikáltatott.

Ditsirjük az Atya Istent, magasztallyuk Fiu Istent, egyetemben szent Lélek Istent, ki állattyában tsak egy bizony Isten.

M A S.

OH mennyei nagy boldogság, te vagy fenlő világosság, mennyországban edgy Uraság.

Tęged vallunk és ditsirünk, te vagy erők idvessęgünk, te vagy Isten edgy érdemünk.

Nintsen nékünk több Istenünk, tsak tetóled viseltetünk, téged immár megismértünk.

Uralkodó szent Háromság, te vagy élő hatalmasság, földön mennyen edgy Uraság.

Adgy minékünk igaz hitet, szeretettett

tett edgyeſſéget, orſzágunkban békeſséget.

Ditsirheſsük ſzent Nevedet, tanulhaſſuk ſzent Igidet, nyerheſsük örökſségedet.

Tarts-meg köztünk a' böltseket, látod Iſten ſzükſségünket, öregbitsed mi hitünket.

Benned légyen bizodalmunk, rólad légyen tanuságunk, igaz légyen tudományunk.

Légy minékünk edgy reményünk, újitaſsék mi ſzentſségünk, ne árthaſſon ellenſségünk.

Bátoritsad mi lelkünket, birjad jóra mi ſzivünket, jóvel tarts-meg életünket.

Ditsirteſsék Iſtenſséged, meg-adaſsék tiſzteſséged, maradgyon meg-ditsőſſéged.

MAS.

HAlgaſd-meg Ur Iſten mi beſzédünket, ſzent Fiadért mi könyörgésünket, hogy te vezérlyed a' mi lelkünket, meg-jobbitsad a' mi életünket, hogy veheſsük a' te ſzent Igidet, és vallhaſsuk ſzent Iſtenſségedet.

Siral-

Siralmaſon moſt te hozzád kiáltunk, mindenkoron tenéked könyörgünk, vedd-el haragodat immár mi rólunk, ne biraſsék pogánytul orſzágunk, tsendeſsedgyék vér-ontás közöttünk, tavoztaſsék fertelmeſség tőlünk.

Ha irgalmazál lelkünkben minékünk, ne hadgy teſtünkben-is, hogy el-veſzſzünk, ſzent Igidet adtad moſtan minékünk, nagy vakságot ki-vővél közzülünk, ezzel kedvedet mutattad nékünk, hogy nagy gondod vólna itt mi rólunk.

Emlekezzél azért Szent-edgy-házadról, ſzent Fiadnak vére hullásáról, régi atyáinknak igiretedről, vélek való kegyelmeſſégedről, örökké való fogadáſsodról, Szentedgyházadnak meg-maradásáról.

Ne nézzed azért mi gyarlóságinkat, vedd-el-rólunk moſt a' pogányokat, forditsad reájok te haragodat, hogy ne rontsák te Szentedgyházadat, hogy láthaſſuk a' te hatalmadat, örökké-való irgalmaſságodat.

Igaz vagy Ur Iſten igiretedben, mit igirtél a' ſzent Igidben, hogy meg-hal-

gatz minket mi kérésünkben, és el nem hedtz a' mi szükségünkben, tsak mi hidgyünk a' te szent Igidben, és ditsirjünk a' mi életünkben.

Azért fel-serkennyünk mi életünkben, és tsak kérjük Istent szükségünkben, és meg-jobbullyunk a' mi életünkben, akarattyát halgassuk életünkben, és ditsirjük Istent felségében, igy halgat-meg minket kérésünkben.

M A S.

ADgyunk hálát minnyájan, az Atya Ur Istennek, és mondgyunk ditsiretet mi teremtő Istenünknek, ki őszve gyüjtött most minket, hogy innepet szentellyünk és szent Igijével éllyünk.

Kegyelmes Atya Isten, te vagy Ur mindeneken, ki meg-jelentéd magad, szent Igidben itt e' földön, és sok tsuda tételidben, a' te áldott Fiadban, mi kegyes Idvezitönkben.

Légy kegyelmes minékünk a' te áldott Fiadért, az Ur Jesus Christusért mi szentséges meg-váltónkért, és ne álly bosszút mi rajtunk, a' nagy hitetlenségnek, fertelmes sok bünéjért.

De szentelly-meg bennünket, birj és segély-

segély-meg minket, gerjezd-fel mi lelkünket, és a' mi gyarló szivünket, hogy téged meg-ismérhessünk, segitségül hihassunk, néked hálákat adhassunk.

Ennyi sok romlásokban és sok vér-ontásokban, a' kegyetlen ördögnek illyen nagy dühősségében, tarts-meg a' te táborodat, és te Szentedgyházadat, a' te gyárlo fiaidat.

Világosits-meg minket, a' szent Lélek Istennel, hogy mindenkor tündöklyék bennünk az Evangeliom és erősits meg Ur Isten a' te áldott igiddel minden tévelygések ellen.

Igazgassad elméjét és minden tanuságát, vezérlyed után nyelvét a' mi lelki Pásztorunknak, és oktassad elméjeket a' te szent beszédednek, figyelmes halgatóinak.

Tarts-meg minden időben minket az igaz hitben, és igaz értelmében a' Sz. Evangeliomnak, légyen foganatos köztünk a' te kegyes beszéded, és minden jora intésed.

Hogy sok népek te hozzád meg-térjenek bünökből, és téged szolgállyanak az ő szivekből lelkekből, hogy mindenek

nek imádgyanak, csak téged tiſztellyenek, hogy örökké élheſſenek.

MAS.

HAlá-adáſunkban rólad emlekezünk, kegyelmes Iſtenünk tégedet tiſztelünk, te nagy jó vóltodért el fel-magaſztalunk, haſzontalan ſzólgák mert ezzel tartozunk.

Hajts-le fületdet értsd meg kérésünket, mi édes Iſtenünk ne nézd bünéinket, tiſzta ſzivel kérünk mi könyörgésünket, vedd hozzád Ur Iſten eſedezésünket.

Gerjezd-fel Igidnek ſzerelmét lelkünkben, ſzent Lélek Iſtennek ſzentſégét ſzivünkben, adgy igaz értelmet bőſséggel elménkben, téged ſzolgálhaſſunk e' földön éltünkben.

Tanulságra erőt csak tetőled kérünk, kire mi moſt gyülünk mindnyájan kéſzülünk, hogy te Iſtenséged ditsirteſsék tőlünk, engedd ſzent Fiadért ezeket minékünk.

Igaſságnak Attya ki lakol mennyekben, magad kötelezéd ſzent Igiretedben, Sz. Máthé könyvének hatodik réſzében, tudgyuk hogy meg-maradtz örökké ezekben.

Ha ki ſzent országod elöſzör kereſi, a' te beſzédedet mindenben bötsülli, vagy teſti vagy lelkit túd tőled kévánni, ſemmiben nem léſzen fogyatkozás néki.

Azért gyorſaságot el-kezdett dolgunkban, végig meg-maradáſt mi hivatalunkban, ſzorgalmatoſságot hűséges tiſztünkben, egymás ſzeretetet plántály itt lelkünkben.

Engedd meg ezeket Sz. Atyánk Chriſtusért, mi Idvezitőnkért kegyes táplálonkért, ki edgy hatalomban Sz. Lélek Iſtennel, élſz és uralkodol örökkön örökké.

MAS.

MOſtan Ur Iſten hozzád kiáltunk keſerüſségünkben, halgaſs meg minket könyörgésünkben, illy nagy ſzükſségünkben.

Te vagy Iſtenünk téged tiſztelünk mint édes Atyánkat, menynek és földnek hatalmas Urát, népeknek Királlyát.

A' te kezedben minden erőſség és hatalom vagyon, ſenki nem álhat néked ellened, mint ez nyilván vagyon.

Te parantsoltad felſęges Iſten, hogy hozzád folyamjunk, mi ſzükſégünkben téged keresſünk, néked könyörögjünk.

Avagy fegyverrel, avagy éhséggel, avagy dög-halállal nyomorgattatunk, igirted nékünk, hogy meg menteſz attul.

Azért Ur Iſten moſtan mi reánk ſok felöl támadnak, dúlnak, puſztitnak ölnek, fogdoſnak, minden-képpen rontnak.

Nintsen mi bennünk annyi erösség, hogy ellene állyunk, illy ſokaságnak melly reánk támadt, fel-zendült ellenünk.

De hol ne légyen ſemmi gyámolunk illy ſokaság ellen, azért tsak reád vettyük ſzemünket felſęges Ur Iſten.

Igyen könyörge Joſaphát Király ellenségi ellen mikoron vólna keſerüségben a' Jeruſalemben.

Ditsiret légyen Atya Iſtennek, és Fiu Iſtennek, a' vigaſztaló és meg-ſzentelö Sz. Lélek Iſtennek.

M A S.

JEſus Chriſtus mi kegyelmes Hadnagyunk, könyörgéſſel te elödben járulunk,

lunk, kik e' ſiralomnak völgyén nyomorgunk, oltalmat, ſegitſęget tőled várunk.

Bé-merültünk ſok nyomoruságinkban vagyunk éjel nappal ſzomoruságban, ſzámtalan ſok féle ſanyaruságban, az ellenſęgnek torkában.

Ellenſęgünk ſanyargattya teſtünket, tsufollya és káromlya Iſtenünket, gyalázattal illeti ſzent nevedet, ne ſzenvedd el, kérlek Uram tégedet.

Reád hadtuk minden ma dolgainkat, hiſzſzük hogy jol látod nyavalyáinkat, ne hadd el-merülni kitsiny hajódat, parantsoly és tsendeſitsd a' habokat.

Ébredgyél-fel Uram mert majd elmerülünk, veſzedelmes habokban elſillyedünk, ſzükſęgünkben te hozzád eſedezünk, Jeſus Chriſtus halgaſs-meg téged kérünk.

Kérünk Uram maradgy-meg ſzallásunkon, járj mi velünk népeiddel edgy úton, látod immár vagyon Nap-enyészetkor, térj mi hozzánk járj mi velünk edgy úton.

Járulunk te elödben bátorsággal, elötted éneklünk nagy vig-ortzával, egéſz

keresztyénség edgy szivel, szajjal, esedezünk, elötted buzgósággal.

Ne hadgy kérünk edgyetlen-edgy Jesusunk, jussanak elödben imádságunk, tekints reánk edgyetlen-edgy szószolónk, tekints reánk hatalmas közben járónk.

Védelmezzed a' te kitsiny bárkádat, kiért halálra adád magadat, szent véredet érettünk ki-ontottad, ne hadd elmerülni ha meg-váltottad.

Sőt erős kő-fala légy népeidnek, szaporitsad számokat hiveidnek, vezérlyed nyelveket hirdetőidnek, kik nevedért gyakran bolszszút szenvednek.

Szent az Atya mindenek meg-tartója, szent a' Fiu mindenek meg-váltója, oh szent Lélek hiveknek oktatója, Szent, Szent, Szent a' te Neved, minden vallya.

MAS.

JÓvel légy velünk Ur Isten, segits meg minket igyünkben, adgy erőt az ellenségen, ki reánk tör mind szüntelen, háborgat minket hitünkben.

Fel-fuvalkodott ellenünk, kevélykedik hogy bir velünk, valamig távoly vagy tölünk,

tölünk, vélztés ront mert nem fél tölünk, láttya hogy nints erősségünk.

Bizik sokságában fegyverében, jó lovában, el-hitte azt ö magában hogy nintsen már e' világban, ki meg-rontsa hatalmában.

Bátran kergeti népedet, osztorozza hiveidet, pusztittya örökségedet, ostromlya seregedet, nem féli büntetésedet.

Azért tenéked könyörgünk, támadgy-fel most mi mellettünk, emeld-fel zászlódat köztünk, vadalmunkban légy velünk, biztass hogy meg ne rettennyünk,

Bátoritsad mi szivünket, igazgassad fegyverünket, tölünk el ne vedd eszünket, egyengessed seregedet, rettentsmeg ellenségünket.

Nékünk nints annyi hatalmunk, hogy ö ellenek álhassunk, te légy azért mi oltalmunk, fegyverek ellen paisunk, erősségünk, diadalmunk.

Nem sokaság a' mi erönk, egyedül vagy reménségünk, noha sokan nem lehetünk, ha te velünk vagy nem félünk, sokat kevesen meg-verünk.

Három száz tizen nyoltz vala, Abrahámnak népe száma, öt Király ellen indula, el-éré, vélek meg-viva, nagy győzedelemmel jára.

Erőtlen Izrael népe, vörös tengerre, hogy ére, Pharahotol meg-rettene, mikor tovább nem mehetne, alitá hogy mind ott veszne.

A' tengert ketté szakasztád, őket azon el botsátad, Pharahot mélységre hozád, a' vizet reá boritád, népedet megszabaditád.

Amorrhæusok hadára, az égből sok kő le-szálla, Josuæ hogy parantsola, a' Nap az égen meg-alá miglen őket levágatá.

Harmintz egy Királyt székiből, leveté ditsőségéből, el-pusztitá népe elől, pogány népet hirtelenül az igiretnek feldéről.

Gedeonnak-is serege, ki hinné hogy hadat verne, de hogy te lől legitsége, erőssége, győzedelme, számtalan népet meg-vere.

Goliathnak magasága, hat singnyinél nagyob vala, Dávid kisdet gyermek vala, bátran

bátran véle szemben szálla, mert te benned bizik vala.

Goliáth talpig fegyverben, Dávid tsak edgy kőntőskében, bot és parittya kezében, győzedelme lőn, ezekben, és edgy kitsiny kővetskében.

Sennacheribnek seregét, egy Angyallal meg-őletéd, száz nyoltzvan őt ézer népét, edgy orában mind el-vesztéd, Királyságából le-vetéd.

Gyenge vala Judith Aszszony, nem ugy termett hogy hartzollyon, keze soha nem vólt kardon, de te bátoridád azon, hogy bátran kardhoz nyulhasson.

Holoferneſt meg-ragadá, nyakát tsak kétszer vághatá, feje kezébe marada, szolgáló leánnak adá, Bethuliában hozatá.

Gyakorta kevés nép által, nagy hadakat le-vágattál, erősseket le-tápodtál, kevélyeknek torkán jártál, kegyetleneket rontottál.

Ugy tégy ezekkel Ur Isten mint, Mádiánnal régenten,ály boszszút a' pogány népen, alázd-meg kevélységekben, ronts meg-kegyetlenségekben.

Ők vinak uralkodásért, prédáért raga-

dományért : Mi hitünkért szent nevedért s' özvegyekért és árvákért, meg-romlott édes hazánkért.

Ök keresik életünket, rábollyák a' mi földünket : Mi oltalmazzuk fejünket, tulajdon örökségünket , feleségünk gyermekünket.

Nem nézik ök a' véneket, le-vágják a' gyermekeket, meg-rontnak sok szép szüzeket, szánd-meg Ur Isten ezeket, ne szenvedd a' nagy vétkeket.

Ally bosszút rajtok népedért, megnyomorult hiveidért, verd-meg öket szent nevedért, templomodnak romlásáért, szent Fiadnak szidalmáért.

Ne mondgyák azt mi felölünk, hogy nékünk nintsen Istenünk, mutasd-meg erödet bennünk, viaskodgyál edgyütt velünk, magasztald-fel kezed köztünk.

Hogy mindenek kik ezt hallyák, gyözedelmedet tsudállyák, jóvöltodat magasztallyák, hatalmasságodat áldgyák, erödet meg-ne utállyák.

Mi-is innen viszsza térvén, jó szerentsénken örülvén, adunk hálát fel-emelvén szemeinket, és ditsirvén téged, mind örökké, Amen.

MAS.

MAS.

A' Mi Mesterünk minket arra int, szüntelen vigyázzunk, kik Keresztyénnek vallyuk magunkat, a' mi életünkben.

Keresztyéneknek az ö életek szüntelen vigyázzon, lelkek függesztvén mindenkor légyen a' Jesus Christusban.

A' szent Máthénál Urunk azt mondgya szüntelen vigyázzunk, hogy esztelenül ne találtassunk halálunk orájan.

Mert tudhatatlan a' mi Urunknak az ö el-jövése, minként lopónak az járása és nagy okossága.

Mikoron tudná tselédes ember az orv el-jövését, bizony vigyázna, és az ö házát nem hadná meg-ásni.

Azért mindnyájan mi fel-övedzük a' mi ágyékinkat, és kezeinkben mindenkor légyen égö szövétnekünk.

Hogy ne történnének akképpen nékünk mint bolond szüzeknek, kik olaj nélkül viselik vala az ö lámpásokat.

De tselekedgyünk mi azon képpen, mint az öt eszes szüz, kik lámpásokban az ö útokban olajt viselének.

Legyenek készen a' mi lámpásink és

meg-igazitván, hogy bé mehesſünk a' vő-legénnyel a' menyekezőben.

Hogy mi várhaſſuk a' vő-legénynek az ő el-jövését, az étſzakának az ő közepin mikoron el-jövend.

Mert ha ugy léſzünk mind bolond ſzüzek, olajunk nem léſzen, mig az adoktul mi meg-jövendünk az ajtót bézárják.

Ajtó bé zárván ha mi zörgetünk, minékünk azt mondgyák, bizony nem tudom hogy kik legyetek, ottan ki-rekedünk.

Dekérjük ezen a' mi Urunkat az Ur Jeſus Chriſtuſt, hogy bé-mehesſünk ő véle edgyütt a' lakodalomban.

Ditsiret néked Atya Ur Iſten, a' te ſzent Fiaddal, és egyetemben a' ſzent Lélekkel. örökkön örökké.

M A S.

OH melly igen rövid vóltlám e' világ, ſzintén ollyan az égen mint edgy tsillag, kit bé-fedez éj után a' Nap világ.

Szorgalmatos az ember e' világon, marhát keres, kintset gyüjt minden modon, azt nem tudgya hogy ugy ül mint egy ágon.

El-

El-múlattya nagy ſokſzor az Iſtenét, nem gondollya lelkének idveſſégét, ő regbiti valamint tsak az övét.

Uſorával, hamis hittel, tsalárdsággal, mind el-vészi a' másét álnoksággal, az Iſtennek nem gondol intésével.

Veritékkel, fáradsággal, nagy munkával, éjjel nappal ugy futtya nagy gondokkal, azt tudgya hogy örökké él ez világgal.

Nintsen moſtan emberekben jó akarat, nintsen bizony immáron a' ſzeretet, teſte lelke tsak a' nagy fősvény élet.

Nem kell immár az jámbor atyafiu, utálatos a' ſzegény Iſten-félő, el-vettetet az jámbor bőlts Tanitó.

A' ſok kintsü jószágu hizelkedő, moſtan kedves embereknél hazudozó, majdan el-fogy az jamkor Iſten félő.

örök Iſten felette irgalmas vagy, im melly ſokat el-ſzenvedtz mert nagy jó vagy, el-veſztésnek Iſtene mert te nem vagy.

Moſt e' világ mindenütt a' nagy bűnben, ſzintén ugy áll mint a' hajo a' vizben, el-áradott ſzántalan gonoſságban.

A' kik mondgyák magokat Kereſztyén-

tyénnek, moſtan azok bűnökkel bűvölkődnek, mert tsak névei engednek az Iſtennek.

Ritkán hallyák Iſtennek ſzent Igijét, meg-gyűlölték már néki hirdetőit, mert bé-nyelték azt vélik a' ſzentséget.

Térj-meg azért te ember Iſtenedhez, ragaſzkodgyál mindenben felſégéhez, ne bizzál már olly igen e' világhoz.

Meg-tsal hidgyed tőrben ejt a' gazdagság, el-kárhoztat bizony e' tsalárd világ, ha el-veted az Iſtent ki igaſság.

Tekintsed-meg e' világnak állapottyát, meg-iſméred mindenben álnokságát, mint ha látnád fővénynek álnokságát.

Melly ſzámtalan ſok bőltsek eléb vóltak, nagy gazdagok, Tsáſzárok uralkodtak, mond-meg nékem mind ezek hová lőttek.

Uraságok, ſok pénzek, gazdagságok, ſzép termetek, nagy házak örökſégek, el-rontattak, idővel ők el-veſztek.

Mert ollyatén az ember mint a' virág, és a' fákon erdőben mint ſzép zőld ág, ma iffiúság, holnapra immár ágság.

Azt jól látod hogy a' viz melly gyorſan

ſan foly, a' ki el-jő immáron viſzſza nem foly, honnan jó s' hová mégyen azt nem tudhadd.

Az ember-is mindenkor menten mégyen, halálához mindenkor közelb mégyen, temetését nem tudgya holott léſzen.

Ez világnak illy hazug ſzépſégének, ne hidgy immár te ember beſzédének, teſted lelked ajánlyad tsak Iſtennek.

E' világon nagy gazdag léſz Iſtennél, minden joban élhetz te felségénél, viſzſzát ne vony tsak az ő beſzédének.

Mind ezekre vezérlyen az Ur Iſten, és ő véle meg-váltó Fiú Iſten, a' ſzent Lélek ſzentelő bizony Iſten.

MAS.

GYarló emberekkel feddőzik az Iſten, kik ő magok miatt veſznek-el bűnökben, nem akarnak bizni az edgy Idvezitőben.

En kezemben mikor legyenek mindenek, kiket, ugy mond, tartnak földek és a' mennyek, mondgyátok-meg nékem ti halandó emberek.

Oltalmat mikoron máſunnan kereſtek,

tek, és italra vizet másunnan ki mértek, hogy nem a' melly kútat adott néktek Istentek.

Ritka mert ki engem követ közzületek, noha mindeneknek én vagyok Istenek, de tsak keveſſeknek követ engem életek.

Gazdagság s' ábrázat lám kedves mindennél, de hol lehet drágább ſzépség én nálamnál, mire közzületek hát engem kevés tsudál?

Imé tsak én vagyok földnek, menynek Ura, minden gázdagságnak bőséges udvara, mire hát nem ſiet világ én udvaromba?

Vagyok én Atyámnak véghetetlen Fia hatalmas Istennek örök bőltsesége, mire hát nem jötök hozzám tanáts kérdeni?

Szeretem azokat kik engem ſzeretnek, és tiſztelem őket kik engem tiſztelnek, mire tiſzteletem nem kell az embereknek!

Segitséget a' kik tsak én tőlem várnak, engem életekben tsak azok tiſztelnek, mire hát keveſſek a' kik én tőlem fűgnek?

Zálaga

Zálaga én vagyok örök ſzabadságnak, és bizonyos úta Atyám orſzágának, mire hát keveſſek a' kik hozzám járulnak.

Az egy igaſságnak vallnak Istenének, mert nem tagadhattyák ezt meg az emberek, mire beſzédemben hát nékem kételkedtek?

Nints több diadalom ſohol én nálamnál, Idvezitő Isten ſenki több nálamnál, mire hát én népem hogy ſok felé ſántikál?

Tellyes menynek földnek én vagyok Istene, ſenkinek kivűlem nintsen idveſſége, mire hát kevéſnek függ rám ſzeme világa?

Oh ti kemény népek én vagyok Istennek, és tsak én általam vagyon békeſségtek, mire ſzükſégtekben én hozzám nem ſiettek?

Fene Oroſzlánnál, oktalan állatnál, lám te mind fenébb vagy vadak madaraknál, ki nem ſietz ember én jó vóltomért hozzám.

A' vadak madarak, lám egymáſt ſzeretik, edgyik a' máſikról el nem feletkezik, társa jó tétéről mindenkor emlekezik.

Tsu-

Tsudálok én ember igen te dolgodon, hogy azt el-felejtsed illy oktalan módon, hogy én keserülék te nyomoruságodon.

Jutna jól eszedben mit mivelék véled, mert én e' világon mindent tök te veled, irgalmasságombol meg-is halék éretted.

Ez hálá adásod, mert én jó tétemért, hogy engem hátra hatz múlandó világért, nem akarsz követni nagy türhető vóltomért.

Bizol egyebekben mert imé kivülem, segitséged várod soktul, nem én tölem, maga mond-meg nékem, mit nem vöttél én tölem.

Az óktalan állat meg-ismériurát, minden fele barom halgattya pásztorát, mire tehát az ember nem halgattya Istenét?

Tellyes menynek földnek én vagyok világa, Atyám juhainak én vagyok Pásztóra, mit kévánsz egyebet ha en vagyok oltalmad!

Engedelmes szivü és kegyelmes vagyok, bünöst hozzám venni én nagy készen vagyok s' mire hát bünösök én hozzám nem siettek?

Igaz,

Igaz, el-hidgyétek, hogy én nyilván vagyok, fertelmes bünösön boszszuálló vagyok, mire hát nem szüntök-meg a' sok gonoságtól?

Azért mondom néktek kik engem elhadtok, kegyességem mellöl máshová szántáltok, reám ne vessetek ha ti megnyomorodtok.

Veszedelem oka ti magatok vadtok, segitséget hogy ha én tölem nem vártok, a' tennen bünötök néktek örök fogságtok.

Reám ne vessetek a' ti fogságtokért, mert én hozzám hilak hallyátok-fejenként, medgyek, jó-vóltomat ha ti megutállyátok.

Oh ti kemény szivük, hogy fel nem serkentek, én tiszteséggemet semminek vélitek, fenyegetésem-is tsak semminek vélitek.

Ha örök életnek szép igiretivel, vagy pokol torkának fenyegetésével, hogy fel nem serkentek e' világi szégyennel?

Medgyen kegyessegem, s' mire vigyen engem, hogy azokkal tartsam kik nem félnek engem, én szent igasságom nem botsát arra engem.

Mert

Mert te hol hallottál, kérlek téged ember, hogy halálból mentett valakit olly ember, mikor nem kiványa önnön maga az ember.

Azért ki halálból akar menekedni, én szent Országomban mind örökké élni, annak életében tsak engem kell követni.

Ditsiretet Atyának s' a' Jesus Christusnak, és a' vigasztaló Sz. Lélek Istennek, tellyes Sz. Háromság egy bizony Istenségnek.

M A S.

Egi harmatért, vagy esőért.

TEkints reánk Ur Isten nagy kegyelmességedből, és könyörüly rajtunk atyai jó-vóltodból, a' magas menyországból.

Sok szükségink Ur Isten jollehet vadnak nékünk, mellyeket Ur Isten megsem gondolhatunk, élő sem számlálhatunk.

Mindazáltal Ur Isten mostani kérésünkben, halgasd-meg kegyessen mi kivánságunkat, és kérünk mint Atyánkat.

Adgy minékünk U. I. nagy szép siros esőket, és gyönyörüséges égi harmatokat, és szép nedvességeket.

Nyisd meg-nékünk U. I. a' te kintses ládádat, és ne rekeszd-bé az ég tsatornáit, és drága szép folyáſit.

Ne tedd értzé U. I. fejünk felett az eget, és kemény vasá lábunk alatt a' földet, honnan várjunk eledelt.

Ne verj minket U. I. szertelen nagy aszállyal, és rekkenő ártalmas nagy hévségekkel, haszontalan szelekkel.

Ne verj minket U. I. eső helyett nagy porral se egyéb féle férgekkel, ártalmas kő-esőkkel.

Neveld inkább U. I. a' te szent ajándékidat, mellyeket felséged nékünk meg mutatott, és életünkre rendelt.

Meg-száradtak U. I. minden féle vetések, mezők, rétek, vizek, minden-féle füvek, el-vesztek és meg égtek.

Szomjuhoznak U. I. minden féle állatok, barmok, juhok, repesö állatok, el-epedtek mindenek:

Szány-meg minket U. I. és minden állatidat, kik tsak felségedtől várnak minden jókat, élelt és italokat.

Sirnak, rinak U, I. emberek és a' vadak

mert

mert nints eledelek ő nékik és italok, tsak bolyognak szegények.

Emlekezzél U. I. régi fogadásodról, emlekezzél immár kegyelmességedről, Atyai jó-vóltodról,

Ne nézd nékünk U. I. számtalan bűneinket, elődben fel-hatott sok gonoszságnikat, iszonyu vétkeinket.

Meg-igirted U. I. hogy meg-halgatz kértünkben, és adtz nékünk erőt alkalmas időben, tsak kérjük szükségünkben.

Aldgy-meg minket U. I. lelki és testi jókkal, hogy élhessünk szépen és nagy jozansággal, drága ajándékiddal.

Segithessünk U. I. ezekből szegényeket, és látogathassuk a' szükölködőket, a' meg nyomorodtakat.

Ha te minket U. I mostani szükségünkben, meg-halgatz kegyessen illy nagy kérésünkben, a' mi kivánságunkban.

Ditsiretet Ur Isten, mi tenéked énekelünk, szent Fiaddal és szent Lelkeddel mi áldunk, örökké magasztalunk.

Mas.

M A S.

A' Melly embernek jo hiti vagyon, annak szent Lélek szivében vagyon, a' Christusnak-is lakása ott vagyon

Tsudálok rajtad te hű Keresztyén, melly nagy kegyessen hozzá hi Isten, szent Fiát adgya tenéked az Isten.

Ember drága vagy te az Istennél, Christus meg-mosa téged vérével, bizzál ő hozzá immár te szivedből.

De mit kévánnál többet Istentől, nem kémellé meg Fiát embertől, kegyelmességét nem tiltya senkitől.

Bizd a' Christusra tennen magadat, te veled közli irgalmasságát, és meg mutattya néked ő szent Attyát.

Ki a' Christusnak záfzlóját tartya, nagy háboruság gyakorta bántya, mert e' világnak mindenkor ezt mondgya.

örvendezzetek és vigadgyatok, kik a' Christusért háborgattattok, tsak az Istenhez ti foházkodgyatok.

Senki igaznak magát ne véllye, mert bűnben lőttünk minden meg-értse, bűnősnek magát hát minden itillye.

Ditsiret légyen az Ur Istennek, az

Atya, Fiu és szent Léleknek, kit minden szentek örökké ditsirnek.

MAS.

Dög halálnak meg-szűnéséért, 2 Sam. 24.

MI Urunk Jesus Christusnak szerelmes Atya Ur Isten, kérünk szűnnyék-meg immáron e' világon nagy haragod, mint Sz Dávid idejében.

Ki szent Igíreted ellen el küldé Joáb Hertzeget, hogy meg-számlálná országát, számát venné a' Sidóknak, ki ezt mondá a' Dávidnak:

A' felséges nagy Ur Isten, meg-sokasítsa népedet, miért akarod ezt Uram? bizony meg bűntet az Isten, de Dávid ezt nem gondolá.

El-méne azért a' Hertzeg nagy búval és nagy bánattal, kezdé a' népet számlálni, meg-haraguvék az Isten, és meg-verő a' Sidókat.

Monda a' szent Dávid Király, bizony én igen vétkeztem, botsáss meg nagy Ur Isten, szegény szolgádnak bűnéit, mert én vétkeztem ellened.

Imé a' felséges Isten hozzá botsáta Pro-

Prophétát, azt mondgya néked az Isten, ez háromban tégy választ, valamellyiket kévánod.

A' hét egész esztendeig akarodé hogy bűntessék, országod a' nagy éhséggel, avagy hogy három holnapig, ellenséged kezében légy.

Avagy hogy három napiglan dög-halál légyen földedben. és az Istennek Angyala tsapdossa a' te népedet, lássád azért mit akarsz most.

Monda a' szent Dávid Király, minden felül rajtam halál, de jobb énnékem hogy essem, az Ur Istennek kezében, hogy nem mint ember kezében.

Mert ő természeti szerint igen irgalmas kegyelmes, hogy e' mondást el végezé, az Isten a'Sidóságban, mindgyárást dög-halált szerze.

Es tsak egy nemzetség közzül hetven ezeren halának, el botsáttaték az Angyal Jerusalem varosába, hogy ott is halált szerzene.

De mihelyt a' haragos Angyal őket öldöznie kezdé, könyörüle a' nagy Isten, és ezt mondá az Angyalnak, elég hadgy békét ő nékik.

Szent Dávid látá az Angyalt, az ég alatt és föld felett, ő kezében edgy éles tört, monda Dávid az Istennek: Én vagyok a' ki vétkeztem.

Fordullyon reám haragod, és az én házam népére, monda ő néki az Angyal: meg-kegyelmezett az Isten, semmit ne fély Dávid Király!

Kérünk mi-is nagy Ur Isten, szent erös irgalmas Isten, halhatatlan, idvezitö és nagy türhetö Ur Isten, szünnyék-meg a' te haragod.

Azért mi most emlekezünk régen tört kegyessegedröl, mert most-is ugyan azon vagy nem kissebb a' te hatalmad, halgass-meg könyörgésünket.

Ur Isten, ki meg-hoszszabitád Ezechiásnak életét, hoszszabits-meg kérünk téged minékünk-is életünket, hogy bününkböl ki térhessünk.

Halálos bünben ne essünk, büneinket sirathassuk, hogy te veled uralkodgyunk Christus Jesussal örüllyünk, mind örökkön és örökké.

MAS.

MAS.

De Octo Beatitudinibus, Matth: 5.

KÖveti vala népnek soksága Christusnak tsudáját, mert sok kórokat ö meg-gyogyit vala.

Mikoron azért Urunk a' népnek sokságát meg-látá, ottan fel-méne a' Tábor hegyére.

Es ö le-ülvén az Apostolok menének hozzája, tanitván öket im ezt mondgya vala:

Bóldogok a' kik lelki szegények, sziböl könyörögnek, mert a' menyország adatik azoknak.

Bóldogok a' kik kegyes emberek és nem háborognak, mert ök e' földön örökséget birnak.

Bóldogok a' kik sirván bánkodnak, és károkat vallnak, mert ök Istentöl megvigasztaltatnak.

Bóldogok a' kik ez igasságot éhezik szomjuzzák, mert ök Istentöl meg-elégittetnek.

Bóldogok azok kik irgalmasok, máson könyörülök, irgalmasságot mert Istentöl nyernek.

Boldogok a' kik tiſzta ſzivűnek hitből meg-tiſztultak, mert meg-iſmérvén az Iſtent ők láttyák.

Boldogok a' kik békeség ſzerzők, mert ők hivattatnak az igaz hitben Iſten fiainak

Boldogok a' kik az igaſságért üldözéſt ſzenvednek, mert a' meny-orſzág adatik ezeknek.

Boldogok léſztek mikor Chriſtuſért emberek gyülölnek, meg-ſzidalmaznak közzülök ki-üznek.

Akkoron azért örvendezzetek és ti vigadgyatok, mert menyben léſzen néktek jutalmatok.

Sz. Máthé irá ez nehány igét Chriſtuſnak általa, az ő Könyvének ötödik réſzében.

MAS.

Siralmas panaſzſza az Eccleſiának.

ISTenünkhöz fohászkodván, könyörögjünk eſedezvén, panaſzunkat nagy ohajtván, beſzéllyük-elő nagy ſirván.

Mert e' világon éltünkben, vagyunk csak nyomoruságban, a' pogányok birtokában, im majdan esünk markokban.

Lakó földünkből immáron, el kergettek már mindnyájan, ſzüléinket a' fogságban, el bé-vitték orſzágokban.

Kétségben-is ſokan eſtek, ezt látván el-ijedtenek, a' te ſzent tudományodnak, ſokan ellene mondottak.

Mig felejteſz el Ur Iſten, laſs immár hozzánk nagy Ur Iſten, könyörűly te népeiden, álly boſzſzúd ellenſégiden

Engedd a' te jó vóltodat, láthaſſuk nagy hatalmadat, mindenűtt a' te nevedet, hirdetheſsük jó tétedet.

Sz. Igidnek tanitását, ne vedd el prædikállását, hirdetteſſed gazdagságát, Sz. Fiadnak igaſságát.

Nevelly minket az életben, nevednek iſméretiben, ne hadgy minket a' vakságban, az előbbi tévelygésben.

De adgy igaz Tanitókat, kik a' te akaratodat, hirdeſſék nagy jó kedvedet, bűnösökhöz ſzerelmedet.

Ennyi nagy ſok bánatinkban, vigaſztally-meg ſziveinkben, tsendeſséget mi ſzivünkben, adgy mind egéſz életünkben.

Tanulhaſſuk ſzent Igidet, halgaſſuk

kegyeſségedet, igidből akaratodat, értheſsük te jó kedvedet.

Ezért örök tiſzteſséggel, tartozunk hálá adáſſal, az okáért nagy fel-ſzóval, ditsirünk egy akarattal.

Hatalmas Atya Ur Iſten, meg váltó Fiú Ur Iſten, a' vigaſztaló Ur Iſten, légyen állatban edgy Iſten.

M A S.

Nota: *Jollehet nagy ſzókat, &c.*

MEnybeli nagy Iſten hozzád kiáltunk, keſeredett ſzivel hozzád folyamunk, mert veſzedelmünkben nints hová lennünk.

Soha nem mondhattyuk-meg mi nyelvünkel, meg ſem gondolhattyuk a' mi ſzivünkel, mennyei veſzedelem vagyon, fejünkön.

Mint a' bű árvizek ugyan áradnak, rettegés félelem, fizetés rajtunk, ſem éjel ſem nappal nints békeségünk.

Tsak keſerüség már a' mi életünk, ſemmi jóſzágunkból mi nem élhetünk, ne hadgy, nagy Ur Iſten, kétségben eſnünk.

Ugyan el-fáradtunk a' nagy bánatban, meg-epedtünk immár a' kár-vallásban,

ban, tsak hogy meg-nem fekſzünk a' koporſoban.

Kiméletlen azért minket rontatál, mi ellenſéginkel el-puſztittatál, mint a' bárányokat meg-ſzaggattatál.

Nintsen immár nékünk ſemmi örömünk, nagy keſerüſséggel rakva életünk, nyomoruſáginkban ſzólni ſem mérünk.

Meg-alázál Iſten a' földhöz verél, minden vigaſságot tőlünk el-vővél, gonoſz bűneinkért a' tűzben vetél.

Im fejet hajtottunk Iſtenſégednek, igaz voltát láttyuk itiletednek, mi vagyunk okai büntetéſednek.

Könyörüly már rajtunk kérünk UR Iſten, mert meg-eméſzt minket a' veſzedelem, tekints reánk azért légy ſegitſséggel.

A' te ſzent Fiadért Jeſus Chriſtuſéért, adgy minden jót minékünk a' mi Urunkért, ne veſs-el örökké tőled bűnünkért.

Mutaſd meg immáron e' világ előtt, hogy nagy gondod vagyon te ſeregedre, ugy mint a, te magad ſzemed fényére.

Hozd-el az örömet és békeſséget, a' ſzegény kőſſégnek adgy tsendeſséget, vedd-el immár rólunk az ellenséget.

Ne ditsekedheſsék mi ellenſégünk, ne mondgyák hogy ninrsen nékünk Iſtenünk, kérünk mi ſzent Atyánk támadgy mi mellénk.

Ditsiretet azért mi néked mondunk, nagy hálá-adáſſal fel-magaſztalunk, a' ſzent Angyalokkal áldotnak mondunk.

MAS.

SEgitſégül hijuk a' menybéli Iſtent, hogy minket ne hadgyon nyomoruságinkban, bátoritson minket az ő ſzent Lelkével, távoly járjon tőlünk a' nagy hitetlenség.

Parantsolá Iſten nyomoruságinkban, hogy tsak őtet hijuk hitből ſegitſégre, irván hadta nékünk ſzent Dávid könyvében, ſenkinek nem illik róla kételkedni.

De az hitetlen ſziv mindenkor gondollya, hogy el-feletkezett róla az Ur Iſten, és hogy tőle igen meſzſze el-távozott, nem várhat ő tőle menyből ſegitséget.

Szük-

Szükség azért hinni minden nyomorultnak, hogy Iſten ſzemei menyből reá néznek, és ki menti őtet minden nyavalyából, de határt ne veſſen ő ſegitſégének.

Jóſeph Pátriárkát Ægyiptus Orſzágban, két eſztendeiglen tarták a' fogságban, onnét Iſten őtet el ki-ſzabadita Ægyiptus orſzágban Fejedelmé tévé.

Dávid Páſztor vala de nagy tsudaképpen, őtet el-válaſztá Királyi felſégre, és minden holtáiglan lőn néki oltalma, mert Iſtenben vála néki bizodalma.

Minket-is nem hágy-el a' félſéges Iſten, mert igiretivel mágát kőtelezte, tsak veſsük ő benne mi reménſégünket, e' világon léſzen mikegyelmes Atyánk.

Juſſon jól eſzedben ſzent Péter mondáſa, holott ő azt irja edgyik levelében, Iſtenben veſſétek ſzorgalmatoſságtok, mert ő néki vagyon mi rolunk nagy gondgya.

Chriſtus-is azt mondgya Evangeliomban, étünkről, itunkról és ruházatunkról, nékünk hogy ne légyen ſzorgalmatoſságunk, hanem kiváltképpen Iſten orſzágáról.

Azért adgyon nékünk Isten igaz hitet, szivünkből ki-végyen nagy hitetlenséget, szomoruságinkban vigasztallyon minket, halálunk orájan légyen mi mellettünk.

M A S.

SEmmit ne bánkodgyál Christus szent serege, mert nem árthat néked senki gyülölsége, noha e' világnak rajtad dühösége, nem hágy téged szégyenben Christus ő Felsége.

Királyi nemzet vagy noha te kitsiny vagy, az Atya Istennél bizony te kedves vagy, ő szent Fia által már te-is fia vagy, minden ditsőségben hidgyed hogy részes vagy.

Hogy ha te igazán a' Christusban bizol, hidgyed hogy lélekben Istennél meg-hizol, ha Christus vérében igaz hittel iszol, hidgyed hogy örökké meg nem szomjuhozol.

Akar mint halászszon az ördög utánnad az ő tagjaiban dühösködgyék rajtad, mint törtel fegyverrel fiessen utánnad, ha Christusban bizol hidgyed az sem árthat.

Rajthad semmit nem fog a' pogány ellen-

ellenség, noha nehéz néked a' rettenetesség, bátor kontzra hánnyon az hitlen ellenség, fel támaszt a' Christus néked nagy reménség.

Oltalmazza Christus az ő Szent-egyházát, miként a' jó pásztor az ő juhotskáját, valaki halgattya a' Christus mondását, viseli mindenkor szorgalmatos gondgyát.

Siess most mi hozzánk Christus segélv minket, a' te szent Igiddel nevellyed hitünket, a' te Sz. Lelkeddel hirjad életünket, hogy minden dolgunkban ditsirhessünk téged,

Igaz fogadásod és minden beszéded, nyilván vagyon immár minden ditsőséged, ne hadd el pusztulni e' kitsiny sereget, kiért a' kereszтfán vallái nagy kinokat.

Ne nézzed UR Isten e' világ vakságát, te nagy jó-vóltodról háládatlanságát, a' te igéd ellen illy nagy káromlálát, nézzed a' Christusnak ártatlan halálát.

Vedd-el már mi rólunk a' sok ellenséget, vedd ki mi közzülünk a' sok gyülölséget, esnek nagy szégyenben minden

ellenségink, a' kik meg-tagadgyák á' te ditsőſſéged.

Senkiben nem bizik az Anya-ſzentedgy-ház hanem tsak te benned ki minket oltalmaſz, és igaſságoddal mindenkoron táplálſz, te ſzent ſebeiddel minket meg-vigaſztalſz.

Hálát adunk néked menybéli nagy Iſten ki vagy edgy állatban és három ſzemélyben, ne hadgy minket rettegnünk a' keſerűſségben, halálunk oraján ne eſsünk kétſségben.

M A S.

NEzz mi reánk Ur Iſten kegyelmeſſen és könyörűly-te népeden, mert majdan, el-fogyunk, földön, ha te meg-nem lázt nagy Ur Iſten.

El-áradtak Ur Iſten ſok inségink, mint az tenger veſzedelmünk, mint az vizek könyhullatáſink, meg-ſokaſultak nyavalyáink.

El-puſztultak Ur Iſten te templomid, el-oſzlattanak juhaid, meg-keveſedett te ſereged, majd el-fogy Uram tiſzteleted.

Mind ezek moſt Ur Iſten vadnak rajtunk, ſenki nem könyörül rajtunk, gyalázat

lázat ſzidalom mi rajtunk, a' te nevedért rutóltatunk.

Aly boſzſzút már Ur Iſten te nevedért, viaskodgyál ſzent Igidért, a' hitetlen népeket azért, verd-meg Ur Iſten te népedért.

Sok ideje Ur Iſten hogy verſz minket, mire nem keſerülſz minket, miért ſzenveded kiſſębgedet, könyörgünk Uram verd-meg őket.

Szidalmazzák Ur Iſten te nevedet, és tsufollyák ſzent Fiadat, el-puſztittyák örökſégedet, halgaſd-meg Uram panaſzinkat.

Tekints reánk Ur Iſten magas menyből, láſd-meg őket haragodból, ments-meg minket nyavalyáinkból, keſerűſéges rabságunkbol.

Hogy tégedet Ur Iſten békeſégben, ditsirheſsünk mi ſzivünkben, valláſt teheſsünk igaz hitben, áldott légy Ur Iſten magas menyben.

M A S.

KErlek és intlek moſtan tégedet, a' nagy Iſtennek ſzent ſzemélyére teremtetett ember, hogy viſely gondot idveſſégedről örök életedről, Mert el-

jő

jö az nap melly nap e' világ tüz miatt mind meg-ég.

Melly nagy félelem akoron léſzen, mikor a' Chriſtus az itéletre el-jövendö léſzen, hogy mindeneket meg-hánnyon veſſen, igazán itéllyen; El-jö bizonnyal az Iſten Fia ſzép fényes fölhöben.

Elöſzör penig a' ſzent Angyalok, a' nagy ſzép ſzavu hangos trombitát égben fel fuvallyák, kinek ſzavára minden halottak hamar fel támadnak; Mert el-jö a' nap, melly nap:

Nem kell akkoron ſenki aranya, ſem ſzép ruhája, ſem gazdagsága, mert föld meg-rothaſztya, tsak boldog léſzen a' ki moſt meg-tér, Chriſtus Urunk mondgya; El-jö bizonnyal:

Ezt nyilván hidgyed, hogy ez igy léſzen, mihelyet az igét te meg-érténded, és Iſtent halgatod, ſzent Dávid által, ſzent János által Iſten ſzavát hallod; Mert el-jö a' nap:

Elö hozatnak ſzám-tartó könyvek, kikből az Iſten mindent meg-itél, mindenek láttára, a' titok dolgok megjelentetnek, bizony nyilván léſznek; El-jö bizonyal:

Ott

Ott mit felellyek én bünös ember, kihez folyamjan és eſedezzem az én büneimért, hol még az jó is nem léſzen bátor Chriſtus Urunk elött, Mert el-jö a' nap melly nap:

Oh te Felſéges hatalmas nagy Ur, ki mindeneknek tsak te vagy Ura, Királyok Királlya, kérünk moſt téged, hogy idvezitsed ſzegény bünösöket; El-jö bizonnyal az Iſten Fia:

Emlekezzél meg kegyelmes Iſten, hogy én érettem emberré löttél, ſzörnyü ként ſzenvedtél, nagy fáradságot, keſerüſéget én értem fel-vöttél; Mert el-jö a' nap:

Kérlek én téged el ne veſs töled, a' véghetetlen örökké-való nagy keſerü kinra, kérlek ne légyen heában értem a' te ſzent halálod; El-jö bizon:

Tsak fohászkodom én édes Uram, mint Iſtenemhez, kegyes Atyámhoz, édes meg-váltómhoz, hogy légy kegyelmes ſzegény juhodnak, meg-térö bünöshöz; Mert el-jö:

Lám meg-botsátád Magdalénának, undok fertelmes gonoſz bünöſnek, te hozzád térönek, és meg-botsátál bünös

tolvaj-

tolvajnak halála idején; El-jö bizonnyal az Isten Fia:

Allasz engemet a' jók köziben, és válasz-el ki gonoszok közzül felséges Ur Isten, hogy lássz engemet job kezed felöl én édes Istenem; Mert el-jö:

Siralmas lészen nyilván el hidgyed, számlálhatátlan sok embereknek itiletnek napja: de nagy vigaság és öröm lészen akkor a' hiveknek; El-jö bizonnyal az Isten Fia:

Ennek okáért intlek tégedet, Isten képére ékesittetett oh emberi állatt, sziesz és viszely igen nagy gondot itilet napjáról; Mert el-jö a' nap, melly e' nap világ tüz miatt mind meg-ég.

Ne vedd tsufságra és siketségre a' nagy Istennek fenyegetését, áldott szent Igijét, mellyet néked most sok jámbor által bizonyságul hirdet; El-jö bizonnyal az Isten Fia szép fényes fölhöben.

INTROITUS.

EL bé-megyünk nagy örömmel, Felséges Isten, a' te Szentidnek gyülekezetiben, a' te Templomodban, Felséges Atya Isten.

Ott

Ott meg-állunk te elötted, Felséges Isten, igaz hitböl áldozunk te elötted, vallást tészünk rólad, Felséges Atya Isten.

Ugy kivánkozik mi lelkünk, a' te szent Igidhez, mint a' szomjuhozo szarvas a' vizhez, az hideg kút-föhöz, Felséges Atya Isten.

Örvendezzünk örömünkben, Felséges Isten, mert el bé jutottunk immár elödben, a' te Templomodban, Felséges Atya Isten

Tsak ez nékünk vigaságunk, Felséges Isten, hogy lakozzék a' te neved közöttünk, ditsirtetél tölünk, Felséges Atya Isten.

Tarts-meg ezért igaz hitben, Felséges Isten, ez kitsiny seregetskét igaz hitben, te ismeretedben. Felséges Atya Isten.

Prædikáltasd szent Igidet, Felséges Isten, ne hadd szomjuhozni a' mi lelkünket, áld-meg életünket, Felséges Atya Isten.

Zengedeznek mi ajakink, Felséges Isten, örvendetes szókban, ditsiretekben, ékes énekekben, Felséges Atya Isten.

Aldott

Aldott vagy te magas menyben, Felséges Isten, kit illet ditsiret a' szent Templomban, Anya-szent-edgy-házban, Felséges Atya Isten.

M A S.

ATya Isten tarts-meg minket, és szent Igidben hitünket, ronts-meg mi ellenségünket, és minden kegyetleneket.

Kik a' Christust háborgatni, és szent székiből ki-vetni, akarják ötet rontani, ő hiveiben kergetni.

Christus ki vagy Uraknak Ura, és Tsászároknak Tsászára, jelentsed Istenségedet, és törd-meg ellenségidet.

Tartsd-meg minden hiveidet, te szegény Keresztyénidet, hogy ditsirhessünk tégedet, tarts-meg edgyességben népedet.

Oh szent Lélek áldott Isten, vigasztaly minket e' földön, légy jelen mi szükségünkben, és minden keserüségünkben.

Nevely minket az igaz hitben, Christusnak ismméretiben, végy minket szent szerelmedben, és holtunk után örömben.

Mas,

M A S.

OH mint keseregnek most a' Keresztyének, nintsen ő nékiek semmi békeségek, mert el-hatalmaztak a' sok hitetlenek.

Kik a' Jesus Christust el nem szenvedhetik, és az ő székiből ötet el-levetik, az ő érdemében hitőket nem vetik.

Egy felől környülünk a' szent érdemesek, más felől környülünk idegen nemzetség, kiknek a' Christusnak szólgai nevetség.

Szidalmazzák ezek a' Christusnak nevét, nem külömben tartyák mint éretnekeket, a' kik a' Christusban vetették hiteket.

Ne hadgy azért minket, hatalmas Ur Isten, mert a' te népednek nintsen segitsége, nintsen oltalmazója, nintsen Fejedelme.

Hogy ezt meg-értheſſe Christusnak Egyháza, hogy tsak te vagy néki kegyelmes Istene, és minden árváknak kegyes táplálója.

Ditsirtesél Atya mindenható Isten, és a' te szent Fiad veled egyetemben, a' szent Lélek Ur Isten örökkön örökké.

Mas.

M A S.

MEnynek és földnek nemes Teremtője, és mindeneknek kegyelmes Istene, sohol senki nints ki téged nem félne, és nem rettegne.

Ne bűntess minket a' mi bűnünk szerént, és ne kárhoztass a' mint érdemlenők, mert ugy fejenként mi pokolra mennénk, és mind el-vesznénk.

A' mi atyáink vétkeztek ellened, mi-is sok bűnnel káromlottunk téged, de bűneinket te meg-engedheted, és elveheted.

Ne gerjedgyen-fel haragod Istenünk, te szined elől hogy mind el ne vesszünk, a' te nevedért légy kegyelmes nékünk, mi jó Istenünk.

Sok idéje már hogy nyomorgattatunk, veszedelmünkben igen meg-fáradtunk, azért Ur Isten tsak te tőled varunk, könyörüly mi rajtunk.

Halgass meg minket kegyelmes Istenünk, mert segitséget tsak te tőled kérünk, nintsen egyébnek kinek essedezzünk, és reménkedgyünk.

Botsáss meg bűnét a' te seregednek, vedd-el romlását a' te hiveidnek, hogy nagy

nagy örömmel téged ditsirjenek, és tiszteljenek.

Ditsőség néked kegyes Atya Isten, és uralkodó áldott Fiú Isten, a' vigasztaló szent Lélek Istennel, örökké, Amen.

M A S.

A' Bálványozók ellen.

FElséges Isten, menynek földnek Ura, és embereknek kegyelmes Vezére, minden állatoknak kegyes táplálója, és éltetője.

Tégedet vallunk kegyelmes Atyánknak, bűnös emberek mi oltalmazónknak, Christus esusért kegyes táplálónknak gond-viselőnknek.

Mostan Ur Isten mi nagy nyavalyánkban, hozzád kiáltunk keserűségünkben, hogy ne hadgy minket illy nagy szükségünkben, árvaságunkban.

Igiretedet tellyesits-meg rajtunk, hogy ditsirtessék szent Neved közöttünk, ne örüllyenek pogányok mi rajtunk te légy mi velünk.

Térits meg Ur Isten a' bálványozókat, kik hatalommal kergetik lelkünket, és kik

és kik tsufollyák a' te ſzent Fiadat, Chriſtus Urunkat.

Atya Iſtennek örökké ditsőſség, és a' Chriſtuſnak adaſsék tiſzteſség, Sz. Léleknek egyenlő méltóság, menyben ditsőſség.

M A S.

MI kegyes Atyánk bőltseſégnek Ura, és mindeneknek nagy bőlts tanitója, a' kinek nem vagy te igazgatója, nints oktatója.

Mi te fiaid tudatlanságunkban, gyermekſégünkben és iffiúságunkban, néked Könyörgünk mi tanuságinkban, imádságinkban.

Világoſits-meg goromba elménket, tanuságinkban te vezérly bennünket, a' tudományra gerjezd-fel ſzivünket, és mi lelkünket.

Őrizz-meg minket fajtalan erkőltstől, minden naponként fertelmes beſzédtől, Iſtentől utált gonoſz réſzeségtől, éktelenſégtől.

Adgy jó tanitó Meſtereket nékünk, adgy bőltseſéget ő általok nékünk, adgy jó erkőltsőt, értelmet minékünk, mi jó Iſtenünk.

Hogy

Hogy jövendőre mi fel nevelkedvén, téged ditsirjünk mindenkor tiſztelvén, fel magaſztallyunk ugy jámborul élvén, néked engedvén,

Hogy ſzolgálhaſſunk te Szentegyházadnak, és haſználhaſſunk felebarátinknak, de kiváltképpen atyánknak anyánknak, édes hazánknak.

Annak-utánna a' mi házainkat, tudgyuk birnia mi is mi magunkat, tudgyuk nevelni a' mi magzatinkat, és ſzolgainkat.

Hogy holtunk után a' nagy oskolában, ſzent Háromságnak ő tanitásában, az Angyaloknak ſzép társaságában, tanullyunk jobban.

Ditsőſſég néked kegyes Atya Iſten, és uralkodó áldott Fiu Iſten, te vigaſztaló ſzent Lélek Ur Iſten, áldgy-meg hitünkben.

M A S.

TSak te benned Uram Iſten, vagyon bizodalmunk, mert ſem égen, ſem a' földön nints több ſegitſégünk, azért halgaſs-meg minket mert néked könyörgünk, és tekints le magas menyből, könyörüly mi rajtunk.

Légy vezérünk kegyes Isten, légy erős Hadnagyunk, légy kő-várunk, légy paisunk, légy minden oltalmunk, ne mondgyák azt a' pogányok hogy nintsen Istenünk, ne káromlyák boszszúságra szent nevedet nékünk.

Oltalmazz-meg mostan minket minden ellenségtől, támadgy mellénk mert igirted magad segitségül, szabadits meg immáron a' hitetlenségről, ditsirhessünk mindenkoron téged igaz hitből.

Vedd-el rólunk kegyes Isten, ez nagy sok inséget, mert látod hogy mint Pharahok mostan a' fő népek, lágyits hozzánk mint a' viaszt ő kemény sziveket, hogy leheſsünk mi ő vélek lélekben edgyesek.

Ezt engedgyed Atya Isten, a' te szent Fiadért, a' meg-váltó mi Urunkért, a' Jesus Christusért, kit botsátál e' világra halálra bűnünkért, es meg-áldál mind örökké minket ő kedveért.

M A S.

Nota: *Háborusága Dávid Király:*

NE hadgy el-esnem, Felséges Isten keserűségemben, te szent Fiadért légy segitséggel, ne essem kétségben, mert

mert minden felől látod Ur Isten vagyok kisirtetben.

Az irás rólad Felséges Isten, bizonnyal azt mondgya, hogy valakinek te benned vagyon szive bizodalma, az ollyan ember meg nem szégyenül, mert te vagy oltalma.

Gyermekségemtől fogván Ur Isten mind ez ideiglen, téged hittalak én segitségül minden szükségemben mostan is nintsen több bizodalmam sem mennyen sem földön.

Bizony nem tudom kihez folyamjam egyébhez náladnál, mert nints igaság és irgalmaság teremtett állatnál, szivem fájdalmát senki nem tudgya, Uram, több náladnál.

Akar mint hánnyam vessem elmémet Felséges Ur Isten, ha vigasztalást sohul nem lölök keserűségemben, hanem te benned Felséges Isten, te igiretedben.

Nintsen szivemnek több bizodalma, Ur Isten náladnál, valamig gyötrész szabad légy velem tsak ne haragudgyál, mint kegyes Atya fiát dorgállya, tsak hogy meg ne utálly.

Tsak te egyedül voltal Ur Isten énnékem

kem gyámolom, nagy fájdalmimban és romláſimban az én vigaſztalóm, ne hadgy-el eſnem meg-ſzégyenülnöm kegyes oltalmazóm.

A' ſzegényſęgnek nagy kiſirteti engemet ſzorongat, kár-valláſimnak bánattya izgat, betegség tántorgat mindazon-által tsak tőled várok Ur Iſten oltalmat.

Irgalmaſságnak Ura Iſtene és erős kútfeje, kinek ſzemei a' földre néznek, nyomorult ſzegényre, hozzád kiáltók légy ſegitséggel minden ſzükſęgemben.

Melly nagy örömem és bizodalmam nekem ezen vagyon, hogy igireted mint drága zálog én ſzivemben vagyon, Chriſtus Jeſusért engem meg-halgatz azt bizonnyál tudom.

Azért könyörgök ſzent Felſęgednek mint jó Iſtenemnek, én teremtőmnek és meg-váltómnak, ſzent Idvezitőmnek, hogy légy kegyelmes te ſzent nevedért az én bűneimnek.

Tudom előtted ugy mint magamban bűnös ember vagyok, de Chriſtus Jeſus Sz haláláért nálad kedves vagyok, mert ő általa te fiad vagyok örökölőd vagyok.

Jelents-

Jelents-meg hozzám Felſęges Iſten kegyelmeſſęgedet, és véghetetlen kegyes Atyai te nagy ſzerelmedet, hogy tellyeſits-bé könyörgéſemet, ſzent Igiretedben.

Add-meg Ur Iſten te ſzent nevedért a' mit tőled kérek, ſzent Fiad által tellyes ſzivemből kiért moſt könyörgök, mert tsak te benned bizom Ur Iſten mig ez teſtben élek.

MAS.

HAlát adunk néked örök Iſten, ki mennyekben, vagy örök ditsőſſęgben, meg éppiteſz minket te ſzent Igidben, hogy ne eſsünk kétségben ſzükſęgünkben.

Kérünk téged minden imádságinkban, ne hadgy minket el-veſznünk vakságinkban, tarts meg minket az hitnek ágaiban, Sz Fiadnak Jeſuſnak valláſában.

E' világnak ne nézzed nagy vakſágát, ſzent Igidhez nagy háládatlanſágát, minden bűnben tőled el-távozását, ſzent nevednek illyen nagy káromlását.

De tekints-meg Chriſtuſnak méltőſágát, ſzent Fiadnak kereſzt-fán kén-

vallását, drágalátos szent vére ki-ontását, a' hiveknek bűnökért áldozását.

Tarts-meg köztünk meg-értett szent Igidet, vigasztallya szent Lelked mi szivünket, éppitsed meg romlott természetünket, ditsirhessük örökké Felségedet.

M A S.

Könyörgés az isteñek oltalmáért, S. Sz.

OH mindenható Isten, ki a' te kegyességedből, a' te szent Igidben magadat meg-jelentéd, a' te akaratodat hiveidnek ki jelentetted, hogy téged ismérjünk, és örökké ditsirjünk.

Könyörgünk mostan néked, botsásd-meg mi bűneinket, oltalmazz-meg minket minden-féle gonosztul ördögtül és a' bűntül, a' haláltul és kárhozattul, az Jesus Christusért, mi meg-szabaditónkért.

Oltalmazd hiveidet, kik téged felmagasztalnak, és tsak te benned biznak minden nyavalyájokban hogy a' hitetlen népek meg-ismérjék hatalmasságodat, hogy a' te hiveid örökké tiszteljenek.

Ditsiret az Istennek, Atyának és a' Fiunak,

nak, és a' szent Léleknek az edgy bizony Istennek, kit ditsirnek mennyekben mindenkoron a' szent Angyalok, jer mi-is ditsirjük, mert irgalmas minékünk.

M A S.

EBredgyél fel világ bűneidből, vedd eszedben magad a' nagy bűnből, mellyet néked utolso időről, magyarázott Christus Jesus itilet napjáról.

Minden irások immár bé-töltek, a' Prophéták valamit hirdettek, a' szent Atyák a' mit reménlettek, Urunk Jesus Christus által véghez vitettenek.

Nem késik már az ő el jövése, közel vagyon e' világnak vége, minden dolgoknak már el-jövése, Christus Jesus e' világra el-jö itilnie.

E' világnak istentelensége, az Uraknak nagy kegyetlensége, a' kösségnek engedetlensége, jele bizony hogy közel már Christus el-jövése.

Minden rendek vadnak bátorságban, gyönyörködnek tsak az álnokságban, szeretet nints az atyafiakban, és kevesen vadnak immár kik hiszneк Christusban.

Esznek, isznak, nagy bátran lakoznak, menyországról de nem gondolkodnak, el múlandó dolgokban forgódnak, azt sem tudgyák melly orában azoktul meg-válnak.

Siketségre vésznek minden intést, meg-vetettek minden jó rendeléſt, a' tanitok nem látnak éppüléſt, Sz. Irásból mikor tésznek idveſſéges intést.

Adgyunk hálát az Atya Istennek, mondgyunk ditsiretet szent Fiának, vele egy etemben szent Léleknek, mind örökkön és örökké a' szent Háromságnak.

MAS.

HAlgass-meg minket Ur Isten, tekints reánk Uram Isten, ne hadgy-el minket insségünkben, Halgass-meg minket Uram Isten.

El-hatalmaztak mi rajtunk, kik szólgák vóltak közöttünk, azért néked hitből könyörgünk; Halgass-meg minket Uram Isten.

Aldgy-meg minket népeidet, oltalmazzad seregedet: fel-magasztallyák szent nevedet; Halgass:

Mutasd-meg kegyeſſégedet, láſſuk irgalmaſságodat, vedd-el mi rólunk haragodát; Halgass-meg:

Ne nézzed sok bünеiket, és meg-ne számlállyad őket, te szent Fiadért segély minket; Halgass-meg:

Azt mondgyák a' pogány népek, Istene nintsen e' népnek, légy segitséggel te népednek; Halgass:

Vedd-hozzád imádságunkat, verd-meg mi ellenségeinket, és meg-oldozzad rabságunkat; Halgass:

Ditsiret Atya Istennek, Fiának Christus Jesusnak, és vigasztaló szent Léleknek; Ditsirünk téged örök Isten; Ditsirünk téged örök Isten.

MAS.

BIzodalmunk Christus által Istenben vagyon, hogy minden jot mellyet várunk tőle meg-adgyon, szent Irásban bizonyságunk erről sok vagyon.

Jőjetek hozzám mindnyájan kik munkálkodtok, bünötöknek sokságával terhesek vadtok, örökké való nyúgodalmat nálam találtok.

Zálag képpen igiretét minékünk adgya mint edgy drága Jáspis követ, a' ki

meg-váltya, mindent meg-ád, s' szent Igijét tőlünk nem tiltya.

Oh melly drága e' zálagnak az ő jutalma! mert hitünknek nints e' földön több bizodalma, és lelkünknek ördög ellen eről oltalma.

De meg-láſſad hiv kereſztyén meg ne utállyad, és hitetlenſęged miatt meg ne tsufollyad, tőle mit kérſz mind meg-adgya bizonnyal várjad.

Azért tészen ő hallaſztáſt a' megadásban, hogy ſzivünket fel-inditsa nagy buzgóságra, és állaſon ahitatos imádſágunkban.

Lám gonoſz fiak attyoktól kérnek kenyeret, nem ád nékik az ő attyok kenyérért kővet, mennyivel inkább Iſten adgya mi ſzükſęgünket.

Olly nagy gondgya vagyon rólunk Chriſtus Jeſuſnak, hogy tulajdon Páſztora lőtt ő juhainak, és könyörög mi érettünk ő ſzent Atyának.

Mint hogy ſenki véle nem vólt kénſzenvedésben, azonképpen ſenki nintsen idvezitésben, azért nints-is bizodalmunk nékünk egyébben.

Chriſtus által kik Iſtentől minden jót várnak, és gyakortaſzent Lélektől megújittatnak, azok véſzik boldogságát a' menyorſzágnak.

M A S.

ALdott az Ur Iſten örökké mennyekben, ki minket vezérlet ő ditsiretiben, meg-halgatott minket mi könyörgésünkben, neve ditsirteſsék, örökké mennyekben.

Erőtlenek vagyunk mi terméſzetünkben, minden romlandóság mi emberſęgünkben, a' nagy ellenſęgtől való rettegésben, tsak te tőled várunk oltalmat éltünkben.

Vezérly Uram minket a' te jó kedvedben, és igazgaſs minket a' mi életünkben, életünknek rendi légyen ſzent Igédben, hogy ne tévelyegjünk ez árnyék világban.

Ditsirteſsél Uram irgalmaſságodért, ki minket kedvellél a' te ſzent Fiadért, ditsőſség tenéked Atyai vóltodért, a' te ſzent Fiadnak vigaſztalásért.

M A S.

Nota: *En hiveim én ſzent nép:*

DItsiret légyen Iſtennek, Atya, Fiu, ſzent Léleknek, minden jó tétemé-

nyéjért, hozzánk való jó-vóltáért, a' mit bennünk most el-kezdett, s' véghez vitt tiszteſſégére abból ditsirteſsék neve.

Jöjön közinkbe országa, légyen az ő akarattya, mind mennyen földön mondása, kenyerünket ma meg-adgy, és botsáſſa bűneinket, miképpen mi-is botsátunk, kik vétkeztenek ellenünk.

Ne ejtsen ördög kezében, nehéz lelki kiſirtetbe, de ſzabaditson gonoſztul pokoltul, örök haláltul, mert tsak övé a' hatalom, ditsőſſég és birodalom, mind örökkön örökké.

M A S.

MEg bántunk Iſten ſzüntelen tégedet, mert nem őrizzük a' te ſzent Igidet, fok bűneinkel ingerlünk tégedet, de kegyelmes vagy, ne hadgy azért minket.

Mert mi emberek földből teremtettünk, a' gonoſzságra és hajlandók vagynnk, mennyeiekre nem igyekezhetünk, mint fel vetett kő a' földre ſietünk.

Halgaſs meg azért kegyelmes Ur Iſten, tekints mi reánk ki vagy erős Iſten, te

te ſzent Lelkeddel vigaſztaly Ur Iſten, hogy te ſzent Igéd légyen bőtsületben.

Ditsiret légyen néked örök Iſten, ki moſtan reánk néſz nagy kegyelmeſſen, és nem hadtz minket ſzent Igiretedben, de meg-látogatz ſzent Lélek Iſtenben.

M A S.

MOndgyatok ditsiretet Kereſztyének az Ur Iſtennek, ſzentſéges tiſztelétet adgyatok ő nevének.

Örvendgyetek ő néki igaz Iſteni féleleмmel, mert köztetek lakozik az Anya-ſzent-edgy-házban.

Es meg elégiti lelketeket lelki kenyérrel, biztat ő igijével, igaz igiretivel.

Szent Uram a' te neved, ſzent vagy te a' magas menyben, ſzent vagy és rettenetes minden nemzetſégekben.

Tégedet illet Uram mi tiſzteletünk, hálá adáſunk, a' mi gyülekezetünk, Innepi ſzentelésünk.

Hálá légyen tenéked, hogy meg-jelentéd te magadat, hogy meg-értettük Uram a' te akaratodat.

Ditsiret és ditsőſſég légyen tenéked a' magas menyben, ditsiret és tiſzteſség az Anya-ſzent-edgy-házban.

M A S.

SZent vagy örökké Atya Ur Iſten, a' magas mennyégben, ki teremtettél és meg-tartottál e' nyomorúlt teſtben.

Szent a' mi Urunk Ur Jeſus Chriſtus kit értünk botsátál, kivel meg-váltál hogy teſtünk miá lelkünk el-ne veſzſzen.

Szent a' ſzent Lélek, ki az Atyával egy és a' Fiuval, a' ki vigaſztal és tanit minket az örök életre.

Szentség, ditsőſség, légyen tiſzteſſég, a' ſzent Háromságnak, ki uralkodik egy Iſtenſégben, moſt és mind örökké.

M A S.

Te Deum laudamus; ſummatim.

TEged Ur Iſten mi Kereſztyének ditsirünk és áldunk, Atya és Fiu, ſzent Léleknek vallunk.

Néked a' tiſzta és nagy hatalmu Angyalok ſzolgálnak, ſzüntelen való felſzóval kiáltnak.

Sz. Sz. Sz. Iſten, te Seregeknek vagy Ura Iſtene, tellyes a' meny s' föld nagy ditsőſſegeddel.

Apoſtoloknak és Prophétaknak ditső ſzent Serege, Martyromoknak ditsirnek Seregi.

Téged e' földön Kereſztyéneknek Sz. gyülekezti, Atya Ur Iſten mindenkoron ditsir.

Es tiſzteletes te Sz. Fiadat az Ur Jeſus Chriſtuſt, és vigaſztaló ſzent Lélek Ur Iſtent.

Te ditsőſſégnek Ur Jeſus Chriſtus vagy örök Királlya, Atya Iſtennek edgyetlen-egy Fia.

Oltalmazzad meg veſzedelemtől az te népeidet, oltalmazz bűntül mindenkoron minket.

Ditsirünk téged mennyei Atyánk a' te ſzent Fiaddal, és mind örökké Sz. Lélek Iſtennel.

M A S.

Házaſságrúl való Enek. Az 65. SOLT. *Notájára.*

KEzdetben hogy Iſten Adámot, képére teremté, reá botsáta nagy mely álmot, és tsontyát ki-vővé, kiből edgy aſzſzonyi állatott ſzerze ſzerelmeſen, és

és Adámnak ez féle társot ajánla kegyessen.

Mondván: edgyütt éllyétek, hiven és szaporodgyatok, engem tisztellyetek szüntelen törvényem társátok, minden teremtett állatokon, ti uralkodgyatok halakon és a' madarakon, légyen hatalmatok.

Minden gyümöltsivel éllyetek, ez Paraditsomnak és parantsolatom tegyétek, mellyel im meg-tiltlak hogy a' jó és gonosz tudásnak fáját ne bántsátok, mert ha békét nem hadtok annak, halállal meg-haltok.

Oh melly boldogul élhet vala, az ember ez helyben, hol Istennek kedvében vala, ártatlanul élvén, de lám amaz mérges kigyotúl ottan meg-tsalaték, és megfosztatván nagy sok jótul, a' halálban, esék.

Ennek ő mérge el-ragada szivünkre elméinkre, és tellyességgel el árada, minden nemzetségre és e' dolgot meg-szánván, Fiát értünk külde, ki dolgunkat meg igazitván, bününket el-törle.

Hálá légyen a' jó Istennek örökkön örökké, hogy pokolnak, halálnak, bünnek

nek erejét el tőré, hadgya hogy járjunk ő utában, mellyet nékünk mutat, és megáld minket s' országában, boldogságra juttat.

Engedgye ezeket tinéktek a' teremtő Isten, hogy soká edgyütt élhessetek nagy jó szerentsében, és házasságtoknak gyümöltsét, láthassátok jókor, kik veletek az Urnak nevét, ditsirjék mindenkor.

MAS.

ISztenem Uram néked hálát adok, szivemben szentelt áldozatot nyújtok, hogy a' kit én most látok, házas társomnak tartok, törvényed szerént véle vigadozok.

Gyermekségemtől fogva könyörgöttem, hogy ha egyedül e' világra jöttem légyen olly társ mellettem, ki könnyebitse terhem, ezt te általad látom hogy meg-nyertem.

Az edgyes embert sok nyavalya éri, élete szerint bú bánattya gyötri, Istenét azon kéri, hogy társot adgyon néki, kivel tudhassa kenyerét keresni.

Adám atyánkat lám mikor teremtéd, az edgyes embert Uram nem szeretéd,

ötet álomra vivéd, és tsontyát ott kivövéd, az Eva aszszonyt melléje szenteléd.

Meg-áldád öket hogy szaporodgyanak, ez széles földre lakókát hozzanak, kik e' világon vadnak, rajtok uralkodgyanak, tiszta élettel meg-virágozzanak.

Nints drágább eszköz az igaz hű társnál, kedvesb-is minden ezüstnél, aranynál, ennél minden jó meg áll, forgodik jószágánál, nem hizelkedik s' bujálkodik mással.

Attyát és anyát ember mind el-hadgya, hites társához önnön fejét fogja, Isten-is lám azt mondgya, Mojses-is azt irja, hogy ketten lésznek mind edgy testnek tagja.

Mennyei áldást kérjünk mi fejünkre, hogy magzatokkal lássan ö felsége, mert a' házasság szine, szép fiaknak serege, mint e' világnak fényes Nap szépsége.

Isteni áldás embert gazdagittya, a' jó házas társ tsürét gyámollittya, a' gonosz inkáb rontya, mint bölts Salamon móndgya, kitől az Isten fejünket meg-ója.

Tiszti

Tiszti rendünknek hogy szeressük egymást, mutassuk igy meg az hittel tött mondást, kedvellyünk tsendes lakást, utállyunk viszsza vonást, igy botsát Isten reánk bö áldomást.

Ugy takargassa minden ö marháját, hogy egyéb ember onnan végyen példát, ne mondhassa mondóját, ám ez minden jószágát, el-tékozlotta s' pusztitotta házát.

Segéllyen erre minket Sz. Háromság, kinek kezében minden hatalmasság, légyen áldott boldogság, új élet, és igazság, szenteltetsék-meg tőle a' házasság.

M A S.

Notája: *Olly buval bánattal az Æneas Király, &c.*

GOndolkodgyál ember a' te bűneidről, Isten ellen való számtalan vétkedről, tudod hogy szamot ádtz valaha ezekről, miként az Prophéták szóllanak ezekről.

Es erre fö-képpen gondod légyen néked, hogy légyen Istennél kedves te életed, jóknak életeket mindenben kövessed, gonoszak erköltsét soha ne kövessed,

Rövid

Rövid idő múlván gonoszak el-vesznek, mint mezei füvek földről le vágatnak, régi jeles dolgok előtted legyenek, Isten törvényének ezek engedgyenek.

Ki vala hatalmasb ez egész világon, Nabuchodonozor Babyloniában, nem akara járni Istennek utában, Isten változtatá három ábrázatban.

Az ő szent Igéjét mert káromlya vala, magát Isten gyanánt imádtattya vala, az hatalmas Isten ugy meg-verte vala, hét esztendeigien füvet rágot vala.

Senacherib ehhez hasonlatos vala, szántalan népében ugy el bizot vala, egész Sidóságot el-rabollya vala, négy koronás Királyt le-vágatott vala.

Istennek intését nem bötsüli vala, Jerusalem városát meg-szállotta vala, Ezechias Királyt benne lelte vala, egész Keresztyénség ezen rémült vala.

Ezechias Király imádkozik vala, Isten törvényében igen bizik vala, az Istennek népét bátorittya vala, kiért Isten ötet meg halgatta vala.

De az Isten véle ezt művelte vala, az ő könyörgését meg-halotta vala, szántalan pogány

pogány nép ellene szól vala, hatalmával Isten el-vesztette vala.

Angyalát az Isten bé-botsátta vala, pogányok taborára mikor jutott vólna, száz-nyoltzvan ezeren ott meg-hóltak vala, Király Ninivében hozzá szalat vala.

Templomba egykorban ő el bé-ment vala, bálvány isteneknek imádkozik vala, önnön két fiától le-vágatot vala, Istennek haragja ezt mivelte vala.

Azért mind fejenként igy lássunk dolgunkra, hogy minden dolgaink fordullyanak jóra, Istent ne gerjeszszük ellenünk haragra hogy bé-hivjon minket örök bóldogságra.

Irigység, fösvénység, ott hiszem nem lészen, áhól az hiveknek lakó helyek lészen, Istennél b szélleni nékik szabad lészen, vigaság és öröm ott örökké lészen.

Ezt hogy az Ur Isten nékünk meg-engedgyen, szükség hogy mindenkor erre gondunk légyen, Isten segitségre bizony velünk lészen, és igazgat minket örökkön örökké.

LITA-

LITANIA MAJOR.

UR Isten; Irgalmazz nékünk,
Christus; Irgalmazz nékünk,
Ur Isten; Irgalmazz nékünk.
Teremtő Atya Isten; Irgal: minékünk.
Meg váltó Fiu Isten; Irgal: minékünk.
Szent Lélek Ur Isten; Irgal: minékünk.
Légy kegyelmes mi hozzánk; Kegyelmes Ur Isten.
Botsáſd meg nékünk bűneinket; Kegy:
Halgaſs-meg minket bűnösöket; Kegyelmes Ur Isten.

Minden veſzedelemtől;
Minden bűnöktül;
Minden tévelygéſtől;
Minden gonoſztul;
Es hirtelen haláltul;
Dög-haláltul éhségtül;
Törtül és minden gyilkoságtúl;
Viſzſza-vonáſtul, hadaktul;
Ragadozáſtul, tolvajláſtul;
Harag tartáſtul, gyűlölſégtől;
Kő-esőtül, meny-ütő kövektül;
Az ördögnek tsalárdságától;
Hitetlenſégtül, Kétségtül;
Örök haláltul, pokoltul;
Nagy betegségtül, korságtul;

} Oltalmazz Ur Isten.

Könyör-

Könyörgünk néked Ur Isten; Halgaſs-meg moſt minket.

A' te emberré létednek általa;
A' te ſzent ſzületéſednek általa;
A' te kereſztſégednek általa;
A' te böjtednek általa;
A' te kiſirtetednek általa;
A' te véres veritékednek általa;
A' te fogságodnak általa;
A' te keſerves nagy kin-valláſodnak általa;
A' te ſzent halálodnak általa;
A' te temetéſednek általa;
A' te fel-támadáſodnak általa;
A' te menyben fel-menéſednek általa;
A' ſzent Lélek ajándékának általa;

} Szabadits-meg minket.

Minden háboruságinknak idején; Oltalmazz Ur Isten.
Minden jó ſzerentsénknek idején; Oltalmazz Ur Isten.
A' mi halálunknak idején; Oltalmazz Ur Isten.
Minyomorodot bűnösök, könyörgünk tenéked, Felſéges Ur Isten; Tégedet kérünk Ur Isten, halgaſs-meg moſt minket.

Hogy

Hogy a' te Anyaszentegyházadat, birjad igazgassad, Felséges Ur Isten;

Hogy az Egyházi embereket; A' te idvessséges igidben és szent életben meg tartsad, Felséges Ur Isten;

Hogy minden hamis tudományokat, közzülünk ki gyomlály, Felséges Ur Isten;

Hogy a' tévelygő bűnösöket; Es az el-hitetteket az igaz útra meghozzad, Felséges Ur Isten;

Hogy az ördögöt lábunk alatt, erőssen meg-rontsad, Felséges Ur Isten;

Hogy az igaz Tanitókat, a' te gabonádban botsáíssad; Felséges Ur Isten;

Hogy a' te igidnek öregbülését, és a' szent Léleknek ajándékát; add a' halgetóknak, felséges Ur Isten;

Hogy az el-esteket fel-emellyed; Es az állókat te meg-erőssitsed, Felséges Ur Isten;

Hogy az erőtleneket meg segitsed; Es az kisirtetben esteket, te megvigasztallyad, Felséges Ur Isten;

Tégedet kérünk Ur Isten, halgass-meg most minket.

Hogy

Hogy a' Királyok között és Fejedelmek között, egyenességet és békeséget adgy, felséges Ur Isten;

Hogy a' mi Fejedelminket; Es a' mi oltalmazóinkat, igazgasd oltalmazd, felséges Ur Isten;

Hogy a' mi lelki pásztorinkat, birjad oltalmazzad, felséges Ur Isten;

Hogy az árvákat, özvegyeket, táplallyad őrizzed, felséges Ur Isten;

Hogy a' mi népeinket meg-áldgyad őket meg-őrizzed, fel: Ur Isten;

Hogy a' szegény nyomorultakra tekints, minket meg vigasztaly, felséges Ur Isten;

Hogy mind a' földön és a' vizen járókat, minden veszedelemtől megőrizzed, felséges Ur Isten;

Hogy a' mi földünknek gabonánknak; Es minden földi gyümöltsünknek, termését engedgyed, felséges Ur Isten;

Hogy a' kórokat betegeket, te megvigasztallyad, felséges Ur Isten;

Hogy mind a' gyermek szülőknek, boldog szülést engedgy, felséges Ur Isten;

Tégedet kérünk Ur Isten, halgass-meg most minket.

Hogy a' szegény foglyokat a' pogány kézből te meg szabaditsad, felséges Ur Isten;

Hogy az ördögöt a' mi ellenségünket, meg-rontsad meg-törjed, felséges Ur Isten;

Hogy minden eretnekeket megronts; Es a' Keresztyéneknek háborgatóit meg-rontsad meg törjed, felséges Ur Isten;

Hogy a' meg-vakult Sidókat megforditsad; Es a' vakokat meg-világositsad, felséges Ur Isten;

Hogy a' mi ellenségeinknek és háborgatóinknak; Meg botsáss a' mi rágalmazóinknak, őket meg téritsed, felséges Ur Isten;

Hogy minden embernek irgalmas, légy kegyelmes hozzánk, felséges Ur Isten;

Hogy a' mi nyomorult országunkat, a' pogány kézből meg szabaditsad, oltalmazd őrizzed, felséges Ur Isten;

Hogy a' mi szivünknek jó kivánságát bé töltsed; Es minden gonosztul meg-tarts, oltalmazz vé-

Tégedet kérünk Ur Isten, halgass meg most minket.

del-

delmezz, felséges Ur Isten; Tégedet kérünk Ur Isten, halgass meg most minket.

Istennek Báránya Jesus Christus ki el-vészed e' világnak bűneit; Irgalmazz minékünk.

Istennek Báránya Jesus Christus ki el-vészed e' világnak bűneit; Kegyelmezz minékünk.

Istennek Báránya Jesus Christus, ki el-vészed e' világnak bűneit; Könyörüly mi rajtunk.

KYRIE PUERORUM.

IRgalmazz nékünk Ur Isten; Christus irgalmazz minékünk; Ur Isten irgalmazz minékünk.

Christus Urunk engedelmes lőn éréttünk mind haláliglan; Irgalmazz nékünk Ur Isten; Christus irgalmazz nékünk.

Ki jövendő képpen meg mondád, lészek te halálod oh halál; Irgalmázz nékünk Ur Isten; Christus irgalmazz nékünk.

Ki el-terjeſztvén a' kereſzt-fán kezedet, mind ez világot te hozzád foglalád; Irgalmazz nékünk Ur Iſten; Chriſtus irgalmazz nékünk.

Az élet a' kereſzt-fán meg-hala, a' pokol peniglen ottan meg-romla; Irgalmazz nékünk Ur Iſten; Chriſtus irgalmazz minékünk; Ur Iſten irgalmazz minékünk.

KÖVET-

KÖVETKEZNEK Halott Temetéskörra-való Enekek.

Az örök halál ellen.

AZ mi életünknek közepette, haláltul környûl vétettünk: kit mi keresünk ſegedelmûl, ki minket vigaſztallyon; tsak tégedet Uram, ki mi bûneinkért igazan moſt mi reánk meg-haragudtál: Szent áldott Ur Iſten, Szent erôs Ur Iſten, Szent Idvezitô irgalmas Urunk, oh örök Iſten, de ne hadgy minket bûneinkétt gonoſzul el-veſznünk, de mi halálunknak idején légy minékünk nagy ſegedelmünk; Irgalmazz minékünk.

MAS.

TUdgyuk Uram Iſten hogy mind meg-kell halnunk, de hiſzſzük hogy az örök életre iſmét mind fel-támadunk, mert te vagy életünk te benned halálunk, te vagy fel-támadáſunk.

Soha ſzem nem látta, fül és nem hallotta,

lotta, embereknek ſzive gondolattya, azt meg ſem gondolhattya, melly nagy ditsőſséget az Ur Iſten ſzerzett az őtet ſzeretőknek.

El-tőrli az Iſten kőnyhullatáſinkat, és el távoztattya mi tőlünk mi keſerűſęgünket, mert bánat nem léſzen, fajdalom ſem léſzen, tsak nagy ditsőſség léſzen.

Holott uralkodik az Atya Ur Iſten, az ő áldott ditső ſzent Fiával, a' mi Urunk Chriſtuſſal, ſzent Lélek Iſtennel mind edgy hatalomban, mind őrőkkőn őrőkké.

M A S.

AZ Ur Iſtennek jó akarattyából, ſzent igijének hallásából, értettem én idvőſſęgemről, kiből vig az én lelkem, nem retteg ſemmit az pokolbéli őrdőgtűl, mint ki meg-foſztatott minden erejétűl.

Te ez világot igen ſzánád, ſzent haláloddal kit meg-váltál, az halál nékűnk hogy meg-rontád, lelkűnket meg-nyúgottá, és ſzent Atyádnak kedvében jutatád, ſzéles ez világon mind prædikáltatád.

Az én teſtemből ki kőltőzőm, a' földnek őtet már ajánlom, az itéletre meg-fel-véſzem, kit meg-éppit az Iſten, az én ſzemeimmel és őtet meg látom, ezen állapotban itt az kiben voltam.

Már kőzzűletek én ki mégyek, magas meny orſzágban fel-mégyek, régi Atyákkal edgyűtt léſzek, nagy vigaſágban élek, és az itéletre iſmég feltámadok, ezen én teſtemben ugyan ti veletek.

Vigán mégyek Ur Iſten hozzád, mert én hitem néz tsak te reád, meg ne utállyad a' te ſzolgád, kit igazgat Sz. Fiad, ki által minékűnk ajánlád te magad, és ſzent orſzágodnak őrők birodalmát.

Az én halálom tsendeſz álom, bűneimből ſzabaduláſom, kikért meg-hólt az én Chriſtuſom, ő maga bizonyságom léſzen az utolſo napon támadáſom, és itélet után őrők vigaságom.

Mert el-mulandó mind ez világ, kiben életűnk mint az virág, kit ha megsűt a' Nap el-hervad, mindeneſtűl elſzárad, de az igazság őrőkké meg-marad, mert tsak az Ur Chriſtus őrők világoſság.

Kérünk Ur Isten mi tégedet, a' te fiadat hogy bé-vigyed, szent országodban légyen veled, mert vallotta hitedet, kiért ki-ontád a' te szent véredet, és szörnyű halálra adád szent testedet.

Légyen ditsiret az Atyának, vele egyetemben szent Fiának, a' Sz. Lélekkel mi Urunknak, kit az hivek imádnak, és a' mennyei szent Angyalok szolgálnak, kik a' boldogságra minket haza várnak.

MAS.

MEg-szabadúltam már én a' testi haláltul, és meg-menekedtem minden nyavalyáimtul, bűntűl az haláltul, ez tsalárd világtul, az örök kárhozattul.

Lelkemet ajánlom az hatalmas Istennek, és testemet hagyom ő annyának ez földnek, ez világot penig az én feleimnek, és az benne élőknek.

A' testi halálbol mégyek örök életre, és meg-mondhatatlan örömre ditsőssségre, kit kezdetrűl fogva a' Christus meg-szerzett az ő benne bizóknak.

Nintsen már hatalma én rajtam az ördögnek, e' tsalárd világnak, sem a' kegyetlen bűnnek, mert Christus el-rontá

rontá ezeknek hatalmát az ő szent halálával.

Az Atya Istennek vagyok én szerelmében, az ő szent Fiáért kedvében kegyelmében, részessé tött engem minden örökében az örök ditsőssségben.

Ditsőssség tenéked örök Atya Ur Isten, és tiszteſség néked meg-váltó Fiu Isten, tellyes szent Háromság edgy bizony Istenség az örök ditsőssségben.

ANTIPHONA.

NE emlekezzél-meg Ur Isten a' mi bűneinkről: se atyáinknak vétkekről: Ne álly bosszút mi rajtunk Sz. Fiadnak kedvejért.

MAS.

AZ örök élet mi légyen, Jesus Urunk nagy szépen meg-tanit, a' Sz. János által, irásának tizen-hét részében.

Ez ugy-mond az örök élet, hogy meg ismérjenek téged örök Atya Istent, s' kit el-botsátál a' Jesus Christust.

Az örök élet azért ez, a' nagy Istent és az ő szent Fiát szinről-szinre látni, az melly látás e' földön kezdetik.

Azok láttyák pedig Istent, a' kik hisz-

nek az ő szent Fiában Ur Jesus Christusban, mert ez az ő Atya akarattya.

E' végre mondgya a' Sz. Pál, mostan láttyuk a' mi Istenünket mint külső tükörben, de akkoron szinről-szinre láttyuk.

Mert ember szemmel nem látta, sem hallotta sem gondolta soha, minémű nagy jókat, Isten szerzett ötet szeretőknek.

Azért az örök életben, a' mi testünk halhatatlan lészen, ditsőséges lészen, lelki lészen, és örökké lészen.

Fénlik mint a' szép fényes nap, világoskodik mint a' szép tsillag, és a' fényes Angyal, a' mi édes Atyánk országában

Ez reménségben voltanak, az Adámtul fogva mind eddiglen minden Keresztyének, mi is azért ugyan ebben légyünk.

Ditsirtessél Atya Isten, szent Fiaddal Ur Jesus Christussal mind edgy hatalomban, szent Lélekkel mind örökké, Amen.

MAS.

MAS.

OH te meg-halandó emberi nemzetség, e' világon élted melly igen veszetség, ha tenéked nem kell Christus edgy idvesség.

Mit üzöd ólly igen ezárnyék világot, mit követed testi szorgalmatosságot, miért nem hagyod-el a' sok tsalárdságod

Tsak foglalatos vagy hivságos dolgokban, a' sok részegségben és tobzodásokban, külömb külömb-féle sok gonoszságokban.

Tudod hogy a' halál rajtad uralkodik, nem tudod melly orán lelkeket kiviszik, valamiként éltél tudgyad megkérdezik.

Im az Ur Istennek rajtad nagy ostora, külső ellenségnek ő nyomorgatása, hirtelen halálnak rettenetes vólta.

Dög-halálnak mérge rajtad látod vagyon, mit tudtz benne ha ma lelked el ki-müllyon, Isten eleiben szám-adásra állyon.

Még sem ismered meg te állapotodat, nagy vakmerőségre vetetted magadat, mit tsudálod tehát Istennek boszúját.

Jaj a' te életed ollyan mint a' virág, nagy hamar meg-hervad, meg-szárad, és meg-ász, illy hasznot ád néked e' veszendő világ.

El-múlik mint árnyék ember a' te napod, mint a' füst a' párah életed ha látod, egy szempillantásban hogy ha élsz nem tudod.

Ebredgyél-fel immár magad vedd-eszedben, hadd-el bűneidet élly jámbor életben, Isteni félelemben hitben reménségben.

Nagy örömmel készülly a' Christus napjára, mikor el-jő hozzád a' te halálodra, vigán várjad őtet szabadulásodra.

Mert minden insegből akkor ki-ment téged, igaz boldogságod meg-adgya tenéked, ha ő benne lészen hited reménséged.

Halálod orájan hijad segitségre, lelkedet ajánlyad hatalmas kezében, hidgyed téged viszen örök ditsőssegben.

Kérjük azért mi is mi Idvezitőnket, halálunk orájan el ne hadgyon minket, de adgya minékünk örök életünket.

Ditsirtessél Atya mindenható Isten, és

és a' te szent Fiad veled egyetemben, és szent Lélek Ur Isten mind örökké, Amen.

MAS.

EMber emlekezzél a' szomorú halálról, emlekezzél a' halálnak tővid orájáról: Emlekezzél emberi állat ingyen majd meg kell halnod.

Ember el-változik mint a' mezei virág, holval reggel meg-virágzik, estvére elhervad: Emlekezzél:

Mezitelen jöttél a' te anyád méhéből, földből lőttél, földé ismét ingyen majd le-változol: Emlekezzél:

Senki azt nem tudgya holott lészen halála, az orájat az idejét senki meg nem tudhattya: Emlekezzél:

Azért vigyázatok mint a' Christus meg-mondta, mert nem tudgyátok hogy ha reggel avagy estve lészen: Emlek:

A' Christus az élet és ő a' fel-tamadás, a' kik őtet hittel várják meg nem tsalatkoznak: Emlekezzél:

Azért szükség nékünk ezekről emlekeznünk, várjuk vigan halálunkra az Istennek szent Fiát: Emlekezzél emberi állat ingyen majd meg-kell halnod.

MAS.

ILlik nékünk ezekről emlekeznünk, miként jutott halálra mi igyünk, és mint lehet ki menekedésünk, szabadságunk örök idvességünk.

A' mint irja Mojses könyvében, első ember teremtetett éppen, álhatatos és szentséges testben, de meg-tsalá ördög kigyó-képpen.

Tiltott fának gyümöltsében évék, az Istennek ellene vétkezék, a' halálra ott kötelezteték, mi reánk-is halál ugy származék.

Három-féle halál reánk szálla, edgyik a' bün lelkünknek halála, másik a' mi testünknek halála, harmad penig örök halál kinnya.

De mi rajtunk Isten könyörüle, aszszony magvát hogy nékünk igiré, lön a' Christus Istennek szülötte, ki a' kigyót ördögöt meg törte.

Noha testi halált meg-kostolunk, melly a' bünért uralkodik rajtunk, de az örök halál nem halálunk, Christus által mert meg-szabadultunk.

Ez reménség háfznál tsak azoknak, kik Christusnak érdemében biznak, hitetle-

tetlenek halálban maradnak, a' pokolnak tüzére hányatnak.

Hidgyünk azért a' Jesus Christusban, kérjük ötet tartson-meg hitünkben, szent Atyának vigyen országában, ditsirhessük örök boldogságban.

MAS.

EMlekezzünk mi Keresztyén népek, hogy meg-hallyunk testünkben vétkünknek, új életet viselünk éltünknek, ki-múlását várjuk mi lelkünknek.

A' szent Irás vigasztal bennünket, ne gyötörjük szüntelen testünket ne siraſſuk ugy a hallottakat, mint poganyok régen pogányokat.

Hidgyük Jesust érettünk hogy meghólt, fel támadott ugy mint meg-mondta vólt, azon képpen a' bünnek ki meghólt, új életre Christussal e' fel-költ.

Mint Adámban mindnyájan meg-holtunk, a' Christusban ugyan meg-éledünk, mert a' Christus első támadásunk, ö utánna mi-is fel-támadunk.

Christus le-szálla magas menyországbol, szent Atyának parantsolattyából, mint mennyei jószágunk az égből, ditsirtetik Angyalok szavából.

Kik

Kik Chriſtusban hit által el-nyúgoſznak, leg elöſzör azok fel-támadnak, eleiben vitetnek Urunknak, nagy hirtelen mihelt el-ragadtatnak.

Az Ur Chriſtus orſzágát ajánlya, ſzent Atyának azt mikoron adgya, ellenſégit hogy mind meg-birándgya, és hatalmaſságát meg-rontándgya.

Kereſztyének mind fel-ſerkennyetek, meg láſsátok hogy ne vétkezzetek, ſzent Iraſra igen ſieſſetek, hogy ne légyen hit kivül életetek.

Ha viſeltük Adámnak ábrázattyát, Chriſtuſnak-is viſellyük ábrázattyát, a' teſt és vér az Iſten orſzágát, nem birhattya ſemmi vigaságát.

Fel-támadunk mindnyájan itiletkor, és mi mind el-változtatunk akkor, az Iſtennel léſzünk mi mindenkor, ez igikre nézünk mi mindenkor.

Ez igiket a' nagy ſzent Pál irta, hitetlenek ellen támaſztotta, tanuságra mindennek ki-adta, kiből nékünk örömet, támaſzta.

Ditsirteſſék az Atya Ur Iſten, ő Igéje a' Fiú Ur Iſten, egyetembe Sz Lélek Ur Iſten ſzent Háromſág edgy bizony örök Iſten.

MAS.

MAS.

ADgy idveſſéges ki-muláſt, Ur Iſten és el-nyúgováſt, teſtünk ſzerint jó meghaláſt, és hóltig adgy igaz vallást.

Nints itt maradando váraſunk, de jövendöt kell kévánnunk, örök életet tsak várunk, ez reménſégben ki-múlunk.

De földön ollyan életünk, miként a' virág kit nézünk, el-változik a' mi teſtünk, koporsóban bé-tétetünk.

Rothadando teſt enyéſzik, földé iſmég el-változik, lelkünk Iſtenben nyúgoſzik, míg e' világ el-végezik.

Értelmünk nintsen erről nékünk, mikor végezik életünk, Chriſtuſtul azért intetünk, hogy mindenkor kéſzek legyünk.

Azért tellyes kéſzülettel, várjuk Chriſtuſt igaz hittel, hogy ki-múllyunk nagy örömmel, bé-meheſsünk bölts Szüzekkel.

Senki magát el ne bizza, lelkét Iſtennek ajánlya, nagy bizodalommal vallya hogy Chriſtuſt e' teſtben láttya.

De nagy ditsöſſégek léſzen, hiveknek az itéletben, hogy fel-támadnak a' teſtben, léſznek az örök életben.

Ezen

Ezen testel fel támadunk, ezen kézzel lábbal állunk, Christusnak akkor udvarlunk, régi Szenteket meg látunk.

Semmi fáradság testünkben, de mint a' Nap fényes léfzen, nehézfegünk ott nem léfzen, de nagy gyorfaságunk léfzen.

Iftennek kegyelmes fzava, hiveket akkor bé hija, örökké való orfzágra, az Angyali társaságra.

Iftennél örökké léfzünk, testestől, lelkestül élünk, mind örökké ott örülünk, kit most ki nem jelenthetünk.

Ditsirtessél Atya Iften, te Sz. Fiaddal mennyekben, fzent Lélekkel egyetemben, örökkön örökké, Amen.

M A S.

JEr temessük el a' testet, kiről ne légyen kétségünk, hogy az itéletnek napján, fel nem támadna igazán.

Föld és a' földbül való ő, földé viszontag lejendő, de földből ismét feltámad Urnak szavát mikor hallya.

Az ő lelke örökké él, a' más világon Istennél, ki szent Fiának általa, ötet bűnből meg-váltotta.

Az

Az ő nagy nyavalyasága, jutott immár boldogságra, ki viselte Christus igáját, a' halál néki nem árthat.

Lelke tsendességben nyugszik, teste a' földben alusik, honnan itilet napjára, fel-támad nagy vigaságra.

Itt vólt ő nagy fejelemben, de ott lészen tsendességben, örökké-való örömben, és hatalmas fényességben.

Jer hadgyuk itt őt alunni, Christus Jesusban nyugodni, és szorgalmatossan vigyázzunk, mert nékünk-is meg-kell, halnunk.

Erre Christus adgyon erőt, ki vérével minket ki vőtt, a' veszedelmes pokolból, és a' véghetetlen kénből.

Ő mi tőlünk ditsirtessék, örökké magasztaltassék, egyetemben az Atyával, és szent Lélek Ur Istennel.

M A S.

EMlekezzél élő ember, néked szóll a' hólt ember, ne tsudálkozzál most én rajtam, ki vagy én vóltam, tegnapi napon én eleven vóltam, most jól látod hogy meg holtam.

Azt jól tudod meg-kell halnod, e' világ-

lágból ki kell múlnod, nyavalyás léſzen a' te dolgod, mig élſz addiglan, életed ha meg nem jobbitod világban, réſzetlen léſz boldogságban.

Hadgy békét a' kevélységnek, tégedet igen intlek, tekints magadat erőtlennek, gyarlóságoſnak, e' mai napot ha néked engedték, holnapot meg ſem igirték.

Ne halaſzſzad naprol napra, téréſedet ſokára, mert a' halálnak ő oráját, ſenki nem tudgya, az embert Iſten hirtelen ſzólittya, nagy hamar meg kell halnia.

Lám jól tudod mint lőn dolga, amaz iffiú magában, fel-fuvalkodék ő dolgában, gazdagságában, kinek az Iſten lelkét meg-kéváná, hirtelen mert ő meghala.

A' gazdag-is ám mint jára, a' mint Sz. Lukáts irja, temetéſe mert lőn pokolban olly nagy kinokban: a' ſzegény Lázár Iſten orſzágában, bé-mene nagy boldogságban.

Azért moſtan Kereſztyének, ti kik e' földön éltek, meg-térni bűnből ſiettetek, es jól élyetek, mert igen rövid élete

te embernek, mit ſzent Job mond megértsétek.

Rövid embernek élete, kit aſzſzonyi állat ſzűle, tellyes nyavalyákkal ideje, minden ősvénye, mint mezőbéli virágnak ſzépſége, igy mulik ember élete.

Mint az árnyék a' fölhőben, el-fút ſzéla' fellegben: igy te ne bizzal életedben, jó ſzerentsédben, mert ha ma vóltál nagy jó egéſségben holnap lehetz betegségben.

Azért ugy élly e' világban, kéſz légy minden órában, bé-ſzállanok a' koporſoban, vig légy Chriſtusban, hogy mikor lelkedet kéri markában: add néki nagy bátorságban.

Ditsirteſsél Atya Iſten, Fiaddal a' Chriſtuſſal, és vigaſztalo Sz. Lélekkel, minden időben, adgy nékünk igaz hitet világban, meneſsünk ſzent orſzágodban.

M A S.

HAdgyátok-el hű Kereſztyének, fájdalmit ti ſziveteknek, ſenki ne ſiraſſa halottyát, mert vőtte ő nagy boldogságát.

Anyák ſzűnnyenek meg-ſiráſtól, elfelet-

feletkezzenek fiokrol, mert nem halál az ő halálok, de életben meg-újuláſok.

Ekképpen az el vetett magok rothadáſſal nevekedendők, és ſzépen fejeket vetendők, végre jó gyümölcsöt adandók.

Fogadd-bé azért az hólt teſtet, kebeledben föld vegyed ötet, takargaſſad az tagait mint az édes anya magzatit.

Szent Léleknek edénye vólt ez, az Iſtennek ſzemélye vólt ez, a' Chriſtus Jeſus lakott ebben, vólt Iſten félelem ebben.

Föld hiven tartsd a' teſtet benned, mert mikor a' Chriſtus el-jövend, meg-kévánnya ottan ezt tőled, igy léſzen bizonnyal el hidgyed.

Noha moſtan ő rothadando, és idővel porra léjendő, de fel-támad Iſten ſzavára és Angyali trombita ſzóra.

Moſtan az Ur Iſtent ditsirjük, az ő nevét fel-magaſztallyuk, ki három ſzemélyben edgy Iſten ditsirteſſék örökké, Amen.

MAS.

HAlandó emberek kik moſt jelen vadtok, ti vég orátokról ugy gondolkodgyátok, mert Atyátok fia halva jól láttyátok.

Az halal fizetés történt má ő rajta; ez után kin eſik tsak az Iſten tudgya, mert ő hatalmában életünk határa.

Rettenetéſséget inditson ez néktek, ha vakmerő képpen bűnben élendetek, kemény ſzám-adáſra int a' ti igyetek.

De mint fogtok ſzámot adni az Iſtennek, ha ellene jártok az ő igijének, véget nem akartok vetni bűnötöknek.

Magatokat kérlek el ne hiteſsétek, Iſten kegyelméről meg-emlekezzetek, héjában ne légyen arról reménſęgtek.

A' Chriſtus halála ſem haſznál mindennek, ſem érdemeſeknek, ſem bűnben élőknek, haſznál tsak az igaz hű kereſztyéneknek.

Ne bizzatok azért ember érdemében, ſe ne maradgyatok ſzámtalan bűnökben, réſzeſek ugy léſztek Iſten kegyelmében.

Idveſſęgét minden igazán kereſſe, Chriſtus érdemében bizodalmát veſſe, hitit ſzent élettel jól meg ékeſitse.

Ki végig meg-marad hitben az Idvezül, teſti halálhoz is jó rendel az kéſzül,

szűl, Christussal örökké menyországban örűl.

Áldott légyen Atya, Fiú, és szent Lélek, minden állatoktúl ő magasztaltassék, ditsiret, tiszteség nékie adassék.

M A S.

EMlekezzűnk az utolso naprol, ez világból mi ki múlásunkról, és a' mi testűnknek fel-támadásáról.

Ez világban ember tsak óráig vagy, mint az árnyék te tsak ollyatén vagy, Istennek te tsuda edénye vagy.

A' Christusnak vérével váltott vagy, azért téged világban ő nem hágy, haldmeg a' Christusnak nagy drága fia vagy.

Nyomoruság ez világban életünk, félelem és rettegés mi útunk, világnak migien árnyékában bujdosunk,

A' Christussal mi edgyűtt vigadunk, fel-támadásában ha bizándunk, örökké ő véle ditsekedsünk.

Ekképpen ő azokat fel-költi, hatalmával és meg-ékesíti, meny-országban őket örömben bé-viszi.

Ne tsudályuk testűnknek romlását, ebben értyük Christusnak hatalmát, bizonyittya ezzel ő fel-támadását.

Miképpen a' buza szem meg rothad, azonképpen mi testűnk meg rothad, de azért mi testunk sok gyűmölts hozhat.

Mi testűnkből a' lélek ki múlik, a' Christushoz lelkűnk vitettetik, itélet napjáig mind ott tartatik.

Az itélet napjának előtte, azon lelket ád a' mi testünkbe, melly testben előtte állunk itéletre.

Melly nagy gondgya rólunk az Istennek, ha tettzenék az az embereknek, meg-rothad mi testűnk ismét ezek léfznek.

Ezen kéz, és lábbal ő előtte, ezen testben udvarlunk nékie, mikor Angyaloktul vitetűnk eleibe.

Két-féle népek akkor fel-támadnak jók, gonoszok eleiben álnak, a' jóktul gonoszok ott el-választatnak.

Nagy ditsőségben ott a' hivek léfznek, véghetetlen örömben vitetnek, gonoszok Christustul pokolra vettetnek.

Az utólso nap előtt nem léfzen, ditsőségben el nem ereszteted, miglen ez világnak ő vége nem léfzen.

Abrahámot gondold-meg ha múlt

ki, az Christusnak szinét ő meg-látni, kivána Christussal edgyütt gyönyörkődni.

Ez világon edgy ember sem lészen, ditsőſſęgben mikoron bé-viszen, jollehet tégedet oltalmában vészen.

Fel-emellyed ember te fejedet, ismérd meg már a' te teremtődet, ne keresd szertelen te el veszésedet.

Ez világon ez igét ugy halgasd, hogy te véle mind örökké élhess, Christusnak előtte véle ditsekedhess.

Semmi marhád nem kell az Istennek, tsak szivedet kivánnya tenéked, meglássad hogy Christust el ne vesséd tőled.

Semmi néked te nagy gazdagságod, itéletnek napján uraságod, nem lehet tenéked azokkal váltságod.

Számot vészen Isten az hivektől, ítéletet tészen mind enekről, meg-retteny immáron gonosz életedről.

Részelteſs Urunk minket ezekkel, vigy-bé minket a' te hiveiddel, a' te sok rendbéli hiv Keresztyéniddel.

Ditsiret és ditsőség mennyégben, mert jól hiszszük hogy mi kérésünkben, meg-halgatál minket esedezésünkben.

MAS.

MAS.

JEsus Christus Istennek szent Fia, bűnös népnek igaz meg-váltója, keresztfán ki haláloddal, Atyád kedvében jutatál.

Keserves kén vallásodért, kegyelmezz nékünk halálodért, halállal bajvivásomban, biztasd lelkem ki-múltában.

Szememnek világosſága, fülnek mikor meg fogy halláſa, nyelvnek el-jó meg-allása, kőzelget szivnek romlása.

Bodulni ha kezdén elmém, el-távoznak tőlem segédim, ne hadgy ne hadgy oh Christusom, segély utolsó orámon.

Ez életnek árnyékából, végy ki halálnak nagy kinnyából, ördögnek tsalárdságától, oltalmazz álnokságától.

Lelkemnek adgy jó ki-múlást, kezdben adom azt nagy bizvást, testemnek földben nyúgovást, el-jőtődik adgy aluvást.

A' te itéleted napján, állas engem előtted bátran, szó-szollóm légy akkor nékem, az életet add-meg nékem.

Mint igédben fel-fogadtak, eskü-vésſel bizonyitottad, bizony bizony mondom néktek, igemben lészek életek.

Ha ti azt meg tartándgyátok, nem

fojthat-meg ſoha haláltok, és ha ſzintén moſt meg haltok, tsak álom léſzen haláltok.

Az én hatalmas kezemmel, abbol kihozlak nagy örömmel, országomban ti lakoztok, örökkös leſz maradáſtok.

Velem léſzen örömetek, kit tsak én ſzerzettem tinéktek, változik keſerűſségtek, boldogság léſzen tiétek.

Engedd nékünk mind ezeket, Ur Jeſus ki nyerted ezeket, botsáſd-meg mi bűneinket, adgyad valhaſſuk ezeket.

Mikor halálunk oráján, el-jő lelkünknek ki-múláſa, igéd támaſzſza hitünket, tsak te vedd hozzád lelkünket.

MAS.

SErkeny-fel már ember bűneidből, végy értelmet Iſten Igéjéből, intettetél a' hólt példájából, ki kell múlnod hidgyed e' világbol.

Keſerves itt tenéked életed, és ſiralmas minden te ősvényed, tanitását, irásnak, ha véſzed, Ezechiel mit ſzóllyon meg-értsed.

Igy irja ezt nékünk Ezechiel, vigaſztalván ő minket ezekkel, el-hidgyük azt mi

mi tellyes hitünkel, kit bizonyit Iſten beſzédével

Ki vűn engem az Urnak ſzent Lelke, lelki látás ſzerént egy mezőben, és mutata tsontoknak ſokságát, kinek ember nem tudhattya ſzámát.

Kérde engem az Iſtennek lelke, ha ez tsontok többé élnéneké? ezt tudhattya Iſtennek bőlts titka, fel-támadni Iſtennek hatalma.

Parantsola hogy én Prophétálnék, és nékiek prédikál i kezdék, Ur ſzavára nékiek igy ſzóllék, tanuságból nékiek igy mondék:

Száraz tsontok Uratok beſzédét, hallyátok meg az Iſten intését, drága ſzavát ſzép vigaſztalását, felőletek meg-irt decretomát.

Az Ur titeket lélekkel, teſtel, innal, fel-öltöztet bőrrel, kézzel, lábbal, ſzemmel, füllel, minden ékeſſéggel, ajándékoz meg-újult ſzépſséggel.

Ezt mikoron a' tsontoknak mondám, nagy zörgését a' tsontoknak hallám, az Ur ſzava bé telék én látám, edgy nagy ſereg lábára allá ottan.

Mert izenként tsontok mind egy-

máshoz innal bőrrel ők tsináltatának, az Ur előtt talpokra állának, lelkekben-is ők meg-újulának.

Elő ember szomoruságodat, vigasztallyad ezzel bánatodat, győzd-meg hittel sok nyavalyáidat, ki múlásra készitsed magadat.

Ne itélyed lehetetlen voltát, te testednek az ő újulását, föld gyomrából ő fel-támadását, tsak hidd az Ur igasságos szavát.

Istent hidgyed olly mindenhatónak, ki parantsol földnek, menynek, viznek, az halálnak, pokolnak, ördögnek, kik Istennek mindenkor engednek.

Ha az halál bűnűnkért meg-rutit, igaz Isten kedvéből fel éppit, ki érette ismét fel-ékesit, országában Fiáért bészólit.

Ott meg-nyúgot minket fáradságtul, lelki testi nagy kin-vallásoktul, fénlik ortzánk Isten látásátul, részt ád nékűnk nagy boldogságábul.

Atya Isten ezért tiszteltessél, Jesus Christus azért ditsirtessél, oh szent Lélek fel-magasztaltassál, Sz. Háromság örökké áldasslá.

MAS.

SOk nyomorusággal élete embernek, rakva minden része az ő idejének, kik bűnért haragját jelentik Istennek.

Imé ő az embert szép ajándékaval, felruházta vala halhatatlansággal, minden állatokon való nrasággal.

De hirtelenséggel lőn nagy változása, szép ékességének iszszonyú romlása. Fejedelemségből juta nagy rabságra.

Ezeknek oka lőn az háládatlanság, kire embert vivé ördögi tsalárdság, bűnért következék minden nyomoruság.

Rajtunk im hol immár a' bűnnek ő soldgya, betegség, kár-vallás, és halálnak kinnya, sok nyomoruságnak képtelen igája

Jaj azért tsak immár e' földön életünk, mert kevés ideig tart gyönyörűségünk, hirtelen változik minden ékessegünk.

Virághoz hasonló élete embernek, kit látunk szemünkel melly hamar elvesznek, reggel virágoznak, s' majd tűzben vettetnek.

Sőt ollyan mint árnyék e' földön életünk, mert hamar el-múlik minden di-

tsőſſégünk, ma kevélyen járunk, holnap meg-halhatunk.

Igen győnyőrködől ember gazdagſágban, mint ha imnd őrökké élnél e' világban, nem tudod melly orán téſznek koporſóban.

A' te gyenge teſted tudodé mi léſzen, minden állatoknál utálatosb léſzen, kigyóknak békáknak, eledele léſzen.

Ne igérj magadnak te hoſzſzú életet, é, ne hallogaſſad te meg-téréſedet, mert mikor nem várnád meg kérik lelkedet.

Ojad igen magad teſti bátorságtul, mint a' CHRISTUS tanit nehéz tobzodáſtul, el ne vonyataſſal e' tsalárd világtul.

Sok példákbol látod néked meg-kell halnod, de mikoron léſzen idejét nem tudod, azért ſzükség néked mindenkor vigyáznod.

Igen ſzép példában Chriſtus Urunk mondgya, hogy a' halál ollyan mint lópónak dolga, véletlenül mégyen máſnak romlására.

Reá gondgyok vagyon a' házi gazdáknak, jövéſe mikoron történik loponak,

nak, akkor vigyázzanak hogy kárt ne vallyanak.

Tulajdonsága ez láttyuk a' halálnak, hogy ſzintén akkor jő el mikor nem várnák, azért ſzükség hogy mindenek vigyázzanak.

Azt felelő napra bizony nem viheted, melly orában ſzólit bizony el kell menned, kárt valaſz hogy ha nem léſzen kéſzületed.

Hadgy békét azért te ember kevélyſégnek, veſs véget idején minden bűneidnek, hogy tiſztán adhaſſad lelkedet Iſtenned.

Ditsirteſsél Uram őrökké mennyekben, ki egy Iſtenſégben vagy három ſzemélyben, halálunk oráján légy ſegitség, Amen.

MAS.

SZólit minket Chriſtus Urunk, oltalmazónk ſzabaditónk, bűnünknek vég-vetésére, vénet, iffiat, gyermekeket, minden rendbéli népeket, józanság követéſére.

Parantsolattya tellyes jó, igája terh nélkül való, mellyek után minket kővet, a' mennyei ſzép jutalom, halál után

nyúgodalom, boldogság és örök élet.

E' földön mit tselekedett, hiveket mint legeltetett, kőz példák ezek minékünk, ſziveinknek gondolattya, teſtünknek minden munkája, tsak jóra ſzármazzék tőlünk.

Sokan ez árnyék világban életeket nagy boldogon, kivánnyák végben vitetni de külömben az Iſtennek, hogy nem világi embernek, tettzett erről igy rendelni.

Nyúghatatlan fáradságok, és ſok fęle változáſok, hogy érdekjék a' hiveket, az Ur Iſten el-végezte, tanátsából el-rendelte, ſujtogaſſa ő teſteket.

Olly embernek állapottya, éppűl romol ő állattya, példa légyen minden állat, romol a' föld fű el-hervad, árad a' viz s' meg-el apad, tehát ſzived mit kévánhat.

Szép az ember mint a' virág, ha beteges mint aſzſzú ág, halál völgyéhez kőzel jár, mint mezőben a' ſzép virág, igy múlik-el mind e' világ, oránként mert járton el-jár.

Tart e' világ a' haláltul, mint ſzokatlan kemény úttól, de ſzükség ennek meg-

meg-lenni, késő akkor a' meg-térés, ſok bűnöktül üresülés, elébb kell vólt ennek lenni.

Reménſęge nints életre, ſzive válik kiſirtette, irtozik rettegésében, kétſęges minden dolgában, mert gonoſz vólt e' világban, izzad ſok nyavallyájában.

Azért holott halálához, kőzel végső orájához, fél és retteg az haláltul, panaſz képpen fohászkodik, kinnyaiban tsak veſződik, nints ki-mulása boldogul.

Jószágok az gazdagoknak, ékeſſęgek az iffiaknak, ſemmit nem haſznál halálban, e' világnak minden pénze, arany, ezüſt, drága kintse, el-maradnak ez világban.

Nem haſználſz itt bőltseſséggel, tudománnyal és ſzépſęggel, meg-kell nyilván ezt koſtolnod, azért kérlek láſs dolgodhoz, ſies jutni Chriſtuſodhoz e' világtol meg kell válnod.

Drágab kintsünk nints minékünk, mint ha tsak Chriſtuſtol függünk, igy leſz jól dolga ſzivünknek, Iſtenünknek ſzent Igéje, bőlts tanátsa s' nagy ereje, léſzen orvoſság lelkünknek.

Oránként minden dolgaink, tiſztas' jozan nyájaſságink, helyet ne adgyunk vétkeknek, Iſtennek nagy tiſzteſséget, ſzép fiúi engedelmet, mutaſſunk gondviſelőnkhöz.

Mindenben ha mi teſtünknek, telnék kedve életünknek, kár és nem nyitná fülünket, azért Iſten kereſztekkel, ſanyargat minket terhekkel, hogy meg-tartson mind bennünket.

Itt a' kereſztnek ſulysága, keveſet tart kemény volta, de végetlen pokol kinnya, ott örökké tsak jaj léſzen, nagy kinnak vége nem léſzen, mert ſoldgya a' gonoſságnak.

Nékünk azért hiveknek, Chriſtusban el-jedzetteknek, kéſz helyünk a' menyországban, nints olly ember ki nyelvével, ki mondhaſſa beſzédével, drága voltát menyországnak.

Oh Felſéges nagy Ur Iſten, hatalmas tselekedetedben, igaz vagy fogadáſodban, teſtünkből ki-mult lelkünket, vedd hozzád könyörgésünket, Sz. Fiadban a' Chriſtusban.

MAS.

MAS.

EMlekezzél-meg ember Iſtenedről, örökké való te idveſſégedről, és holtod után te veſzedelmedről, mert ſzámot véſznek az te életedről.

Nintsen embernek drágább az Iſtennél, Chriſtus vérével meg-váltott lelkénél, és Iſten ſzerint való életénél, idő bé telvén ő idveſſégénél.

Iſten és az ég nékünk azt mutattya, hogy e' világot tsak ideig adta, Sz. Fiát értünk nagy halálra adta, kiben ſzerelmét hozzánk meg-mutatta.

Az halál nékünk Iſtennek követe, kinek mint léſzen az ő öltözete, azt megmutattya mindennek élete, nem futhatunk-el Iſtennek előtte.

Kigyó és Béka majd oſztozik velünk, az ördög a' bűn fel-támad ellenünk, nem léſzen akkor gazdagság mi velünk, mind a' meny és föld léſzen mi ellenünk.

Tekints meg ember a' te koporſódat, naponként való halandó voltodat, az Iſten ellen nagy bűnös vóltodat, te bűneidről nagy ſzám adáſodat.

Oh Iſten ellen való nagy gonoſság,

hogy néked nem kell az örök boldogság, a' magas menyből vár nagy irgalmasság, ki által nékünk adatik menyország.

Testünk ezentúl földé porrá lészen, jutalmunk nékünk tsak Istentúl lészen, senki nem tudgya ő dolga mint lészen, nagy változásunk nékünk akkor lészen.

Tsontunk ezentúl mind széllyel hányatik, mi testünk rolunk mind el-szaggattatik, és izről-izre mind el-mardostatik, az férgek miatt mind el-rágattatik.

Illik azértan nékünk meg-ismérnünk, és az Istenről bizonyságot tennünk hogy itt e' földön jámborul kell élnünk, ha nem akarunk örökké el-veszünk.

Mert jobb volt vólna soha nem születni, hogy nem mint Istent soha nem tisztelni, ő jó vóltárol ötet el-feledni, és szent Igéjét igen meg-utálni.

Nem jó embernek Istent kisirgetni, jövendő dolgot bizonnyal igérni, hogy még meg térhetz nem jó azt gondolni, mert vajki tsuda az ő itéleti.

Minden Keresztyén azon könyörögjön, hogy az Ur Isten ő mellette légyen az ő'

az ő jutalma tsak az Isten légyen, és mikor meg hal ő mellette légyen.

Ditsiret légyen az Atya Istennek, mind egyetemben, az ő szent Fiának, és vigasztaló szent Lélek Istennek, igazgass minket szent Háromság, Amen.

MAS.

SZivem szerint kévánom utólso orámat, mert nyavalya bu-bánat emészti napomat, meg-válni kész vagyok várván én földomat, kit Jesus már meg-szerzett mint fő jutalmomat.

Meg-váltott tudom engem bűntől és haláltol, szent vérednek váltsága, kit tartok zálogul, mit rettegnék tehát én őrdögtúl pokoltul, mert Jesusomban bizoms' ment lészek azoktul.

Ez élet noha édes, keserű az halál, meg-attam én magamat, ha szintén reám talál, tudván hogy job életet én lelkem ott talál, örömem nyerességem mert lészen az halál.

Testünk földben tétetvén prédája férgeknek, de fel-támad újonnan, nékem s' mindeneknek, és mint a' Napnak fénye ők ott tündöklőlnek, örökké örvendeznek s' ott nem kesergenek.

Hizel-

Hizelkedvén e' világon noha magához, mutattya ditsőſséget tsalogat mind ahoz, de én hozzá nem nyúlok, mint hitván markához, őrömeſt a' ſzenvedéſt véſzem mert jobbat hoz.

Barátimtúl-is nehéz énnékem megválnom, kiknek ſzép nyájaſsági búſitnak meg-vallom, de én bizodalmom hogy őket meg-látom, az őrők ditsőſſęgben, kit ſzerzett meg-valtóm.

Nemzetimtől (gyermekimtől) válaſom ſzivemet haſogattya, kiknek ő ſzép beſzédek, valamint trombita, de őrömmel el-hagyom mert ez leſz az útya, melly által vélem az Ur még ſzemben jutattya.

Szűnnyék édes árvaim (ſzűléim) már ſiráſtok vize, van olly Ur a' ki vigyáz, s' nem rövidült kezek árvák özvegyek Atya nem kell ott más eſze, gondgya leſz mindenekre, s' rátok hát nem néz-é?

Aldás légyen az Urtul minden Barátimnak, bús ſzivel kik ſzemlélik bárkáját tsontaimnak, tudván hogy rövid időn viſzont ők meg-látnak, az őrők ditsőſſęgben, kit ők is ohajtnak.

Hozzád fordulok immár oh édes Jeſuſom,

ſuſom, lelkemet vigyed hozzád hűſęges Páſztorom, adgy tsendes ki-múláſt Angyalt küldgy ohajtom, hogy az te országodra légyen kalauzom.

Nyújts erre Jeſus Chriſtus, kérlek te erődet, gyenge hitem támogaſd ſzemlélvén véredet, hogy ez viádal után láthaſſam ſzinedet, és vigan el-mondhaſſam az *Conſummatum eſt*.

MAS.

Cur mundus militat ſub vana gloria.

Mit bizik e' világ hű ditsőſſęgében, mellynek ſzerentséje vagyon el-múlásban, ő hatalmaſsága ollyan változásban, mint hogy az föld edény vagyon el-romlásban.

Többet hidgy a' jégen meg-irt iráſoknak, hogy ſem mint e' világ hű tsalárdságának, és kép-mutatásban való jutalmának, ſoha ne hidgy világi birodalmának.

Inkább kell hinni a' tsalárd embereknek, hogy nem e' világi hamis ſzerentsének, és ő boldogságos fertelmeſſęgének, hamis tudománynak és ő hivságának.

Mond-meg hol Salomon ki vólt igen nemes, avagy hol az Samſon, ki vólt győzedelmes, mond-meg hol Abſolon, ki vala

vala szépségcs, avagy hol Jónatás igen szerelmetes.

Hová lőn Julius nemes hatalmával? hová lőn a' Gazdag fris lakodalmával? avagy hol Tullius szépen szóllásával? avagy Aristoteles bölts tanitásával?

Ennyi sok szép dolgok és nemes férfiak, világi nagy Urak ennyi birodalmak, ennyi Fejedelmek és erős hatalmak, egy szem pillantásban mindenek el-múlnak.

E' testi gazdagság nagynak bőtsültetik, de a' szent Irásban virágnak mondatik, avagy melly fa-levél széltül el kapatik, ekképpen világból minden ki vétetik.

Oh melly igen rövid világ ditsőssége, mint ember árnyéka ollyan ő öröme, mely soha nem viszen embert idvessségre, sőt inkáb iszonyú rút tévelységekre.

Oh mostani testünk férgeknek étkei, kit bizoñyal tudunk hog' porrá lejendő, ezt penig nem tudgyuk miglé ő éllendő, kérlek tégy jól addig miglé vagy éllendő.

Azt ne mond tiédnek a' mi el-veszendő, a' világ mit igér a' penig veszendő, mennyei dolgokat te légy keresendő, ez boldog keresét ki el nem veszengő.

VEGE.

Az időnek s' az dolgoknak alkalmatosági szerint, igy énekellyed a' Soltárokat.

Reggel, az: 5. 30. 46. 92. 55. 63. 90. 119. 73. 76. 127. 143.
Estve, az: 3. 4. 16. 34. 91. 141.
Etel után, 67. 103. 144. 145 146. 147.
Szükségnek idején, 67. 107.
Bűségnek idején, 65. 81. 138.
Pœnitentia tarto emberé, 6. 32. 38 51. 102 130. 143. 25 103. 143.
Betegségkor, 6. 13. 31. 38. 39. 40. 41. 42. 86. 88. 90.
Meg-gyogyulás után, 30. 40. 41. 116.
Meg-téres után, 25. 26. 32. 103. 130. 101.
Uj esztendőben, 3. 65. 67. 103. 104. 144.
Christus szenvedésekor, 16. 22. 40. 70.
Husvétben, 16. 40. 68. 118.
Aldozo Tsötörtökön, 24. 47. 68.
Pünkösdkor, 51. 106. 139. 143.
Karácsonkor, 2. 14. 49. 88.
Dög-halálkor, 91.

Halott

Halott temetéskor, 38 39. 88. 90. 94.
Meg-térhetelen ellenſęgi ellen, 35. 59. 61. 83. 99. 129.
Kőzőnſęges ellenſęgi ellen, 12. 27. 56. 59. 62. 83. 140. 143. 79. 129. 53. 94.
Meg-ſzabadulásért, 12. 42. 48. 70. 59. 140.
Vár. s' Város ſzaláskor, 10. 12. 17. 27. 46. 59. 83. 142. 121. 123.
Meg ſzabadulás után, 4. 7. 9. 18. 57. 66. 135. 146.
Rágalmazók ellen, 43. 52. 57. 140.
Ellenſęgtől való meg-veretéskor, 44. 97.
Ur Vatsorájakor, 22. 23. 51.
Ur Vatsorája után, 23. 103.
Meddők, 113.
Méltatlan ſzenvedők, 42. 43. 69, 70.
Az Eccléſia Békeſęgeért, 102. 122.

Macsonkaj Miklós.

MU-

MUTATO-TABLA.

A.

A' Szent Dávid őtődik énekében, 98
Az Ur Iſten nékem édes taplálom, 133
Az Ur Iſtent magaſztalom, 222
Az Ur Iſten áll minden biráknak, 229
Az jó hitű ember ſzelid e' világon, 231
A' ki veti ſegedelmét, az Iſtennek 234
A' ki az Iſtent meg iſmérheti, 247
Az Izraelnek népe régenten ô 267
A' kik biznak az Iſtenben, 268
A' kereſztyénſęgben, igaz vall: 301
Az Atya Ur Iſten, Adámot hogy 302
Atyának bőltseſęge, bizony 358
A' mi Urunk Jeſus Chriſtus 361
A' Prophéták meg mondották, 380
A' Chriſtus menyben fel-méne nék: 409
A' Chriſtus menybē fel-méne, mind: 411
A' Pűnkőſt innep napján, tanit. 412
A' Pűnkőſtnek jeles napján, ſzent 417
A' ſzent Léleknek kegyelme, 420
Adgy Ur Iſten Sz Lelket Sz. Igéd. 437
A' ki akar idvezűlni, életet 444
Adgyunk hálákat az Atya Iſten: 449

Ad-

Adgyunk hálát az Urnak mert 479
Az én Istenemben, bizom 511
Atya Ur Isten menybéli terem: 518
Adgyunk hálát mindnyájan az Atya 528
A' mi mesterünk minket arra int 539
A' melly embernek jó hiti vagyon 551
Atyá Isten tarts meg minket 570
Aldott az Ur Isten örökké meny: 585
HYMN. Aldot Izraelnek Ura, 2
Az Idvezitőt régenten, mint 5
Az Atyának országából, ez világra 11
Az Atyának országából Istenségnek 12
Atya Istentől szűleték, e' világnak 18
Az széles földnek nagy bőlts ter: 51
Az nap fel-jövén immáron kér: 56
Állatoknak meg tartója egeknek 58
Atya Istennek edgy Fia, e' világnak 63
Az étszakai sötétség, tévelygő 65
HAL. A' mi életünknek közep: 603
Az Ur Istennek jó akarattyából, 604
Az örök élet mi légyen, Jesus 607
Adgy idvessęges ki muláſt, Ur 615

B.

Boldog az ollyan ember az Isten 90
Benned biztam Uram Isten soha 144
Boldog az illyen ember e' világon 147
Boldog az ollyan ember ő lelkéb. 251

Boldog a' férfiu ki féli az Istent 254
Boldogok azok kik Istent félik, 271
Bűnősök hozzád kiáltunk, 272
Bűnös ember jól meg gond: 381
Békeségnek Fejedelme, Istennek 503
Buzgó szibűl te fiad kegyes At: 512
Bizodalmunk Christus által Isten: 583

C.

Christus Jesus szűleték Atya Istent. 333
Christus ártatlan Bárány, 385
Christus fel-támada, ki értünk meg- 387
Christus fel-támada, mi bűnünket 389
Christus fel-támada nékünk örőm: 391
Christust meg feszíték, kegyetlen 392
Christus fel támada igasságunkra 393
Christus fel-támada ki értünk 395
Christus fel támada mi bűnünket: 405
Christus menyben fel-méne, nék: 407
Christus ki vagy nap és világ, 474
Christus ki vagy nap és világ, meny: 475

D.

Dávid Prophétának imadkozásáról 142
Dávid Doeg gonosságát hogy látá, 193
Ditsird az Istent most-an oh én 291
Ditsirjed áldgyad én lelkem 293
Drága dolog az Ur Istent ditsirni 294
Ditsőült helyeken mennyei Parad: 299

Ditsiretes az gyermek, ki ez nap 328
Dávidnak ő városában szűlteték 349
Ditsőség és ditsiret tenéked. 358
Ditsiretet mondgyunk Ur Istennek 360
Ditsirlek Uram téged, hogy ez 472
Ditsiret legyen Istennek, Atya, 585
HYMN. Ditsirjük a' nagy Ur Istent 23

E.

Emlekazzél-meg Ur Isten, 119
Erős várunk nékünk az Isten, 179
Ez nap nékünk ditsiretes nap, 329
Ez esztendőt meg áldgyad, 340
Emlekezzünk ez napon, 400
Emlekezzél Ur Isten hiveidről 460
En Istenem, sok s' nagy bűnöm 485
Emlekezzél mi történék Uram 486
Emlekezzél-meg menybéli Isten 510
El bé megyünk nagy örömmel 568
Ebredgyél-fel világ bűneidből 581
HYMN. Ez világnak fényessége 36
Emberi nemnek teremtő Istene 54
HAL. Ember emlekezzél a' szom- 611
Emlekezzünk mi keresztyén 613
Emlekezzél élő ember néked 617
Emlekezzünk az utolsó nap. 622
Emlekezzél-meg ember Istened: 635

Foház-

F.

Foházkodom hozzád Uram 173
Felséges Isten néked jelentyük 225
Felséges Isten hozzád kiáltunk, 273
Felséges Isten menynek földnek 573
HYMN. Fénlik a' nap fényességgel 35
Felséges Isten menynek földnek 48
Felséges Isten mennynek földnek 55
Felséges Atya Ur Isten, ez 59

G.

Gyakorta való buzgó könyör: 128
Gyermek szűlteték Bethlehemben, 349
Gyakran nékünk kellene Isten: 450
Gyarló emberekkel feddőzik 543.
Gondolkodgyal ember a' te 593
HYMN. Gonosz kegyetlen Herod: 20

H.

Hogy panaszolkodik a' hatalmas 181
Háborusága Dávid Királynak 187
Hogy Jerusálemnek drága 219
Halgasd-meg Atya Isten, a' mi 281
Hálát adgyunk mindnyájan az Ur 341
Hiszünk mi mind egy Istenben 383
Hálá-adásokkal mi énekellyünk 402
Halgass meg minket nagy Ur Isten: 429
Hiszünk mi mind egy Istenben 443
Hálát adunk néked mindenhato 464

Hálát adok néked menybéli Isten, 471
Hálát adok néked menybéli 477
Hozzád kiáltásunkat halgasd 478
Halgasd-meg Jesus Christus 504
Halgasd-meg mostan felséges 507
Hajts-meg Ur Isten kegyes fül: 519
Hatalmas Isten könyörgünk 523
Halgasd-meg Ur Isten mi beszéd: 526
Hálá-adásunkban rólád emlek. 530
Hálát adunk tenéked örök Isten 579
Halgass-meg minket Ur Isten 582
HYM. Herodes gonosz ellenség 20
Halgassuk figyelmetessen, 22
Halgass-meg minket Ur Isten, 27
HAL. Hadgyátok-el hű kereszt: 619
Halándó emberek kik most 620

I.

Jollehet nagy sokat szóltunk 172
Irgalmazz Ur Isten immáron 202
Jer örvendezzünk az Ur Istennek 243
Illyen fogadást tőn a' szent Dávid 245
Int most minket Dávid Prophéta 260
Jer emlekezzünk keresztyén nép: 265
Izraelnek meg-szomorodott 277
Isten el-küldé Angyalát 306
Jer ditsirjük ez mai napon a' mi 310
Jer mi ditsirjük áldgyuk és fel- 315

Jer

Jer mindnyájan örüllyünk, és 331
Jesus születék idvességünkre 335
Jer mindnyájan örvendezzünk 341
Isten Fia :: váltságunkra, 344
Isten Fia Jesus Christus mi vált: 375
Idvezitönk ditsirtesél, ki 383
Jövel szent Lélek Ur Isten, tölts 421
Imádunk mi téged szent Három: 423
Jer ditsirjük mindnyájan Urunk: 424
Idvöz légy örök Ur Isten, ki 425
Jövel Sz. Lélek Ur Isten, lelk: 427
Járullyunk mi az Istennek szent 432
Jer mi kérjünk szent Lelket, véle 435
Jer mi kérjünk szent Lelket, 436
Jövel szent Lélek Isten, tarts 438
Jer ditsirjük az Istennek Fiát, 453
Jesus Christus szép fényes hajnal, 463
Igy kellé még-is buskodnom 509
Jesus Christus mi kegyelmes Had: 532
Jövel légy velünk Ur Isten, 534
Istenünk höz fohászkodván 556
Istenem Uram néked hálát adok, 591
HYMN. Istentől választott népek, 8
Jövel meg váltója népeknek 10
Jövel népeknek meg-váltója: 15
Jer ditsirjük Keresztyének nevét 16
Jo Keresztyének kik vágyunk 18

Jesus Christus mi meg. váltónk 26
Jer hirdessük mi Urunknak nagy 31
Jesus Christus mi Királyunk 42
Jövel teremtő szent Lélek, és ibid.
Jövel szent Lélek Ur Isten vigaszt: 43
Jövel szent Lélek Ur Isten, ki 44
Idvöz légy édes Jesusunk, és mi 45
Igaz Biró nagy Ur Isten, ki 57
Idvöz-légy Christus e' világnak Ura 68
Jesus Christus edgy Mesterünk 72
Jesus Christus Istennek edgy Fia ibid.
HAL. Illik nékünk ezekről eml: 612
Jer temessük-el a' testet, 616
Jesus Christus Istennek szent Fia, 625

K.

Keresztyéneknek Istene, 227
Keresztyének kik e' földön lakoz: 255
Küldé az Ur Isten hüséges 304
Ki értünk szenvedél s' így 379
Keresztyének kik vagyunk, Istent 431
Könyörögjünk az Istennek szent 434
Kegyes Jesus én imádságomat, 482
Keserves szivel Magyar országban 490
Kegyelmezz-meg nékünk nagy Ur 514
Könyörgünk néked Istenek szent 521
Követi vala népnek sokasága 555
Kérlek és intlek mostan tégedet 565

Kez-

Kezdetben hogy Isten Adámot 589
Kyrie puerorum. 601
HYM. Keresztyének örvendez: 32
Keresztyének serege, Husvét: 37
Keresztyéneknek serege ibid.
Könyörögjünk az Istennek 60
Könyörögjünk az Istennek, mint 75

L.

Láss-meg Uram én igyemet, 175
Légy irgalmas Ur Isten minékünk 186
Litania major 596
HYM. Látod Isten sziveinket 58

M.

Melly hatalmas a' mi Urunk. 109
Meg-nyomorodván ellenségitül, 114
Mikor Dávid vala keserü ségben 135
Mostan hozzád fel-kiáltok 138
Mindenkoron áldom az én 153
Mikoron Dávid Saul előtt, 156
Meg-nyomorult szegény ker: 162
Mint kivánkozik a' Szarvas 170
Mikor Senácherib a' Jerusal: 177
Minden népek örülvén tapsol: 180
Mindenhato Ur Isten szivünk 190
Menynek és földnek kegyes Istene 196
Mikoron Dávid nagy busultában 199
Meg-halgassad az én imádságom: 207

Melly igen jó az Ur Istent ditsirni 236
Mikor Sz. Dávid kegyetlenek: 238
Mindenek meg-hallyák és jól meg 269
Minden hű keresztyéneknek meg 270
Melly igen jólégyen az egyenesség 275
Minden állat ditsir Ur Isten téged 283
Mikoron a' szent Dávid meg 297
Mi Atyánk Atya Isten, vezér: 305
Menyből jövök most hozzátok 308
Mindnyájan örüllyünk hű Ker: 322
Mikor e' széles világ kárhozat: 326
Ma vigadgyatok kik hivek vad: 339
Mostan örvendezzünk Teremtő: 342
Mennyei Király születék, Ur 345
Meg tellyesité az Atya Isten, 347
Mikor Christus Bethlehemben 352
Mi ditsirjük e' mái napon, nagy 356
Magasztallyuk Keresztyének az Ur 430
Mi Atyánk ki vagy mennyégben, 446
Mi kegyes Atyánk kit vallunk 448
Mindenható Ur Isten, mi bűnös 461
Mennyei Atyánk Ur Isten 471
Mi Atyánk oh kegyes Isten 478
Mikor a' Sidó nemzet tartatnék. 495
Mostan Ur Isten hozzád kiált: 531
Mi Urunk Jesus Christusnak 552
Menybéli nagy Isten hozzád 558

Meny-

Menynek és földnek nemes 572
Mi kegyes Atyánk bőltseségnek 574
Meg-bántunk Isten szüntelen 586
Mondgyatok ditsiretet keresztt: 587
HYM. Mennyei Ige jelenék örök 3
Menyből az Ige le-jöve 4
Mindeneknek teremtője, 6
Mindnyájan kik egybe gyültünk 10
Mostan el-jöttek az idők, mikor 33
Minden mi szenvedésinknek 34
Mostan ékes innep nap és lelki 41
Menynek és földnek nemes terem: 50
Mostan oh szent Lélek Isten, 57
Mindenkor téged Ur Isten, 62
Mennyei Atya Ur Isten, néked 66
HAL. Meg-szábadultam, már én 606
Mit bizik e' világ hű dűtsősségében. 639

N.

Nagy bánatban Dávid mikoron 167
Ne szály pőrben én velem, oh 192
Nagy örőme adaték énlelkemnek 257
Nagy hálàa-dással magasztallak 287
Nékünk születék mennyei Király 344
Nagy hálát adgyunk az Atya 350
No földnek minden népei 366
Nagy Ur Isten ne hadgy minket 516
Nézz mi reánk Ur Isten kegyel: 564

MUTATO.
Ne hadgy el-esnem, felsęges 576
HYM Nap támadattul meg-fogván 15
Nevét az nagy Ur Istennek 24
HAL. Ne emlekezzél-meg 607
O.
Oh Ur Isten tekints hozzánk, 117
Őrizz meg engemet benned biz: 126
Oh én két szemeim ti az Urra 137
őrők Isten figyelmezél az én 214
őrűllyetek az Istenben, szolg: 244
őrűly mi szivünk mikor ezt 266
Oh mennyei Atya Istennek 372
Oh én Atyám nézz rám menyből 378
Oh Jesus Christus mi Idvezitőnk 384
Oh Uram ki szenvedtél 385
őrűly és őrvendez Kereszтyén: 386
Oh Jesus mi Idvezitőnk, kiben 406
Oh Izrael szerető népem: 441
Oh mennyei nagy boldogság 525
Oh melly igen rővid vólt lám 540
Oh mint keseregnek most a' 571
Oh mindenható Isten ki a' te 580
HYM. őrvendezzen már ez 28
Oh mi kegyelmes Christusunk 29
őrűllyetek most mindnyájan ker: 39
Oh te ditső szent Háromság 47
Oh teremtő Atya Isten 48

TABLA.
Oh magas menynek szentsęges 52
Oh nagy hatalmas felsęges Ur 53
Oh menynek fényesége, és 65
Oh mennyei mi szent Atyánk 67
Oh felsęges Atya Isten, ki ural: 71
Oh mi szent Atyánk kegyes 77
Oh áldott Atya Ur Isten, ki ur: 78
Oh idvősséges áldozat, ki meg 81
HAL. Oh te meg-halando 609
P.
Parantsolá az Augustus Tsászár 314
Pünkősd napja bé-telvén, Jerusal: 415
Pünkősd nap a' szent Lélek Ur 419
R.
Régen ô törvényben Mojses: 106
Régi Pünkősdnek idején, jöve 418
S.
Szent Dávid Prophéta második 91
Szent Dávid Király háboruság: 96
Szent Dávid Király bűnei ellen 100
Szám-kivetésre Dávid mégyen 103
Szabadits és tarts meg Uram 121
Szent Dávid Király háboruság: 123
Sokan vannak most ollyatén 124
Szent Dávid Prophéta éneklő 130

Szent Dávid Prophéta az Istennek 140
Sok emberek vadnak e' széles 149
Sok nyilván való bizonyságokkal 160
Saulnak a' Dávidhoz jó szerelme 204
Sok jó tételményén nagyon 209
Sies nagy Ur Isten én segit. 212
Sok insegben hozzád kiáltunk 221
Sok nyomoruság mi életünkben 261
Szent Esaiás igy irt Christusnak 318
Szent Háromság és tsak egy Isten: 422
Szükség meg-tudnunk idvesség. 438
Szivem meg-alázván te hozzád 469
Szükség Keresztyéneknek tud: 500
Segitségül hijuk a' menybéli 560
Semmit nem bánkodgyál Christus 562
Szent vagy örökké Atya Ur isten 588

HYM. Szent Igijét az Istennek 25
Szenteknek te vagy Christus 38
Sok nyavalyánkban Atyánkhoz 61
Szükség meg tudni mindeneknek 80

HAL. Serkeny-fel már ember 626
Sok nyomorusággal élete emb: 629
Szolit minket Christus Urunk 631
Szivem szerént kivánom 637

T.

Tekints reám Istenem nyaval: 111
Te benned bizom Uram Isten 146
Ti Keresztyének ditsirjétek Isten: 277
Tellyes szivel örvendgyünk 336
Tsudálatos nagy böltseség 368
Tenéked Uram hálát adok 468
Tanuly-meg te az úton el-menni 480
Tekints reánk immár nagy Ur 492
Tekints reánk Ur Isten nagy 548
Tsak te benned Uram Isten 575
Téged Ur Isten mi Keresztyének 588
Te nevedben le-fekszünk, Ur 477
HYM. Tsillagoknak alkotója 8
Tellyes e' széles világban 13
Teremtö Ur kérünk téged 21
Téged Isten ditsirünk, téged 83
HAL. Tudgyuk Uram Isten 603

U.

Ur Isten irgalmazz nékem 185
Ur Isten kérünk a' te szent neved: 195
Ur Isten légy most mi velünk 215
Urnak szólgai nó ditsirjétek 276
Ur Isten veletek Keresztyének 330
Ur Istennek szent Fia, ez nap 335
Véghetetlen menynek, földnek 377

MUTATO-TABLA.
Valaki Chriſtuſnak vatsoráját 457
Vedd-el Ur Iſten rólunk haragod: 520
HYM. Uj világoſság jelenék 1
Urnak vég-vatsorájára, és az ő 79
Valamelly ember idvezülni akar 85

Z.
Zugodik dúl-fúl magában ez világ. 93

VÉGE.

BUZGÓ HALA-ADASOK és Könyörgéſek.

Rövid Könyörgés, midőn Reggel fel-ſerkenſz.

VIlágoſits-meg, URAM, az én ſzemeimet, hogy ſoha el ne aludgyam a' halálban, hogy valamikoron ne mondhaſſa az én ellenſégem, meggyőztem őtet.

MAS.

Miképpen ajánlya magát Ember Iſtennek, midőn reggel fel-kél.

AZ Idvezitő UR Jeſus Chriſtus nevében fel kelek, ki engemet meg váltott az ő drágalátos vérével, ő engemet igazgaſſon, meg-áldgyon, őrizzen, és meg-erőſſitsen minden jóra való dolgaimban, ma, és minden időben és ez nyomoruságos élet után vigyen-bé engemet az örök életben, Amen.

A' Te áldott kezedben ajánlom, oh irgalmasságnak Istene, az én lelkemet, az én érzékenségimet és beszédimet, tanátsomat, gondolkodásomat, tselekedetemet, az én bé-menetelemet, és ki jövetelemet, hitemet, emberek között való társaságomat, az én életemnek folvását és tzéllyát, az én ki mulásomnak napját és oráját, az én testemnek a' koporsóban való nyúgovását és fel-támadását, minden szenteknek el-választott seregével, Amen.

Vasárnapra Rendeltetett Reggeli Könyörgés.

VEghetetlen hálákat adok tenéked, oh szentséges Atyám, örök mindenható Isten, hogy engemet ez el-múlt éjjel a' te könyörületességedből kegyes gond-viselésednek szárnyaival bé-fedeztél. Kérem most-is felségedet, engedgyed énnékem ez mái szent napot, igaz hitben, élő reménségben tiszta és szent szeretetben, békeséges türésben, Isteni félelemben és lelki szorgalmatosságokban ugy el-múlatnom, hogy ez által az én szolgálatom kedves légyen Isteni felségednek.

Istennek örökké-való Fia Ur JESUS Christus, Isten Istentől világosság világosságtul, ki ez nagy tengernek sötétes kődeiben, ugy mint reggeli hajnal tsillágnak sénlő világa, nagy messze a' mi szemeink előtt fényeskedel, világosítván minden embereket, a' kik jönek e' világra, hogy te hozzád igaz parthoz igazgattassanak. Virrazd-fel, Uram, a' tudatlanságnak sötét éjelétől el-borittatot elménknek rejtekit, és gyulaszd-fel bennünk az igaz értelemnek homály nélkül való világát, hogy te benned, és te általad láthassuk és ismérhessük-meg az Atyát, kinek ismereti élet, és kinek szolgálni örökké való uralkodás.

Szent Lélek Isten, éltető és újjá szülő szent szeretetnek tüze, ki meg-világositasz mindeneket és egyszer s' mind megmelegitesz; A' te Isteni hatalmas erődel szálly bé az én szivemben, és gyulaszd-fel a' kegyesség-nek világát, hogy e' tsalárd világnak edgy szempillantásig tartó gyönyörüségét utálhassam meg, és ellenben a' menyországnak tökélletes

örö-

őrőmét ſzeretheſſem. Fényeſitsd-meg az én elmémet, hogy értheſſem-meg minémű drága jókat akar el-veſzteni, a' mi kegyetlen ellenſęgünk e' roſz világ árnyékához való ragaſzkodáſra ingerelvén: Adgyad Ur Iſten, hogy tsak azokra függeſztheſſem ſzemeimet, mellyek a' te ditsőſſęgedre tartoznak, ezen kivűl egyébre ne-is tekintheſſek. Őntsd végezetre az én elmémben a' te ſzent ſzeretetednek ajándékát, hogy hátra vetvén minden e' világi el-múlandó dolgokat, ſzűntelen való kivánságommal azokat ſzomjuhozhaſſam, a' mellyek őrőkké meg-maradándok.

Oh te őrőkké imádándó tellyes ſzent Háromság egy bizony Iſten! oltalmazz meg ez mái napon engemet a' kegyetlen őrdőgnek veſzedelmes intselkedéſętűl, őrizz meg engemet ez napon a' bűnnek minden tselekedetitől; Ments-meg engemet a' véletlen és hirtelen való haláltúl; az én nyomoruságomban légy vigaſztalóm, ſzomorú kiſirtetemben erős diadalmam, és légy halálomnak idején az én teſtemből, ki múlt lelkemnek győnyőrűséges bé-fogadó hajléka. Fel ſerkentetted, oh én Iſtenem, az én álomban bé merűlt teſtemet, kérlek, Uram, ſerkentsd fel a' bűnnek édes álmaiban ſzunnyadozó elmémet-is, és e' világnak sőtét tőmlőtzéből ſzabadits-ki, és a' kit fel-kőltőttél az álomból a' vigyázáſra, ki-múláſa után ama' vég-nélkűl való életre bé vigyed Mert lám Uram tsak álom áz te előtted, melly mi előttűnk keſerű halál. Tenéked azért légyen áldás, ditsőſség, hálá-adás, tiſzteſſęg, hatalom és birodalom, mind őrőkkőn őrőkké, Amen.

Más Reggeli Imádság.

OH minden irgalmaſságnak és kegyelmeſſęgnek Iſtene és Atya, én ſzegény méltatlan ſzólgád meg-iſmérem magamban, hogy miképpen bűnben ſzűlettettem, azon-képpen álnokságban éltem, és meg-rontottam minden hagyományidat, gondolatomban, ſzolláſomban és tselekedetemben, mindenekben magam akarattyának kivánságit, és teſtemnek gonoſz indulatit kővetvén, nem-is akarván a' te Sz. Igéddel és Lelkeddel igazgattatni. Minek-okáért igazán meg-érdemlek minden ſzégyent és nya-

nyavalyát ez életben, a' következendőben penig örök kárhozatot a' pokolnak tűzében, ha tsak a' te igaſságod, és az én édemem ſzerint bánol én velem. De kérlek tégedet, oh én mennyei Atyám, Fiadért a' Jeſus Chriſtuſért; és az én miattam rajta eſett keſerű halalának, és véres kin-ſzenvédéſének (mellyet elhittem én érettem tselekedett) erdemeért, engedd és botsáſd-meg minden bűneimet, és ments-meg a' ſzégyentűl és boſzſzú-álláſtul, mellyel én azokért tartozom. Es botsáſd Sz. Lelkedet az én ſzivemben, ki bizonyoſsá tégyen engem, hogy te énnékem Atyám vagy, s' én-is te fiad vagyok, és hogy változhatatlan-képpen ſzeretz engemet. Ugyan ezen Sz. Lelked által vezérely engemet a' te igaſságodban, s' feſzits-meg én bennem inkáb-inkáb e' világi és teſti gerjedezéſeket, hogy bűneim inkáb-inkáb meg-hallyanak én bennem: és ſzolgálhaſſak tenéked fegyhetetlen igaſságban és ſzentſégben ez mái napon, s' életemnek minden idejében: hogy mikoron oſztán e' hallandó élet végben mégyen, mennyei orſzágodnak, örök ditsőſſégében,

gében, Jeſus Chriſtuſomban való irgalmaſságod által réſzesűlheſſek. Itt penigien, oh Uram, hálákat adok én tenéked ſzivemnek mélyſégéből, minden te, lelkemmel és teſtemmel közlött áldomáſidért: ſzerelmedből lött el-válaſztáſodért, Fiad által tött meg-váltáſodért, ſzent Lelked által való meg-ſzenteléſedért, és gyermekſégemtől fogva e' mái napig s' oráig, kegyelmes gond-viſeléſedből való meg-tartáſodért. Nevezet ſzerint penigien, hogy ez étſzaka engemet meg-őriztél minden kártul és veſzedelemtűl, és e' mái napnak kezdetire jó egéſségben fel-virraſztottál. Es immáron kérlek édes Uram tégedet, őrizz-meg e' mái napon-is engem minden ártalmas gonoſságtúl, és valamelly tégedet megbánto nagy bűnben eſéſtől. Helyheztesd félelmedet ſzemeim eleiben, és Sz. Lelked ugy igazgaſſa ſzivemet, hogy valamit gondolok, tselekeſzem, avagy ſzóllok e' mái napon, ſzolgállyon nagy nevednek ditsőſſégére, máſoknak haſznokra, és az én magam lelkem iſméretinek tsendeſſégére. Es e' végre kegyelmes igazgatáſod és védelmezéſed alá a-

jánlom-

jánlom magamat és minden útaimat, mind azokkal edgyütt valamellyek én hozzám tartoznak, ahitatoſſan eſedezvén tenéked, hogy őrizz-meg mind azokkal egyetemben engemet minden gonoſságtul, és ſzármaztaſd áldáſodat minden mi tiſzteſséges munkáinkra és igyekezetinkre. Oltalmazzad egéſzen Anya-ſzent-edgy-házadat, e' világnak és Antichriſtuſnak, kegyetlenſęgektűl: őrizd meg kegyelmes Királyunkat, Fejedelmünket, minden támadáſtul és pártütéſtől: adgy ő néki hoſzſzú és ſzerentsés orſzágláſt mi rajtunk. Aldgy-meg minden egyéb Kereſztyén Királyokat s' Fejedelmeket-is ruházd-fel kegyelmeddel őket, és tartſd-meg minden gonoſz ellen. Ald meg Tanitóinkat és gond-viſelőinket-is, azzal a' kegyelemmel és ajándékiddal, mellyeket legſzükſęgesbnek itélſz nékik az ő helyek ſzerint. Légy kegyelmes mind azokhoz, a' kik félnek tégedet, és reſzketnek itiletid előtt: Vigaſztallyad a' betegeket és a' vigaſztalás nélkűl valókat, Uram Iſtenem tarts engemet-is ſzűntelen a' Hit és meg-térés által, utolso végemre:

re: hogy vagy élek vagy halok találtathaſſam te ſájátodnak, örők ditsőſſęgedre és énnékem-is vég-nélkűl való idveſſęgemre, az én Idvezitő Jeſus Chriſtuſom által. Kinek áldott nevében mind ezeket a' te kezeidből várom, és ditsiretedet s' ditsőſſęgedet néked tulajdonitom, abban a' Könyörgésben, mellyet maga ſzent ajakival meg-ſzentelt, mondván: Mi Atyánk, &c.

MAS.

OH könyörűlő kegyelmes Iſten, az Ur JESUS Chriſtusért kérlek tégedet, botsáſd-meg minden titkos és nyilván való bűneimet, mellyekkel vagy gondolatimban, vagy beſzédimben vagy penig tselekedetemben meg bántottam te ſzent Felſęgedet: Szabaditsmeg mind azoktul a' bűntetéſektűl valamellyeket érdemlenék azokért. Szenteld-meg lelkemet Sz Lelkeddel, hogy ennek-utánna ſzent és kegyes életet élheſſek. Itt peniglen ditsirem; oh Uram, a' te ſzent Nevedet, hogy ez éjel engem a' mértékletes aluváſſal és nyugodalommal meg-újitottál. Kérlek viſzontag

téged,

téged, oltalmazz e' mái napon-is engem minden lelki és testi veszedelmektűl. E' végre áldott vedelmezésed és igazgatásod alá ajánlom magamat és minden tselekedetimet: alázatossan kérvén te szent Felségedet, hogy vagy élek vagy halok, élhessek és halhassak a' te ditsőségedre, és az én szegény lelkemnek, kit nagy drága véren váltottál-meg idvességére. Ald-meg annak-okáért, édes Atyám, ki menetelemet és bé jövetelemet: és engedgyed hogy valamit én e' mái napon gondolok, szóllok, és kezemben vészek, szolgállyon nagy Nevednek ditsőssegére, egyebeknek hasznokra, és az én lelkem ismeretinek amaz nagy szám-adáskor vigasztalására. Add-meg ezeket, oh én mennyei Atyám, edgyetlen-edgy Fiadnak az Ur Jesus Christusnak kedveért. Kinek áldott nevében, néked tulajdonitván, a' ditsőssęget, alázatossan várom a' te kezedből mind ezeket, több sok jó áldomásiddal egyetemben, valamellyek nélkűl tudod hogy mind ma, s' mind penig egész életemben szűkölködöm, annak a' Könyörgésnek formájában mellyet Idvezitőmtől tanultam, mondván: Mi Atyánk, ki vagy meny: &c.

ESTVELI IMADSAGOK.

AZ én meg-feszittetett Idvezitő Uram JESUS Christusomnak, szentséges nevében megyek le-fekűnni: ő engemet meg-áldgyon, meg őrizzen, s' meg-oltalmazzon. és e' jelen való rővid élet után, a' vég-nélkűl való örök életre vezérellyen, Amen.

MAS.

NAgy irgalmasságú Isten, buzgó hálá-adást nyújtok szent Felségednek, hogy engemet e' mái napon a' te kegyelmeséged által minden veszedelemtűl meg-őriztél. Kérlek-is Uram tégedet, hogy valamellyeket ez napon gondolkodásomban, szollásomban, és tselekedetemben te ellened vétettém, azokat a' te keserves, kin-szenvedésedért, és drágalátos halálodnak érdemeért, botsáld-meg kegyelmessen énnékem, szegény nyavalyás bűnősnek hogy a' ránk virradandó napra, minden lelki és testi veszedelmektűl meg-menekedvén, épségben és békeségben, a te

Isteni

Isteni felségednek nevének ditsiretire felkellhessek, és te benned tiszta szivből való hálá adással örvendezvén néked fegyhetetlenül szolgálhassak, Amen.

MAS.

Midőn magadat álomra botsátod.

VEgy kegyelmes gond-viselésed alá engemet, oh én erős oltalmom Ur Jesus Christus, és tselekedgyed, hogy testemet az álom bé-fogadván, szivem te reád vigyázzon, és ama' boldogságos és örvendetes mennyei életről örömmel és repesö indulattal elmélkedgyék, a' mellyben tsak te vagy egyedül az Atyával és szent Lélekkel ama' győzhetetlen hatalmas Ur: A' szent Angyalok és a' meg ditsőült lelkek peniglen annak örök boldogsággal tündöklő lakos polgári.

MAS.

Estvéli áhitatos Imádság.

EN Idvezitő Uram Jesus Christusom, ki vagy én teremtőm és meg-váltóm, hálákat adok tellyes szivemből; tenéked minden jó tétenényidért és ajándékidért, mellyekkel e' mái napon engemet

gemet mind testemben és lelkemben meg-látogattál. Effelett meg-vallom az én sok bűneimet, mellyeket tudva és tudatlanul, az ördögnek sugallásából a' te szent akaratod ellen tselekedtem.

Keserű ennékem ezeknek éktelen sokságj, kiváltképpen ez, hogy te tőled ennyi sok jó tételeményiddel fel-ékesittetvén, a' te Isteni felséges Atyai jó kedvedet igen meg-bántottam.

Annak-okáért imé én szegény méltatlan bűnös, buzgó töredelmeséggel siratom az én bűneimnek rút undokságit, és alázatossan kérlek felségedtől kegyelmet, bűneimnek botsánattyát.

Tenéked ajánlom oh hűséges Atyám, kik az én birtokomban vadnak. Kérlek is Uram nagy áhiratosságal, hogy énnékem és minden keresztyén hiveknek, tedd nyugodalmassá, tsendesszé és boldogságossá ez jelen való étszakát, őrizz meg aluvásomban és vigyázásomban minden-féle vétkektől, hogy a' te rajtam virágzó Isteni kegyelmednek jó kedvét ismét el ne idegenitsem.

Őrizz-meg engemet, oh én edgyetlen-edgy idvősségem, a' te őrző Sz An-

gyalid által, őrizz-meg engemet minden gonoſztul és hirtelen való riadáſtul. Tarts-meg épségben és égéſségben, hogy a' holnapi napon és minden időben az én életemet meg jobbitván, Iſteni felſęgednek ſzolgálhaſſak, és életemnek végső határáig tenéked kedvedben leheſſek, Amen.

MAS.

KEgyelmes és könyörülő Iſten, jól lehet az én bűneimnek ſzámtalan volta a' te ditsőſséges tekinteted elől el taſzit, de viſzont a' te ezer iziglen való irgalmaſságod a' te kegyelmeſſęgednek ſzéki eleiben viſzen, holott le-borúlván ama' tékozló fiúval, azt mondom: Vétkeztem az ég ellen és te ellened, te penig ellenben engemet ſzámtalan jó-tételeményiddel fel-ékeſitettél mind ez máig napig; elégedendő képpen tápláltál, oltalmaztál, őriztél, és minden reám jövő veſzedelmektűl kegyelmeſſen meg-tartottál, effelett a' te nagy hoſzſzú ideiglen való tűréſeddel engemet a' pœnitentia-tartáſra igazgattál.

Ezért a' te ki-mondhatatlan ſok jótéteményidért, kiváltképpen penig hogy az én bűneimben engemet hirtelen halálra nem táſzitottál, és az ördögnek reám rohant hatalmának, kinek záſzlója alá oh melly ſokſzor hódoltam! végképpen rajtam uralkodni nem engedtél, illyen nagy kegyelmeſſęgedért tőredelmes ſzivemnek belső réſzeiből adok teneked hálákat. A' te könyörületeſségedet oh én Iſtenem! mindenek fölött rajtam bőſégeſsé tőtted: mert nem akarod a' meg-térő bűnőſnek halálát, de hogy meg-térjen és éllyen.

Annak-okáért illyen igiretidtűl megerőſſittetvén te hozzád járulok, oh én mennyei ſzerelmes ſzent Atyám, és kérlek viſzontag, hogy énnékem a' te ſzent Fiadnak ki-ontott piros vérének drágalátos érdeméért, botsáſd-meg minden féle fogyatkozáſimat, bánom ellened való tselekedetimet; meg jobbitom ennek utánna életemet, és a' te kegyelmes ſegedelmednek reám ſzállott ereje által azokrul igaz és kép-mutatás nélkűl való pœnitentiát tartok.

Engedgy rovábbá URAM énnékem egéſséges életet, és oltalmazz-meg en-

met ez reánk kövétkezendő étſzakának sötétségében minden-féle gonoſztúl. Te légy Uram énnékem a' sötétségben igaz világoſságom, és a' halálnak ſzomorú árnyékában erős paiſom. Végy környűl engemet a' te vigyázó Sz Angyalidnak diadalmas táborával a' sötétségnek kegyetlen fejedelme ellen. Végy ki a' tőmlőtzből és ments ki engemet a' tőrbűl, mellyeket lábaim alá az őrdőgők és minden ellenségim álnokul hántanak. A' te kezeidben ajánlom Uram az én lelkemet és teſtemet minden hozzám tartozókkal egyetemben, ez moſtani étſzakán és minden időben. Az Atyának, Fiunak, és ſzent Léleknek nevében; Kinek adaſsék őrökké való ditsiret, ditsőſſég, és méltó bőtsűlet, Amen.

Prædikátio előtt való Könyörgés.

GAzdag kegyelmű Iſten, ki nem tsak gyarló teſtünk táplálására rendelél teſti kenyeret, de lelkünknek-is lelki eledelt adál: Kérlek nyiſd-meg a' mi ſiket fűleinket ſzent igidnek haſznos és idveſséges halgatására: mert boldogok a' kik a' kik ezt hallyák és meg-tartyák. Adgyad én Iſtenem, hogy e' puſztában való ſzarándokságomban érezheſſem ennek a' mennyei Mannának édeſségét, és ezt ſoha meg ne utállyam. Szomjuhozzam ezt a' mennyei harmatot, s' mind drága kintset el rejtsem ſzivemben: Es a' mit fűllel hallok, lelkemben: hiſzek, ſzámmal vallok, engedd hogy azt tselekedettemmel bé-tellyeſitsem. Adgyad hogy a' te ſzent igéd bőſségeſſen lakozzék mi bennünk: mert ebben vagyon a' te iſteni hatalmaſſágod, a' meg-térő bűnősők idveſségére. Engedd hogy a' lelki tanitáſt, nem ugy mint emberi ſzót, hanem mint a' te ſzódat halgaſſuk: és ez a' mennyei jó mag olly gyökeret verjen bennünk, hogy a' Sátán hátalma vagy tsalárdsága ſoha ezt ki ne veheſſe ſziwünkből: e' világi gyönyörűſségnek és gazdagságnak tőviſſe le ne nyomhaſſa: és ne tsak halgatói, hanem tselekedői legyünk a' te igédnek. A' mi Urunk Jeſus Chriſtus áltál, Amen.

Prédikátio után való Könyörgés.

TEllyes ſzivemből való hálákat adok

én tenéked, oh én Idvezitő URAM Jesus Christus, hűséges Pásztorunk, és őrökké való nagy Papunk, ki a' te egyigyű juhaidat a' te szent Igédnek lelki eledelével meg-elégited. Kérlek Uram, öntözd-meg az én száraság miatt el-repedezett szivemet a' te mennyei kegyelmednek zápor esőjével, hogy a' te igidnek drágalatos magva én bennem megmaradgyon, hatható-képpen nevekedgyek, minden bántás nélkűl érjék, és végre bűséges gyümöltsöt teremjen. Engedgyed én édes Istenem minékünk, hogy a' te szent Igédnek nem csak halgatai, de egyszer-s' mind tselekedői-is legyünk. Tartoztass meg annak-okáért Uram, hogy immár ez szent tanitás után a' bűnben eléb-eléb ne mennyek, mint ennek előtte tselekedtem, de engedgyed hogy amaz bűnös Magdalénával ennek-utánna ellene mondván minden testi kivánságoknak, tégedet szerethesselek, életemet meg-jobbithassam, és a' te igaságodnak ösvényén járhassak. Légyen a' te szent Igid én előttem égő szövétnekül, és igyenes méró sinórul, minden én tselekedetimben, hogy nagy gyor-

gyorsasággal és szerénységgel a' te szent parantsolatidnak ösvenyén járván, és a' te meg-ismért akaratodat tévén, azoknak számai közzül való legyek, kik a' te szent igidet halgatván, és azt szivekben meg-tartván, annak-utánna el-vészik az örök életnek meg-hirvadhatatlan koronáját, Amen.

Az Ur Vatsorája előtt való Könyörgés.

IGen nagy erős bizodalommal járulok az én kegyelmes Istenemhez, mert meg-határozhatatlanok az ő irgalmasságai, hogy részesüllyek véle az ő javainak gyönyörűségében. Siet az én lelkem az ő szerelmes jegyesséhez, hogy ő véle el-válhatatlan-képpen edgyesüllyön. Nem akarok immár máshoz ragazkodni, hogy ő véle egyedül mind örökké örvendezhessek. Nem akarok, oh Uram, e' draga eledel után részes lenni e' világnak alá való, és te tőled elszakasztó vendégségében: Mert lám te vagy ama' tökélletes gyönyörűség. Nem akarom vetni reménségemet semmi teremtett állatban. De vallyon s' miért, oh Idvezitő Ur Jesus Christus, hogy a'

te veled való edgyesülesem után még is áhitatosság nélkül vagyok? Ihon tüzet viselek kebelemben, és nem érzem annak melegségét: mézet szájamban, és nem érzem az ő édességét. Jaj énnékem szegény nyavalyásnak! vajha az én tisztátalan lelkemet a' töredelmességnek folyó-vize el-boritaná, ki a' bünnek gonosz indulatit és minden undok tisztátalanságit el-vinné. Ezer esztendők nem volnának elegek az Isteni szentségnek el-vételéhez való készüléshez: Imé én penig szegény nyavalyás, és méltatlan ember, ki naponként csak vétkezem, ennek hozzám vételére méreszlek járulni. De te hisz engemet, te hivogatz Uram engemet. Annak-okáért ne emlekezzél meg Uram az én bünemről, de a' te kegyes indulatodat, és a' te sebeidnek fájdalmit, és valamellyeket én érettem szenvedtél, gondold-meg és jusson eszedben kegyelmessen. Ha szeretz engemet oh Uram! a' mint jelented, miért hadtz-el engemet? miért engedtz igy szorongattatni az életnek hamar elmúló és szem-fény vesztő kivánságitul? Tarts a' te félelmedben engemet, oh én idves-

idvessegem, kötöz-meg engemet a' te szerelmeddel és nyúgosits-meg a' te édessegedben, oh én lelkemnek hüséges jegyese: Tenéked akarok szolgálni, te hozzád akarok ragaszkodni, tellyes szivel, és tégedet kivánlak az én lelkemben fogadni. Segéld-meg Uram mostan a' te szolgádat, ki a' te kegyességed által te hozzád közelget, ki a' te parantsolatoddal e' szent asztalhoz járulni fel-inditottál. Légy jelen mostan a' te Isteni jóvóltodnak bennem munkálkodó ereje által, és az én értelmemet fényesitsd-meg a' te isméretednek hathatósb világával: gyulazd-fel az én indulatimat a' te gerjedezo szeretetednek sebes tüzétől: öregbitsed az én te benned helyheztetett hitemet: tedd bizonyossabbá és erösitsed-meg az én reménségemet a' jónak el-követésére: ruházz-fel minden jószágos tselekedetekkel: és az én egész életemet jobbitsd-meg és forditsd a' te szent parantsolatodnak el-követésére, hogy végezetre nagy tsendesen és hiven tehessem le életemnek végső határát, hogy ama' vég-nélkül való ditsőségben bé-vitetthessem, holott

a' szent Angyaloknak és minden te szentidnek igaz eléglége vagy, kikkel ditsirlek tégedet mind örökkön örökké, Amen.

MAS.

JArulok te hozzád és a' te szent asztalodhoz, oh én Idvezitö Uram Jesus Christus le-nyomattatván az én számlálhatatlan bünеimnek súlyos terhétöl, kiknek rajtam el-mérgesedett sebei béhatottak szintén az én lelkemre: Gyogyits-meg annak-okáért, oh én lelkemnek hüséges váltsága a' te szentséges Vatsorádnak idvessèges orvosságával.

Járulok te hozzád, oh Ur Jesus, és a' te szentséges Sacramentomodhoz, tellyes lévén erötlenségekkel és lelki szükségektöl szorongattatván. Imé elödben viszem az én minden jóságos tselekedetek nélkül való lelkemet, ki rakva minden vétkekkel, ki a' fel-fuvalkodásnak ragadó mételyétül el-foglaltatott, és minden halálos fekélyekkel meg verettetett, ki meg-vetvén a' jelenvaló igaz orvosságot, meg-hidegedett a' te szerelmedben, és tunyáválött minden jo dolgoknak el-követésében. Te azért

azért Uram Isten, ki élet vagy, és életnek kút-feje, táplály engemet, és az én lelkemet újitsd-meg kegyelmessen.

Járulok te hozzád, oh Ur Jesus, és a' te Sz. halálodnak Vég-vatsorájára, hánkodván és szomorú pœnitentiát tartván az én bünеimröl, ki immár ennek-utánna a' te szent testednek és vérednek hozzám vétele után el-rendeltem az én életemet meg-jobbitani, az én indulatimnak fajtalanságit, és a' testnek gonosz kivánságit meg-fojtani, a' harag-tartást el-távoztatni, és a' te szent parantsolatidat, minden eröm és tehetségem szerint meg-örizni, a' te Atyai kedvedet soha meg ne bántani: de sött mindenben a' te szent akaratodnak engedelmes lévén, a' te ditsiretedet és szent nevedet hirdetni és fel magasztalni. Te annak-okáért, oh én Idvezitöm, ez jóra való szándékomban amaz igaz mennyei kenyérrel engemet erössits-meg és tégy álhatatossá.

Járulok te hozzád, oh Ur Jesus, és a' te szent testednek és szent vérednek igaz hitemnek általa hozzám vételére ki a' magass kereszt fának oltárán a' mi bünein-

neinkért meg-tőredeztetett, és sokaknak, az az, minden hiveknek idvességére bőségessen ki-öntetett. Ez hitben azért oh én Idvezitőm, a' te szent Lelked által erősíts és mind végiglen tartsmeg, és kérlek hogy ez te szent testednek és szent vérednek drága eledelével az éhező és szomjuhozó lelkemet táplállyad, és legelteſſed az örök életre.

Járulok te hozzád, oh Ur Jesus, és a' mint minékünk meg-parantsoltad megemlekezem a' te keserves kin-szenvedésedről, és szentséges halálodról, melly által a' mi váltságunknak nehéz munkáját véghez vitted. Oh én Idvezitőm, ez te szent szeretetednek drágalátos zálaga által tselekedgyed, hogy a' te jó tétményidről soha el ne feletkezhessem.

Járulok te hozzád, oh Ur Jesus, és a' te lelki ajándékidnak gazdag kintséhez, én szegény úton-járó, minden úti költségtől-meg fosztatott, és kinek bujdosási meg-hoszszabittattanak e' siralomnak völgyében, miglen amaz mennyei hazában érkezik. Te annak-okáért, oh én idvességemnek Istene, ez te lelki ajándékidnak gazdag kintséből tégy

részt énnékem, melly által mint drága úti költség által tápláltatván, az én idvességemnek útán el ne fogyatkozzam.

Járulok te hozzád, oh Ur Jesus, a' te szent titkaidnak hozzám való kaptsolására, és meg-emlekezem minden jó-tételeményidről, és azokért tellyes szivemből hálákat adok tenéked, imé Uram a' te parantsolatod szerint kivánok edgyesüleni a' te szent testeddel véreddel: Kérlek annak okáért tégedet nagy alázatossan és tőredelmessen, hogy ne részesüllyek tsak a' külső jegyekkel. mint a' Hypokriták és szines Keresztyének: de belső képpen is, a' te Idvezitő kegyelmeddel és Isteni erőddel szülly újjá a' lelki dolgokban. Hogy ekképpen az örök életnek néminémű izit viselhessem, és amaz örök idvességnek drága zálagjával meg-erősíttessem. Mellyet tselekedgyél, oh én lelkemnek igaz váltsága, a' te buzgó szerelmedből, Amen.

Az Urnak asztalához közelgető Könyörgők.

EL-hiszem és valláſt tészek, oh én Idvezitő Jesus Christusom, hogy te vagy

az élő Istennek szent Fia; annak felette azt-is el-hiszem, hogy te vagy az örök életnek drága kenyere, és minden benned hivőknek lelki eledele; és hogy én méltó nem vagyok, számlálhatatlan bűneim és fogyatkozásim miatt, a' te Isteni kegyelmednek részesülésére, de te könyörülő és sok irgalmasságu Isten lévén, méltóvá tész engemet a' te jó vóltodbol, hogy kárhoztatásomra és itiletemre ne légyen e' szent Vatsora énnékem, de meg-tisztitásomra és meg-szenteltetésemre, és az én sęrelmes lelkemnek gyogyulására és örök idvességére. Engedd-meg ezeket, oh én Idvezitő Istenem, ki élsz és hatalmason uralkodol minden ellensęgiden, a' te ditső szent Atyáddal és szent Lelkeddel edgy bizony Istenségben mind örökkön örökké, Amen.

Hálá adás az Ur Vatsorájának vétele után.

NAgy hálákat adok tenéked, szentséges Atyám, örök mindenható Isten, ki engemet méltatlan bűnös szolgádat, minden én érdemem kivül, tsak a' te jóvóltodból méltoztattál meg-elégiteni a' te Fiadnak a' mi Urunk Jesus Christusnak drágalátos testével és vérével. Es kérlek tégedet, hogy e' szent Vatsorával való éléssem, ne légyen énnékem az én bűneimnek bűntetésére, de sőt idvességes áldozat azoknak botsánattyokra: Légyen az én hitemnek fegyvere, és a' jó akaratnak paisa: légyen az én vétkeimnek tisztitója, a' gonosz kivánságnak és bujaságnak ki-gyomláloja, a' szeretetnek, békeséges türésnek, alázatosságnak és engedelmességnek öregbitője: az én életemnek minden ő látható és láthatatlan ellenségi ellen erős oltalmazója, és az én testi és lelki indulatomnak tökélletes igazgatója. Hogy ez által te hozzád egy örök Istenhez ragaszkodgyam, és az én utolso orámat boldogul el-végezhessem. Kérlek Uram ennek felette tégedet, hogy engemet szegény bűnöst amaz ki mondhatatlan lakodalomban méltoztassál bé-vinni, holott a' te szent Fiaddal és szent Lelkeddet, a' te szentidnek örök világossag vagy, tellyes meg-elégités, örökké való örőm tökélletes gyönyörűség és bol-

boldogság, az Ur Jesus Christus által, Amen.

M A S.

DItsirjen és áldgyon téged az én lelkem, oh Idvezitő Uram Jesus Christus, Királyoknak ditsőſſéges Királlya, és minden Uraknak nagy hatalmú Ura, ki az én bűneimnek inségében el-epedett lelkemet a' te ſzent teſteddel és drágalátos véreddel gyönyörűſégeſſen meg-újitottad. Kérlek tégedet, hogy valami én bennem nem jó, és valami a' te ſzentſéges akaratoddal ellenkezik azok e' ſzent Vatsorával való éléſem által én belőlem ki tiſztittaſſanak hogy az én ſzivem a' ſzent Léleknek méltó hajléka leheſſen. Mit adgyak tenéked, Uram, ez velem közlött drágalátos jó-tétemenyedért? Kezedben Uram ſzivem, markodban Uram lelkem, valami a' te ſzent akaratod, mind az légyen örökké én bennem. Maradgy-meg tehát velem, oh én ſzeretetemnek drága kintse, mert majd el-mulik a' világoſság, mellyet követ a' sötétség, halálnak keſerűsége, kiſirtetnek bántáſa: nem tudom, Uram, mire megyek-ki e' ſzent Templombol, az

az én ellenſégemnek dühöſſége rajtam minden álnok fegyverét ellenem kéſziti, félek, hogy az én elébbi ſebeimet, mellyeket e' ſzent Sacramentomnak hozzám vétele által bé-kötözél, iſmét meg ne újitsa rajtam. De nem botsátlak-el, Uram, addig, miglen új nevet nem adtz énnékem, hogy az én ellenſégim tőlem tellyeſſéggel el-távozzanak, hogy én mind örökké tiéd légyek, Amen.

M A S.

HAlákat adok tenéked, ditsiretet éneklek tenéked, én Idvezitő Uram Iſtenem, a' ki méltoztáttál engemet ſemmiből a' te magad képére és haſonlatoſságára teremteni, és a' te drága érdemes véreddel meg-váltani, effelett a' ſzent kereſztſégben való újjá ſzülettetés által a' te fiúságul fogadott hiveidnek társaságokban ſzámlálni, és a' te ſzent teſtednek és vérednek titkos erejével az örök életre meg-eleveniteni.

Tenéked azért éneklek ditsiretet, és adok nagy hálákat, ki énnékem az én tsetsemő gyermekſégemnek idejétől fogván, mind ez oráiglan, külömb-kü-

lömb-

lömb-fęle vétkekben úszónak: a' te végheteтlen kegyelmednek hoszszú ideiglen türö böltsesęgével életemnek megjobbitását vártád.

Téged ditsirlek, téged ditsöitlek, ki az én tagaimnak épségét, életem idijének tsendességét, és minden dolgaimnak boldog ki menetelit, elö számlálhatatlan sok jó téteményiddel egyetemben könyörületessęgedböl ki szolgáltattad. Kérlek töredelmesen, oh én édes Istenem, hogy a' te el-kezdett jó-téteményidet, és szent ajándékidat a' te Isteni jó kedvedböl nevellyed bennem, és távoztasd meszsze azokat én tölem mellyek tenéked nem tettzenek én beñem. Añak felette mindennémü nyomoruságoktul, a' mellyek még hátra vannak, tsalárdságtul és minden gonosságtul mellyekkel rakva vagyok, engemet szabadits-meg.

Gondolatimat, beszédimet, és tselekedetimet rendellyed a' te szent akaratodnak el-követése szerint, és az én sok jó szerentsék, mind peniglen veszedelmek között forgó életemet mindenütt, és mindenkoron, örizzed és oltalmazzad. Es végezetre vigy által engemet ama'

ama' te áldott szent szinednek örökkévaló látásának boldogságos örömében, ki az Atya Istennel, és a' Sz Lélekkel élsz és uralkodol mind örökkön örökké, Amen.

M A S.

OH nagy irgalmasságu Isten, menynek és földnek bölts Teremtöje, hatalmas meg-tartója, és tsudálatos igazgatója, ki magasságban lakol, és a' mi alázatos szivünket kegyelmes tekinteteddel vigasztalod: Véghetetlen hálát adok szent Felsęgednek, hogy könyörülvén rajtam nyomorult bünös emberen, büneimnek rutságibol, a' kárhozatnak koporsojából ki-hoztál engem. Oh melly nagy irgalmu Isten vagy te, ki illy háládatlan szolgádon könyörültél! Ha érdemem szerint fizettél vólna énnékem, régen pokolba vólna lelkem. Mivel hálállyam-meg Uram jó téteményidet? Te szaggattad-el, Uram, az én büneimnek kötelét, és ismét kegyelmedben fogadtál engem. Mellynek tsalhatatlan bizonyságára meg-újitád és elevenitéd a' te szent Fiadnak testével és vérével az én meg-alélt lelkemet. Annak okáért méltó

méltó hogy minden erőmmel áldgyalak és fel-magaſztallyalak tégedet, mert te nagy irgalmaſságu Iſten vagy; és miképpen az atya könyörűl az ő fián, ugy könyörűltél én rajtam.

Ditsird az Iſtent én lelkem: és valami én bennem vagyon magaſztallya az ő ſzent nevét. Ditsird az Iſtent, oh én lelkem, és el ne feletkezzél az ő nagy jó voltárol. Mert ő a' ki meg-botsáttya minden álnokságidat. Eő ſzabaditttya meg veſzedelemtől életedet, és megkörnyékez téged nagy kegyelmeſſégével. Eő tellyeſíti bé jó-kivánságidat. Ditsirjed őtet, mert ő irgalmas és kegyelmes Ur, nagy türhető és nagy irgalmu Iſten: nem mind örökké haragſzik, és nem mind végig fenyeget téged. Nem tselekedet bűnünk ſzerint mi velünk, és nem fizetett álnokságink ſzerint nékünk. Melly távoly vagyon Nap-kelet Nap-nyúgottul, olly meſzſze vetette tőlünk bűneinket.

Aldott légyen én mennyei ſzerelmes ſzent Atyám, a' te ditsőſſéges nagy neved, ennyi ſok rendbéli irgalmaſságodért.

Könyör-

Könyörgők alázatoſſan felſégednek, adgy új tiſzta ſzivet énnékem, melly álhatatos légyen a' jóban hogy ſoha tőled el ne ſzakadgyon: félelmes légyen, hogy méréſzſége által ſemmi gonoſságban meg ne rutitaſsék: okos és edgyigyű légyen, hogy az ördögi tsalárdságtul meg ne győzetteſsék: álhatatos légyen, hogy ſemmi háboruság miatt te tőled el ne ſzakaſztaſsék: hanem a' te parantsolatidnak úttyán, vigan és örvendezve járjon, mind örökkön örökké. Amen.

Uton-járóknak Könyörgéſe.

UR Iſten, én mennyei ſzerelmes ſzent Atyám, ki az Abrahámot a' te ſzolgádat, a' Káldeának Ur nevű városából ki hozván, az ő bujdosásának minden útaiban igazgattad, oltalmaztad, takargattad: Ki az Izrael fiait a' vörös tengeren ſzárazon által hoztad: és a' Napkeleti bőltseket újonnan támadott tsillagáltal, a' te ſzent Fiadnak jáſzlához Bethlehembe vezérletted és a' kegyetlen Herodeſtűl meg-ſzabaditván, békeſſégben az ő hazájokban ismét haza vitted:

ted: Imé énnékem-is hazámtul útra kell indúlnom, mellyre engemet nem valami fel-fuvalkotság, kényeſség, avagy világi telhetetlen ſzorgalmatoſság: hanem az én te tőled vőtt tiſztemnek elkövetésére való kötelesſęgem, és világi életemnek táplálására való ſzükſęgem indit: mivel hogy te parantsoltad azt, hogy az ember ortzájának veritékjével egye az ő kenyerét: és te, mint a' madarat a' repűléſre, igy az embert a' munkára teremtetted.

Minek előtte azért házamból útamra el-indúlnék, ſegitſęgűl hivom a' te áldott nevedett, tenéked ajánlom és ſzentelem igyekezetemet, házam kűſzőbén ki-lépéſemet, és egéſz útamnak s' életemnek minden rendit. Es könyörgők alázatoſon, hogy a' te edgyetlen egy Fiadnak ſzerelmeért az én moſtani útamat áld meg, ſzerentséſitsd meg: mint a' Jákob Pátriárkának útát, midőn Attyának házától Meſopotámiában el-indúlt vólna, ugy meg-áldottad és ſzerentséſiretted, hogy edgy páltzával, avagy iſtáppal ment által a' Jordán vizén: de nagy két ſereggel jött viſzſza attyának házához. Bátorits útambban a' te ſzent Lelkeddel, őrizteſs környülem tábort járó ſzent Angyaliddal, és az őrdőgnek utánnam leſeskedő ártalmas tagainak dűhőſſęgeket zabolázd-meg.

Uram, légyen az én ſegitſęgem te tőled, ki a' mennyet és a' földet teremtetted: ne engedgyed hogy az én lábam eleſsék, oh hivek őrző Iſtene ki az Izraelnek őrizéſęben ſem nem aluſzol, ſem nem ſzunnyadozol.

Légy énnékem útamban vigaſztaláſom: az hévſęgben árnyékom, esőben és hidegben bé-fedezőm: fáradságomban könnyen hordozó ſzekerem: veſzedelmemben oltalmazóm: tsuſzámó és ſik lépéſimben meg-gyámolitó és támaſztó páltzám és botom: és légy ſzűntelen énnékem jobb kezem felől, hogy nappal a' Napnak hévſęge, vagy a' Hold étſzaka engemet meg ne emészſzen. Eőrizd-meg az én lelkemet minden gonoſztul: Aldgyad s' oltalmazzad-meg az én ki-menetelemet és bé-menetelemet, moſtantul fogva mind őrökké.

Hordozz utámban békeſęgben, hozz-meg házamhoz egéſſęgben: hogy kivánatos

natos jó szerentsével meg-térvén, és kedves emberimet egésségben, s' te tőled adatott javaimat kár nélkül való állapotban találván, mint a' jó akaró Istenemnek, a' te közben-járó Fiad által, buzgó szivből lélekből való hálákat adhassak. Ki élsz és uralkodol a' te szent Fiaddal és Sz. Lelkeddel, egyenlő Istenségben, Amen.

Betegségben lévőknek Könyörgése

URam JESUS Christus minden embereknek igaz élette, és a' meg halóknak edgyetlen-egy vigasztalója, imé én, a' te sujtoló vessződ alá vettetett nyavalyás itt fekszem. Jól tettél, Uram, én velem, hogy meg-aláztál engemet hogy meg-tanulnám, a' te párantsolatidat. A' te szent akaratod alá hajtom magamat, tiéd vagyok, akar éllyek s' akar hallyak tselekedgyél én velem a' te Isteni jó tettzésed szerint. Hogy ha a' te nevednek ditsőségére szolgál, és az én lelkemnek idvességére, hogy e' nyomorúságnak völgyében még edgy kevés ideig bujdossam, légyen Uram a' te akaratod. Ha

Ha penig ez az rendeltetett nap, mellyen ez életből ki költözzem, imé készen vagyok, örömest adom az én testemet a' férgeknek eledelül, mert méltó hogy földben temetetvén férgeknek martodásira jusson. Bizonyos vagyok penig abban hogy ama' közönséges feltámadásnak idején ismét ugyan ezen testben fel öltöztetem és tökélletessen meg újittatom.

Azon-közben kérlek tégedet, oh én Idvezitőm, hogy az én lelkemet vegyed kegyelmes gond-viselésed alá. Erősits meg engemet a' te kegyelmeddel minden kisirteteknek szél-veszei és ostromlási ellen, hogy ezeknek háborultul, meg ne győzetessem. Oltalmazz meg engemet a' te irgalmadnak paisával az ördögnek minden veszedelmes probái és álnok olálkodási ellen. Mert nem vagyok magamtul elégséges ezeknek elviselésére.

Minek-okáért helyheztetem tsak egyedül a' te irgalmasságodban, az én bizodalmomat. Légy segitséggel énnékem, oh én Idvezitőm hogy meg ne szégyenüllyek. Oh én szegény nyavalyás,

lyás, semmi jó tselekedetimmel nem ditsekedhetem te előtted, hanem érzem, sőt tellyes szivel meg-vallom magamat gyarló bűnősnek lenni, mellyért semmit nem egyebet, hanem tsak a' büntetést érdemleném. De vigasztal és bátorit engemet a' te jó tételényidnek emlekezeti, mellyeket én velem tselekedtél, adván tennen magadat nékem igasságnl, szentségül, és váltságul. Hogy én velem a' szent Keresztség által fogadásit tőttél énnékem születtettél érettem mindeneket el-szenvedtél, én érettem megholtál, ki ontván a' te drágalátos szent véredet. Oh Uram, ezek mind az én kedvemért lőttenek. Mert engemet a' te véred tisztitott-meg minden bűneimből, az én hamisságomat a' te igasságod fődőzte-el, meg-békéltettél engem a' te szent Atyáddal: hogy ha annak-okáért e' mostani betegségemnek kinnya-meg sokasodik én bennem, sokasodgyék-meg Uram kérlek a' te kegyelmességed is rajtam.

Fedezz-bé engemet a' te szárnyaidnak árnyékával, ne engedgyed hogy tántorogjon én bennem az én hitem, ne hűl-

hűllyön-meg a' szeretet hanem légy velem, hogy engemet te benned aluvót a' halálnak kegyetlen tekinteti meg ne rémitsen.

Tselekedgyed, Uram, hogy midőn az én szemeimnek világosága meg-fogyatkozik a' halálban, ne fodgyon-el elmémnek látása, hanem tégedet én Idvezitőmet nézzen és gondollyon: midőn nyelvemnek szólása el-vétetik, te hozzád kiáltson az én szivem szüntelen, A' te kezedben ajánlom, Uram, az én lelkemet, mert meg-váltottál engemet igasságnak Istene. Tenéked légyen ditsőség, ditsiret, és tiszteség, mind örökkön örökké, Amen.

Az halálnak kinnyában lévő Emberért.

NAgy irgalmu Isten, nagy kegyelmű Isten, oh Isten, ki a' te könyörületességednek soksága szerint el-törled a' pœnitentia tartóknak, és bűnökben kefergőknek minden vétkeket, és az ő gonosz tselekedeteket nem tulajdonitod büntetésül a' te engedelmességedből, tekints kegyelmessen ez te halálnak kinnyában

nyában fetrengő szegény szolgádra (szolgálodra) és halgasd-meg ötet, kit te hozzád az ő bűnének botsánattyáért buzgó szivel esedezik.

Ujits-meg ő benne, kegyelmes Atyám, azokat a' mellyek e' földi romlandóságtul meg-vesztegettettek, avagy a' mellyek az ördögi tsalárdság miatt meg-ferteztettek és foglald-bé a' te véreddel meg-váltott Anyaszentedgyházad tagjainak edgyességében. Könyörüly-meg Uram, az ő fohászkodásinak, könyörüly-meg ő rajta, mert nintsen senkiben bizodalma, hanem tsak egyedül a' te szent irgalmaságodban, Amen.

Az halálnak idején mondandó rövid Könyörgés.

A' Te kezedben ajánlom, URAM, az én lelkemet meg-váltottál engemet igaságnak Istene.

Uram Jesus Christus, irgalmaságnak Attya, tselekedgyél irgalmaságot én velem szegény teremtett állatoddal.

Segély-meg engemet ez utólso szükségemben, nyújts segedelmet az én szükölködő és el-hagyatott lelkemnek én Uram

Uram Istenem, hogy el ne nyeletteséc amaz kárhozat kölykeinek reátátott torkoktol.

En édes Idvezitő, Uram Jesus Christusom, a' kin-szenvedéseknek méltósága és ereje altal, irj-bé engemet a' te választott hiveidnek számai közzé.

En teremtő és meg-váltó Uram Jesus Christusom, tenéked adom egészen én magámat ne vess meg engemet: te hozzád megyek, ne üzz el tőled engemet.

Mostan, Uram, tselekedgyél irgalmaságot én velem a' te jó akaratod szerint, és fogadd hozzád békeségben az én lelkemet.

Adgyad Uram Jesus hogy zengedezzen az én szivemben amaz te édes és gyönyörüséges mondásod: Ma vélem leszesz Paraditsomban.

KÖZÖNSÉGES HALAadás, és Könyörgés, az Istennek minden el-vött és véjendő javaiért.

ÓRök mindenható Isten, mennynek és földnek Ura teremtője, mi Urunk Jesus Christusnak ditsőséges szent Attya,

tya, Abrahámnak, Isaáknak, Jákóbnak, s' minékünk-is kegyelmes Istenünk: Te szent Felségednek alázatos szivel lélekkel nagy hálákat adunk, szent Fiadnak az Ur Jesus Christusnak nevében, minden időbéli el-vőtt kegyelmes ajándékidért, lelkiekért és testiekért: Kivált-képpen hogy te minket őrők időknek előtte az életre Christus Jesusban kegyelemből választottál, képedre és hasonlatosságodra teremtettél, szent Fiadnak általa meg-váltottál, őrőkös fiaiddá tőttél Sz. Lelkeddel a' fogadott fiuságra el-petsételtél, igaz és Idvezitő isméretedre hoztál idvességünk és őrők életünk felől bizonyossá tőttél és ez ideiglen minden lelki testi veszedelmektől kegyelmességedből meg-oltalmaztál, és a' te Anyaszent edgy-házadnak társaságában megtartottál: Annak-okáért mind ezekért te szent Felségednek légyen őrőkké való hála.

Viszontag Felségednek alázatos szivel lélekkel könyörgünk, szent Fiadnak az Ur Jesus Christusnak nevében. Szent Léleknek vezérléséből mindennémű kegyelmes igiretidnek, lelkieknek és testieknek

eknek rajtunk bé-tellyesitéséért, és kérünk téged, hogy a' mi iffiúságinknak bűneit, és ez egész életünkben való álnokságinkat, tévelygésinket, hitetlenségünket, és minden egyéb gonosz tselekedetinket; kegyelmességedből szent Fiadért botsáss meg. Sz. Lelkednek általa a' te meg ismért igaságodban, idvességünk és őrők életünk felől való hitünkben és reménségünkben mind végiglen tarts meg: reánk ki áraszott szent Igidnek igaz világosságát a' mi szivünkben és lelkünkben naponként igaz hitnek általa, nevellyed és öregbitsed.

Arazd reánk Uram Isten, minden lelki testi áldásidat, és szent Lelkednek általa naponként térits hozzád bennünket, hogy mi meg-térhessünk, és tégedet jobban-jobban meg ismérhessünk, félhessünk, szerethessünk, tisztelhessünk, és mindenben a' mi fiui és leányi engedelmességünket, kedves áldozattul te szent Felségednek bé-mutathassuk.

Oltalmazz-meg, Uram Isten, szomszédinkban lévő Kereszтyén országokkal, tartományokkal, városokkal, falukkal, és azokban lévő hiveiddel és szolgáid-

gáiddal egyetemben, minket-is városunkal, falunkal, Ecclesiánkal és házunk népével egyetemben, minden lelki és testi veszedelmektől, kivált-képpen az ördögtől, annak álnokságától, tsalárdságától, hamis tudományától, veszedelmes kisírtetitől, ártalmas tagaitul: jövendő veszedelmes hadaktul, háborúságtul, ráblástul, dulástul, tűztől, éhségtől, drágaságtul, veszedelmes betegségektől, hirtelemben való haláltul, égi háboruktul, szél-veszektől, ragyáktúl, kő-esőktől, menyűtő kövektől, veszedelmes árvizektől, bűnben való esétől, gonosz hirtől, névtől, gyalázattul, gonosz lelki ismérettől, kétségben való esétől, és kárhozattul.

Oltalmazz meg, Uram Isten, mind most, s' mind ennek-utánna való időkben, idegen népeknek meszsze földről reánk jövetelektől, közel valóknak ki-ütésektől, kár tételektől és fegyverektől.

Szánd-meg Uram Isten, a' te hiveidnek ennyi sok keserves nyomorúságát, gyalázattyát, romlását, és vérek hullását, mellyet mind most s' mind ennek előtte való időkben, nem tsak az idegenek,

nek, hanem a' minnen fiaink-is kimiletlenül rajtunk tselekedtenek, hogy mind az idegeneknek, mind a' mi fiainknak rajtunk, vött győzedelmekért, a' te nagy neved ne szidalmaztassék.

Forvendeztess-meg. Uram Isten, bennünket, ennyi sok siralmas és rabságos esztendeink után, hatalmas gond-viseléseddel, oltalmazásoddal, szabaditásoddal, és békeségünknek meg-adásával.

Tarts-meg, Uram Isten, minden országokban, mi közöttünk-is, a' te szerelmes Fiadnak vérével meg váltott kitsiny seregedet és Anya szent egy-házadat, abban lévő Fejedelmekkel, Urakkal vitézlőkkel, gond-viselőkkel, tanitókkal, és a' szegény kősséggel egyetemben, a' te nagy nevednek ditsőssegéért: mint régenten hatalmasson meg tartottad Ægyiptumban, a' pusztában, Assyriában, Chaldéában, Sidó országban, és egyéb helyeken-is minden kegyetlenek ellen.

Uram Isten, gyomlály ki közzülünk minden gyülölséget viszsza-vonást, hatag-tartást, boszszú álló lelket, és aján-

dékozz meg bennünket igaz értelemnek, böltseségnek, hasznos tanátsnak, erősségnek, edgyességnek, igaz atyafiui szeretetnek, és Isteni félelemnek lelkével, hogy mind a' te nagy Nevednek tiszteségére és ditsőségére tartozó dolgokban, s' mind a' mi nyomorodott hazánknak, és abban lévő Anya szent-egyházadnak oltalmazására, és meg-maradására szolgáló igyünkben, edgyet érthessünk, edgyet akarhassunk és edgy szivel lélekkel nagy hasznossan szolgálhassunk.

Így tégy mi velünk mi kegyelmes Atyánk Istenünk, a' te Fiadnak a' mi Urunk Jesus Christusnak általa: Hogy mi-is te szent Felségednek kegyelmes gondgya viselését, és oltalmazását látván, a' te nagy Nevedet ditsőithessük, és nemzetségről-nemzetségre te szent Felségedet mind örökkön örökké magasztalhassuk, Amen.

A' Kereszstyén Tiszt-viselőkért.

ÖRök mindenható Atya Ur ISTEN, minden irgalmasságnak és kegyelemnek Istene: Hálákat adunk mi te szent Felségednek, hogy te minket tellyes mi életünkben és ez el-múlt étszakának-is sötétségében (ez mái napon-is) minden féle károktúl és veszedelmektűl, meg-őriztél nagy kegyelmessen, és Isteni nagy jó kedvedből, ez mái napnak világosságára jutattál; Szent Igiddel naponként tapláltál; Kereszstyén gond-viselőkkel, Isten-félő Fejedelmekkel, jámbor tudós Tanitókkal, és minden lelki testi áldomásoddal meg-látogattál.

Könyörgünk tenéked mi kegyelmes Istenünk, a' te szerelmes Fiadnak a' mi Idvezitő Urunk Jesus Christusnak szent nevében, hogy miképpen a' földet megvilágositod a' Napnak fényével, ugy a' mi lelkünket-is világositsd meg a' te szent Lelkeddel, hogy valamit gondolunk, szóllunk és tselekedünk, tellyes mi életünkben, s' ez mái napon-is, minden te szent Felségednek neve ditsiretire minékünk idvességünkre légyen.

Oltalmazz-meg minket mi kegyelmes Istenünk ez mái napon is, (ez következendő étszakan-is) minden-féle gonosz veszedelmektűl: a' te őrző Sz. Angya-

liddal kérünk jártasis tábort mi környülettünk, hogy a' pokolbéli ördögnek semmi kisirteti, sem továbbá semmi egyéb féle-veszedelmek ne árthassanak minékünk. Es mivel hogy haszontalan te szent Felségednek segitsége és áldása nélkül minden mi dolgainkra a' mi fel kelésünk: Annak-okáért kérünk tégedet áld és szenteld-meg minden munkáinkat, és minden tselekedetinket, jó szerentsés elő menetellel, tedd hasznossá.

Kérjük ezen-is továbbá te szent Felségedet, hogy e' széles földnek minden szegeletiben, tartsd meg a' te Anyaszent edgy házadat, és támaszsz annak külső oltalmazására minden keresztyén országokban, és ez mi meg-romlott szegény házánkban-is Isten-félő, hatalmas és győzedelmes Fejedelmeket, kiket Istení eröddel támasztottal, azokat kegyelmességedből tarts-meg: Nevezet szerint nemzetünknek keresztyén Fejedelmét és ör-állóját, (választott Királlyát) tegyed, oh ditsőséggnek Királlya! nyomorsá és hoszszú életűvé: Halgasd-meg ötet az ő háboruságának napján, s' tegyed győzedelmessé, oh Jákobnak

Istene!

Istene! Küld-el néki a' segitséget a' te szentséges helyedből, és Sionból oltalmazd-meg ötet: tellyesitsed szent kévánságit, és igazgassad tanátsit, hogy lehessen a' te tisztességednek oltalmazója, és az igaz hitnek vallásnak plántálója, azzal ellenkező minden féle tévelygéseknek gyomlálója és rontója, a' szent békeségnek meg-őrzője, (tartója.) Rontsd-meg ez által naponként a' te erődnek nagyságában, a' mi kegyetlen ellenségünket, és engedgy minékünk tsendességet a' mi időnkben ez földön, és édes hazánkban békeségben valo meg maradást. Mellette való tanáts-Urakat, Kápitányokat, Hadnagyokat, az egész vitézlő népet ajándékozd meg Ur Isten, edgyességnek és bátorságnak lelkével, adgy jó szerentsét elő menetelt nékiek, a' te ditsőséges nagy nevednek tisztességére, az egész Keresztyénségnek megmaradására, lelki testi épületire.

Ugyan azon te Anya szent-edgy házadnak, ajándékozz mindenütt jámbor Isten-félő gond viselőket, igaz tudományu, és szent életű bölts Tanitókat, és a' kiket adtál, felséges Ur Isten igazgassad

sad ugy a' te Sz. Lelkeddel mind őket, hogy a' te szent Igidet hirdethessék nagy hafzonnal, és ronthafsák mindenütt az ördögnek orfzágát nagy bátorsággal.

Tenéked ajánlyuk minden irgalmasságnak Istene mi magunkat, Fejedelmünket, gond-viselőinket, vitézlő népeinket, városunkat, és édes házunk népével egyetemben minden jószágunkat és marhánkat.

Tenéked esedezünk, Ur Isten, hogy halgasd-meg a' szegény kórokat, betegeket, az özvegyeket, árvákat, a' földön, vizen, járókat, foglyokat, rabokat, ördög probájában esteket, kik te hozzád igaz hitnek általa buzgó szivből fel-foházkodnak.

Ne hadgy minket mi Urunk Istenünk, a' mi sok és számtalan bűneinkért, éhséggel, haddal, sem ellenség fegyverével, sem dög-halallal, sem továbbá semmi egyéb nyomoruságokkal felettébb meg-késergettetni hanem tselekedgyél a' te véghetetlen kegyelmeséged és Istenni jó-voltod szerint minden irgalmasságot mi velünk.

Halgass-meg mind ezekben minket, oh

oh minden irgalmasságnak Istene, a' mi Urunk Jesus Christusnak kedveért és érdemeért: Kinek te veled és a' szent Lélekkel, ditsiret légyen, légyen ditsőség, hatalom és birodalom mind örökkön örökké, Amen. *Mi Atyánk, &c.*

MAS.

Örök mindenható igaz és véghetetlen kegyelmű Isten, mi Urunk Jesus Christusnak, és ő benne minden keresztyéneknek, ugy mint fogadott fiainak kegyelmes Attya: Hálákat adunk mi te szent Felségednek, minden rendbéli sok jó tétemenyidért, kikkel minket anyánk méhétől fogvá mind ez ideiglen kegyelmessen meg látogattál, és hogy ez el-múlt étszakának sötétsége után-is ez mái napnak világosságára egésségben és békeségben hoztál: kiért légyen áldott a' te neved mind örökké.

Ez mái napon-is, Ur Isten, életünknek minden idejében, szent kezeidben ajánlyuk testünket, lelkünket, várunkat, városunkat, és falunkat, tellyes életünket, mind azokkal az ajándékokkal egyetemben, kikkel minket Atyai jó-

vól-

vóltodból meg-látogattál, és a' te igaz igiretedben bizván, ki minékünk ezt mondottad: Hij segitségül engemet a' te nyomoruságodnak idején, és én meg-szabaditlak tégedet. Mi te szent Felségednek bűnös fiai leányi, kik itt e' siralomnak vólgyében nyomorgunk, alázatosson könyörgünk mint kegyelmes Atyánknak, hogy ne vesz el minket te tőled a' mi bűneinkért, és ne fizesz minékünk a' mi álnokságink szerint: hanem tekints a' te szerelmes Fiadnak ártatlan vére hullását, és ezért tselekedgyél mi velünk kegyelmesen.

Szánd, meg, Uram Isten, és elégeld meg immár ennyi sok időtől fogván való nyomoruságinkat, és bujdosásinkat, rettegésinket, kár-vallásinkat, és vedd el rólunk a' nagy insséget, félelmet, rettegést, bujdosást, és az ellenségnek éles fegyverét.

Hiszem mi vagyunk, Ur Isten, a' te választott népeid, a' kikért a' te szerelmes Fiadat szörnyű halálra adtad, azért ne hadd el-merülni a' te kitsiny hajodat, ha immár meg-váltottad.

Emeld-fel seregeknek Ura Istene, a' te Anya-

Anyaszentegyházadnak zászlóját, és ne hagy mi rajtunk hatalmat venni az ellenségnek; és ne engedgyed a' te szent Fiadnak ártatlan vérével éppittetett szőlődet és szép örökségedet prédául és ragadományul a' kegyetlen vad-kanoknak és vér-szopó farkasoknak.

Ne hadd Ur Isten országunkat is immáron pusztitani, és nemzetségünket el-fogyatni az idegeneknek, kiknek minden szándékok és igyekezetek ezen vagyon, hogy minket szintén el-tőrőllyenek e' földről, és a' te igaz ismeretedet tellyességel ki gyomlállyák közzülünk.

Támadgy-fel azért igaz itélő Isten a' te tiszteséged mellet, és fordits a' te haragodat az idegenekre, kik tégedet nem ismérnek, és nevedet segitségül nem hiják.

Minékünk penig országunkban engedgy tsendesz és békeséges meg-maradást, és a' te Anya-szent-edgy-házadnak közöttünk, adgy olly nyugodalmas szállást, hogy a' te szent Igéd mindenütt bátorságosan hirdettessék, és ez által a' te igaz ismeréted közöttünk végiglen megmaradhasson.

Ha

Ha a' mi nagyobb vólt, a' lelki békeſęget minékünk meg adtad, és a' te ſzerelmes Fiadat is érettünk nem ſzántad meg öletni: Sokkal inkább a' mi kiſſebb, a' kűlsö békeſęget is add meg minékünk, hogy házánkban a' te ſzárnyaid alatt békeſęgben meg-marodván; jóvóltodat és igaz itéletedet meg-iſmérvén, tégedet fiuról fiura, nemzetségről nemzetségre ditsirheſsünk és fel-magaſztalhaſſunk.

Jó-vóltodért, és rajtunk való tellyes irgalmaſságodért a' meg-ſzabadulás után nagy hálákat adhaſſunk: Holott ezt igirted minékünk az Eſaias által cap. 43. Ne fély ſemmit, oh én népem, mert én meg-váltottalak tégedet neveden, hittalak én tégedet, én népem vagy te, Mikoron a' vizeken által menéndeſz, te veled léſzek, és a' vizek el nem boritnak tégedet: és mikoron tűzben járándaſz meg nem égettetel, és a' láng meg nem fog tégedet pörsölni, mert én vagyok a' te Urad Iſtened.

Igy tégy moſtan is mi velünk, mi kegyelmes Atyánk Iſtenünk, a' te ſzent Fiadnak a' mi Urunk Jeſus Chriſtuſnak általa,

általa, kivel élſz és uralkodol ſzent Lelek Iſtennek edgyeſſęgében, moſtantul fogva mind örökkön örökké, Amen.

A' tellyes Sz. Háromsághoz való Könyörgés.

ÖRök Atya mindenhato Ur Iſten, ki ſzent, erös és hatalmas Iſten vagy, ki ülſz a' Cherubin Angyalokon és a' mélyſęget nézed, ki a' te meg-mondhatatlan nagy böltseſſęgedből mindeneket által látz, te vagy Ábrahámnak, Iſaáknak és Jákobnak kegyelmes Iſtene, te vagy az Apoſtoloknak, Martyroknak, Szűzeknek és minden hű Kereſztyéneknek igaz és irgalmas Iſtene, te vagy a' mi édes Urunknak Jeſus Chriſtuſnak terméſzet ſzerint való Atya, kit a' te Iſteni állatodbol öröktül fogva ki jelenthetetlenképpen ſzültél, és az idö bételvén, a' ſzent Lélek Ur Iſtennek: tsudálatos árnyékozásából az Szűz Máriának méhébül az villágra ſzülettetél: Tenéked UR ISTEN; az te ſzent Fiad növében, ſirván, és alázatoſſan térdre eſvén és fejünk le-hajtván könyörgünk halgaſd meg az mi nagy nyavalyánkban és ſzükſęgünk-

ségünkben hozzád való kiáltásunkat, és meg-emlekezzél a' te irgalmaságodról. Jóllehet oh Ur Isten, minden tselekedetidben rettenetesnek, és tsudálatosnak mondatol, az te nagy irgalmaságodért, melly a' te ítiletedet fellyül haladgya. Tekints reánk azért Atya Ur Isten, ki tsak a' te Sz. Fiadnak vagy látásában és ismméretiben, és adgy minékünk te hozzád való igaz meg téréſt, és te hozzád való buzgó szeretetett aitatosságot, szent ártatlan józan életet, és tiszta lelki ismméretet, melly a' mi nagy ellenségünk ellen erős és álhatatos igaz hittel viaskodhassék, hogy ne essünk ez világnak, és ez gyarló testnek halálos kötelibe, hanem viselhessük az örök életnek jegyit. Távoztasd-el mi tőlünk az álnok világnak telhetetlenségét es az Sátánnak környülünk való intselkedéſet, kötöztessék-meg és hannyat homlokeſſék, és távoztassék-el mi tőlünk, miképpen a' te szólgáló leányodtól a' Sárátul az Asmodus ördög a' Raphael Angyal által el-üzetteték, légy én velem kegyelmes Ur Isten, a' te áldott szent Fiadért, miképpen Tobiással vóltál Ur Isten, min-

minden útáiban és őriz-meg minden útaimban, és szabadits-meg minden veszedelemtől, miképpen meg-szabaditád a' te népedet az Pharahonak kezéből. Dávidot a' Goliáttul és az Saul Királytul: Danielt az Oroszlányok szájából, Jonast a' Ceth-Halnak gyomrából, az három iffiat az égő kementzéből, Susannát az álnok Biráktol. Juditot az Hólofernestől, Manasseſt és Josephet a' tömlöztből. Azon-képpen én édes Idvezitő kegyelmes Istenem méltoztassál engemet-is meg őrizned minden lelki és testi veszedelmektől, a' te szent Fiad nevében Uram Jesus Christus, Atya Ur Istennek szent Fia, mi édes meg-valtonk és oltalmazónk, ki halottakat támasztottál, süketeket, sántákat, és poklosokat meg gyogyitottál. Azon-képpen segély minket te szegény Juhaidat, szabadits-meg keserűségünkből, a' kik tellyes szivünkből hiszünk tégedet Istennek Fiának lenni, nagy keserves kinokat szenvedetnek lenni, és az utólso napon eljőni itélni eleveneket és holtakat, akkoron és mostan-is támadgy mi mellettünk, oh mi lelkünknek édes világa: a' miképp-

miképpen jelen vóltál minden te hiveidnek segitségire, azon-képpen méltóztassál minket minden szükségünkben kegyelmessen meg-segélni, és meg-szabaditani minden háborúságunkból. Oh szenteknek drága zálagja Sz. Lélek Ur Isten, ki az Atyával és Fiuval vagy edgy Isten, jövel tisztits meg a' mi szivünket, lelkünket, tagainkat, birjad és segéllyed őket igazgass, újits-meg, világositsmeg, vigasztaly, szentely-meg, és vezérely az örök életre, a' mi Urunk Jesus Christusnak szent érdemeért. Ditsőség Atyának és Fiunak, és szent Léleknek, edgy bizony Istennek,

Amen.

VÉGE.

KÖNYVTÁRA

Az

AZ IMADSAGOKNAK TABLAJA.

Reggeli Sz. Elmélkedések, *Pag:* 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.
Estvéli Elmélkedések, 11. 12. 13. 14. 15.
Prædikátio előtt való Könyörgés, 16.
Prædikátio után való Könyörgés, 17.
Ur Vatsorája előtt való Könyörgés, 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25.
Hálá-adások a' vétele után, 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32.
Uton járóknak Könyörgése, 33. 34. 35.
Betegségben lévők Könyör. 36. 37. 38.
A' halálnak kinyában lévő emberért. 39.
A' halálnak idején mondando rövid könyörgés, 40.
Közönséges Hálá-adások és Köny. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 42. 53. 54.
A' tellyes Szent Háromsághoz való Könyörgés, 55. 56. 57. 58.

DITSŐSSEG ISTENNEK.